

تۆم خۇشەویت ئىر تۆ؟!

كىنرى عبدوللا

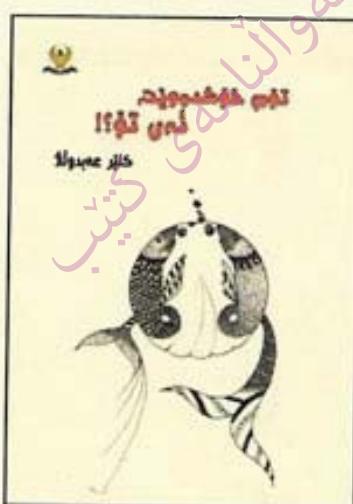

هەوالنامەی
تۆم خۆشىدە وىت، ئەي تۆ؟!
پىرىز

2
كىزىك

حکومه‌تی هه‌رئیسی کوردستان
وهزاره‌تی رؤشنبیریس و لوان
به‌رئوه‌به‌رئیسی گشتیسی راگه‌یاندن و چاپ و بلاوکردنوه
به‌رئوه‌به‌رئیسی چاپ و بلاوکردنوه‌ی سلیمانی

به‌رئوه‌به‌رئیسی
چاپ و بلاوکردنوه‌ی
سلیمانی

تۆم خۆشدەویت، ئەی تۆ؟!

هەوانامە
کنیرە بدو لاز
پىزىز

سلیمانى

۲۰۱۳

تۆم خۆشدەویت، ئەی تۆ؟!

- ❖ نووسەر: کنیر عەبدوللا
- ❖ بابەت: کۆمەلایەتى
- ❖ پېتچىنى: نووسەر
- ❖ نەخشەسازىي بەرگ: پەيام ئەحمدەد
- ❖ مۇنتىقى سەر بەرگ: کنیر مەحمود زاھىر
- ❖ نەخشەسازىي ناوهە: نەورۇز جەمال ئەمین
- ❖ سەرىپەرشتىيارى چاپى: كارزان عەبدوللا
- ❖ قەبارەى كىتىب: A5
- ❖ ژمارەى لابەرە: ۲۳۶
- ❖ زنجىرەى گشتى كىتىب: (٩٥٤)
- ❖ تىپراز: (٥٠٠) دانە
- ❖ چاپ: چاپخانەي بىنائى
- ❖ نرخ: (٢٠٠) دينار
- ❖ ژمارەى سپاردنى (١٣٤٢) ئى سالى ٢٠١٣ وەزارەتى رۇشتنىرىيى و لادانى پىندراؤه.

بەریوە بەرىتىيى چاپ و بىلەكىردىنەوەي سەلیمانى

گردى ئەندازىياران

ژمارەى تەلەفۇن: ٣٣٠١٩٤٩

تۆم خۆشەویست، ئەم تۆ؟!

پیشکەشە بە :

- "تۆ"ی خۆشەویست.

- ھەمورو نەو مىزقانەي خۆشەویستى دەكەنە بىدەماي پەيوەندىيە كانىان.

هه والنامه
كتب

سده رهتا

ندزمونه کانی ژیان جدخت لوهه دهگنهوه که بناغه‌ی همه مسو
په یوندیه کی دروست، همه مسو داهیتان و گدشه کردن کان، همه مسو تازه گه‌ری
و بعونیک، ره گوریشه‌ی له بند پرتدای بز چه مکی خوش‌ویستی ده گه‌ریته‌وه.

خوش‌ویستیه‌یه وا له مرؤفه کان ده کات ناره زومه‌ندانه قوریانی بدنه،
به ته‌نگ ید کته‌وه بن، یه کتر بپاریزن و خوشی و چیز له ژیاندا و دریگرن،
خوش‌ویستیه‌یه وا ده کات لیبوردیه و یه کتر قبولکردن و نینتمابون
له مرؤفه کاندا بچینی. نینتما بز نامانجه گه‌وره کان، بز ده‌زگا کان ندک
تاکه که سه کانی ناوی، بز خاک و نیشمان ندک بز حزب یان لا یدنیکی سیاسی
دیاریکراو، بز بدرنامه و په یوه‌وی حزب ندک بز که‌سی یه کدم و که سه
به پرسه کانی دیکه‌ی ناو حزیه که، بز دامه زراوه کان ندک به پرسه کانی و بز
پیکه‌های خیزان ندک بز دایک یان باوکه کان.

خوش‌ویستیه‌یه وا ده کات مرؤفه کان باوریان به مه‌سه له کان هه‌بیت و
خه‌بات له پیتناوی ناوه‌برکی به دیهیتانايان بکهن ندک روالتکارانه و رووکه‌شانه
کاري له سه ر بکهن. بدرو واتایه‌ی کار له پیتناوی کاردا بکهن. نیدی ته‌وه
خوش‌ویستیه‌یه وا ده کات همه مسو شته کان جوان بن، حهز به بدر ده امیه‌تی
ژیان بکه‌یت و هه‌بیت له پیتناوی ژیاندا.

خوشەویستى مرۆقىنکە وادەکات جىاواز لە ھەمۇو مرۆقە کانى ترى رۇوى زەمین تايىبەتەندىتى و جياڭدەرەۋى بىكەيت و بىگە نەك تەنها خودى خۈزىت بويىت بەھەمۇو شىيە و رەفتارە كانىيە و خۆشت بويىت، بەلكو حەز بەيىن و تىنکەلىپۇنى ھەمۇو ئەو كەسانە دەرورىيەر يشى دەكەيت و خۆشت دەۋىن، تىدى بەھەر نزىك بۇنە و خزمائىيەتىيە كەدە بەدەۋە بەند بن، ھەمۇو شوين و يادەورىيە را بىر دەرە كان دەبىتە بەشىئىك لەتۆ و تۆش بەھەمۇو يان بەر دەۋام دلشاد و دلخۇش دەبىت.

بوونى خوشەویستىيە ھەمېشە دەبىتە وزەبەخش بە تۆ تۆش پالپىشت بە و ھىزرو توانايە دەبىيە خىشىت بەكەسانى ترو ئەوانىش بەكەسانى دىكە، تا بازنه كە گەورەتر دەبىتە و بەواتايىدەكى دىكە تا بازنه خوشەویستىي فراوان بىت، بوونى ھەست و سۆزى مرۆقە كان بەخودى خۇزىان و دەرورىيەر يانە و فراوانىر دەبىت. بەوشىيەش رەونەقى پەيۋەندىيە كان و ژيان دۆخىتكى تايىدەتر و گەشەسەندۇوتەر بەخۇرە دەبىنى. ھەست و سۆزى رۆحە كانى خوشەویستىيە ھەمۇو پىتوار و پانتايىھە كى بۆشايى و ھەست بەتەنیا يى بۇنىيەك دەرەۋىنەتە و نايەپەلىت. هەر ئە لايەنلى رۆحىيە، ئەو ھېزىر ئەفسوناوى و وزەبەخشىيە و دەکات بەدابران و لىتكەزاران و دوور كەوتتە وەي مرۆقە كانىش لە يەكتى دامر كاندە و لە يېركەرنى نەبىت و بىگە زىندۇوتە بىت.

ويپاي ھەمۇونەوانە، بەلام بەگشى لە كۆمىدلى ئىتمەدا و لە ئىمپۇدا بوونى خوشەویستى راستەقىنە رۆحى نېوان دوو مرۆق تەمومىزاوى و بىگە لە قەيراندايە، تەمەشە بۆتە ھۆى ئەو باسەي ئەوەندەي وەك زمانى و سەفکەردن باسى لىتوه دەكىرىت، وەك واقعىيەكى جوان و پىتۈيستى مرۆقە كان پەي

به هدسته کانی نه بربت به ووهی ژیان بی بیونی خوشده‌ویستی هیچ مانایدک
نابه‌خشیت. نه مه جگه لوهی تیروانین بنی لهلایدن رزوریک له مرؤفه کانه وه
روکه‌شانه و روالتکارانه و ته قلیدیسانه وه، یان به رژه‌وهدنیخوازانه وه ده توام بله
تدنانه‌ت جوزریکه له خودپه‌رسنی و ودهمیتکی جوان که به شیک له مرؤفه کان به
خه‌یال پیاده‌ی ده‌گمن و نه بوته وه‌لامدانه وه‌یه کی راستگویانه‌ی نیوان مرؤفه کان
و بگره تا نیستاش ژینگه‌ی په‌روه‌ردکه‌ردنان بق تینگه‌یشتی مرؤفه کان
له خوشده‌ویستی له سهر بنه‌مای ترس و دله‌راوکی و توقاندنه، به تاییدت بز
ژنان به ووهی پیاده‌کردنی له ناکامدا دهیته هزی قوریانی و باجع گهوره و
له کوتاییدا کوشتنی مرؤفه کانی لبده‌که‌ویته وه، نه مه ویرای نه وهی زورجار نه و
په‌یوه‌ندیسه کاره‌سات بددوای خزیدا راکیش ده‌کات، نه وکاته‌ی نامانچ لیتی
نه‌نها دهیته گه‌یشتی مرؤفه کان به‌یده‌کتری بق پینکه‌یتنانی ژیانی هاوسرگیری
که نه وهش بخوی سه‌رده‌تایه کی هیتواش و هده‌نگار به‌هه‌نگاره بق لاازکردن یان
کوشتن و نه‌مانی روحی جوش و خروش و هه‌سته کانی خوشده‌ویستی و گوپینی
بق په‌یوه‌ندیسه کی باو و روتین به تاییدت له کۆمەلگه رززه‌لاییده کاندا،
نه مه له کاتینکدا مهراج نیمه هه‌موو په‌یوه‌ندیسه کی خوشده‌ویستی درنه‌نجام
به‌ناکامی به‌یده‌که‌یشت و هاوسرگیری کوتایی بیت. بزیه له روانگه‌ی
باوه‌پیونم به بیونی گرنگیتی خوشده‌ویستی روحی نیوان دوو مرؤف له ژیاندا و
پیواری نه و جوره خوشده‌ویستیه یان تا نه‌ندازه‌یدک به‌هله تینگه‌یشت و
پیاده‌کردنی پرۆسەی خوشده‌ویستی له نیوان دووره‌گه‌زی جیاوازدا له کۆمەلی
کوردەواریدا له‌لایدک و له‌لایده کی دیکه بیونی ندو نه‌زمونه خوشده‌ویستیانه
نه‌گه‌رچی ده‌گمن و که‌موئنه‌ش بن واکرده کتیبیتکی دیکه‌ی نوی بخه‌مه سه‌ر

خهرمانی نیو کتیبخانه کوردی که مدبست لینی خستنه پرروی دیدو
دەربىئىندە کانه لهو بارەيدوه کەدواتر جەخت لهو دەكەمەوە نەزمۇونى مرۆزە کان
لەرروی خۆشەویستىيەوە ھىتىنەي جىاوازى نیوان خودى مرۆزە کان له
كەسەنگىيانەوە بق نەويىدى تايىەتەندىتى و جىاكارى بەخۇوە دەبىنى، بەو
واتايىدى جۆرۇ شىتوازە کانى خۆشەویستى نیوان رەگەزە کان ھىتىنەي ژمارەي
خودى هەردۇو رەگەزە کە بونىان ھەيدە هەر نەوەشە وايىكردووە نەتوانرىت
نەزمۇونە کان ھاوشىۋەي يەكتىر بخۇيىتىنەوە يان شىتوازىك بەسىر ھەموو ياندا
بچە سېپىئىرى.

لەو روانگەيدوه سەرتا خۇشحالى خۆم دەگەيدەنمە نەو خويىنەرانەي خالى
ھاوبىشە کانى نیوانمان دەبىتە ھۆى كۆكدرەوەمان بەدەوري پرۇزەيدە كى
ھاوشىۋەي دىكە لەمبارەيدوه پە گۈتنەبەرى شىتوازو مىكائىزمى جىاجىما له
پىتناو ئامانىھە ھاوبىشە کانان و لەھەمان گاتىشدا خۇشحالى و داواى
لىپبوردى خۆشم لەو خۆينەراندە كەم كە جىاوازىجان ھەيدە لەدىدە دەربىن و
بۇچۇونە کانمان، بەلام ھىيادارم نەوانىش وەك بەندە بەگەشىبىنى و نىجىابىيە وە
تەماشاي جىاوازىيە كاغان بکەن كە يەكتىكە لەبىنەما سەرە كىيە کانى پرۇسەي
دىموکراسى، نەمەش بۇخۇزى بە خالىتكى باشى ھەلدەسەنگىتىم بەمەرجى
پەسەندى جىاوازىيە کانى يەكتىغان بکەين و باودەمان بەوە بىت كە
ھەردوولامان بە جىاوازىيە كاغانەوە جوانىن و ھەين.

تزم خوشده ویت، نهی تو؟!

پیش‌ست

۹	سدره‌تا
۱۵	پیش‌کی
۱۹	بهشی یدکم : گوزد‌ریک به نیتو خوش‌دویستیدا
۲۱	خوش‌دویستی و دل چدمکیک
۲۹	سدره‌له‌دانی خوش‌دویستی
۳۵	دؤخی خوش‌دویستی
۳۹	زمانی خوش‌دویستی
۴۳	خوش‌دویستی و سینکس
۵۷	لینکچوونی خوش‌دویستی
۶۰	خوش‌دویستی و هۆگربوون
۶۸	تیرپانینه کان له‌مه‌ر خوش‌دویستی
۷۷	حدز، خوش‌دویست و عاشق
۸۷	خوش‌دویستی و دل مافینکی مرؤوف
۱۰۰	بیدؤزه کانی خوش‌دویستی
۱۰۴	جوره کانی خوش‌دویستی
۱۰۹	بنده‌ماکانی یارمه‌تیده‌رن بز دوزینه‌وهی خوش‌دویستی گونجاو
۱۱۵	پالندره جدسته‌ییده کانی خوش‌دویستی

۱۱۸	جیاوازی تەمدەنی نیوان ژنان و پیاوان
۱۱۹	بەشی دووام : پرسیارگەلیتک لەمەپ خۆشەویستى
۱۲۱	پ. ۱. خۆشەویستى چۈن لەدایك دەبىت ؟
۱۲۳	پ. ۲. رۆشنېرى سىتكىسى تا چەند گۈنگە ؟
۱۳۶	پ. ۳. گەيشتن بە خۆشەویستە كەت چى دەخولقىنى ؟
۱۳۹	پ. ۴. پیتویستە كى دەستپىيىشخەر بىت.....
۱۴۰	پ. ۵. تا چەند جیاوازى لە شىوازو
۱۴۱	پ. ۶. باشتىرين جۆرى پەيواندى لەسەر چى بەندە ؟
۱۴۴	پ. ۷. نايى مىۋۇ ئەپەپلىرى بە درىئازىي
۱۴۵	پ. ۸. تا چەند مىۋۇ تواناي خۆشەویستى ھەيد ؟
۱۴۹	پ. ۹. تا چەند ئەپەپلىرى
۱۵۰	پ. ۱۰. ئاست و رادەي خۆشەویستى بە چى پەيوانە دەكىيت ؟
۱۵۲	پ. ۱۱. كى زىاتر گۈزارشت لە خۆشەویستى دەكەت ؟
۱۵۵	پ. ۱۲. وشەي كەرامەت
۱۵۷	پ. ۱۳. هۆكارە سەرەكىيەكانى
۱۶۱	پ. ۱۴. ئەپەپلىنى لە مىۋۇ ئەپەپلىنى خۆشەویست
۱۶۴	پ. ۱۵. لە چ كاتىكدا خۆشەویستى
۱۶۸	پ. ۱۶. ناكۆكىيەكانى نیوان
۱۷۳	بەشى سىيئەم : لە پەراوىزى ئەزمۇون و نامەكانەوە

پیشه‌گی

خوشدهویستی و هک نهزمونیتکی تاکه‌گهسی و تاییدت و کهستی گریدراوی هدست و نهستی خودی مرؤفه‌کانه، بزیه دشیت له‌رووی نهزمونی هدسته‌دری و چوزنیتی بیرکردندوهی کهسانی دیکه‌وه تیپرانینی جیاواز به‌خزوه ببینی و گومانیش له‌دادنیه هدریهک له‌مرؤفه‌کان له‌ویدی جیاوازن، بزیه گرنگه لدم رووه به پیتی جیاوازی که‌سه‌کان په‌سنه‌ندی خوتیندنده‌وه جیاوازه‌کان بکریت، به واتایدکی دی جوانی پرژسه‌ید که به‌جیاوازی نهزمونی هدسته جیاوازه‌کانی مرؤفه‌کانه‌وه به‌دیده‌کریت. گونگ په‌سنه‌ندکردنی بی‌رباوه‌که‌ید له لایدن هدمووانه‌وه وک گرنگی خودی پرژسه‌که که باسکردنه له بعونی خوشدهویستی نیدی شیوازی پیاده‌کردن و ده‌برینه‌کان و هدلبراردنی کات و خودی مرؤفه‌کان په‌یوه‌سته به نهیئنی و خواستی خودی هدر مرؤفه خویدوه وک مافی تاکه‌که‌س.

دووتوبی نه م کتیبه له‌سی بدهشی سه‌ره‌کی پیتکهاتووه که بدهشی یه‌که‌می گوزدینکه به نیتو خوشدهویستیداو تدرخانکراوه بق ده‌برینه هه‌ندی بزچوون سه‌باره‌ت به چه‌مکی خوشدهویستی و سه‌ره‌لدانی تا ده‌گاته رۆچونده‌وه به‌نیتو باسه‌کانی په‌یوه‌ندی خوشدهویستی به سینکس و هۆگریبون و تیپرانینه جوزبه‌جهوره‌کان له‌و باره‌یدوه، جگه له جیاوازی نه ده‌مکه له‌گەن هدریهک له

چه مکه کانی حمزه عه شق و ندو بیدر زانه لدمدر خوش ویستیه و باسیان
لیوه کراود.

بهشی دووهم و لامدانه و یه که بق کزی نه و پرسیارگه لانه روزانه جیئی
باس و قسه کردن و لدبیو هزری تاکه کاندا دین و ده چن و هندنی کجارت
دهرد بپرین و تانه ندازیه ک دبیته جیئی گفتونگزیه کی شدر منانه سنورداری
نیوان مرؤفه کان و هندنی کجارت دی کپ ده کریته وه تنهها لدناخ و بیی
تاکه کاندا قه تیس ده بن و په نگ ده خونه وه.

بهشی سییم و کوتایی له زیر ناوی "له په راویزی ندزموون و
نامه کانه وه" دوو مهدای جیاوازی و در گرتوره که باس له به سرهاتی
ندزمونه گه لیکی واقعیانه مرؤفه کانی نیو کزمه لگه روزه لات به گشتی و
کورد واری به تاییدتی ده کات، هدروه ها مهدایه کی تری به شه که باس له
خستنه روی نمونه گه لیکی نامه راسته قینه نیوان خوش ویستان ده خاته روو
له ماوهی ندزمونی سه رکه و تووی پیکه و بیون و زیانیاندا که همراهیک له و
ناوه روز کانه پیکه اهاتی نه و نامانه پیکده هیتن که خزیان ده دین و له پشت
هد و شه نامه یه کیشه و دوو خوش ویست ههن که بین گومان گوزار شه له
ساته و دختیک و جوزه دوختیکی تاییدت به هست و نهستی همراه که یانه وه له
قوناغی خویدا که مه به است لیئی خستنه روی واقعی خوش ویستی نیوان دوو
مرؤفه که تنهها و تنهها خودی نه و دوو مرؤفه ن رول ده گیتن له بر و دان و
به رد و امییه تتدان و مانده وی روحی خوش ویستی نیوانیان له قوناغه
جوزه جوزه کانی په یوه ندیه کانیاندا.

توم خوشده ویست، نهی تقو؟!

لیرهدا به پیویستی ده زانم راشکاوانه بلیم بیتگومان له پشت به ندغامگه یاندنی هدر پرقرژه یه کوهه ناماگیتکی سده کی یان چند ناماگیتک هه یه، نهودی ناماگی بندشه له پالن ثم بدره مدها بونی پیواری خوشده ویستی یان تا نهندازه یه ک ده زانم بلیم به هله تینگه یشن و پیاده کردنی پرژسهی خوشده ویستیه له نیوان دووره گه زی جیاوازدا له کزمه لئی کورد واریدا، یاخود به دیویکی دیکه دا بقه بون و قه ده گه کردن و ریگری و سهیر کردنی خوشده ویستی وله تاوان یان گوناه یاخود هیتلی سوره که بهزاندنی نه و هیله باج و قوریانی گهوره یه، هر رهها خستنه روی نه زموون و نامه کانی ههندیک له و خوشده ویستانه بد مهیه استی نمونه گه لیکی واقعیانه سوودمند ناماگیتکی دیکه بابه ته که یه.

بیتگومان هدمو نهواندش هز کار گه لیکی جیاوازی له پشتهد و دیه و بؤته هزی ترس و شارد نه و هو ناکامی دلته زین و کاره سات له بری پیتچه وانه که هی، بزیه گرنگترین هنگاو بق ریشه کیشکردنی هدمو ریگریه ک له پیتاو نازادی مرؤفه کان له هه لبڑاردن و دور پینی راو دوزینه و هی نه مرؤفه دهیته خوشده ویستی که بخوی سده تایترين مافی مرؤفه، بونی راستگزی و شه فایه ته له نیوان خودی مرؤفه کاندا و نیشاندانی هدریه که یانه له برد هم نه ویدی وله خویان بی هیچ ماکیاج کردن و غایشیتکی کاتی دور لهراستیه وه، چونکه دواجار بونی نه زموونه جوان و راست و باشه کانه دهیته میثرو و سه رویردی باسی نه و کان و سه لاندی نه راستیه یه ژیان به خوشده ویستیه وه جوانیه کی دی دنوینه و مرؤفه کانیش هدر به خوشده ویستیه وه به خته و درو جوان.

لیزه و به پیویستی ده‌زانم سوپاس‌گوزاری بخزم بگدیده‌نمه هدر خوینه‌ریتکی
نه کتیبه که به دریزایی خوینده‌وهی ماندوو دهیست و ده‌توانم لیزه‌دا ته‌نها
خوش‌ویستیم بقیان ههیت و هیوای سوود‌مدندیان بق بخوازم، نومینه‌هوارم بق
دهله‌مه‌ندبوونی بابه‌ته که له سه‌رنج و پیش‌نیاره کانیان بینه‌شم نه که‌ن.

ریزو سوپاسم بق به‌ریز (ریبور سیوه‌یلی) که سه‌ره‌تا کاتیک به پروژه‌که‌م
ناشنا کرد، ده‌ستخوشی و هاوکاری و پشتیوانی ده‌ریزی و وتنی: "جی‌تی شاناز‌مه
و به‌خوشحالیمه‌وه ده‌خوینمه‌وه" بقیه به سوود و درگرنن له سه‌رنج و
تی‌بینیه‌کانی، ناوه‌رۆکی بابه‌ته که‌ی دهله‌مه‌ند کرد.

ریزو خوش‌ویستیم بق خاتوو (سوزان جه‌مال) که‌پاش خوشحالی به
پروژه‌که، ناما‌دهی خوی نیشاندا به خوینده‌وهی کتیبه‌که و به راو
پیش‌نیاره‌کانی سوود‌مه‌ند بووم.

پاشان ریزو پیزانینی بی‌پایام بق به‌ریز (دی‌سه‌لاح عذیز) که له رووی
نه کادی‌می‌دهه بق چونیتی ریکختنی هدیکه‌لدهی ناوه‌رۆکی بابه‌ته که
به‌شیوه‌ید کی گشتی به بی‌رۆکه‌کانی رینوینی کردم.

ماوه‌ته‌وه بلیم ریزو و خوش‌ویستی ززرم بق (دلیرای هاو‌سده‌رم و هه‌ریدک
له منداله نازیزه‌کانم (دیاکو و دهون) که به‌هوی ماوهی سالیکی سه‌رقا‌لیم
بهم کتیبه‌وه له کاتی نه‌وانم گرت، بقیه به داوای لیبورد‌نمه‌وه سوپاس و
پیزانینم بقیان هه‌یده.

کنیز عهبدولا

۲۰۱۲/۵/۱۲ سلیمانی

تۇم خۆشىدەۋىت، ئۇنى تۇ؟!

بەشى يە كەم

گۈزەرېك بەنیيۇ خۆشەۋىستىدا

پىشىر

كثير عبادولا

هـ وـ الـ نـ اـ مـ هـ يـ كـ بـ

ترم خوشدهویست، نهی تز؟!

بهشی یه کدم

گوزه ریک به نیتو خوشدهویستیدا

خوشدهویستی ودک چه مکیک

خوشدهویستی مرؤف ودک دراویکی دوو دیو واید هیچ کامیان بی ندوی دی
ژیان ناگوزه رینی و هر دوو کیشیان پیکه وه ژیان پیتکده هیتن و مانا یه ک به
ژیان ده به خشن، له گهان سه رهه لدانی کزمه له مرؤیه کان خوشدهویستی بونی
هد بودو به پیتی قواناغه کان شیکاری و تیپروانیسی جیاوازی له مهه ر کراوه.
بینگومان نه م چه مکه ش ودک هدر چه مکیکی تری زانستی ناکریت تنهها
له پیتناسه یه کدا کورت بکریته وه، ته مهه ش به هوی فرهه ههندی و فرهه تیپروانین و
بواری جیا جیاوه ج له رووی کزمه لا یه تیبیه وه بیت یان له رووی ده رونی و
زانستیه وه.

ودک ناشکرایه خوشدهویستی به مانا فراوانه کهی مانا گه لیک ده به خشن و
به پیتی پولینگ کردنی کدنس و شوین و شتگه له کانیشده وه جیاوازی به خزوه
دبیسی، بو نمونه داشتیت خوشدهویستی بو گدل، نیشتمان، ولات، مرؤف و

رهگذی دووهم بیت یان دایک و باوک و مندان و هاوسر و هارپی و خوشویستی مرقیبی و خوداوهند... هتد.

نهوهی مهدهستی باسه که هی منه خوشویستی نیتوان دوو ره گهزری جیاوازه
کاتیتک ده چنه نیتو پرۆسەی خوشویستیبیهوده، نهمه جگه لهوهی خوشویستی
ندک تنهها چه مکیتکی زانستیبیه، بەلکو تینکه لەیه که له زانسته جیاوازه کان
که به شیوهیه کی راسته و خو بیت يان ناراسته و خو روئن ده گیترن
له سه رهه لدانیدا بدو و اتاییهی چندنین مەودای فەلسەفی، سایکۆلۆجی،
بايەلۆجی، پەروەردەبیی و ئائینی و شارستانی، سۆسیئلۆجی، ئابوری و زانستی
ھەیه ... هتد. مرۆڤە کان نه گەرچى بى خوشویستی نازین، بەلام بەردەوام
خوشویستی له نیتوان مرۆڤە کان له نیتو دوو تېرىوانینی جیاواز و دژیهیه کدا
ریتەکەن، ھەندىتک بپوایان پىتى نىبىه يان بپوایان پى نەماوه، ھەندىتکى
دیکەش بە پېتچەوانەو، ھەندىتک پىتى وايە کات و وزەیه کى زۆر له مرۆڤ دەبات
يان له داهىتنانى دەخات، ھەندىتکى دىكە بپوایان وايە ژيانى نوى و داهىتنانى
نوئى بە مرۆڤە کان دەبەخشى.

ههردوو دиде که گدر شيكاري وردي بز بکريت به شيوه يه کي ريزه يي راستي
تيدايه ، باورته بعوني مرؤفه كان به خوش ويستي به برواي من خوي له خويدا
له رووي ناوه رؤکي تيپوانينه کده باوه پيرونده به خودي پرؤسدي خوش ويستي ،
به لام لهو کاتهدا پيويسته ليکزلينه و هو تویزيلنه و هي ورد له مه رنه هوكارانه
بکريت که بعونته هزى سرهه لدانی ندو تيپوانينه به ديوه خراپه کده ،
عونني گشت ندو حالت هاوسيه رگيريه سهريستي و يه له کردن و شکست و

هدره سهینانه هۆکاریتکی شکستی دیار و گەیشتنه بدو تیپوانینه، جگە لە حالەتى زۆرى جىابونەدۇ نەو تەلاقانەي کە هەندىتكى لەوانە بە پرۆسەي خۆشەویستىدا تىپەپىيون. هۆکاریتکی دىكە پەيوەندىدارە بە تەمەنی كورتى خۆشەویستى نىتوان مەرۆقەكان و بىن مەتمانەبىي و دلشكاوى و بىباوهپىسىدە، بە دىيىتىكى تردا نەوانەي بىرايان بە خۆشەویستى ھەيدە يېنگومان نەو كەسانەن كە پىادەي پرۆسەي خۆشەویستىيان كرددورە لە يەكتىك لە قۇناغەكانى زىيانىدا. هەندىتكى جار نەو جۆزە پىيان وايد خۆشەویستى نەمەرەو پىتىۋىستە رۆز لە دواي رۆز بەردەوامىيەتى ھەيتىت و لەگەشە كەردندا بىت كە بە بىراي من بە گشتى خۆشەویستى كاتىتكى دەبىتە خۆشەویستى نەمەر گەر نەو دوو كەسە لە رىتگەي نەو خۆشەویستىيەوە نەگەنە يەكتى و لەئىر سەقفى زىيانى ھاوسەرگىريدا بەردەوامىيەت بە زىيانيان نەدەن، چۈنگە بەشىۋەيەكى گشتى پىتكەوە زىيانى دوو ھاوسەر بىق ماوهى سالاتنى دوورودرىزىڭدر لەسەر بىندماي خۆشەویستىش زىيانى ھاوسەرگىرييان پىتكى هيتنى بىت نەوا زىيانيان جۈزىتكى لە رۆتىن بەخۆوە دەبىنىڭدر بە ناگا نەبن و لەوكاتەشدا ھەست و سۆزەكانى خۆشەویستى وەك قۇناغى سەرەتا مانايەك نابەخشى. نەمە لە كاتىتكدا گەر خويىندنەوەيەكى دىكە بىز خۆشەویستى بىكريت دوو ماناي دىزىيەكى تىتىدا بەرجهستە دەبىت خۆشى و ناخۆشى، نازار و حەوانەوە، ھەلچۈون و نارامىي، گەيشتن بە لوتكە و پىتچەوانەكەي، داھىتىان و شىكست، گەشىپىنى و رەشىپىنى. لەلايەكى دىكە هەندىتكى پىتى وايد خۆشەویستى چاوى مەرۆقە كويىر دەكات لەناست بىنېنى واقع و راستىيەكاندا، هەندىتكى دىكە بە پىتچەوانەوە پىيان

وایه ده تو انریت له رئی خوش‌ویستیه و جوانی واقع و ناخی راسته قینه‌ی مرۆڤه کان وەک خۆیان ببینری، ندهش مرۆڤ بدره و گدشه کردن و داهیتان دهبات، بونی خوش‌ویستی وەک بەشیکی گرنگ له جدوهه‌ری مرۆڤایدی تی پرسیارگه‌لیتک دیتیتە ناراوە، بەوهی چین ندو کۆمەلە گۆرانه شاراوانه‌ی له ناوه‌وەر دره‌وەی مرۆڤدا سدره‌لەدەن؟ ندو هەستە ئەفسوناویی و پەرۆشییه چییه سەرتاپای جەسته‌ی مرۆڤ ده گریتەوە؟ ندو تامەززۆیی و مەستبوونه چییه کە بەنیو رۆح و جەسته‌ی مرۆڤه کاندا دیت و دەچیت؟ چى وا له مرۆڤ ده کات لەنیتو هەزاره‌هار ملیۆن‌ها مرۆڤ هەست و نەست و جەسته‌ی بۇ تەنها کەسیتک دەرورۇزیت و دەبیاتە نیتو ژینگە و هەست و ژیانیکەوە کە خۆیشی سەرسام دەکات؟

له و ببراید دام مرۆڤ له گەران به نیتو وەلامی ندو پرسیارانه‌دا ماندوو بیت و دەرئەنگام تەنها و تەنها بە پرسیاری دیکەوە دیتە دەرەوە و له بەرامبەریدا ھیچ وەلامیتک وەرنا گریت. پەندیتکی فەردانسى دەلتیت: (لا ۷۶ خوش‌ویستی و وزهی دەرروونی / د. یوری ریوریکوف) "کاتیتک کەسیتک خوشی دەوتیت ندوه دەگەيدنیت کە لیت تىنگەیشتوو، کاتیتک خوش‌ویستی دەگاتە پلە بالا کانی جۆریتک له سەراپیتکی سایكۆلۆجى نامۇ دروست دەبیت، کاتى يە كگرتنى دوو مرۆڤیش ھەموو شتە کان تىتكەل بەیەك دەبن و هەستى ھاوبەش بالیان بەسەردا دەکیشى و ژیانی مرۆڤ دەولەمەند دەکات له رووی رۆحیی و دەرروونیی و جەسته‌ییدووه".

به بروای من هدستکردن به خوشده‌ویستی کاتیک دگاته لوتکه یان مانای خزی دپیتکی که هدمبوو هدسته کانی مرزو ق تیایدا بهشدار بن، به واتایه کی دیکه رهنگدانه‌وهی هدر پینچ هدسته‌وهره‌کهی مرزو ق بوونیان هه‌بیت له بهشداری و چیزه‌وهرگرتني هدر دوولادا، هدسته کانی بیینن، بیستن، بهرکه‌وتن، تام و چیز و بونکردن هدریه‌کدیان به هدستیک چیز دبه‌خشن به خوشده‌ویسته کان و دوور و نزیک رهنگدانه‌وهی له روح و جه‌سته‌ی مروقه کاندا جی ده‌هیلیت. راسته گه‌یشتني مرزو ق بهو راده‌یه هدستکردنیتی به چیزه خوشی خوشده‌ویستی، بهلام هیچ کات مرزو ق ناتوانیت له خوشده‌ویستیدا بگاته لوتکه بتو بهرام‌بهره‌کهی ته‌نانه‌ت له گه‌یشتني مروقه کانیش به لوتکه‌ی چیزه‌وهرگرتن چ له رووی جه‌سته‌ییه‌وه بیت یان روحی له ساته‌وهختانه‌شدا مروقه کان ناگهنه تیریبون له یدکتی و بهرده‌وام هدست ده‌کدن هیشتا شتیک هدیه که له رووی روحیی و جه‌سته‌ییه‌وه تیریان بکات و بیان‌گه‌یه‌نیته نه‌وپه‌ری لوتکه‌ی خوشده‌ویسته‌کهی. بؤیه له بهرام‌بهر خوشده‌ویستیدا دو روان‌گه‌ی دژیه‌یدک به‌دی ده‌کرین، روان‌گه‌یه‌ک پیئی وايه خوشده‌ویستی چاوبه‌سته واته چاوی مرزو ق له ناست واقع و راستی‌ییه کاندا ده‌شاریت‌دهه یان ده‌هستیت‌دهه و ته‌نانه‌ت گدر ودک خویشی بی‌بینیت، هه‌میشه پاساو و روایه‌تی به‌خزی ده‌دات که بهرده‌وام بیت و ودک واقعیتکی هدستی دوو مرزو ق مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکات، روان‌گه‌یه‌کی دیکه پیئی وايه خوشده‌ویستی وا ده‌کات له جه‌وهه‌ری شاراودو راسته‌قینه‌ی مرزو ق بگه‌یت.

نه و دوو تیپوانینه ریژه بیمه دهشیت همراهیک به دیویکدا راستی خۆی تیندا
بیت، چونکه زۆر جار خۆشەویستی لە نیوان دوو مرۆڤدا روویداوه و لەو پەپری
ھەستی خۆشەویستیدا ژیانیان گوزه راندووه نەگەرچى لە رووی واقعی یەکیتیک
لەو دوو لاینه وە یان هەردەوو لایەن وايکردووه تەنها ھەولى پاراستنی
خۆشەویستی نیوانیان بدهن، و تیرای نەو راستیبیهی کە نەو دووانە لە رووی
واقعی کۆمەلا یەتیبانەوە بیت یان ھەر ھۆکاریتکی دیکە ناتوانن بگەن بە^۱
یەکتى بە واتاي پېتکەيتانى ژیانى ھاوسرگىرى، بەلام نەمد نەوە ناگەيدەنیت
کە واقعەکە وا دەکات نەو خۆشەویستیبیه بەردو نەمان بچىت یان كۆتابى پى
بیت. لە ھەمان گاتدا لە نیوەندى واقعی نەو خۆشەویستىدایە کە راستى و
ناخى مەرۆڤە کان پەرەدە رادەمالن لەسەر شتە شاراوه و نەھىتىبىه کانى
ھەرىيە كەيان بەرامبەر نەویدى، نىدى ناخى مەرۆڤە کان وەك خۆيان دەبىنرى و
ھەست بە بۇنى يەكتى دەگەن وەك نەوە لە نیتو يەك جەستەدا بن، خۆشتىرين
ساتە وەختىش لە خۆشەویستیدا گەيشتنە بە لوتكە ناخى مەرۆڤە کان وەك
خۆى، خويىندەوەي مەرۆڤە کانە بۇ يەكتى وەك خۆى بە شىۋىيەك بى نەوە
وشە لە زارى بىتە دەرەوە، لىتى تىتىگات، بە سەير كەرنى روالەت و روحسارى
بىخويىتىتەوە، بە تەماشا كەرنى چاوى بىزائى دەيدەوتىت چى بلىت و چۈن ھەنگاوا
بنى، گەيشتنە بە لەزەت و چىئەر وەك يەك، ھەرىيەك بە نەندازەو تىنگەيشتنى
خۆى، لە ھەموو گۈنگەر رىزگەرنە لەو دەرىپىن و مامەلە كەرن و نالۇڭىرى
ھەستانە وەك نەوە خودى مەرۆڤە كە دەيدەوتىت لە ناست بەرامبەرە كەيدا
بىكەت بى هېچ سلەمىنەوە و شەرم و نەنگى و دلە راوكىتىبىك، یان سلەمىنەوە
و ترس نەوە لە كەسى بەرامبەرە باجى گەورە بەدانەوە، شەرم لەوە

نه توانیت گوزارشت له حذرو نارهزوو و هدوهسته کانی بکات له کاتیکدا که
له گه لیدا دبیت، نه نگی له وی هدست بکات که سی بدرامبدر یان کزمه لایک
چاوه له سه ری و چاودتیری ده کات، دله راوکی له داهاتور کاتیک بیدویت
مومارده سی هدموو ره فتارو چیزه ره گرتیکی له گه لدا بکات، چونکه بیگومان
دربینی ههستی خوشده ویستی شیوه ره فتارو ههتسوکه ویت جیاواز له خز
ده گریت و کاتیک خوشی خزی به مرؤفه کان ده بخشی که هدست نه کات
به وی هیج سانسوزیکی له سدر دبیت. تا بتوانیت به شیوه یه کی نازادانه
گوزارشتی لی بکات، نیدی ههر له قسه یه کی خوشده تا دهستگرن و
نالو گوری پینج ههسته و دره که و تا ده گاته پیاده سیکسی پیکه و هدموو
تدواوکه ری یه کترن بز هدولندان له تینگه یشن به لو تکه خوشده ویستی له گدل
ندو که سه ری خوشت ده ویت، ته نانهت له کاتی پیاده کردنی پر زسدی
سیکسیشدا ریگه و شیواز گه لیکی جیاواز له خز ده گریت که له مرؤفینکه و بز
مرؤفینکی دیکه پیاده کردنی گوزان به خزوو دهیستی که له ریگه ندو ریگه
جیاوازانه ویه مرؤفه کان ههولده دهن بگنه لو تکه و تیریوون، بدلام له
کوتایشدا هدر ریگه یه که و تاقیده که ندهوه تینجا نایگه نی، نه مهیه نهیینی
خوشده ویستی که جوانیه کهی له ودا بدرجه سته دهیت و اته به تینگه یشنی
مرؤفه کان بهو نهیینیه که ههولی زور ده دریت له پیناو گه یشن به لو تکه
خوشده ویستی، بدلام ده رنه غمام نایگه نی.

لا ینیکی تایید ندو جوانیه کانی خوشده ویستی لای مرؤف ههستگردنی
مرؤفه به جوانیه کانی ژیان، به خوشیه کانی ژیان، هه زکردن به ژیان که
جوانترین شت تیایدا بویری و چاونه ترسی و بدریه ره کانی کردن کانیتی که مرؤف

لیوهی فیتر دهیت و لهوادش جوانتر پیاده کردنی همراهید که ناوه روزکه که پراو پره له میزرو و بینینیه جوانیبیه ههشاردراره کانی تری خوشدویستی، ههزرگردنیتک که له رینگهیده دهشیت چهندین پرروژه دهستکه دهست و داهیتنانی جیاجیای لیبکه ویتهوه که بینگومان هیچ بدریه است و سنورو رینگهیدک نیبه رتبی پی بگرت و تهنانهت هیچ چاوترساندنتک نیبه که بیو استیتنی، بزیه مرزو دهتوانیت له رتبی خوشدویستیبیه و خولقینه ر بیت و نهود خولقاندنهش کاتیک مهیسر دهیت که مرزو دهتوانیت یان نامانجی سده کی نهود بیت که خدلکی خوش بویت بز نهودی ههستی خوشدویستیان تیا بوروزتی و لهو رینگهیده شده شتیکی نوی بخولقینی، ندک تهناها نامانجی نهود بیت که خزی لای خدلک خوشدویست بکات. جهوده دری خوشدویستیش لای ندو مرزو قانه خوشدویستی ده که ن به مانای که مالبوون دیت، گهیشته به و په ری لوتکه دی تیربوونی تهواوی ههسته کان، ههستکردن به و هه مسرو دونیا هی تویه و هه مسرو شته کان له پیتناوی تهدا، ههستکردن به ببوونی خوت، به وانی دیکه و بدهیان، باوه پیوونه بلهودی دهتوانیت به هزی خوشدویستیبیه که تهوده هه مسرو شته کان کوزنرزل بکهیت و له هه مسرو گرنگتر تینگه یشن و ناسینه له خوت و دوزینه و هی خودی خوتله پیش نه ویتر.

توم خوشدهویست، نهی تئ؟!

سدرهه‌لدانی خوشدهویستی

بینگومان پیداویستی مرؤوف به خوشدهویستی مرؤفیتک له راه‌گه‌زه‌که‌ی دیکه
پیداویستییه کی سه‌ردکی و خورسکه. زوریک تاک عدو‌الن به‌دوای و‌لامیتکدا
که ره‌نگه روزانه مرؤفه کان پیتوهی خدیریک بن به‌وهی داخل خوشدهویستی چون
له مرؤقدا سدرهه‌لددات و له‌دایک ده‌بیت؟ داخل نه و گزرانکاریه گدوره و
شاراوانه چین که به‌سدر ناخ و روح و جه‌ستهی مرؤقدا دین؟ نه و ده‌هارویشته و
ده‌رنج‌جامانه له کوتیوه سمرچاوه ده‌گرن کاتیک مرؤفه کان کونترولی خزیان پی
ناکریت و زور جار به‌هوی فشارگه‌لیتکی زورهوه له شاردنده‌وه ده‌رنج‌برینی
هدست و سوزه‌وه وشه و ره‌فتاره کان ده‌شیت مرؤفه کان دوچاری باریکی
ده‌روونیی ناناسایی قورس بکاته‌وه به نهندازه‌یهک زیان بگدیده‌نیت به لایه‌نی
تدندروستییان؟ داخل هانددری سه‌ردکی مرؤوف چی بیت که وای لیتکات
هه‌نگاو بق خوشدهویستی بنیت؟

بینگومان هه‌ولدانی مرؤوف به‌مه‌بدستی رزگاربوونی له‌دابران و تنهایی و
که‌نارگیری پیتویستی خودناسی خوی و ده‌ورویه‌ری هیتاوه‌ته بوون، نه‌مه‌ش
هانددری سه‌ردکی مرؤوف بووه که هه‌نگاو به‌ره و خوشدهویستی بنیت و له‌هه‌مان

کاتدا بتوانیت بهسر ترس و تدهایسا زالبیت، (لا ۱۴ عهشق و خوشبویستی
له نیوان وهم و واقعا / سدروهار کریم)، ثمه جگه لهوهی زوریک له
کومه لناس و دهونناسان هدولی دوزینهوهی زانینى هزکاری ندو
نالو گورکاریانه یان داوه کاتیک بهسر مرؤثیکدا دیت که خوشبویستی ده کات.
نمونههی ندو ساته وختانه زورن له نیوان مرؤفه کاندا که تدها به بیستنی
ناویک ههستی جوزلاده خولیای بینین و ناسینی ندو کده بوروه یان خولیای
تدها سات و چرکه یه کی بینین بوروه، یاخود به بیستنی ده نگیک يان سه رخی
بز رهفتارو هلسوكه و تیک له مرؤثیکدا وایکردووه عهودا ل بیت بز بینین و
ناسینی زیارتی مرؤفه که، هه موو ندوانه ده شیت سه ره تایه کی هدنگاوی
ناسینی سه دان و هزاران مرؤفه بیت که دواتر چیزکیکی گهوره خوشبویستی
لیتکه و تزتهوه، بهلام هیتزی شاراوهی ندو ههستانه و بونی ندو گورانکاریه
ناوه کی و ده ره کیمی بده سدر مرؤفه کاندا دیت له ساته وختی نهک تدها
پیتکه و بونیاندا، به لکو گویگرتن و بینینه کانیاندا، نهوهید وایکردووه له
زوریک له کومه لناس و دهونناسه کان هدولی دوزینهوهی زانینى هزکاری ندو
گورانکاریانه بن که بده سدر مرؤفه کاندا دین بدودی ههست به خوشی و
به ختیاری ده که ن. هه موو ندو ههست و نهستانه ندو نیگایانه و
سده ره لددن مهراج نیمه به یه کگه بشق دروست بکات له نیوان مرؤفه کاندا،
هدروه ک چون راست نیمه ناوی لی بنریت خوشبویستی، به لکو هدنگاویک پیش
نهوه ههید که پیش ده تریت حمز، واته ندو حمزه کاتیمی که له یه کم نیگاره

نقم خوشده ویت، نه م تو؟!

دروست دهیت که رهنگه ندو حمزه بدیده کگه یشن و خوشده ویستی لیبکه ویته وه
یان به پیچه وانه وه بیت، چونکه خوشده ویستی مانایه کی قولتر و تاییده تر و
دریخایه نتره له نهست و ههستی حمزه، چونکه هیچ کات حمز نه و تینگه یشننه
قوول و رذحی و ناخیه دیه که خوشده ویستی دیگاتی، واته به گشته
ناتوانیت له رینگه رنکه وتدوه و به تنهها جاریک خوشده ویستی راسته قینه
دروست ببیت، چونکه ندوه پرۆسەی خوشده ویستی دیه که له تینگه یشننه قوولی
یدکتر ناسینه وه نیدی مرۆڤه کان هینده بدیده کتر ثاشنا دهبن که بدر له وهی
زمان ههلبیتیت بهرامبهره که ده زانیت چی ده لیت، بدر له وهی رسته که
تدواو بکات لیئی تینده گدن و هدنگاری جیبه جیکردنی ده نیت، درک به هه مسو
وتنه کان ده کات و زور جاریش تنهها لمه سهیر کرد نیک، له گوشنه نیگایدک، له
سیما و دنگ و رانگیه وه بهرامبهره که تینده گات لهدوهی ده یه ویت چی بلیت
و چی بکات، نه م جقره هاوستزی و نیگایه خوشده ویستی ده یخولقینی،
یدکتکه له خسله ته بدهیزه کانی خوشده ویستی راسته قینه که ده بیتله هۆی
خولقینه دری نه و هدسته ده رونیانه که که موینه و بیتهاوتایه، ندو چیزی
نزيکبونه وهید ده به خشی بدهیزه کان که ده یانه وی تا شهندازهی توانه وه پیکه وه
بلکتین و له نیو یده کتیدا بتوینه وه و ناره زوروی ناویته بعون و توانه وهی روحیه و
جهسته بی بکهن له ناو یده کتیدا. نیدی ندو هدسته روحیه که ده یانگه ید نیته
ندندازه وهید سنوری هه مسو شدم و نه نگی و هیله سوره کان ده بزینی،
ههستی دوو صرۇقى و دوو ره گەزى له نیوانیاندا نامیتنی هیندهی ندوه نه بیت

که مرۆڤە کان دەيانەویت لەو ساتەوەختانەدا بین بەيدك و تامەززۆی يەكتى بىن بەشىۋەيدك كە نەيانەوئى هىچ سنوورىك لە نىوانىاندا بىتىتەوە، هىچ رىگرىيەك لە نىوانىاندا دارىكەویت، هىچ ھەست و رەفتارىك لە نىوانىاندا نەنگى و جىنى قبولىكىردن نەبىت، نىدى نەو ساتە وەختە يە كە مرۆڤە کان خۇيانىن كە گۈنگۈتىن شت لەو ساتە وەختە شدا بۇونى ئازادىيەكى رەھايە لە ناخى ھەرييە كەياندا كە بىن هىچ پەردەيدك نەو مرۆڤە ھەست بکات خۇى خۇيەتى و نارەزووى چى دەكەت و بە ج ئەندازە يە كى گەمەكىردن بە جەستە و گۇتن دەرى بېرىت بە مەرجىيەك لە چوارچىتە خواتى ئىرادە گەرىيانە دوولايەنە بىت بىن بەكارەيتىنائى هىچ توندوتىزىيەك لە يەكتىكىانەو بۇ نەويىدى. نىدى نەو توندوتىزىيە زارە كىيى بىت يان جەستەيى ياخود دەرونىيى، نەو نەو پلە بالايدىيە كە خۆشەویستى دەيگاتى، جۇرىتكە لە ھەستىنەكى خەيالى و سەرابىتكى دەرونىيى نامۇ كە تىايادا ھەستە کان تىتكەل بەيدەكتە دەبن، پىتكەوە ھەست بە تىنوتىتى و برسىتى و تىزبۇون دەكەن، پىتكەوە ھەست بە ئازار و خۇشى و ناخۇشىيە كانى يەكتە دەكەن، گەر دوور بىن يان نزىك، نەمە نەو نەيتىيە شاراوه يە خۆشەویستىيە كە نەتوانراوه ئاشكرا بىكريت و بەھۆيەوە مرۆڤە ھەست بە گواستنەوە دەكەت لە جىهانىتكى رابىدۇو و نارپازى بۇ دونيايدى كى نوبىي خوازراو وەك ئەلبىرونى دەلىت: "خۆشەویستى يارمەتىمان دەدات لە گەشەكىردن و رەفتارماندا كە داخوازىيە كانى ناوەوەمان بۇ دىنەتە دى، ھەروەها دەبىتە ھۆى خىراڭىنى كىدارى گۈرپان و پىتشكەوتىن (لا ٥٢

نقم خوشده ویت، نهی تقو!

اسرار دوام العلاقات / ایمانویل دی بویسون). سرهنگ‌دان یان له‌دایکبورو نی خوش‌ویستی سنوری جوگرافی، کۆمەلایەتی، ثابوری، سیاسی و نایدەلوجی و ناینی دەبەزىتنى، واتە بە دیوتىکى تردا نە جیاوازى تەمەن، نەپەنگ و جوانى و شۆخى و نە دوور و نزىكى و خزمایەتى و بىنگانه نە نایدەلوجیا جىا و نەھەزارى و دەولەمەندى و تەنانەت نائاسايى بارى تەندروستى و بۇنى نەخۆشىش هېچ كام لهوانە رۆلىان نىيە لە روونەدان یان بەرگرتن لە خوش‌ویستى. نۇونەئى نالۇڭۇرى نامەكانى خوش‌ویستى نیوان ثانتۇنى چىخۇۋىسى گدورە چىرۇكىنوسى روسى و نۆلگا كىنېپەرى نەكتەرى شانق كە نامەگەلىتكەن بەرۆحىتكى شكۆمەندانەى دوو عاشق و دوو ھاوسمەرى ليتوان ليتو لە خوش‌ویستى و خاکەرای، شادى و تەبابى و بەتەنگەدھاتن و رىزگرتن لە خود و ھونەرى يەكتەر نۇوسراونەتەوە و تەنانەت يەكتەن لە نۇونە ھاوسمەرە زىندوانەى كە وېتاي ئەۋەي كچە كە دەيزانى ماۋەيدە كى زۇرە چىخۇۋى بەددەست نەخۇشى سىلەوە بارى تەندروستى خراپە، بەلام دوای شارەزابۇنى لە كەسايەتى و ژيانە مرۆقدۇستىيە نۇونەيىدە كە چىخۇۋى نوسەر، بەتەواوى خۇشى ویست و دەرگاى دلى عاشقانە خۇزى بۆ كرددەوە ھاوسمەرگىرى لە گەلدا نەغجامدا (لا-۹۱۳ دىلدارە ھەرە ئازىزە كەم / رەنوف يىگەرد). دەشىت پاش ئاشكرا بۇنى پۈزىسە كە یان چۈونە نىتو لايدەنى رەسمى و بەيەك گەيدىشتى گرفت و رىتگرى و بەربەستى زۇرى لىپىكەدەتەوە، بەلام قىسە لەسەر دەرتەنچام نىيە بەوهى ئايا ئەو دوو مەرۆفە بەيەك دەگەن یان نا؟ ئەو دەچىتە قالبىتكى ترى قىسە كردن و

نوسينه کانه وه، هينددی دهمه وی ندو راستیه بلیم بهوهی به گه يشتنی
مرؤفه کان به یه کتی و به نه گه يشتنیان هیچ کام لهو هزو کارانه نابنه به ریه است
يان ریگرتن له سرهه لدانی بونی پرسه که له نیوان مرؤفه کاندا.

بونی ندو راستیانه وا ده کات که خوشویستی ردههندیکی گشتی و
جيها نی و هریگریت بدو و اتایهی خوشویسته کهی له لا یدک و هه مرو که سانی
دیکه له لا یدکی دیکه. ندو مرؤفه جیگهی له ده روندا بواریک دا گیر ده کات
به رامبهر هه مرو مرؤفه کانی دیکه.

توم خوشده‌ویست، نهی تدقیق!

دَرْخَى خُوشَهُویسْتِى

گهر جانه‌ویت به دَرْخَى خُوشَهُویسْتِى ناشنا بین، پیویسته گوزهاریک به نیتو
نهو نوسین و نامانه‌دا بکهین که له نیتوان دیارده‌ی جیاوازو تاییه‌ت بونوته
چیرۆک و سدرگوزهشتی باسکردن، چونکه خودی پرۆسەی خُوشَهُویسْتِى
دانبه‌خُودا گرتن و مانابه‌خشە به زیان و پشودوریزیسە، باودرپوون و هیوایه له
ھەممو کاتیکدا نومیتدوارو بەرگەدی ھەممو شتى دەگرى و ھەرگىز قبولى
فەوتانى نىيە و زیان لهو ناللۇزیانه دەپاریزى کە ھەپوشه له بونى مروۋاقانه‌يان
دەکەن. خُوشَهُویسْتِى له مارەی خایاندىدا مروۋ بەردو دوو ھەستى جیاواز
دەبات، ھەندىكچار نومیتدېخش و پېھىوا و خۇشى و ھەستکردن به ژىن و
خُوشَهُویسْتِى بۇ ھەممو شتەكان و ھەممو مروۋە كان و ھەممو شوئىنەكانى
پەيواندىدارن به خُوشَهُویسْتِى كەتەوە، ھەندى جاریش فرمىسىك و گەريان و نازار
و خەمزىكى و ھەستکردن به قورسائى و وينتا و شىكتى و ناخۇشى و
تامەززىبى و بى دەسەلاتى کە دەرتەنجام تەنها ھەستە و تەنها بابەتە کە
ويپرای ھەممو نەوشە و ھەستە دېزىيە كانه يەك مانابه‌خش بىدات بەدەستەوە،
نەوهش خُوشَهُویسْتىيە. نەو ھەستە رۆحىيى كەمۇئىنەيەي ھىچ كات و هىچ

کەس ناتوانیت پراوپر وەسفی ندو ساتە وەختانە بکات کە مرۆڤ تىايادا ژيان دەگۈزەرىنى بە ھەمۇ خۆشى و ناخۆشىيە كانەوە. ژن و پیاو وەك دوو مرۆڤى جودا و جياواز لەيدك لە رووی بايدلۇجى و لەيدكچوو لە رووی مرۆقپۇون و تەداوەكەرى يەكتەر لە رۆحىدەت و تىنگەيشتن و كارېتىكىرىنىان لەگەل چەمكى خۆشەويسىتى و ژيانى خۆشەويسىتىدا جياوازى بەخۆوه دەبىنى.

لە پرۆسى خۆشەويسىتىدا پیاو بەشىوهى خۆى گوزارشت لە خۆشەويسىتى و دەرىپىنى خۆى دەكەت و ژىنىش بەشىوهى كى تر، نەگەرچى لە نىتو خودى تاكە كانىشدا جياوازى بەخۆوه دەبىنى، تەنانەت لە پەيوەندى سىكىسيشدا لەگەل يەكتەر ژن بەشىۋاز و ئاواز و رەفتارى جياجىما دەگاتە لەزەت و چىز لەو پرۆسەيە وەردەگىرىت لەگەل خۆشەويسىتە كەيدا و پیاوېش بەشىوه گەلىتكى جياوازتر.

بە بپوای من لە پرۆسى دەرىپىن و ھەستىكىرىنىدا ژن زىاتر وشەو گوزارشت و ئاخاوتى دەبىتە ناودەرۆكى بناگەي ھەستەكانى لەگەل خۆشەويسىتە كەيدا و ھەمېشە لە رووى سۆزدارى و رۆحىدەتەوە ھەستىتكى قۇولۇر و بەرەۋامىيەت و بەجۇشتەرەدىيە لە ناخىدا، لە كاتىكىدا زورىيە پیاوان پېيان وايە رەفتارە و ھەلسوكەوت و ھەلۇيىستەكانى زىاتر دەبنە دەرىپىنى خۆشەويسىتى يان جۇرتىك لە بىتدەنگى بە دەرىپىن دەكەنە ھەلۇيىستان بەتايمىت لەكەتى پرۆسەي سىكىسىدا، بەو واتايىدە مەرج نىيە ھەمۇ كات

وشه و دهربین و هسته جوش و خوشکان ببنه کارکردنی به رده‌وامی نیوان مرزفه کان.

بوونی ندو جیاوازیه له دهربینی هستدا که زوریه‌ی ژنان زیاتر سوزداریانه دهیانه‌وی مامه‌له له گهله بدرامبه‌ردا بکهنه و بهه‌مان شیوه‌یش و بگره زیاتر مامه‌له‌یان له گهله‌دا بکریته‌وه، زور جار دهیته مایه‌ی بیتاقه‌تی و هستکردنیکی جیاواز لای ژنان که دهیت ده‌نه‌نجام ندو هسته‌ی تیادا دروست ببیت که خوش‌ویسته‌کهی که‌مته‌رخمه له ناستیداو بهقد خوش‌ویستی‌کهی ندو هاوسوزیه‌ی نیمه یان خوش‌ویستی‌کهی که‌متر بوقته‌وه، بدلام له‌هدمو کاتیکدا نکولی لهوه ناکریت که ژیان بی بوونی خوش‌ویستی مانابه‌خش نیمه و بوونی مرزفه‌کانیش بی خوش‌ویستی بی تارامیی و بی ناسوده‌ییان پی ده‌به‌خشیت، هر بوقیه "پولس" له‌نامه‌کانیدا زورترین قسمی له‌مباره‌یه‌وه کردووه، ته‌نانه‌ت خوش‌ویستی کردوته سدرچاوه‌ی گه‌رانه‌وهی ژیانی مرزفه‌ده‌مه‌بدستی نزیک‌بونده‌وه دورکه‌وتنه‌وه له‌دابران و جودایی. له‌وباره‌یه‌وه "پولس" دهیت: (لا ۲۸ نامه‌یدک ده‌باره‌ی عیشق جوانترین به‌هه‌ره / نویسنی پانولوکونیلۆ) "نه‌گدر بدمانی هدمو خدلکی سه‌رز‌دی و فریشته‌کان و تتوویز بکم و عاشق نهم، ندوا ده‌نگدانه‌وه ده‌ندازه‌ی ده‌نگی مس دهیت. نه‌گدر خاوه‌نی به‌هه‌هی پیش‌بینی بی و شاره‌زایی ته‌واوم له‌باره‌ی هدمو نهیتنی و زانستیک هدیت و بی‌رباوه‌رم بگاته ندو راده‌یدی بتوانم کیوه‌کان جیبه‌جی بکم و عاشق نهم، هیچم. نه‌گدر ته‌واوی

سدرودت و سامانم به سدر خد لکی هدزاردا دابدهش بکدم و بگره نه گدر لدشی
خزم لدپیتناوی خودا به تاگر بسپیرم و خاوانی عده شقیق نه بم هیچ سوودیک
به خزم ناگه یه نم". له دوای (پولس) اوه منیش ده لیم گدر نه و مرزقده له
ژیانیدا تهها بز یه کجارت خوشدویستی نه کردبیت، نه توانیویه تی له مانای
نازادی بگات و نه خوی ناسیووه، هدر بزیه نه یتوانیمه و روح و هدسته کانی
له مانا کانی ژیان تیر بکات

ندو ده بپینانهی "پولس" نده ده ده خات که هدموو شت و جوانیمه کان
له بدرامبه ر خوشدویستی و عده شقدا سفر ده بنه و هو له همان کاتدا هدموو
جوانیمه کانی ژیان و گدشه کردن کانی به ستوتده و به بیونی خوشدویستیمه وه.

زمانی خوشده ویستی

گومان لهوeda نییه وشه کان کاریگه‌ری زوریان هدیه لهسدر تهندروستی
دهرونیی و زورن نه و شانهی هاندهرن بق مرؤفه کان که ناپاسته‌یان بهره‌و
خوشی و خوشگوزه‌رانی و گدشیبینی و نارامیی بدربیت، هدروهک چون به
پیچه‌وانده‌وه، بزیه خوشده ویستی له ژیانی مرؤفه کاندا هونه‌ری تاییدت به خزی
هدیه و زورن نه و شانهی به دریثایی قوناغی مرؤفه کان ره‌نگدانه‌وه
کاریگه‌ری خراپی دهرونیی به جیتده‌هیلتیت لهسدر دهرونی مرؤفه کان یان
به پیچه‌وانده‌وه که تهودش به کارهیتنا نی له ره‌گه‌زه کاندا جیاوازی به خزوه
دهیستیت، بق نمونه له ته‌مه‌نی کوتایی چله کاندا زور جار به ژن ده‌وتربیت له
ته‌مه‌نی "نانومیدی" دایت. بعونی نه و وشه‌یه پیکه‌هاته‌ی مرؤف له روی
دهرونییه‌وه ده‌وخینیتیت، به‌لام گدر نه و ته‌مه‌نه‌مان ناولیننا ته‌مه‌نی "ژیریی و
دانایی" یان ته‌مه‌نی پیتگه‌یشتلو، بیت‌گومان نه و گوزارشترکدن به‌های
گهوره‌ی خزی دهیست له ناخ و ده‌رون و کدرامه‌ت و که‌سایه‌تی خودی نه و
مرؤفه‌دا، (لا-۶۸-۷۸ سلامه موسی / فن الحب والمحیاه). به‌دیویکی دیکه‌دا

تاوانیتکی تری زمانه وانی لهو کاتهدا بعونی دهیت که ناو دهارتیت به کونهندامی زاوزی پیاو بیت یان ژن بهشیوه یدک که نارلینانیک بیت بهناوی "بیتابپوویی و رسوابوون" بیت، بهوش هه میشه نه و بهشه جیاده کریته وله خانه و بهشه کانی تری جدسته و بهچاویتکی که مت و جیاوازتر و نه نگتر لینی دهوانریت، له کاتیکدا بهشیکی گرنگی جدسته مرؤفه و تنهها نامرازو فاکتده بز ژیانه وهی مرؤفه و بی ندو نهندامه کومه لگهی مرذیی بهره و که مبونه دو نه مان ده چیت. هدر بزیه زمانی ولا تانی ثورروپا به گشتی جیاوازی به خووه دهیتنی له کاتی به کارهینانی وشه کان و مامه لکردن له گدل کونهندامی زاوزی و هدر خانه یه کی هه ستیاری بیت له مرؤفه کاندا که له وفاداری و زور مانای جوان ده گدیدنیت، جگه له وهی له روویه کی دیکده و "کونهندامی زاوزی" یه کینکه له نهندامه پریه هاترین و گرنگترین بهشه کانی جدسته مرؤفه کان، نه مده و تیرای یه کسانی نیوان هه ردوده ره گدزه که له تیپوانیتهدا وهک یدک.

بوونی ندو بیرگردنه وهی و کلتوری په روهرده بیه و ده کات شیوازیک یان ره فتار گدلتکی تایبیت به کاریهی نریت له خوش ویستیدا، نه مده زور جار پیچه وانهی کلتوری روزهه لاتیبیه کاتیک وشهی سووک و بیتمانا به کارد ههی نریت به رامبدر به نهندامی زاوزی و تهنانه نوکته و چیز که کانی نه مده نه م بعونی هه یه شتگه لیکن که سوکایه تی به که رامه تی مرؤفه کان ده گدیدنیت، تهنانه ت به خوش ویستی و هاو سه رگی.

توم خوشده‌ویت، نهی تو؟!

بؤیه زور جار پۆلینکردن و جیاکردنده‌وهی گرنگترین خانه‌ی جهسته‌ی مرۆڤ، کاتیک دهیت له ریئی کلتوريکی په رووده‌یی ناراسته‌وه به شاراوه‌یی مامه‌له‌ی پی ده کریت له گه‌لن مرۆڤه کاندا. مرۆڤه کان توشی شۆك و ناراستی و دووفاقی دهیت، نهودشه وا ده کات چیرۆك و بەسدرهاتی زور ههیت که بۆ نموونه له کاتی بینینی مندالیک یان کەستیک له تەمەنی هەرزه کاریدا له کاتیکدا بهو چەمک و کلتوره په رووده‌ییه ده کریت توشی بینینی دیمه‌نیکی دایک و باوکی یان کەسانیکی نزیک ده بن له کاتی پیاده‌کردنی سیکسدا توشی شۆك دهیت له بدرامبەر سیکس و خوشەویستی و تینکه‌لبونی جهسته و باسکردنی له کۆنەندامی زاوزی و خاندیک له خانه‌کانی جهسته‌ی مرۆڤی قىزەوەن کردووه، بؤیه زور گرنگه ناشناپونی و دگەزه کان به بونی و دزیفه‌کانی (کۆنەندامی زاوزی) بەشیوھیدک بەددور له نوکته و گەمە و گالتە و سوکایدەتی تېبىگە يەنریت، بەلكو هەولى نهود بدریت که چەند و چۈن گرنگه له ژياندا و بەشیکی گرنگی بەردەوامیتیدانه بە ژيانده‌وهی مرۆڤه کان. بىڭرمان بونی نەو تېپوانىن و لىنکدانه‌وانەش دەرئەنعامى کلتوريکی کۆنی سەدەکانی رابردووه. نەو کاتەی پیاوان ژىيان ده کرى بە مەبەستى نابپوردنی جنسى (لا ۴۸ فن الحب والحياة / سلامه موسى) و مافى بەخۆي دەدا کە يارى و گەمەي پى بکات ھەرجۈنىک بىھویت. بؤیه پەيوەندىيەکەدى لە گەلىدا پەيوەندىيەک بۇ دوور له مرۆڤايەتىيەوه، بەلكو پەيوەندى مرۆڤ بۇ بە كۆيلەكەيدوه. له ھەمان کاتدا بونى نەو کلتوره کارىگەری زورى ھەبۇو لە سەر مامه‌له‌کردنى

نامروزقانه‌ی مرۆڤه کان تەنانهت لە کاتى هاوسه‌رگىريدا، بەو واتايىدی شاناژى و پىاوهتى پىاو لەودا بىرجه‌سته دەبۇو كە چۈن بتوانىت بە زۇوتىرىن گات لە يەكەم شەھى بوكىتىنىدا پەرددەي كچىتى بدرپىنى، بۇ تەۋەش زۆر جار رىنگە و شىۋازىتكى وەحشىيگەرانە دەگىرىتى بەر بۇ نىشاندانى نەو پىاوهتىيە، تەممەش لە باكىراوندى فکر و زەن و بىرى نەو ژىندا دەبۇو خراپتىرين و ناخۆشتىرين ھىتما بۇ كىردنەوە دەستكىردن بە ژيانى هاوسه‌رگىرى لە رىئى هاواركىردن و خوتىنه‌و كە تەممەش بۆخۇي بەھۇي ھۆكىارگەلىتكەوە راستە ماۋەتەوە، بىلەم بەرەو كەمبۇتەوە چۈرۈ و پەرددە لادان لەسەر ھەمۇو نەو عەيىدە و نەنگى و رىنگە و وشانەي بۇونەتە ھۆي كارىيگەرى خراب لەسەر بارى دەرونىيى مرۆڤه کان و كارى جىدىي گەرەكە بەتاپىت بۇ ژيانى هاوسه‌رگىرى كە ماۋەي سالاتىتكى دور و درېزه مرۆڤه کان پىتكەوە ژيان دەگۈزەرتىن و ناكىتىت لەزىز فشارى دەرونى جىياوازى نەو تىپوانىنە ژيان بەسەر بەرن و كارىيگەرىشى ھەپيت چ بەسەر جەستە و دەرونىيى خۆيانەوە و چ بەسەر كلىتوري پەرورەد يان بەسەر مەندالە كانيانەوە. بۇ تەممەش گىنگە بۇونى هاوسه‌رگىرى نازاد بىكى ئەر كۆت و بەندانە تەۋەش لە پىتناوى بەختەورىدا و بەدۇور بىت لە ناچاركىردن و زۆرلىتكەردن.

توم خوشده ویت، نهی تز؟!

خوشهویستی و سیکس

بهشیوه یه کی گشتی راسته مسدله‌ی سیکس مسدله‌یه کی هرامکراوه
له کومه‌لدا، بهلام مهدای هرامکردنی تاییهت به‌ژنان بهرفراوانه ودک
له‌پیاوان، تدمه‌ش بینگومان درنهنجامی هوزکاری زوره له‌وانه نهقلیدتی
پیاواسالاری که هدمیشه خاوهن پلهو ثاسته یه‌که‌مه‌کان ناسانکاری و ماف و
تدنیسی زیاتریان هدیه ودک له‌خاوهن ثاسته دووه‌مه‌کان له‌کاتیکدا
له‌پیتکهاته‌ی مرؤیدا بونی ره‌گهزی سییم و چواردم ناییت بونی هدبیت،
به‌لکو ره‌گهزی می‌و نیز هدیه.

بونی چهندین رهفتاری مامده‌له کردن و ژینگه‌ی په‌روه‌رده کردنی جیاوازی
نیوان ره‌گذره‌کان له‌نیو خیزانه‌کان و ده‌ره‌هیدا له سدرجه‌م قوناغه‌کانی ژیاندا
که زیاتر بهشیوه یه که دابه‌شکراوه، بهو و اتایه‌ی سیکس بز پیاوان و لایه‌نى
سوزداری بز ژنان، نه‌مه وایکردووه هه‌ستکردن به بونی دوو جیهانیی
بھینیته ناخی مرؤقه‌کانه‌وه. جیهانییک دهستکه‌وتیکی زیاتر له‌نازادی له‌وانه
نازادی سیکسی فهراهم بکات به پیچه‌وانه‌ی ژنانه‌وه که له‌دهستی ده‌دات بهو

واتاییدی ژنان ده چنه قوئانغ و دۆخىتىكى ناشكراي قەدەغە بۇونەوە، لە كاتىتكىدا پىاوان بە قۇناغىتىكى رىيگە پىتىراوى ناشكرا و نامادە كراودا تىنەپەرن، نەو رەوايەتىيە بە ئامادە سازىيە پېش وەختەشە وَا دەكەت ھەستى زالىتى لە هزرى پىاواندا بچىننەت كە دەرئەنجام لە پاش نەو پرۆسە يەوە ھەست بە شانازى دەكەت، نەو دەشە وَا دەكەت شەھامەت و پىاوهتى و بىگە سەركەوتلىش بۇ پىاوان لە قۇناغى چۈونە نىتو ژيانى ھاوسىرىتىيە وە لە شەۋى بوكتىنيدا بۇى تۆمار بىكىرتى، بۇنى نەمەش دواجار وَا دەكەت ھەستى بالا دەستى و ژىرەستى، ھىزىو ملکە چبۇون، بەھىزىو لاواز، دەسەلاتدار و گۇتىرايەل و بىگە ماڭى دەستپېشخەرىتى تەنها بۇ نەو بەرەوا بىزانزىت، تەنانەت لە ژيانى ھاوسىرگىريشدا يان بىگە ژىن وەك خولقىنەرىزىك بۇ چىز و لەزەتى پىاوهاتبىتە بۇون كە ماڭى چىز وەرگىتنى نەيتىت، نەمە جىگە لەوەي بەدىويىكى تردا بەدەر لەوەي بۇنى پەروردە و نامانج و مەبەستىكى پلاندانزاو و نەرىتى لە پىشت نەو جۆرە پەروردە بىدەوە ھەيدە بەتايمىت لە كۆمەلە رۆزەلاتتىيە كاندا لە گەلن نەوەشدا بە زۆر جار تاوان يان وەسفىرىدىنى ساردى سىتكىسى دەخدەنە پال بەو واتايىدى خودى ژىن بۆخۇى لە رووى پىتكەاتەو رەگەزىيە وە بەجىاواز لەپىاولە رووى سىتكىسييە وە ساردن، نەمە لە كاتىتكىدا وەك د. فەزو زىدە الدريغ باسى لىتە دەكەت ھىچ ھەقىقەتىكى زانستى لە پىشىتەوە نىيە، بۇيە دەلىت: "ژىنەك نىيە لە رووى سىتكىسييە وە ساردى بىت تەنها كەمینە يەكى كەم نەيتى لەو روانگە يەدى توپىشىنە وە زانستىيە كانى تايىت بە ساردى سىتكىسى بەشىۋىيە كى زۆر بەرز

نهو ناماژه‌یه ددهن که ساردي سينکسی هۆکاري يه‌که‌مى ده‌گه‌پريتهوه بز لاي‌دنی ده‌روونی که ده‌شيت بارود‌خى کەلە‌کەبووی کۆن يان دۆخىتكى نوى رۆلى هەييت لە دروست‌بۇنىدا، جىگە لە‌وەي كىشىيەكى بدرجەسته هەيە كە پەيوهندىدارە به نەخۆشى و لاي‌دنی تەندروست‌تىيىھە يان گرفيتىكى شاراوه لە دلى مەزقە كاندا ياخود ھەلقۇلاؤ لەناناگايىدە. تدوانە بۇونەتە خولقىتنەرى نەو كارلىتكە لە‌گەل ھەسته سروش‌تىيىھە كاندا و دواجار گرفتى ساردى هيئناۋەتە بۇون. (لا ٧ بىرود النساء / د. فوزية الدرع).

ھەموو نەوانە تىنگە يېشتىنىكى ھەلە لە‌پۈرۈسە كەدا دىتىيەت نازاوه کە دواتر لەنیتو ژيانى ھاوسەرگىريشدا رەنگدانەوەو ناسەوارى خراپى لىيدەبىتەوه لەوانە مافى دەستپېشخەرى و رەتكىرنەوە لە‌رۇوى پىادە كەرنى شىۋاژە جىاجىاكانى سينکس و دەرىپىن بە‌وەرگەرتىنى چىئىز و لە‌زەتى سينکسى بە‌ھەموو شىۋە كانىيەوە مافى دەستپېشخەرى و يە‌کەم كەس بە‌وەي كەي ويستى و نارەزومەند بۇو. كە دەرئەنچام زۆر جار ھەستى گومان و سەير كەردن بە‌کەم و سوکايدىتى تەماشا دەكىيت يان لە قۇزاناغىيەك ياخود ساتىيەك لە ساتە كانى ژيان شىكارى جىاجىاي بز دەكىيت، ئەمەش بە‌دەر لەو هۆكارانە ئاماژەمان پىتىكەد، لەو دىدەوە ھاتووە كە مافى يە‌کەم و تەنها بز پىاو دە‌گەپريتهوه، گرفتە كە نالۇزتر دە‌كەپريتهوه كاتىيەك پىتچەوانە كەي دەبىت واتە ژنە كە مافى رەتكىرنەوە بە‌كارىبەتىت لە بە‌رامبەر داواو دەستپېشخەرى پىاودا كە لە‌كەتەدا پىاو بە سووکايدىتى دە‌زانىت و دواجار بە شىۋە جۆربە جۆر و لامدەرەوە دەبىت. بزىيە بە‌گشتى لە

کۆمەلی رۆژھەلاتدا خۆشەویستى و سىتكىس دوو شتى گرىيدراوى يەكتىن يان بە واتايىدە كى دىكە هەر دوو كيان گرىيدراوى پىتىخە فى خىزانىن واتە هاوسەرگىرى، بەو مانايدى هەتا هاوسەرگىرى نەنجام نەدرېت ناپەيت سىتكىس بىكەت تىدى پاش نەوانەش خۆشەویستى خۆى دروست دەپەيت و دىتە تاراوه. لە ရاستىدا تىيەلکىيشى و جىاوازى و تىتەگە يىشتىنىكى زۆر لەمەر ھەرىدەك لەو چەمكانەدا بۇونى ھەيدە لە کۆمەلدا تىدى بە پىتى بازىدۇخ و ۋىنگەدى پەروردەبىي و کۆمەلەتكە دابونەرىت و ھۆشمەندى و لايدەنى ياساىيى نەو کۆمەلە ھەمسو نەوانە گۈزەنگارى بەخۇوە دەپەينىن و لېتكەنانەوهى جوداى بق دەكەيت.

لە ھەندى پرۆسەدى سەرەتاي يەكتىناسىيىنى نىتوان كچ و كوردا كە پېتىان وايدە ھەنگار بق خۆشەویستى دەنەن، سىتكىس كەن دەكەنە نەولەوەتى قىسە كەن و بەكىدار كەنلى پەيپەندىيە كەيان، بەو واتايىدە پىتىدە چىت زورىيەيان پېتكەپەنلىنى پەيپەندىيە كى سەرەپىي و خىرا و ماودى كورتىيان پى باشتىر بىت لەو روانگەيەي بەدواى چىزىتىكى دەستبەجى و خۆشەویستىيە كى رووالەتكارانە بىگەرتىن نەك خۆشەویستى راستەقىنە. (لا ۱۱ اسرار دوام العلاقات / ايمانويل دى بويسون)

نەو جۇرەتىپروانىنە لاي زۇرتىك لە كوران پېتىان وايدە سىتكىس كەن و نەزمۇنى سىتكىسى پېتكەوەبى لە قۇناغى پەيپەندى يەكتىناسىندا دەرنەنخامى سەلماندىن و تەداواكەرى پرۆسەدى خۆشەویستىيە، بۆيە بە لايانەوهى گەرنگە لەو روەدە يەكتى تاقىبىكەندەوە و يەكتى بناسن. لە بۇونى نەو پرۆسەيەدا كوران

نمم خوشنده ویت، نهی تو؟

داواکارن و کچانیش داوالیتکراو له دهرئه نجامی نه و ده ریپینه دا کچان ده کهونه
به رددم دوو هه لوهسته وه، يه کینکیان ره زامه ندبوونه و دووه میان ره تکردنده وه یه،
که له هدردوو باره که دا له کۆمه لئی نیتمددا کچان زه ره مهندو باجی يه کەم و
قوریانی ده بن، چونکه گەر له کاتیتکدا له باودریونییده به وهی سینکس
بەشیتکی دانه براوه له پرۆسەی خۆشدویستی و کاتیتک کەسینکت به هەممو
مانایدک خۆش ده ویت نارهزوو ده کەیت هەممو شتینکی له گەلدا بکەیت و به
هەممو شیتوهیدک تیکەل بە ناخی بیت که سینکس يه کینکه له وانه، لەم کاتەدا
گەر کچە که ره زامه ندبوونی دریپری و پرۆسە کەیان نەنجامدا له ماوهی
یه کترناسینیاندا نه و هەم لەو کاتەدا و هەم له کاتیتکدا گەر ژیانی
هاوسه ریتیان پیتکە و پیتکھیتنا لیتکدانه وه و هه لوهسته جیا جیای لە سەر ده کری
لە لایەن پیاوە کە وه به وهی به ره زامه ندبوونی کچە کە، کورە کە ده کەویتە گومان و
هه لوهسته نه و پەیوەندی هەببوده، واته جۆریتک له بیتمنانه بی و بیتپوایی و دوود لئی
له بەرامبەر کچە کە دروست ده کات، که دهرئه نجام ناگەنە هاوسه رگیری. خۆ
گەر قۇناغە کەیان تیپەپاندو گەیشتنە پرۆسەی هاوسه رگیری نەوا دۆخە کە
زۆرجار نالۆزتر و گرفتاویت دەبیت به وهی هەمیشە له هەر کاتیتکدا گەر
ناکۆکی و گرفت کەوتە نیوانیانه وه نەو پەیوەندییە دەبیتە هەردشەیدک کە له
ریتگە یه وه هەمیشە سووکایەتی و کاردانه وهی خراپی دەبیت له ژیانیاندا کە

نه مدهش جاري تکي ديکه هد لقولاوي ندو بيمتمانه يبي و بيتباورى و دله راوكى تىيە و
هديه كه گريدراوي نه قليه تى پياوسالارىيە له كۆمهلى تىمەدا.

به ديوينىكى تردا زۆر جار له نه غامى داوا كردنى كورە كه كاتىك لە ماوهى
پەيودنديساندا داواي پرۆسەي سىتكىسى ليتەكەت گدر هەلۋەستەي جىياوازتر
بۇو، واتە گدر كچە كە باودىرى پېتى ھەبۇو نازەزۈمىنەندىش بۇو، بەلام بەھۆى
تىپروانىنى بۇ داھاتور يان ترس لە هەلۋەستە وەرگرتىنى كورە كە بەرامبەرى
ھەلۋەستەي جىياوازى وەرگرت و دەرنەغام نەيتوانى پرۆسەي سىتكىسى لە گەلدا
نه غام بەدات لە كاتى پەيودنديساندا، ندو هەلۋەستەيدە وا لە كورە كە دەكەت
بە ديوينىكى ديكەدا شىوازىتىكى ديکە لە خۇز بىگرىت بەوهى جۈزىك لە
كاردانەوهى تىندا دروست دەكەت كە داوا يەكى كرددۇوە رەتكراوەتنەوە لە لايدن
كچە كەوه، بۇيە كاردانەوهەكەي بەدە دەردەبرىت كە كچە كە مەزۇقىتىكى
دواكەوتۇو و نا رۆشنېيە و ترسى لەوە هەديه كە بىرگەنەوهى نالۇزى ھەبىت
يان بەشىوهىيەكى ديکە تاوانبارى دەكەت بەوهى سارادە لە رووى سىتكىسىدەو
دەشىت جۈزىك لە نەخۇشى و ساردى ھەبىت لەو بارەيەوه، بۇيە بە جۈزىك
لەپاساو بۇخۇي دەھىتىتەوه. بەدەشىوهىيە كچە كە تاوانبار دەكەت يان ناچارى
دەكەت كە رازى بکات يان رىنگەيدەك بىت بۇ دووركە وتنەوە لىتى ياخود
دوركەوتەوه لە واقعى بەرسىيارىتى ھاوسەرگىرى كە ندو راستىيە
دەسەلىتىت كورە كە ھىچ مەبەستىتىكى لەو پەيودندييە پىتكەھىنانى ژيانى
ھاوسەرگىرىيى نىيە، ندو نەدەي پرۆسەيدەكى پەيودندييە بەمە بەستى خۇشى و

توم خوشده ویت، نهی تو؟!

چیز و درگرتنیکی کاتیی بۆ ماوهیه کی دیاریکراو، پاشان بههدر مەبدەست و
پاساویک بیت خۆی دوور دەخاتەوە.

بینگومان تاوانبار کردنی کچان لەلایەن کوراندەوە بەم ھەستە، ھەست و
ھەلۆستەیە کی ناخوش و کاریگەر لەناخی کچاندا دروست دەکات و نەو
ھەستەیان پی دەبەخشى کە تیپروانیینی کچ بۆ کور تەنها لە جەستەدا
کورتکراوەو تەنها لە روانگەی سیتكسی کورتەوە دەیتریت، نەمە جگە لەوەی
ھەستیکی ناخوش و نانارام و بیتمانەبی لەناخ و دەرونیی کچاندا دەچینیت،
کاتییک بەساردی و بەنەخوشی تاوانبار دەکرین کە دوورە لە راستییەوە. راستە
لە بناغەدا پرۆسەی سیتكسی گریدراوی پەیوندییە کی خۆشەویستى و رۆحىي
راستەقینەی نیتوان دوو مرۆفە و هەنگاونیکە بۆ دەربىرین و سەماندن بۆخۆی و
کەسى بەرامبەر کە دەتەویت لە رىبى سینكسەوە بچىتە ناخىيەوە و ھەست
بەھەموو خانە کانى لەش و رۆح و دەررونى بکەيت، بەلام بینگومان بۇونى نەو
حالەتش بەسانايى و بەناسانى نايەتەدى و پیتویستى بە زەمینەیە کی دەرونیي
و رۆحىي ھەيدە تا نەو باودەریونە بیتە ثاراواه، نەمەش گریدراوی نەو
مەتمانەیە کە دروست دەبیت لە نیتوان نەو دوو مرۆفەدا يان نەو ژینگەدی
کۆزمەلايەتىيە تىايىدا دەژىن ياخود نەو باوهەي کە هەر يەك لە مرۆفە کان
ھەيانەو دەتوانن بىرکردنەوە کانىيان لە رووی تیپرىسيەوە بکەندە بوارى
جىبەجىتىرىدەوە.

بینگومان بونی دروستبوونی نه و متمانه یه یه پرۆسەیه کی دریشخایدنی دوولاینه یه که هردوو لا وەک مرۆڤ تەماشای یەکتر بکەن و وەک مرۆڤ مامەلە لەگەن نەو دۆخدە بکەن، چونکە بەگشتى نەو کەسانەی نەقلیەتى پیاواسالاريان بدسىردا زالە تەنها لەروانگەی سیتكسەوە دەرواننە ئىنان، بۆیە (لا ۱۱۰ ھونەرى خۆشەویستى / ئەرىك فرۆم) فرۆم دەلىت: "لەگەن نەوهشدا نەو چىئە وەرگرتەنە ناگاتە رادەي نارەزوو بۆ خاوهندارىتىكىرىدىنى سیتكسیانە تەنها لای نەو کەسانە نەبىت کە خۆشەویستىيان لەپالنەرى مولكايەتىيەوە سەرچاوهى گرتۇوە" ، نەمە جىگە لەوەي بونى نەو پرۆسەيە لەفەزاي نازادىدا مانا بەخش دەبىت و اتە تەجامدانى راستەقىنەي پرۆسەي سیتكىسى و گەيشتن بەلەزەت و چىئى سیتكىسى لە نىوان نەو دوو مرۆقەدا دەرنەغامى بونى نەو نازادىيە دەبىت کە هردوو لا بەرامبەر خۆيان و بەرامبەر يەكتىرى ھەستى پى دەكەن و مامەلەي پى دەكەن بىن ھېچ پەردە و شەرم و عەبىدە لىتكىدانەوە يەك بۆ داھاتوو و ترسى لەو ساتە وختەي تىايىدا دەزىن تا بتوانن پىتكەوە خۆيان خۆيان بن لەگەن يەكتىيدا لەو پرۆسەيەو پىتكەوە سنورى ھەممو پەرددەو بەرىيەستىك بىبەزىتنىن لە نىوان يەكتىدا تا بتوانن پىتكەوە ھارشىۋەي دوو ماسى نازاد مەلەوانى بکەن لە نىتو دەريايىدە كى قۇولى پى لە خۆشەویستى و ئەۋىين و تامەززۇيى بۆ يەكتىرى. گەيشتنى دوو مرۆڤ بەو ھەستە قۇولە رۆحىيە بە بېرىدى من نەو كاتەيە کە مرۆڤ خۆى دەناسى وەک مرۆڤ تىتكەلبۇن لەگەن نەويىتدا هەر خۆيەتى و خۆشى دەبىت بە بەشىك لەويىر، ساتە وختىتكە كە

تزم خوشده‌ویست، نهی تو؟!

به‌هقیه‌وه زیندویتی و خوشده‌ویستی بز ژیان و تازه‌گدری ده‌دختیت به ژیانی مرؤفه کان و وايان لی دیت ژیانیان خوش بویت و به دیوتکی دیکدا بیانه‌وی دریته به ژیانیان بدهن، یاخود بهشیوه‌یدکی تر داست به ژیانه‌وه بگرن و خوشیان بویت، بزیه به دیوتکی تری پیچه‌وانه ده‌توانیت بوتریت گهر دوو که‌س له په‌یوه‌ندیمه کی سیکسی دروستدا ژیان بگوزه‌رینن و ناسوده بن ده‌توانیت بوتریت له په‌یوه‌ندیمه کی خوشده‌ویستی قولی روحیدا ده‌ژین هه‌روه هریرت مارکوز لم باره‌یدوه ده‌لیت: "غه‌ریزه سیکسیه کان لیهاتویی و توانستی خوشیان له خوشده‌ویستیمه و هرده‌گرن (لا ۲۴۴) الحب والخضارة / هریرت مارکوز)

نیتر لیره‌وه سیکس شتیک نایت له نیوان دوو که‌سدا یان دوو خوشده‌ویستدا پلانی بز دابنیت یان مدرجی بز دابنیت یاخود پیش وخت بکری به مدرجیت و داوا بکریت له که‌سی به‌رامبده، به‌لکو به پیچه‌وانه‌وه نه و جوری په‌یوه‌ندیمه خوشده‌ویستیه قوول و روحیدیه که له نیوان نه و دوو مرؤفه‌دا راکیشی سیکس ده‌کات و دهیت به بهشیکی ته‌واوکدری خوشده‌ویستیی که پرۆسده‌یده که ده‌رئه‌نجامی هه‌ست و ناخ و ده‌روونیی و جه‌سته و ویستی مرؤفه کان دروستی ده‌کات، بی ندوهی کات و شوینی بز دیاری بکریت. له و ساته وخته‌شدا نه‌گهر چی نه‌گدری نه و ده‌کریت که نه و دوو خوشده‌ویسته ده‌توانن به تنهما له‌پی گمه جور به‌جوره کانه‌وه خوشی به یه‌کتی بگه‌یه‌نن بی نه‌نجامدانی سیکس، خوشده‌ویستی نه و دوو مرؤفه‌یده وا

ده کات هدست به تیتکه لبونون و ناویته بعونی جهسته هریه که یان بز نهودیدی
 جوزریک له بدتالبونهوهی نه و جوش و خروشی و هدناسه سواری و هسته بدتال
 ده بیتهوه که به شیکه له داربرینی خوشه ویستیه که بز نهودیدی، نه گه رچی
 نه و داش ده بیته قوئناغیتکی تدواوکدری خوشه ویستی و سه رله نوی له ناخ و
 دارونیسی نه و دوو خوشه ویسته دا دریزه و به رد و امیهت و تامه زریسی ده بیت و
 به ته نهایا جار و چهند جاره شتیک نییه کوتایی پی بیت و ده شیت بو تریت بز
 سات ده ختیک چیز و خوشی و بدتالبونهوهیک دروست ده کات له ناخی هریه که
 له و دوو خوشه ویسته دا، به لام لد گه ل تدواوبوندا و بد دست پیکر دنهوهی بز
 جاریکی تر و یه کتیریتینیکی دیکه وک نده وایه یه که م ساتی
 ده ست پیکر دنهوه بیت. بزیه کاتیک ده توانریت بو تریت پرۆسەی سیکس له نیوان
 دوو خوشه ویسته دا مانای راسته قینه دی خوی ده پیکنی که پرۆسە یه کی
 ناره زومه ندانهی دو ولا یه نه بیت و نازادانه و بی ترس و شدم به باوہ پیون و
 متمانه و بتوانن پیاده بکهن، بی نهودی هیچ لایه ک سوکایه تی و تانه و توانج
 یان ززرلیتکردنیک بز نهودیدی به کاریه ینیت، یاخود خویندنهوهی جیاوازی بز
 بکات، چونکه له پرۆسەی خوشه ویستی راسته قینه دا مرۆفه کان خویان
 نه دیش نه سات ده ختیه که که م جار و کم له مرۆفه کان بتوانن بیگدنی یان
 خویندنهوهیان بزی هه بیت یاخود بتوانن تیگه یشنی باش و به سوودیان بزی
 هه بیت. بزیه راگرتنی هه استی بدرامبدر و خویندنهوهی یه کتی له کاتی
 پرۆسەی سیکسدا له دیدو تیپروانیتنهوه ده توانریت بیته ناراوا له لایه ن

نمودار خوشده‌رویت، نهای تقویت!

هریک بق ندویدی. لهو بزچون و تیوانینیشهوهیه مرؤفه کان دهتوانن نازادانه مامنه له گهل ندویتدا بکدن بق به کارهینانی هدمو شیوازیکی دهربینی سیکسی له گهل یدکتدا، چونکه بینگومان گهیشتن به چیزو له زهتی سیکسی له لای مرؤفه کان گهر له روانگهی جیاوازی ره گهزه کاندهه لیک بدریتهوه یان له لایهن هاوره گهزه کانهوه هریک به شیوه شیوازیک لیکدانهوه بقی همه یان هریک به ریگهیدک دهتوانیت بگنه له زهت و چیزو درگرن له پرسه که، نهمهش بینگومان له ژینگه و روانگهیه کی نازادانهی مرؤفه کانهوه دهتوانیریت هریک له مرؤفه کان بتوانن بگنه ندو شوین و هسته هدستیارانهی دهبنه هوی چیزو درگرتني زیاتر له لای مرؤفه کان.

به شیوه کی گشتی په یوندی پیویسته له سه رنه مای سه ریه خوبونی دوو کدهس، لایدن و گروپ دروست ببیت، چونکه له چوارچیوهی سه ریه خوبونی مرؤفه کان و دوولایدنه دهتوانیریت گزرانکاریه کی جیاوازو دور له روزتین و ته قلیدیت فهزایه کی تری په یوندیه مرؤفیه کان بیته ثاراوه، به جوزتیک نه و په یوندیه یارمه تیده ر بیت بق بدرده و امیمه تتدان بق خودروستکردن، گدشه کردن و نویبونهوه.

له دیدانهوه ناشتابونی مرؤفه کان به جهستهی خزیان کارتیکی پیویست و گرنگه و یارمه تیده ر دهیت بق دورخستندهوه یان له زورتیک له لادان، توندوی و دهستردیزکردن بق سه رنه... هتد. به دیوتیکی تردا له واقعا مرؤفه کان به نازادی چاو به دوینا هدله هین، واته نازادن کاتیک له دایک

دین، بدلام لدهه مان کاتدا بدشیوه یه دک ره فتاریان له گه لدا ده کریت که نازاد
نین له هدلبزاردنی جوری په یوندیسه کان و ژیانیان به پیش نه و چوارچیوه یه دی
که خوی ده یه ویت. هه رودها سهیر کردنی کومه ل بز ژن و دک هدره مینکی
کومه لایه تی هدل قول اوی دابوندریت و کلتوری کومه ل ن، بهو و اتایه دی خاوه نی
هه یه و بی ناگادری ره زامه ندی خاوه نه که دی خوی هیچ کات مافی نزیک بونه و
دوواندنی نییه، نه مه ویرای نه وهی سستمی په رودره دی خیزانه کان و ده روده دی
لهوانه نیترینه کان بونه ته بدشیکی دانه بپارو لهو بیکردن نه و په رودره دی، بق
نمونه له قوناغی هدرزه کاری مرؤفه کان و له خویندنداد کاتیک باس له
کونه ندامی زاویتی نیترینه یان میینه ده کریت زور جار نه و بدشه واڑی
لیهیتر اوه یان تنهها کونه ندامی زاویتی نیترینه باسی لیتوه کراوه، نه مه ش نه وه
ده سمه لینیت سستمی فیرکردن و په رودره هاوکار و تهواوکدرو ره نگدانه وه
هدمان کلتور و دابونه ریتی کومه ل که یارمه تیدره بق جیا کردن نه وه
مرؤفه کان و دورکه وتنده دی ره گه زه کان له یدکتی و دروستکردنی بؤشایه کی
گهوره له نتوانیاندا.

لیزه وه سستمی پدروه رده به جوئیکه که به رهگذه کان ده لیت جهسته‌ی خوتان شتیکه ناییت باسی لیوه بکریت یان پرسیاری لی بکریت ته ناند له
لایدن خودی خوتاهه بؤت نییه هیچ پرسیاریکی لی بکریت، لیزه وه ندو
بیز کردندوهه دهیته سدردتای قزناغیتکی و در چدرخان له هزر و هنگاری
مرزقہ کاندا له و روانگه یدی هه ممو شتیکی قه داغه کراو خوازراو و ویستاوه،
بؤیه نهم بیز کردنه وه یه پرسیار گه لیک له میشکی مرزقہ کاندا دینته کاندا ناراوه و

له خدیالیاندا دیت و دهچیت لهوانه داخل له کاتینکدا مرۆڤه کان به نازادی و به رووتی دینه دونیاوه؟ بزچی دهیت له قۇناغه کانی ژیانیاندا شدمکردن له جهستهی خۆی، عەبیه و پرسیارنه کردن و نایتت و چۆن دهیت به بەشیک له هزر و مامدله کردن له ژیانی رۆژانه یاندا؟ واته بەشیوه یەک رەفتارو مامدله و هەلسوکەوت دهیت بکات تەنانەت نەتوانیت سەیری لەش و جهستهی خودی خویشی بکات نەک ناسایی بیت بۆ کەسینکی بدرامبەر. نەمە بىتگومان رەنگدانەوەی سلبى لە سەر قۇناغ بە قۇناغی ژیانی نەو مرۆڤه دەردەکەویت، تەنانەت له قۇناغی ژیانی ھارسەرتىدا بۇونى ئەم ترس و پرسیارنه کردنهی مرۆڤ لە جهسته خودی لەشی خۆی ھەستکردىتكى بە نامزبۇونى تىدا دهچىنیت و واي لىنەكەت نەتوانیت بەشیوازىتكى سروشتى ھەلسوکەوت لە گەل جهسته خۆیدا بکات، له کاتینکدا گەر بە ديدو تىپوانىنىتكى دىكە مامدله لە گەل ھەر خانەو شوئىتكى لەشی مرۆڤدا بکەين بۇونيان وەك يەك شوئىتكى نىيە له جهسته مرۆڤ بە تايىەت جىابىرىتەوە له شوئىتكى دىكە و پىرۆزىتى و جياڭەرەوە بۆ بکرىت، واته شوئىتكى گۈنگۈر بیت له شوئىتكى ترى مرۆڤ. چونكە ئەو گرېدراوی كلتور و دابونەرىتى كۆمەلە وادەكەت تارەزەندانە و مىزاجىھەت و زەرورەتى قۇناغە کان ئەو دروست بکات له کاتینکدا دهیت ئەو تىپوانىن و دیدە له ولاتىتكەوە بۆ ئەو دى و له شوئىتكەوە بۆ شوئىتكى تر بە پىتى جىاوازى قۇناغە کانىشى گۈرانكارى بەخۆوە بېسىنى. بۆ نمۇونە ئەو شوئىنە لە ولاتە رۆژھەلاتە کاندا بەگشى داپۆشراو و عەبیه و پىرۆزە، دهیت ھەمان شوئىن لە ولاتانى ئەفرىقيا و

هندستان و هندی شوینی دیکه گدر مدهمک یان جهسته‌ی مرزقه داپزشراو نهیت و زور ناسایش ته‌ماشا بکریت بی هیچ عدیده و شدم و ترسیلک.. پیوزراگرتني شوینیکی جهسته‌و جیاکردنوهی له شوینه‌کانی دیکه و مامدله‌نه کردنی دوروبه‌ر له گدل ته‌وانده به‌شیوه‌یه کی سروشی توره‌بوون و رق له‌ناخی مرزقه‌کاندا ده‌چینیت به‌شیوه‌یه ک و ده‌کات یان نازاری خزی بdat یان ژیان و نازادی که‌سی بدرامبه‌ر بdat.

له‌و تیپوانینانه‌وه خوش‌ویستی وک کرداریکی هوشمه‌ندانه له‌بنده‌ره‌وه جهخت له‌سره له‌لیثاردنی نازاد و نیاده‌گه‌ریانه ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها سینکس ته‌نها ناره‌زوویه کی جهسته نیسه که خوازیاری بیت، بدکو ثاره‌زووی جهسته و ندقن و ده‌روونیشه (لا ۶۰ الحب الرومانسي بين الفلسفة وعلم النفس / فارس کمال نظمی) بروانی ندو لیکدانه‌وه‌ده بخاته رهو که ناکریت سینکس شیکاری ته‌نها له رهوه بایه‌لوجییه کدوه بق بکریت و بلین بق وه‌چه‌خسته‌وه گرنگه هه‌روه‌ک چون ناکریت ته‌ماشای خوش‌ویستی ندو روانگه‌یدوه شیکاری بق بکریت که له‌سره بنده‌مای په‌یوندییدک داپزره‌یت که پیتداویستی یان به‌کاربردن ببیته سه‌رچاوه‌ی هینانه کایده‌وهی. هدر بقیه نه‌وال سعداوی پزیشك و نوسه‌ری میسری ده‌لیت: "خوش‌ویستی بالاترین کرداره که مرزقه پیاده ده‌کات له‌بدر نه‌وهی له‌ریگه‌یدوه هه‌مورو پیکه‌هاته جهسته‌یی و ده‌رونیی و ته‌قلییه کان ده‌توانن بدرزترین و قوولترین و دزیفه یان پیاده بکهن و رزبچنه نیو بعون و قهواره‌ی مرزقه‌وه (لا ۱۳۸ نوال السعداوی / المرأة و الجنس).

لیکچوونی خوشده ویستی

نایا شیوازی خوشده ویستی، سه رهه لدانی خوشده ویستی نامازه و پیاده کردنسی
له مرۆڤه کاندا و دیکه کن یان جیاوازن؟ زور جار سه رهه لدانی نه م پرسیاره له
ژیانی رۆزانه‌ی مرۆڤه کاندا مشتمو پو گفتوجوی زوری لیده کدو تدوه، ته نانه‌ت
زور جاریش له نیوان مرۆڤه کاندا کیشەی زور دخولقینی به وهی هدر مرۆڤه
دوا ده کات له که سی بەرامبهری و دک نه وهی خۆی دیه ویت خوشی بویت و
دەربىینی بقی هەبیت، به واتایه کی دیکه کۆپیه کی دیکه بیت له خۆی.

لەو روانگەیده دەتوانیت نامازه بز ثوه بکریت که خوشده ویستی له
فەزای نازادیدا سه رهه لدانیت، به واتایه کی دیکه جوانی و چیزی
خوشده ویستی له و دا بدرجەسته دەبیت که هدر مرۆڤه خۆی خۆی بیت له
دەربىین و مامەله کردنسی داو بتوانیت نازادانه له خواست و رەفتاریدا مامەله
له گەل خوشده ویسته کەیدا بکات بى دوودلى و دله را وکی. له خوشده ویستیدا
دەشیت مرۆڤیتک بە دەربىینی و شە گوزارشت له خوشده ویسته کەی بکات، بەلام
رەنگە کەسیتکی دیکه به هەلۆیست و رەفتار یان به کرد و تەماشا کردن

یاخود هدر جوزیکی دیکه، واته هدر مرؤفه ریگه یه کی تاییهت بدخزی هدیده
له دهربپینی خوشویستیداو هیچ کاتیک ناتوانیت باس لهه بکریت که
خوشویستی چون ده کریت یان چ ناماده باشییدک بکهیت بز دهربپینی تهنانهت
یه کیکه لهه هسته ده گمهنانهی تهنانهت له خودی مرؤفتیکیشدا هه مرو
ساته کانی وه کیدک نین له دهربپیندا، بزیه ناتوانیت ناموژگاری که سانی دیکه
بکریت یان فیتر بکرین که چون خوشویستی بکهنه. بزیه لهه روانگه یه وه
натوانیت یهک گوشه نیگا به سدر هه مرو که سیکدا بسه پیتریت. بزیه
و سفکردنی تهنانهت لهناو خودی ههستی نه و مرؤقانهی خوشدویستیش ده کدن
زور ده گمهنه بتوانن گوزارشت لهه سوز و ههست و ناخهی خویان بکهنه که
پراو پر و لیتوان لیته له هستیک که تهنانهت نه ده توانیت وشه نه به
دهربپین نه به باوهش و سیکس نه به گوشین و مژین نه به بینین و بونکردن
نه و مرؤفه بگاته چیز و لذتی راسته قینهی به رده وامی خوشویستی و نه
ده گهیته رادهی تیربیونیش لهه کسه، بزیه نه و ساته وختهی له گه لیدا دهیت
یان لدوپهربی ساته دهختی چیز ورگتن و راهه تبیون دهیت لهه کاته دا
تمامه زری زیاتری دهیت و بیری زیاتر ده کهیت و ههست بهوه ده کهیت که سه
له نوی له سفو له یه کدم ساتی بینین و یه کدم چرکه باوهش و فیتربیونیت
له گه لیدا، به واتایه کی تر زدر جار مرؤفه ده توانیت له ریگهی ههسته کانده
ههست به خوشویستی که سی به رامبه ر یان پیچه وانه کهی بکات بی نهودی
که سی به رامبه ر به راسته و خز بیت یان نار استه و خز دری ببریت، وهک د. فوزیه

توم خوشده‌ویست، نهی تو؟!

الا دریع دهیت: "هموومان هدستان به خوشده‌ویستی که سیک کردووه بزمان یان بز کهسانی دیکه بی تدوهی هیچ شتیک بلی یان تهناهه لهرتی جدسته‌یدوه جووله‌یه کی نیشان دایت، ههموومان هدست و درکمان به رق و کینه‌ی مرؤثیک کردووه بی تدوهی له هدوهسته‌یه کی کرده‌یدا رو به روی یه کتری برو بینه‌وه. (لا ۴۸۴ کیف یکون قلبک دلیلک / د. فوزیه الدریع)، بدلام ویرای ههموو نهوانه‌ش خوشده‌ویستی راسته‌قینه له و ساته وخته‌دا روخساری راسته‌قینه‌ی دهیتریت که له ریگه‌ی ثارینه‌یه کی تایمه‌تی ثاویته بونی هدردو لاوه بیت.

خوشەویستى و ھۆگریبۇن

زۆر جار مىرۆقەكان ھۆگریبۇن بە خوشەویستى دادنىن، واتە كەسىتكە بەسى
تر دەلىت: "ئەوهندە ھۆگرت بۇوم ناتوانم وازت لى بېتىم"، يان پىتى دەلىت:
"كەتىتكە دور دەكەويتەوە ھەست بە نامىزىي دەكەم".

لە راستىدا ھەستى ھۆگریبۇن و خوشەویستى نىوان دوو مىرۆق دوو
ھەستى جودان لە يەكتىرى، چونكە بە بىرلەپ تاكالايەندىدە بەندە
بە (من) دوھە واتە بە منخوازىيەوە، ھەر بۆيە لە وشەو ھەستى خوشەویستى
سادەتەو قۇولىتىر نىيە، واتە بە نىتو قۇولالىي رۆح و ناخ و ھەستى مىرۆقدا
رۇناچىتىھە يان رونتر كالىترو كەمىت رۆدەچىتىھە، بۆيە دەتowanم بلىم تەمەنى
دىيارىكراو و سىنوردارترو كەمىت دەشىت پاش ماۋەيدىك كۆتايى پى بىت.
تەمە بە پىتچەوانەي ھەستى خوشەویستىيەدەيدە، بەو واتايىي ھەستى
منخوازى نامىتىت، بەلكو ھەستى من و ئەويىدى ئاۋىتىھە يەكتىر دەبن و
يەكەگىن واتە ھەست و ناخ و رۆحى منى مىرۆق لە گەل مىرۆقىتىكى دىكەدا وەك
يەك و وەك دووانەيەك سەرەھەلەدەن و گەشە دەكەن ھەر تەو قۇولالىي ناخەيە
كەوا دەكەت خوشەویستى زۆر زىياتر لە ھۆگریبۇن كار بىكاتە سەر مىرۆق و

تقم خوشده ویت، نهی تقدیم؟

ناسه وارو کاريگوري له سهري به جي بهيليت و هدر نه وشه و ده کات به جي او از
له هستي هزگريون ماوه که هي دريختا يه نتو قوولتو به هيتر رهندانه ودي له
ناخي دور لايده مروقه کاندا به جي بهيليت.

بؤيە له خۆشەویستیدا هەستى مروۋەكان ھاوتا دەبن و بەيەك ديدو
نېگاو و رۆحى مروۋەكان ھەست زیاتر بەيەك دەکەن، درك بە نازارو مەینەتى
و خۇشى و ناخۆشىيەكانى يەكتى دەکەن، ھەست بە نەخۇشى و لەشساغى و
دەم بەخەندىيى و تورەبونەكانى يەكتى دەکەن، كە نەۋەش دەشىت لە رىتى
دەنگەوە ھەستى پى بىرىت يان لە رىتى دەمچاو و ھەستىكى ناخىيەوە،
بؤيە له خۆشەویستیدا شتىك نامىتىتەوە بەناوى منخوازى، (لا ۱۷۲
خۆشەویستى وزەي دەررۇنى / دېبورى رىپورىكوف)، بەلكو سۆزىكى تايىھەتى
ناوازە دىتتە ناراوه بەناوى (منخوازى ئەويىرخوازى) پىتكەوە دەبن كە لەيەك
كاتدا دەشىت ھەستى ھەرددوولا بگەنە نەۋەپەرى خۇشى يان ناخۆشى ياخود
زۆر جار خۆشەویستىيەكە وا دەكات كەسىتك يان بە مەبەستى رەحساندىنى
ژىنگەيەكى خۇشى زیاتر و دەم بەخەندىيى زیاتر و كەمكەنەوەي نازار و
ناخۆشىيەكانى ئەويىر زیاتر ھەستى خۆرى بشارىتەوە لە پىتاو گەياندىنى خۇشى
بەدویت. تىدى نەو ھەستەي خۆرى برىتى دەبىت لە شاردەنەوەي بابەتىك يان
ھەۋاتىك ياخود قىسەو بەسىرەتاتىكى ناخۆش كە نايەوتىت بە دركەندىنى
خۆشەویستەكەي بىتتاقەت بکات يان برىتى دەبىت لە بەخشىنى چىتىتك يان
لەۋاتىكى سەتكىسى ياخود دلخۇشكەرنىك لەسىر حسابى خۆى يان قوربانىدان

به خوشی خوی له پیتناو به خشینی خوشی به خوشد ویسته کهی، که نهودش به دیویکی دیکه به خشینی خوشیبیه بتوخوی، نه گرچی به دیویکدا ماندویون و قوریانیدانه.

لیرهدا گهورهیی و راسته قینه‌ی خوشد ویستی سدره‌لده‌هات که مرۆژتیک دهید ویت هدوئی خوشی و نارامیی بق خوشد ویسته کهی فدراهم بکات له سدر حسابی خوشی و نارامی خوی. دهید ویت خوشد ویسته کهی به هیتز بکات له سدر حسابی به خشینی وزاو هیتزیکی زیاتر له خوی، چونکه له ساته وخته‌دا مرۆژه بدرژه‌وندیه کانی که‌سی بدرامبهر، خوشی و ناسوده‌ییه کانی وهک بدرژه‌وندی و خوشی خوی ته‌ماشا ده‌کات، بزیه مهیل و خوازیاری نهوده ده‌کات که‌چی ده‌توانیت و چندند ده‌توانیت و چون ده‌توانیت نهود خوشیبیه بق به رامبهره کهی ببه‌خشی؟ دهیکات له پیتناو نهوده هدست بکات بتوانیت که‌میک له و خوشد ویستیه قولله‌ی ناخی به‌وه دربریت که خوی له خوی گهوره‌ترین نهود ساته وخته‌ی مرۆژه ده‌گاته نهود ناستی بیزکردند وهید که به ج شیوه شیوازو ده‌برینیک بیت دهید ویت نهود خوشیبیه به بدرامبهره کهی بگهیه‌نی. له ساته وخته‌دا مرۆژه خوی له بیر ده‌کات و به ته‌واودتی ده‌تویسته‌وه لدناؤ ناخ و هدست و روحی خوشد ویسته که‌یدا، به‌لام لیرهدا جوانی و خوشد ویستی خوشد ویسته کهی نهودا بدرجسته دهیت که ریزو پیزانینی هدیت بق خوشد ویسته کهی، ندک له درنه‌نجامی هدموو نهود هدلویست و رهفتارانه که خوشد ویسته کهی بزی کردووه به که‌م سه‌ییر بکریت. هه ر وهک و تراوه: "جیهانی

توم خوشده ویت، نهی تو؟!

تیکشکاوی ناوهوهی دلمن پیویستی بـچاره سـدریک هـدیه بـخـوشـدوـیـستـی و
ژـیرـی (لا ۹۰ کـیـفـ یـکـونـ قـلـبـکـ دـلـیـلـکـ / دـ فـوزـیـهـ الدـرـیـعـ)، پـیـنـهـ زـانـینـ وـ بـهـ کـمـ
سـدـیرـکـرـدنـیـ کـهـسـیـ بـهـ رـامـبـهـرـ بـزـ هـدـرـیـهـکـ لـهـ رـهـفـتـارـوـ هـلـسوـکـهـوتـ وـ تـدـنـانـهـتـ
نهـ وـ شـیـواـزـیـ مـاـمـهـلـهـ کـرـدـنـ جـهـسـتـهـیـیـ وـ سـیـکـسـیـیـهـیـ دـهـرـیـرـیـوـهـ هـهـسـتـیـکـیـ
ناـخـوـشـ وـ نـازـارـاـوـیـ وـ بـیـکـهـ رـاـمـهـتـیـ لـهـ نـاخـیـ ثـوـیـدـیدـاـ دـهـچـینـیـتـ، بـهـشـیـوـهـیـهـکـ
هـدـسـتـ بـهـ سـوـکـایـهـتـیـ وـ روـشـانـدـنـ وـ بـرـینـدـارـبـوـونـ دـهـکـاتـ، بـؤـیـهـ کـاتـیـکـ نـهـ وـ
هـدـسـتـیـ خـوـشـیـ وـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـیـهـ لـهـ سـاتـهـوـهـخـتـ وـ هـهـلـوـیـسـتـانـهـداـ دـهـبـنـهـ
تـهـواـکـدـرـیـ یـهـکـترـ، کـهـ هـهـرـدـوـوـکـیـانـ بـهـ هـهـمـانـ دـیدـوـ بـزـچـوـونـ وـ لـیـکـدانـهـوـهـ
برـوـانـهـ یـهـکـتـرـ.

لهـ وـ رـوـانـگـهـیـدـوـهـ دـهـتـوـانـرـیـتـ بوـتـرـیـتـ وـیـرـایـ بـوـونـیـ نـهـ وـ جـیـاـزاـیـانـهـ لـهـ نـیـوانـ
هـزـگـرـبـوـونـ وـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـیدـاـ، بـدـلـامـ دـهـتـوـانـرـیـتـ بوـتـرـیـتـ خـوـشـهـوـیـسـتـیـ لـهـ
دـهـنـدـغـامـیـ هـزـگـرـبـوـنـیـکـیـ سـادـهـوـ بـهـرـدـهـوـامـدـوـهـ دـرـوـسـتـ دـهـبـیـتـ نـیـدـیـ قـوـنـاغـ بـهـ
بـهـقـوـنـاغـ بـدـرـدـهـوـامـیـهـتـیـ دـهـبـیـتـ وـ گـهـشـهـ دـهـکـاتـ وـ وـاـ دـهـکـاتـ دـوـاـ قـوـنـاغـ کـهـ
خـوـشـهـوـیـسـتـیـهـ لـهـ کـزـمـهـلـداـوـ لـهـ نـیـوانـ خـوـدـیـ مـرـؤـقـهـ کـانـدـاـ زـوـرـ جـارـ قـورـبـانـیـدـانـ
دـهـبـیـتـهـ خـهـسـلـهـتـیـکـیـ مـرـؤـقـهـ کـانـ.

بـوـونـیـ نـهـ وـ خـهـسـلـهـتـهـ لـهـ هـهـمـوـ مـرـؤـقـهـ کـانـدـاـ وـهـکـیـکـ سـهـرـهـلـنـادـاتـ وـ
تـهـنـانـهـتـ وـهـکـیـکـ باـوـهـپـیـ پـیـ نـاـکـرـیـتـ، بـؤـیـهـ لـهـ کـاتـیـکـداـ بـهـخـشـنـدـهـیـیـ وـ
قـورـبـانـیـدـانـ لـهـ مـرـؤـقـداـ دـبـیـنـرـیـ کـهـ بـارـوـدـخـهـ کـهـ دـؤـخـیـتـکـیـ قـهـیـرـانـاوـیـ لـهـخـوـیـ
بـگـرـیـتـ، کـهـ دـهـتـوـانـمـ بـلـیـمـ شـکـزـدـارـتـرـیـنـ هـهـلـوـیـسـتـیـ مـرـؤـقـایـهـتـیـیـهـ، بـزـیـهـ کـاتـیـکـ

دابیسترتیت یان دابیسترتیت مرۆڤتیک له پیتناو خاکەکەی، نیشتمانەکەی یان گەلەکەی قوریانی بەخۆیدا، دوبیتە بالاترین رەفتاری مرۆڤتایدەتی کە لىرەدا خود یان منخوازى بۇونى نامىتتىت و لە پیتناو نەويىرخوازىدا دەتۆيىتەوە، بۆیە زۆر جار مرۆڤ ناماھىدە لەو ساتەدەختاندەدا کاتىتكەن لەلگرى نەو رىياز و رىنگەيدە هەلەبىزىرتىت ناماھىدېي خۆى دەردەبرى تەنانەت بە هەلەبىزادنى رىنگەي مەرگ و قورىانىدان بە خودى خۆى لە پیتناو نەويىرخوازىدا کە بەلاي نەوهە لەخۆى خۆشەویستەوە گورەتىر دابىنتەوە، واتە ژيانى دابەخشىت بى داستكەوتەن و چاودەتى بەرامبەر.

دەتوانم نەو نۇونەيدە بە خۆشەویستى بشۇبەيىنم، کاتىتكەن مرۆڤتیک ھەولى بەخشىنى ھەموو خۆشى و سۆزىكەن دەدات بە بەرامبەرەكەي، بى نەوهە چاودەروانى لى بکات یان داواي ھەق و پاداشت و داخوازى لى بکاتەوە، لەو ساتەدەختانەدا ھەستكەرنىتكى مادى و نامق دروست دەبىت، کە لەگەل نەو كەسەي خۆشت دەۋىت يە كانگىر نايىتەوە بەشىۋەيدكەن ھەست و خويىندەوەو بىنىتت بۆ ھەموو ناخ و دەررۇنى كەسى بەرامبەر دروست دەبىت، روانگەيدە كى ناشكراو و ديار بەرامبەر بە دىدگاوشەر دەررۇنى نەو كەسەي خۆشت دەۋىت، درك بە ھەموو نەزەر و نارەزۇو و شتانە دەكەيت کە لە ناخ و دەرۇنىي نەو كەسەدا دروست دەبىت و نارەزۇو و حەزىتكى شىتلەگىراندۇ ناتارام دىتە كايىدە، كە ناماھىت ھەموو كارىتكەن لە پیتناو خۆشى و نارامىي و دەم بەخەنەدەبى خۆشەویستەكەت بکەيت، تەنانەت تا نەندازى قورىانىدان،

خوبیدختکردن له پیناوی مانه‌وهو نارامیی و دلخوشی نهودا، په‌یوندیمه‌کی تینکنالاوی به‌ید کداچوو له نیوان هدسته‌کانی يه‌کتردا دروست دهیت که هریدک نارهزوو ده‌کات خوشیمه‌ک بدویتر بیبه‌خشیت، نارامییدک بق نه‌ویدی بهینیته ناراوه، له نازارو خم و ناخوشیمه‌کانی که‌م بکاته‌وهو نه‌هیلتیت له په‌یوندی خوشده‌ویستیدا منخوازو سه‌نتدری منخوازی بوونی چینیت، به‌لکو پیچه‌وانه‌که‌ی دیته ناراوه نه‌ویش نه‌خوازیی و پاراستنی نه‌ویت دیته ناراوه که هریدک هدوئی پاراستنی نه‌ویت ده‌دات، هدر له روانگه‌ی سه‌نته‌ری نه‌ویتخوازیمه‌وه که هدستی به‌خشین و پیندان دروست ده‌کات، چونکه هدمیشه نه‌و مرؤفه‌ی که‌سیکی خوش ده‌یت نارهزووی به‌خشین و پیندان تیایدا زیاتر ده‌بیت وهک لدوهی له چاوه‌روانیدا بیت بق و درگرتن و ده‌ستکه‌وتون هدمیشه له‌و قوناغه‌دا مرؤف نارهزومنده بدوی هدموو هیزیکی به‌خشین و پیندان عباته گه‌ر له پیناو خوشده‌ویسته‌که‌یدا. چونکه خوشده‌ویستی ده‌به‌خشیریت، نهک داوای لئی بکریت (الاسود یلیق بک / احلام مستغانمی)

به‌و واتایدی کاتیک هدست به‌خوشی و بوونی خوی ده‌کات که به بپیکی زورو نه‌ندازدیه‌کی به‌رفراوانی نه‌دوی هدیه‌تی به خوشده‌ویسته‌که‌ی بیبه‌خشیت نه‌و کات هدست به ژیان، زیندیتی، نارامیی و گه‌وره‌یی و هیزی خوشده‌ویستی ده‌کات، که هدستیکه بدلای نه‌وهه زور شکودارترو مه‌زنترو خوشت، له هدستی و درگرتن و ده‌ستکه‌وتون، نه‌وهش له‌و روانگه‌یدوه لیکدادریته‌وه نه‌و که‌سه‌ی باوه‌رو هدستی به‌خشینی تیدا بیت مرؤفیکی

داهیتنهره، نهک به کاریدر، چونکه خودی به خشینه که بز مرؤژه چیزی کی تاییه تمدن ده به خشیت، چونکه به باوپرو خوشیه و ده بیه خشیت که تهناها له و حاله تهددا ده توانریت به خشین به داهیتنان ناوزه بکریت، داهیتنانی کی رؤحیی و ده رونیی به مه رجیک نه و به خشینه خوازرا و ثاره زومهندانه و نیاده گدریانه بیت، بد دور لدهه ر زوره ملی و ناچارییدک، چونکه دواتر نه و داهیتنانه رؤحییه که خوشی و چیزی کی جیاواز ده به خشیت بهو مرؤفه، بهو دی پیتی واید لهناو که سی بدرامبهردا هدست به خوی ده کات و لهناو نه و یشدا چیز و جوانی له ژیان وردہ گریت.

به واتایه کی دیکه من ده بیت بد تز و توش ده بیت به من، و اته من و تو هاوشه نگ ده بیت، بؤیه له و روانگه یهی خوشه ویستی خوی هیتزی کی خوشه ویستی په یدا ده کات. بؤیه خوی له خزیدا به خشین خوشیه کی گهوره و بدرز ده خشینیت و نایت گریانه کی نه و بکریت که به خشین قوریانیدانه، چونکه دواتر مدرج نییه خوشه ویستی گری دراوی نامانج بیت. هدر نه و هستکردنانه یه وا له مرؤفه کان ده کات خوازیاری به خته و دری بز یه کتری بکهن، هدر و ک لیف تولستوی رومانوسی رویی له یاداشتنامه که یدا بز خوشه ویسته که ناوی سرفیابیرس بوو و له دواییدا بوو به خیزانی، به شیوهی پیت بؤی نوسيببو که مه بهست لیتی نهم ده ستداوازدیه بوو "گهنجیتی و پیویستی تز بز به خته و دری، به شیوه یه کی زیندوو، هدر دهی ته مدن و پیری و

نمودن حق شد و بیت، شهی تر؟!

پدر کده و بی خزم ببرده خاتمه دو دپرسن تو بلیتی بتوانم ندو به خته و دریه به تز
ببه خشم (لا ۴۸۱-۴۸۲ یاداشتنامه / تولستوی)

ندو و تهیه تولستوی چند مددایه کی جوریه جوز لخز دگریت، دیدیک
که دیسه ملینیت تهدمنی مرؤف پیوانه یه ک نییه بق روودان یان رونه دانی
خوش دویستی و برد و اصبوونی له نیوان دوو مرؤفدا، بزید زور جار گهر جیاوازی
تهدنیش هدیت هدمیشه به هیزی ندو هسته وا ده کات خواستی
دریشونه و دی تهدنیت هدیت تا بتوانیت خوش دویست و هسته کانی
خوش دویستی و به خته و دری بق به رامبده که د بهینیت دی. به دیدیکی تردا ندو
لایه نهی تیدا دخوتیت دوه که به خشنده بی و به خشین بی چاوه روانی
له بدرامبده که د به شیکی تره که به خته و دری و له همان کاتدا خوشیش
به خودی مرؤفی به خشنده ده خشیت، که هست ده کات بچوکتین و که مترين
شته که بی به خشیت یان چاوه روانی داوایه ک یاخود دوا کاریه ک له
خوش دویسته که دیه و بهینیت دی.

تیپروانینه کان لدهمه‌ر خوش‌ویستی

لینکدانه‌وه بز چه‌مکی خوش‌ویستی فره تیپروانینی دژ به‌یدک و جیا له‌خن
ده‌گرت، بهو نه‌ندازه‌یه‌ی هه‌ندیک دیدوبقچوون پیی وايه هه‌موو نه‌وهی له‌سر
خوش‌ویستی ده‌تریت نه‌وه نییه که ده‌بیت بوتریت، خودی نه‌وهش و
له‌خوش‌ویستی ده‌کات ببیته بنه‌مای خوشی و به‌خته‌وری و ریگدیهک بیت بز
ژیان، بزیه زیاتر لوهه‌هه‌ید که ده‌تریت، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه شیللر
خوش‌ویستی و برسیتی پینکده ده‌شوبه‌یتیت و ده‌لیت: "برسیتی و
خوش‌ویستی وا له جیهان ده‌کدن بسوریت‌دو (لا ۷۶-۵۳ اخبار و الحرب
والحضراء والموت، / شیللر، فریدرش)

شیللر (۱۷۵۹=۱۸۰۵) شاعیرو نوسه‌ری شانزو فه‌یله‌سوف به شانزگه‌ری
رۆمانسی (دزه‌کان) ناویانگی درکرد، جگه له ناراستو دیدو چاره‌سده‌کانی
سه‌باره‌ت به‌ماناکانی نازادی و پاله‌وانیتی و تاییه‌ت به هونه‌رو دراما به‌هۆی
هه‌زاری و نه‌خوشیبیه‌وه له‌تەمدنی ٤٥ سالیدا ژیانی لە‌دەستدا. هه‌ندیک پیتیان
وايه خوش‌ویستی ده‌بیته هۆی گەشانه‌وهو خوشی و نومیتدو پیتکه‌نین و

توم خوشده ویت، نهی تق؟!

دونیایین به دیوه جوانه کدی و هریهک لهو سوزو دهروونه دهیته هوی
گپرانکاری ریشه بی له ته اوی زیانی مرزقه کاندا.

له راستیدا له دیوه نه سوزه جیاوازانه و شتیکی نامق خوی حدشار
دهدات، که تیگه یشن و زانین بزی کاریکی نهسته مدو هندیکی دیکه پیشان
وایه بیتاقدتی، گریان و هینانه کایهی ناخوشی لیده که ویته وه، هندیکی دی
پیشی وایه کرداری خوشه ویستی دهیته مایمی نارامیی و جینگیری و
ژیاندؤستی، چونکه قسه کردن به زمانی روح و دروون تاییه تمدنی خوی
هدیه و بدسانایی و ناسایی ناتوانیت بگدیته ناستی گوزارشتکردن لیسی،
به شیوه یهک که پراوپری دهربیری هدست و ناخی دهرونت بیت، چونکه له
هدسته وه خوشه ویستی و روح و دروون سه رچاوه ده گری و هدست که به بشی
هدره گرنگ و گهوره مرزقه و سه رچاوه ده گریت و له تویکانیدا زوریک له
نهینی له خوی گرتوره که له رینگه یهوده کۆمدلیتک هیتزی به هیتز کۆدە بنده وه که
لایدنی سوزه دهرونییه کانی مرۆڤ پر ده کنه وه.

گرنگی و بههای خوشه ویستی نیوان دوو مرۆڤ لهودا برد دوامیه تی دهیت
که هریه که یان قبولی یه کتری بکهن وه ک خویان که هدن، نهک وهک نهوده
تهنها خوی دهیدویت. به واتایه کی دیکه کاتیک دوو مرۆڤ خوشه ویست
به هوی کۆمدلە بههار رفتارو ناماژد و هزکاریک ده گدنه نه و پهپری
خوشه ویستی راسته قینه و توانده وه ناویته بوونی یه کتری، بیگومان
هریه که یان پیش نهوده جیهانیکی تاییه ت به خویان همبووه، جیهانیک که

بریتیبیه له میژووی را بردووی نه و مرۆفه له رووی بیرکردنده، تایدۇلۇزى، خزم و گەسوکار له ھارپى و برا دەران، پۆست و بیبوباوهرو دابونەرىت... هەندىدەك لەم دوو جىهانە جىاواز، كاتىتكى يە كەدە گرن گرنگە خەسلەتە كانى يە كەن بپارىزىن و كار بۇ گەشە كردن و بەھېزىزەنى خالىدە ھاوېشە كانى نىوانىيان بىكەن و يە كەتىش قبول بىكەن له بەرامبەر جىاوازىيە كانىاندا.

كارىگەرەتى نه و بیبوباوهە له ژيانى ھاوسىرگىريدا گرنگىتى خۆزى ھەيدە. بە واتايەي هىچ كەس ھەولى قۇرغىزىن و سەپاندىنى جىهانى خۆزى نەدات بەسىر نەويىردا و بلىنى تۆواز له جىهانى خۆت بەھىتە و وەرە ناو جىهانى منهە، نە گەرچى بەدىيونىكى تردا ھەردوو جىهانە كە تا نەندازەيە كى زۆر لىتكى نزىك دەبنەوە راستەوخۇ بىت يان ناراستەوخۇ، بەلام گرنگ نەۋەيە كاتىتكە ھەرىيە كەيان دەچنە ناو جىهانى نەويىرەوە بە جىهانە كەي خۆزىدە بچىت و ھەمووی نە سېرىتەوە لەويىردا، كەسى بەرامبەرىش گرنگە كە پىتشوازى و پىزانىنى ھەبىت بۇ ھاتىنە ناوهەي جىهانى نوى و بە تامەززۇيى و گەشىنىيە و پىتشوازى لىنى بىكەت و دەك نەۋەي خۆزى ھەيدە، چونكە خۆشەويىستى راستەقىنە و بەرددەوامىيە تىدان و گەشە كردىنى گەرەپەرەزىزە كە شتە كانە كە گرنگىزىن و بەرچەستەتىرين بىناغەي تۆكمەي ھەموويان بىتىبىيە لەم تىنگە يىشتەنە بۇ جىهانى يە كەن كە نەمىش بىتگومان گەرەپەرەزىزە ناستى رۆشنبىرى بالاى ھەرىيەك نە مرۆفە كانە تا بتوانى مامەتە لە گەن رووداوه كانى رۆزانە و قۇنانغە كاندا بىكەن، چونكە ھەر وەك رۆمان - رۆلانى رۆماننوس

توم خوشده ویست، نهی تو؟!

دالیت: "خوشده ویستی هاچه رخ خوشده ویستی بکه که له نزیک بونده و په یو دندیکردن و ناویته بونی نیوان دوو جیهانی مرذی گوره و نالوز دیته ناراوه که ندو دوو جیهانه له زور خال و سنوردا خالی جیاواز و لیتکنه چوو کویان ده کاته و هدر و هک چون خالی هاویه شیان هه یه، (لا ۳۲۰ خوشده ویستی وزهی ده رونی / د. یوری ریوریکوف) و چاره نوسی خوشده ویستی و مانه وهی یان هه ره سهیتان و مردنی یاخود به پیچه وانه که یه و گریدراوی ندو خال و سنورانه یه که تا چه ند ده توانن له یه کتری نزیک بینه و یان دور بکه و نده؟! لدو روانگه یه و خوشده ویستی و نازادی ده بنه دراویکی دوو دیو به مانای خوشده ویستی نازادیه و نازادیش خوشده ویستی ده گدیه نیت و ندو کاته هیتزی خوشده ویستی ده بیته پالنهرمان هدست بدوه ده کهین که نازادین، بؤیه گه ره هدربیک لدو دوو مرؤفه چیز له مهدایه کی نازادی تاییه ت بد خوی نه بینیت داوا له که سی بدرامبیر ده کات ندو کارانه بکات که بؤ ندو نه خولقاوه، چونکه کاتیک یه کیک لدو دووانه له پیتناوی ندویدیدا واز له کارو نه رک و ناما نجده کانی ده هینیت هست به دوز منایه تی و ناره حه تی و بیزار بیون ده کات یان هدست بد ناخوشی و داخراوی و خاوه نداریتی و کویله یه تی ده کات که دوا جار ندو هه ستانه ش ده بنه هوی لاوازی هه ستی سیکسی و نه مانی هیتز، به وشیوه ش په یو دندی و ژینگه بیکه و بونیان ده بیته دوزه خ و گرت و خانه یه که ناره زووی ده ریاز بیون و نازاد بیون ده کهن، بؤیه هاویه شبوون له نه زموون و دل فراوانی بید کردند و بنه مای گرنگن بؤ مانه وهی په یو دندیه کانی دوو مرؤفه

خوشدويست بدتاييده له چوار چيوه خيزاندا، چونكه دواجار له خوشدويستيدا ريسا و ندریت نيمه، (لا ۱۳۳ اسرار دوام العلاقات / ايمانويل دي بويسون)، له روانگه‌ي د. فوزيده له زيانماندا هدسته کان ويناي جوزيه جوريان هه‌ييه که رولتنيکي گدوره ده گيترين له خوشدويستيدا، چونكه خوشدويستي هه‌ستينکي قوالي روحانيه و بگره حالتينکي راکيشان و به كيشكرنى تداوى به رفراوانه، و تراي ته‌وهی و هك حالتينکي ناوه‌کيي وات ليشه‌کات به سوزنيکي گدوره تره‌وه ژيان ببيينيت هرودها ژيانی که سانی تريش به سوزنيکي زياتره‌وه ته‌ماشا بکه‌يت، چونكه ژيان بی بعونی هدسته کانی خوشدويستي جوريك له دلته‌نگي و نازاري گدوره مان ده‌داتي به شيوه‌ي يك به ريشه‌ييه کي زور لومه و نازاري خومان ده‌ده‌ين بدتاييده گهر هدستان به نبعونی خوشدويستي که‌سييك كرد له بهرام به رماندا، ته‌وهش له روانگه‌ييد روحی مرزوقي پيوستي به چيتری خوشدويستي هه‌ييه که ده‌بيته هر چاره‌سه‌ري نازارو واته قورسه کانی مرزوقي له ژيانيدا، بدوهش ده‌توانيت دلخوش بيت و له بهرام به ريشدا تواناي ته‌وهی ده‌بيته که خوشی به که سانی ديكه ببهخشيت. (لا ۱۰۳- ۱۰۷ کيف يكون قلبك دليلك؟ / د. فوزيه الدربيع)

به ديوتيکي ديكه‌دا ليبورده‌يي و خوشدويستي و به خشين سی چه مکي تدواوكدر و گريدراوي يه‌كتن، به شيوه‌ي يك مرزوقي زه‌حمدته بگاته يه‌كتکيان بی ته‌وانی ديكه، به واتايده مرزوقي ناتوانيت هه‌ستي به خشيني تيدا بيت بی

نقم خوشده‌ویستی، نهای تو؟!

بوونی خوشده‌ویستی، هر ودک چزن ناتوانیت هدست به خوشده‌ویستی بکات بی لیبورددی.

دهشیت له روانگه‌یده پرسیاریک بیته ناراوه بدوهی ثایا مرؤژ ده‌توانیت لیبورددی بدرامبدر کدستیک هدیت که له رابردوددا نهزمونیتکی پیتکه‌وهی و خوشده‌ویستی پیتکه‌وهی گرییداون، بدلام بدهدر هزکاریک بوویت تاکلاینه دابران بوقته ده‌رنخاما په یوهندیه که‌یان. راسته قورستین و به نازارتین و بگره ناخوشتین هدست، هستی دابران و لیکجیابونه‌وهی له خوشده‌ویسته کدت، بدلام ته‌ناندت له کاته‌شدا دهشیت هستی خوشده‌ویستی لای یه‌کیکیان زیاتر تامه‌زرق و بدرده‌هامبونی بق نه و په یوهندیه زالت بیت، بدلام واقع حوكیتکی دیکه به‌سهر نه دووانه‌دا داسه‌پیتیت و بوونی نه خوشده‌ویسته‌یه لای هردوولا دهیتله هه‌لقولاوی چه‌مکی لیبورددی، نه‌گه‌رجی دورر له نیزاده‌ی خودی مرؤژه کان بیت و ویرای نه‌وهی لیبورددی شتیکه مرؤژ فیتری دهیت، نه‌گه‌رجی جیبه‌جینکردنی قورسه، بدلام لیبوردانه مامده و هه‌لتویستی دهیت له بدرامبدر نه‌ویدیدا ته‌ناندت گه‌ر ژیانیتکی نوئی هاوشه‌رگیری بوخزی هه‌لبزیریت. نه‌وه نه ساته‌وهخته‌یه که لایه‌نی دووهم به ناچاری قبولی ده‌کات و ده‌گاته قوناغیتک به هه‌موو نازار و ناخزشی و قورسیه‌کانیوه لیبوردانه له‌گه‌ل بدرامبده‌که‌یدا هه‌لده‌کات، نه‌وه نه قوناغه‌یه که پینی ده‌تریت قوناغی بالاترین لوتکه‌ی خوشده‌ویستی و لیبورددی که زدر که‌م له مرؤژه کان ده‌توانن بی‌گه‌نی که ته‌ناندت له‌ویه‌پری

توره بیوونی ناخیدا له بدرامبدر خوشدویسته کهی تومیدی خوشی و به خته و هری
بز ده خوازی و دلخوش دهیت به خوشیه کانی و نارام دهیت بهوهی کاتیک
دهزانیت له نارامیدا ژیان ده گوزه رینی، بزیه گرنگه مرۆڤه کان هەممو
چرکەساتینکی ژیانیان وەک نەوە لیتی بپوانن که دوا چرکە ساتی ژیانه و
دەروات و تىندەپەری.

بز گەیشتني مرۆڤه کان به قۇناغى لىپورده بىي، گرنگه به جۈرە کانى خود
ناشنا بن لەو روانگە يەي هەممو مرۆڤتىك لە ناخیدا خودىتكى ساخته هەيە و
ئەويتیان راستى: جۈرى يەكەميان کە بريتىيە لە خودى ساخته، پراوپەرە لە
فشارى دەروننى کە مرۆڤه کان لە رېتىوە دەگەيدەنیتە هەستىكىن بە تەنیابىي،
دۇودلى، ونبۇن، ناخوشى، بەو واتايەي خود لەم قۇناغەدا هەلگرى كۆمدەلە
خەسلەتىنکى خرائە لەوانە: ترس، رق، تىدەبىي، توره بىي، بەراورد جىگە لە درۆ
و كىيىركى و شەرانگىيىزى، هەرودە ژیانى مرۆڤه کان دەگەيدەنیتە گەرانەوە بز
رابردوو يان ژیان لە داھاتوودا کە لە هەردوو حالتە كەدا نەو مرۆڤه دەگاتە
قۇناغى جەنكى ناو خۆبىي، جەنگىتكى کە لە گەلن خۆيدا خۆى دەخواتەوە و
نازارەتكى زۆر دەچىزى. جۈرى دووەميان کە بريتىيە لە خودى راستەقىنە، نەو
ناستە بالا يەيد کە خودى مرۆڤ دەيگاتى. لەم قۇناغەدا مرۆڤه کان هەستى
لىپورده بىي کە خوشدویستى بەرھەم دەھىتىنی رەنگدانەوە لە مرۆڤه کاندا
دەبىت کە دواجار سۆز راکىش دەكات و بەخشنەدە بىي لىتە كەھوتىوە و هەممو
ئەو هەستانە گەر دوابىد دواي خۆى راکىشى قۇناغى پەيۇندى بەوانى دى و

کوشش له پیتناو بدرده‌وامی ژیان و متمانه‌بوون به وانی دی تا ده‌گاته راده‌ی
فیتریون و نارامی و راستی و خزیه‌زننه‌زانین. هدموو نه‌مانه خدسلت و
کرده‌وهی باشن وا له خود ده‌کات بگاته حه‌وانده و هیتمنییه کی ده‌رونیی .
بینگومان هدموو مرؤژتیکیش له کاتیکه‌وه بوق نه‌ویدی هدست به هدریک لدو
دوو هدسته ساخته‌بیی و راستییه ده‌کات له‌ناو خودی خویدا، نه‌گدرچی
لینکدانه‌وه و بوق‌چونی جیاواز لهدمه‌ر ندم تیپروانینه ده‌کریت له‌وانه، کلتوریی
ژینگدی په‌روه‌ردیی هه‌ندیک له تاک یان کومله‌کان به‌شیوه‌یه‌ک دهیت که
لیبوردیی به مانای لاوازی لینک بدهنه‌وه، بوقیه گهر خاوه‌ن ندم رایانه له‌یه‌کیک
توره‌بوون ده‌لیت: "قسیه‌یه‌که ناکم تا پیی و نه‌بیت من لاوازم" یان
ده‌لیت: "پیویسته یه‌کم ندو قسمه‌ل هگه‌ن بکات ندو کاته منیش لیی
ده‌بورم" ، هه‌ندیکی دیکه پیتیان وایه لیبوردیی به مانای کونترولکردن دیت
لدو روانگه‌یه‌ی لیبوردیی ده‌رفه‌ت ده‌خاته بدردهم نه‌ویدی تا کونترولی که‌سه
لیبورده‌که بکات، وه هه‌ندیکی دیکه لیبوردیی به مانای سوکایدی دیت
لای یان به مانای بیرچونه‌وه.

ویپای هدموو ندو لینکدانه‌وانه، بدلام نه‌بوونی لیبوردیی له مرؤژدا دوو
ده‌ندخامی لینده‌که‌ویته‌وه یه‌که‌میان، زیادبوونی هدست و نه‌ستی خراپی و
دووه‌میان، زیادبوونی راده‌ی نه‌زمونگدریی .

له‌و روانگه‌یه‌وه گرنگی و سووده‌ندی لیبوردیی له مرؤژده‌کاندا دهیتله هوی
زه‌روروه‌تیکی پیویست که ویپای قورسییه‌که‌ی پیویسته کاری له‌سهر بکریت،

چونکه بعونی مرؤثری لیبورده بیرکردنده ودی راست بدرهم دینی، جگه لهودی خاوهن سالاری به هیتز دبیت له هیتزی رؤحانیدا که له رینگه یهود سنه گینی بید بدرهم دینی که نه مدهش راکیشی سنه گینی جهسته بی ده گرتیه خو هه روک چون پیچه وانه کده. واته نهود مرؤثانه هه لگری له سه رخوبی رؤحی نین لهو کاتهدا بیر له خودی ساخته ده کاته و لهو روانگه یهود هه لسوکه و ره فتاری خوی به رجدسته ده کات هه روک چون له زانستی می تافیزی قیدا راستیه ک ناماژه پی ده دات به ودی گدر مرؤف به شیوه یه کی راست بیدی کرد وده، نهوا به شیوه یه کی راست قسه ده کات، بهلام گدر به رینگه یه کی راست قسه ای کرد، نهوا به شیوه یه کی راست ره فتار ده کات و نه گهر به شیوه یه کی راست ره فتاری کرد، نهوا کاردانه ود کده سنه گین دبیت، نهودش هدست و نهستی له سه رخوبی بدرهم دینی نهک خراپ. (قوه الحب و التسامح /د. ابراهیم الفقی)

حذلیتکردن، خوشده‌ویستی و عاشق

زور جار له لای مرؤفه کان کۆمەلئى چەمدەك هەن تىتكەل به يەكتى دەبن و
لىتكەجودا ناكىرىنەوە له ھەمان كاتدا به ھەموو ۋىشيان دەوتىرىت خوشەویستى.
ئەو چەمکانەش بىرىتىن له حەزلیتکردن، خوشەویستى و عاشق.

لەو باودەدام گدر رۆبچىنى قولايى ھەرىيەك لەو چەمکانەوە ماناو
لىتكەدانەوە خۇى بۇ دەكىرىت و ھەرىيەكەيان تايىەتن بە کۆمەلە خەسلەت و
قۇناغىنەكى تايىەت و دىيارىكراو بەخۇى، بۇ نمۇونە حەزلیتکردن پروسىدەكى
تاکەكەسىي خەيالىيە و بۇ ماواهيدەكى دىيارىكراو روودەدات، ئەشىت بۇ
كاتىنەكى سئوردارو دىيارىكراو حەزىتكەت تىيا دروست بىت بەرامبەر نەویدى كە
پەيوەندىدار بىت، بۇ نمۇونە بە روخسارى، خەسلەتىنەكى دىيارىكراوى دەبىتە
جيىسى سەرنجى بەرامبەر، قىسىملىكى، جلوېرگى يان رۆشتى...ھەندى كە
دەرتەنجام دەشىت ئەو حەزە بەرەو نەمان و پوکانەوە بېچىت، يان بەرددەۋامىدەتى
ھەبىت و گەشە بکات بۇ خوشەویستى. بە دىيونىكى دىكەدا حەزلیتکردن زۆر
جار تاڭلايدەنەيد و اتە دەشىت حەزى لايىك بىت بۇ نەویدى بى نەودى لايەنلى

دودوم به ناگابوون و همان هستی بۆ کەسی یە کەم هەبیت یان به دیویتکی تردا مدرج نییە دەنگ و پەیامی بگاتە ئەو کەسەی حەزى لیتکردووه، بینگومان ئەو حەزلیتکردنەش دەرنەغام و سەرچاوەی کۆمەلتیک ھۆکاری فەسلەجى و نۆرگانى و درونییە بەشیتەیدك ھیتیک لە ناخى مرۆڤدا دەخولقىنیت کە ثارەزووی نزیکبۇنەوە بەو کەسە دروست دەکات یان ثارەزووی گەيشتن پیتى، نەگەرچى ھەندیک جار پرۆسەيدە کى دوولايدەيشە بۆ ماوايە کى كورت و پاشان لاواز دەبیت و بەردو نەمان دەچیت. ھەرچى حەزلیتکردنە پرۆسەيدە کى درونیسی، جەستەبىي و نۆرگانیيە لە نیوان تاکە کەسىدا رۇو دەدات. زۆر جار حەزلیتکردن لە مرۆڤدا كۆنترۆل ناکریت، ھەر ئەوەش وَا دەکات دەشیت حەز لە شتىك زۆرتر و کەسىك زیاتر بکەيت واتە لە گۆرانىتکى بەردەوامدايە کە رەنگە مامەلەي زیندۇو و راستەوخۆت لە گەل ئەو کەسەدا نەبۇو بیت کە حەزت لیتکردووه، بە واتایە کى دیكە رەنگە ئەو کەسە بە رىتكەوت لە وىنەيدك، فيلمىتىك، شانزىيەكدا بىنېبىتىت و كارىگەزى لە سەر بە جىئەپەيشتىبىت.

تۈيىزەرى ئىتالى فەنسىسکۆ ئەلبىرۇنى بۆچۈنۈتکى تر لە بارەي حەزلیتکردنەوە دەخاتە رۇو، پىتى وايد "رۇداوەتكى خۆسەپىتىنە" و ھەرروەها بە كودەتايدك و ھەلگەرانەوەيدە کى ھەرمەكى دەشوبەھىنیت کە ژمارەي بەشداربۇوه كانى لە دووكەس پىتكەھاتوروه (لا ۲۷ - ۲۹ لە پەيەندىسەوە بۆ خۆشەويىتى / رىپوار سىۋەيلى)، بەلام خۆشەويىتى بە بەراورىد لە گەل

حدزیتکردن دوو چەمکی جیاوازن. پرۆسەیە کی تەقلی، دەروونیی، جەستەبیی و نورگانییە کە لە نیوان دوو کەسدا رwoo دەدات و دەتوانیرت بوتیرت نەگدر حەزیتکردن بەردەوامیەت و درێژی ھەبیت دەگوپریت بۆ خوشەویستی کە لەم قۇناغەدا مەرۆن لە جیهانیتکی تاکرەو و تاکچەمسەری و منخوازىسىدە دەگویزىتەدە بۆ جیهانیتکی جووتە کی نوئ و گۆرانیتکی بىنەبپو ریشەبیی و جیاوازو تایبەت لە کۆی جیهانبىنینماندا دروست دەکات، نەم چەمکە بە پىچەوانەی حەزیتکردنەدە كورتخايىن نېيەو دامرکاندە و دېشى زەحمدەتە، نەو ھەستەيد کە نزىكىبۇنەدە جوش و خرۇشى و چىرىتکى تایبەت بەدو دوو مەرۆفە دەبەخشىت و بەدۇوركەوتىندەيان ھەمان ھەست زىندىو دەکاتەدە، بەشىۋەيدەك ھىچ سەنورىتکى جوگرافى، کات، تەمدەن، دەولەمەندى، ھەزارى و ناستى كۆمەلائەتى....ھەندى هىچ كارىگەرسىدە كیان نايىت لەسەر رىنگرتن يان بەرگرتەن لە دروستبۇنى نەو ھەستەدا، ھەر بىزىه رىپوار سىۋەيلى لەم بارەيدە دەلىت: (لا ۳۱) لە پەيواندىيەدە بۆ خوشەویستى / رىپوار سىۋەيلى) خوشەویستى نە كورتخايىنەو نە دادەمرکىتەدە، راستە بلىسمى نامىتىت وەلى ڦىلەمۆزكەدە ھەر ھەدیە تەنانەت بەدابرانى دوو کەسەكەش لەيدەكتى. نەدوركەوتىندەدە جوگرافى و ناواربۇنى ولاچان و نە تىپەرىپۇنى كات و تەمدەن نەو ساتانەمان بىر دەبەندەدە کە تىمە لەروانگەدە دەورويدەدا وەك شىت و دىوانە تەماشا دەكراين و لەروانگەدە خوشىانەدە نەقىندارو ھەست. نەمەش بە دىويىتكى دىكەدا تايىەتمەندىتى لەگەل چەمکى حەزیتکردندا لەودا بەرچەستە دەبیت کە لە

پرۆسەی خۆشەویستیدا کەسینکە پیتویستى بەيدك مرۆڤى ديارىكراو ھەيە كە جىنگە و تامى بە هىچ گەسىنکى دىكە ناگىرىتەوە و پېنابىتەوە لە كاتىكدا حەزلىتكىردن دەشىت ئاراستەدى يەكىك يان ژيانىتك بىكى.

ندەمە و تۈرای تەوهى لە خۆشەویستیدا ھىزى و وزەى مرۆڤ تا دەبىت زۇرتۇ زىياتر دەھىئىتە ئاراوهو ھىزىتكى جوداتر لە ناخ و دەررۇن و ھەستى مرۆڤە كاندا دەچىتىت بەرددوام ھەست بە ھىزى و وزەى نۇئ دەكەيت بە بدەخشىنى زىياتر زۇوتىر جىنگى دې دەبىتەوە ھەستىتكى قۇولى دوولالىيەنەى مرۆڤە لە ھەموو چوانىز و گۈنگۈر لە پرۆسەي خۆشەویستیدا بۇونى ھەستى دوولالىيەنەى ئىرادە گدرىانەى ويستراوه لە مرۆڤە كاندا كە بەرددوام لە مىملەتى و تىكۈشاندان لە پىتناو ژيان و بەرددوام ژيان بە چوانى و گەشاوهىي دەبىتىن، و تۈرای ھەمموو نەو ئاست و تەنگەشانەى دىتىھ ئاراوه لەو پەيۋەندىيەدا.

بۇونى نەو ھەستە ھارىپەشىدە وادەكەت ھەر دوولا ھەمىشە خۆيان بە براوه و جىاواز و تايىبەتمەند بېبىن و لە رىنگەيدە ھەست بە بدەختەودرى و لە ھەمان كاتدا ھەست بە ئازارە كانى يەكتىرى بىكەن، چونكە ھەستكەرنى مرۆڤە بەرامبەر بەو ھىزى سۆزدارىسىدە لە ناخى خۆشەویستە كاندا بۇونى دەبىت، و اى لىيەكەت ھەست بەشانازى بىكەت، (لا ۳۴ الحب والكراهية / احمد فؤاد الاھوانى). بىنگومان باسکەردن لەم جۆرەي خۆشەویستى ھەمموو جۆريتىكى خۆشەویستى ناگىرىتەوە، بەلكو باسکەردنە لە جۆريتىكى تايىبەت و قۇناغىتىكى تايىبەت كە دۆخە كانى تىتىدا دەزى، نەو خۆشەویستىيە كە لە نەنجامى

کۆمەلیک بەھاو تیپوانین و دیدی ھاویەشەوە لە تیوان دوو مرۆڤی رەگدز
 جیاوازدا دروست دەبیت، نالۇڭۇرۇپ كۆمەلیک ھەستى تايىھەتە بە يەكتى و
 ھەلچۈن و خرۇشى لایەنى دەروونىي بەيدەكتە دەكەن، نەو خۆشەویستىيە يە كە
 لە نەغامى نالۇڭۇرۇپ ھەستە كاندا دەگەنە جەستەي يەكتى و تىنکەلبۇونى
 جەستە دەبیتە تەواو كەرە گەيشتنى دوو خۆشەویست بەيدەكتى كە پېيان وايد
 بە تىنکەلبۇونى جەستە و پیادە كەرنى سىنكسى نەو كەنۋولە دادەمرەتىدە و
 كۆتابىي پىت دىت. نەمە لە كاتىكدا راستىيە كەي لەودا بەرجەستە دەبیت كە
 ھىچ ماچىرىدەن و تىنکەلبۇون و تەنانەت ھىچ پەيوەندىيە كى سىنكسى نابىتە
 ھۆى نەھىشتەن يان دووبارەنەبۇنەوەي، دەشىت بۆ ساتەوەختىيەكى دىاريىكراو لە
 نەغامى ناوەتەبۇونى جەستەي يەكتى و تىنکەلبۇنيان بۆ ماوهەيە كى كورت و
 كورتخايىدەن دامر كاندەنەوە روو بىدات، بەلام قۇولى ھەست و ناخى مرۆۋەكان
 ھېتىدە بەھېزە كە بەردەۋام نارەزۇرى ناوەتەبۇونى زىاتر و تىنکەلبۇونى زۇرتۇر
 توانەوەي جیاوازتر دەكەن لەناو يەكتىيدا، ھەستىيەك دەتە ناراوه كە دوورە زمان
 وەسلى بىكەت، زەحەتە پېنۇوس گۈزارشتى لى بىكەت، قورسە زار دەربىرىنى
 بۆي ھەبىت و ھەست بتوانىت باسى لىتە بىكەت، نەو پەرسەي خۆشەویستىيە
 باسکەرنە لە قۇناغىيەك كە دەرددەي ھاوسەرگىرييە يان دەتوانىت بۇتىت
 قۇناغىيەك زىاتر پېتىگە يىشىن بە پەرسەي ھاوسەرگىرى ھەستى پى دەكىيت،
 قۇناغىيەك كە نەو دوو مرۆۋە به ژيانى ھاوسەرگىريدا تىنەپەرىيون و تەنانەت
 گەر تىبپەرن خۆشەویستىيە كە شىتوازىكى تر لە خۆ دەگرىت.

لدو روانگه یه و پرسیار گه لیتک و تیروانین گه لیتک جیاواز دیته ناراوه که
دورو مروق ه له کاتیکدا به پرسه یه کی لهم شیوازی خوش ویستیه دا ژیان
ده گوزه رینن و ده گنه ندو په ری لو تکه ه خوش ویستی و پاشان ژیانی
هاوسه رگیری پیک ده هینن، نیدی پاش ماویه دک تیپه ریبون بدهسر ژیانی
هاوسه رگیریدا پرسیار گه لیتک لدو باره یه و دینیته ناراوه بدهودی بزچی نهو
ههسته له هدمان نهو دورو مروق هدا بدره و لاوازی ده چیت یان مانای خوی
له ددست ددات یان هندی جاریش بدره و ندمان ده چیت که ده چیت
جیابونه دهی نهو دورو مروق ه یشی لی بکه ویته وه؟

بوونی نه م پرسیارانه ولامگه‌لیک له خو ده گریت هدر وک چون پرسیار و
واقعی زوریک له مرزقه کانه که ژیان ده گوزه‌رینن. بؤیه پرسه‌ی خوشدیستی
له چوارچیوه‌ی ژیانی هاوسرگیریدا که ژیانیکی دریشخاینه و به قوانغ و
بابدت و بارودزخی جیاوازدا تینده‌پریت، قواناغیکه ته او جیاواز دو تاییه تمه‌نده
به قواناغی پیش هاوسرگیری که ثو دوو مرزقه له بارودزخینکی ترداو له
دوورو نزیک بدیه‌کتری له ناو پرسه‌کهدا ژیان ده گوزه‌رینن که ته او جیاوازی
هده وک نه نتو پرسه‌ی هاوسرگیریدا.

له پرۆسەی ھاوسەرگیریدا مزۆڤە کان بەردەوام پیتکەوەن بابەت و پەیوەندى
و يەكتربىنین و مامەلە كردنەكان بەردەوام و رۆژانە ھەلسوكەوت له گەل
يەكتريدا دەكەن زۆر جار پیتکدادان و مشتومپۇ جىياوازىيە كانى نىتوان تەو دوو
مۇئەن دەستە سەرجاوهى كىتشە گرفتى ورد ورد كە دواجار تەو وردى و

کله که بونه جوزیک له تینکشکان و لوازی له په یوهندیسه کاندا دروست
ده کات، به مدهش هدسته کانیان بدرامبهر یه کتری نالوگوپری به سه ردا دیت
له هدر ژینگه و باروده خیتکدا بدرده امیمه تدان و گدشه دان به پرۆسەی
خوشدویستی له ناو چوارچیوهی ژیانی هاو سه رگیریدا گریدراوی کۆمەلی
فاکتەری جوز او جوزن که هەندیکیان خودی و هەندیکی تریان با بهتین، لا یدنە
خودییە که په یوهندی و گریدراوی ندو دوو مرۆفه یە که تا چەند دە توانە
مامەلە کرد نیان له گەل یە کتردا له چوارچیوهی ریزگرتن بیت له بندما و بەها
مرۆییە کان بە شیوه یەک هیچ کە سیتکیان ھەولی سپینه وەی ندویتیان ندادات،
هیچ لایەکیان ھەولی سەپاندن و چەپاندن و زالیتى دە سەلاتی خۆی ندادات
بە سەر ندویتدا، هیچ کە سیتکیان بە دیدو بۆ چوون و تیروانینە مامەلە له گەل
ندویتدا نە کات که بريار تەنها لای ید کیتکیانە و تاییەتە به لای ید کیتکیانە و
هیچ لایەک ھەولی بريار دان له چاره نوسی ندویت ندادات به واتاي بالادهستى و
پلە یەک و دووی مرۆفه کان، هیچ کە سیتکیشیان خۆی به بالادهستى و هیزە
بە رپرسیارتى نەزانى بدرامبهر بە ویدى و له هەمان کاتدا بونى
جیاوازییە کان نە بیتە دروازه یەک بۆ والا کردنی زیاتری سپینه وەی
تا بیمەندیتییە کانی ندویت، بە لکو زیندویتى و مانه وەو بدرده امیمه تدان به
خوشدویستی له ناو ژینگەی ژیانی هاو سه ریتیدا بەندە به ریزگرتن و
خوتندنەو و پیزانینە هەر يە کەيان بۆ ندویت که چون بتوانن و ھەولی ندوه
بدهن که ندو دوو مرۆفه کار لە سەر بە هیزکردنی خالە ھاوبەشە کانی نیوانیان

بدهن و له هه مان کاتدا قبولی جیاوازیه کانی یه کتریش بکهنه، چونکه یه کتیک لهو گرفتanhی دهیته هزوی لاوازیوون و نه مانی خوشدیستی له نیتو ژیانی هاووسه رگریدا زیندوو رانه گرتني نه و په یوهندیه یه بهوهی پیتویسته هدر دوولا پلان و بدرنامهی بهرد هرامیان هدبیت بۆ تازه گهرب و زیندوو کردنوه و گهشه دان به روتنی په یوهندیه که که شیوازو خسله تگله لی جیاوازو تاییه تمدنده له خۆ ده گرتیت نهک له رتی روتین و ته قلیدیه تی ژیانه وه ساله های سال دریزه به جۆری په یوهندیه کان بدنه بشیوه ییدک وايان لئی بیت سیواسانی بیتدوه و به ناچاری داهاتووی ژیانیان بیهنه سهر که به داخه وه زۆریک له خیزانه کان به تاییدت له کۆمەلگە رۆژه لاتییه کاندا بهو زۆرە ملى و ناچاری و زۆر کردنە له خۆ دریزه به ژیانیان ددهدن، نه وهش به هزوی هۆز کارگە لیتکه وهیه وهک نهندگی و تانه و ته شهروی خەلکی، نه بیونی شوین، مندان، بیتممانه بیی به کۆمەل، نه بیونی دارایی سەریه خۆ... هتد که ده رەنخام مانه وهی هەممۇ نه و په یوهندیانه لەناو چوارچیوهی خیزاندا کاره ساتی گدوره و کیشەی هەممەرنگی لیتە کدویته وه و بگەرە ناسەواری خراپی جەسته بیی و دەرونی لئی بەر جەسته ده بیت چ بۆ ژنه کەو چ بۆ پیاوە کەو چ بۆ نه و مندالاتەی لەناو نه و ژینگە نانارام و ناجیتگیرەدا ژیان ده گوزه ریتنن. بەو واتاییه چ خیزانه کان و چ کۆمەل دەکەونه بەرھە پەشە و لە قبۇونى بىندماو شیواندى دۆخە کان، نەممە جگە لە وەی دەشیت تۆلەو رقلىبۇونە و بیبیتە بشیتکی ترى خەسلەتە کانی نیوان نه دوو مرۆفە، بە دیویتکدا دەشیت هیچ لایه کیان پیتیان و انە بیوبیت کە بگەنە

نهو نهندازه‌یده به تایبیهت پاش ثدوهی پیشتر نهوان یه‌کتريان خوش ويستوده،
 بؤیه بینينه‌وهی خويان له و قوناغه‌وه بو نهم قوناغه جياوازه نانارامييه‌کي
 دهروونی ناجيگير دهخاتده که په‌يوهندیه‌که له خوشديستييه‌وه ده‌گوييز‌تته‌وه
 بو پيچه‌وانه‌که‌ي، بؤیه له و بروايهدام مانه‌وهی خوشديستی له‌ناو زيانی
 خيتانیدا پيتویستی به زورتک له پلان و ته‌كتيك و به‌رنامه‌پريشي هه‌ي که
 هدریه‌که‌يان له چوارچيتوهی به‌هاکان بتوانن ريت له تایبیه‌تمه‌ندیتی و
 ناره‌زومه‌ندانه و نيارده‌ي يه‌کتري بگرن و هیچ لایدکيان کاريگدری خراپیان
 نهیت بو سدر پرۆژه‌کانی نه‌ويتر نه‌گدرچی جياوازیش بن، نه‌مه به‌شينکي
 گه‌وره‌ي مانه‌وهی په‌يوهندیه‌کان و به‌رده‌وامميي‌تدانه به خوشديستی، نه‌مه
 جگه لده‌وهی هۆکاره بابه‌تیي‌کانیش بوخۆی کاريگدریان هه‌ي له‌سدر نه‌وه
 جۆرى په‌يوهندیه به‌شیوه‌یدك ژينگه‌ي ده‌ره‌وهی خيتانه‌کان که ناو كۆمەلە
 ده‌بیت به‌شیوه‌یدك گونجاو و دخساو بیت که زه‌مينه خزشكەر و رىخزشكەر بن
 له بدردهم هۆکاره خودیه‌کاندا و ببنه تدواوکه‌رى يه‌کتري نه‌دو کاته‌ي لايدنه
 خودیه‌کان کار له‌ناو خيتاندا ده‌کەن بو به‌رده‌وامميي‌تدان بدو جۆرى
 په‌يوهندیه‌ي نیوانیان، چونکه هدر دوو لا تدواوکه‌رى يه‌کترين بو نه‌و
 ده‌رنه‌نجامانه که به‌شیوه‌یده کي گشتى و واقعى هدر دوو هۆکاره‌کان يان لايدنه
 خودى و بابه‌تیي‌کان تا نه‌مرۆز لاوازن له ناست تىگه‌يشتنى مرۆقه‌کان لىتى،
 کاريستکردن و جىبەجىتكىدنى ندوهشە وايكردووه ده‌زگاي خيتان بېيىتە
 ده‌زگايىه‌کى ناتارام و ناجيگير و بگرە به‌ريه‌ست و سنور له بدردهم زورتک له

مرؤفه کاندا که زور جار هدست به ناسه ربه خویه‌تی ده‌کدن تیایدا و نیدی
له‌دویوه هدولی نازادی و سدریه خزبی دده‌دن و هدولی گدیشت دده‌دن به
فه‌زایه‌کی فراوان‌ترو کراوه‌ترو نازادتر.

پندتیکی کونی ثدوروپی همیه که ده‌گه‌پریته‌وه بـ سالی ۱۱۷۴ باس
له‌مانای خوپه‌سی و له‌خزرابوونی خوش‌ویستی ده‌کات و ده‌لیت: "بانگه‌وازی
راستییه‌کی جینگیر ده‌که‌ین که باوه‌رمان پیته‌تی، ندوش ندوه‌یه ناکریت
خوش‌دویستی له‌نیوان هاوسره کاندا سه‌ره‌لبات یان هیزه‌که‌ی بیانوروز‌تینیت
و کاریگه‌ریتی به‌سدریانه‌وه هه‌بیت، چونکه عاشقه‌کان خوبه‌خشانه‌وه
نیاده‌گه‌ریانه‌وه به‌هه‌لبزاره‌ی خویانه هه‌موو شتیک بدیهک ده‌ده‌خشن، دوور له
کاریگه‌ریتی و هه‌موو زه‌روره‌ت و به‌زور‌کردنیک، به‌لام هاوسره کان به حوكمی
ندوه‌ی نه‌رکیانه، په‌یوه‌ستن به‌وه‌ی به‌ته‌واوی ده‌ست له‌ثاره‌زووه کانیان هه‌لبگرن و
هیچ‌یه‌کیکیان گومانی له‌سر ندویدی نه‌بیت. (لا ۱۵ فی الحب والحب العزري /
صادق جلال العظم).

هدرچی چه‌مکی عه‌شقیشه مانایه‌کی جودا‌ترو تاییه‌تی له‌خز ده‌گریت و
وهک ناستیکی بدرزتری خوش‌ویستی ته‌ماشا ده‌کری به‌شیوه‌یدک بنده‌مای
په‌یوه‌ندیه‌که له نیوان تاکه‌که‌س و یه‌زداندا دروست ده‌بیت، جوزیکه له
په‌یوه‌ندی تاک بـ هیزرو توانایه‌کی ده‌ره‌کی مرؤسیدوه، تدمه جگه له‌وهی
پرؤسیده‌کی دارونیی، زه‌ینی و مه‌عنده‌ویه.

خوشده‌ویستی و دک مافیتکی مرؤوف

نه گهرچی خوشده‌ویستی له رووی هدموو به‌هاو مافه مرؤییه کانه‌وه
یدکیکه له مافه سروشته‌یه کانی هدر مرؤثیک که ده‌توانیت له ریگه‌یه‌وه
په‌یوه‌ندیه کانی برهو پیبدات و تزکمه‌تری بکاته‌وهو له‌هه‌مان کاتدا و دک
کوله‌کدیه کی سدره‌کی و بنه‌ره‌تی په‌یوه‌ندیه کانی نیوان دوو ره‌گذزی جیاواز
ده‌بینیت به‌دار له هدموو جزره په‌یوه‌ندیه کی دیکه که گرنگیتی خزوی
هه‌یه، به‌لام ره‌اوایه‌تی و حه‌رامکردنی خوشده‌ویستی له کومه‌لگدیه‌کده بز
نه‌ویدی به‌پی کلتوری ناینی و دابونه‌ریتی کومه‌لگه گزرانکاری به‌خزوه
ده‌بینیت، بز نمونه له کومه‌لگدیه‌کدا که کلتوری خیله‌کی و دابونه‌ریت و
کلتور تیندا زاله حه‌رامکردنی خوشده‌ویستی و دک هیتلی سوره‌و لادان لیتی باج
و قوربانی ده‌بینت یان مافیتکی تاکلاه‌ندیه و تنه‌ها پیاوان بزیان هدیه
خوشده‌ویستی پیاده بکهن و ژنان مافی نه‌ویان نییه هدستی خزیان بز
که‌سیکی دیکه ده‌برین، هدر بزیه له زوریه کاته کاندا بعونی خوشده‌ویستی
نیوان دوو مرؤوف ده‌بینته هزی نه‌تکردن و کوشتن و سزادانی ژنه‌که یان
هه‌ردوولا، بزیه بیرکردنه بز مه‌سه‌له‌ی خوشده‌ویستی له فهزای ژینگه و

کۆمەلەتىكى نازاددا پىويسى بەكارى ھەمەلايدەندو جدى ھەيدو پەيودسته بە نازادبۇونى تاكەكانى كۆمەلەوه. بۆيە بەشىۋەيەكى گشتى تىپوانىنىڭ كان لەمەر خۆشەويسى بەسەر دوو دىدى جىاوازا دابەش دەبىت بەتاپىت لە كۆمەلگەيەكدا كە دەسەلاتى خىتلەكى، دابونەرىت و ئەقلەتى پىاوسالارى رەگى داکوتا بىت تىايىدا.

دېدى يە كەميان پەيودسته بەوانەي لە روانگەدى پىاوسالارىيەوە داگۆكى لەوە دەكەن كە خۆشەويسى و پىادە كەرنى، بە مافى پىاوان دەزانلىكت و تەنانەت دەستىشانكىرىنى چارەنوسى ھاوسەرگىريش تەنها بە پىاوانەوە گرى دەدەن، بەو واتايىھى ھەممۇ مافى ھەنگاو و بىرگەنەوە و دىيارىكەرنى چارەنوس و بىپارادانىتىك دەبىتە مولكى پىاوان كە ئەو بېپار بەرات كەي خۆشەويسى بىكات و چۈن بىكات و لەگەل كى بىكات و كەي ھەلى بودشىنىتەوە...؟! ئەمەش لەو روانگەيەوە كە ترسىيان ھەيدە لە لە دەستدانى دەسەلاتىان و لەودى گەر ژنان نازاد بن و بە نازادى مافى خۆشەويسى و ھەر مافىتكى ترىيان ھەبىت وەك ئowan ئىدى لە دەسەلاتى پىاوان كەم دەكەنەوە ناتوانن چىدى فدرمانىيان بەسەردا بىسەپىتنىن و داخوازىيەكانيان جىتبەجى بىكەن.

بە واتايىھى دىكە تەنها لە روانگەى وەچە خستنەوەو تىئىكەرنى ئارەزرووە سىتكىسىيەكانى پىاوانەوە تەماشا دەكىتىن دوور لەھەر مامەلەيدەكى مەرقىبى، خويىندنەوە ئايىنى نىسلام بەگشتى پالپىشت و يارمەتىيدەرى ئەو دىد و بۆچۈونە پىاوسالارىيە بۇوە بەوەي پىاوان بە خىتوكەرى ژنان داناوه و بۆيە

پیاوایش به شیوه یه ک له شیوه کان بز همه میشه هیشتنه وهی ده سه لاتیان پدنایان
 بردوته بدر ندو دقه قورناییهی له بدره زدنهندی مانه وهی ده سه لاتیان به کاریان
 هیناوه، بهو واتایه یش له ژنیان گهیاندووه که ده رچونه له فهرمانی پیاو واته
 له ناین و به دیوتکی دیکدشدا لادان و ده رچونه له فهرمانی ناین و خودا،
 لهو روانگه یه شده بووه که همه میشه چاره نوسی دیاریکردنه بپیارادانی
 هدریه ک له کچ و ژنه کانی هدر خیزانیک پهیوهست و گریندراو بووه به بپیاری
 باوک، برا، میترد و هدر نیتریکی دیکهی خیزان، مانه وه و کاریتکردنه نهم
 دیدو تیروانیسنه ره نگدانه وهی خراپی هدبووه له سدر به همه میشه سهیرگردنه
 ژنان وهک پله دووی مرزی و به که متر زانین و سهیرگردنه تو ان او کاره کانی
 له گشت بواره سیاسی، نابوری و کزمد لایدته.. هتد وه همه میشه یش پیاو به
 باشت و گونجاوترو شیاوتر زانراوه له ژن بز هدر پله و پوستیکی بالا و بهو
 شیوه یه ش ته قلیه ته کان گوش کراون و ره نگدانه وه کاریگه ریان له سدر
 ماوه ته وه و بووه به بدشیک له فکرو بیکردنه وه له مامه لکردنیان و بگره لادان
 له هدر یه ک لدو هه لتویست و بیکردنه وانه بدشیکی لادر و ناساز و نامق
 ته ماشا کراوه.

سهیرگردنه ژن و پهراویز خستنی له همه موو بواره کاندا وایکردنه وه
 سه ره تایستین مافیان لئی زهوت بکریت که هدست و نهست و ده بپیشی
 خوش ویستییه و سه ندنه وهی نیاده و بپیارادانه له خوی و له لا یه ن خویه وه، نهم
 بز چونانه به ده نین له واقعی خیله وه سه باره ت دیدو بز چونیان سه باره ت بهم

مەسەلانە تەنانەت وەك باسکراوە نەوەي ناشكرايە كە نەريتە خىتلەكىيە كان و
كۆت وېندە كانى ژيانى كۆمەلائىتى لاي عەرب ھۇنراوەي دلىداريانە بەسىر
كچان و خۆشەويىستى حەرامىكراو بۇوە تەنانەت گەر خىليلىك زانى كە كەسيتىك
لەقسە كەدىندا باسى كچىتكە لە كچەكانىيانى كرد نەك قىدەغە و رىڭريان
لەهاوسەرگىرىيە كەي دەكەد، بەلكو نەياندە هيشت ھەتا ھەتايىھ بىشىبىنىت
(الا ٦٨) في الحب والحب العزري / صادق جلال العظم) نەممەيە وايىكەدەوە
لايدنگرانى نەم بۇچۇن و دىدە بە توندى دىزى نازادىيە كانى ژنان بىت كە
خۆشەويىستى يەكىتكە لەو نازادىيىانە.

لايدنگرانى دودم: بەدىدىتىكى تەدواو پىتچەوانە دىدى يەكەم دەروانە
مەسەلەكەو بىگە زۆر بە ئەقلانى و بابەتىانەوە تەماشاي مەسەلە كە دەكەن
تەنانەت ھەولۇن و تەقدىلاي خۆيان دەخەنە گەپ بۇ بە گۈچۈنە دەپەرچەدانەوە
بە مەبەستى پۇچەلكردنەوەي ھەولەكانى دىدى يەكەم، نەمەش لەو
روانگەيەي كە ژن و پىياو وەك دوو رەگەزى جىاواز ھەردووكىيان مەرۆڤن و
ھەمان مافى يەكتىيان ھەيە، بۇيە ھەردووكىيان وەكىمك مافى خۆشەويىستان
ھەيە لە رووى دەربىرىن، دەستپىشخەرى و ھەممو پىادە كە گۈزارشت
بى لە خۆشەويىستى، نەم دىدە پىتى وايە خۆشەويىستى سەرتايىتىن مافى ھەر
رەگەزىتكە چ جاي ھەلبىزادنى ھاوسەر و پىتكەوهەزىيان. نەمە نە دىدە كە
پىتىيستە مەرۆڤە كان كارى لەسەر بىكەن و ھەنگاوى دى و جىدى بىنىن بۇ
بەرفراوانبۇونى، نەمەش گۈزپىنى چەمكى خۆشەويىستى و تىيگەيشتنە لە

خوشده‌ویستی لهدی له ناستی بپیار بزدراوه و بچیته ناستی بپیاردان، له ناست خودی مرؤفه کاندا، لهدکردنی فدرمانه و بزوی له ناستی سه‌رده‌وی خوشیدا بچیته قالبی خودی تاکه که سه‌کانده و له ناستی قدتیسکردنیدا، له تیزکردنی لهدت و چیزه سیکسیه کانده و بچیته دارپیشی هستی تاکه که سه‌کانده و.

به واتایه‌کی دیکه خودی مرؤفه کان واه ره‌گذ خویان به تنهها بینه سه‌نته‌ری بپیاردان له چاره‌نوی خویان بی دستیوردانی هیچ که‌سیک به تاییدت مسدله‌یه که تاییدت بیت به هست و نهست و درونیی خودی که‌سایه‌تی تاکه کانده و.

بوون و ته‌شنه‌کردنی ندم دیده یارمه‌تیده‌ری سه‌ره‌کی بوو بق هاتنه ده‌رده‌ی زنان له چوارچیوه‌ی کاری ناومال و بدختوکردنی مندال و بدپنکردنی میوان به تنهها بگره هانده‌ری سده‌کی بوو بق چوونه نیو کومدل، بینگومان ندو تینکه‌لبوونه‌یش هۆکاریزکی بنه‌رایتیه بق ناسینی مرؤفه کان به خودی خوی و که‌سانی بدرامبه‌ر که خودی ندو پرۆسده‌یه دهیتیه هۆی تینگه‌یشن و نزیکبونه‌و له ژیان و ژینگدی هست و نهست و خوشده‌ویستی راسته‌قینه، چونکه پرۆسده‌ی خودناسی و ندویترناسی و دوروبه‌رناسی یه‌کیک بووه له رینگریسه‌کانی بدردهم زنان به تاییدتی و مرؤفه کان به‌گشتی سه‌باره‌ت تینگه‌یشتیان له خوشده‌ویستی و ژیانی هسته‌ویری نهک لیتکدانه وه نه‌جامدانی هه‌ویسی سیکسی به پرۆسده‌ی خوشده‌ویستی ناویه‌رن. بدلام ویزای

ندوهی دیدی دوووم یه کینکه له دیدانهی چ له رووی نویخوازی و چ له رووی پیشکه وتنه کانی سه ردهم و هدوله کانه وه هدنگاو و کاری جدیی له سه رده کریت، به لام له همان کاتدا مهترسی و شکسته کانی له کاته وه سه رچاوه ده گری که تینگه یشتمنی راسته قینه هدبیت له ثاست نازادی و چه مکی نازادی خوش ویستیدا، چونکه بینگومان تینگه یشتمنی هله له نازادی تاکه کان بدرامبدر خوش ویستی و ژیانی هه سته وه ری جوزتک له ترس و بیزاری و تیکشکاندنی دروست کرد ووه به شیوه یه ک ندوهندی تینگه یشتمنه کان له بونی نازادی سیکسیدا خوی دیینیتهد، ندوهند له راستییه کانی ناوه رکی نازادی به مانا راسته قینه کهی خویندنه وهی بق ناکریت.

نه مدهش به دیویتکی تردا جاریتکی تر خوش ویستی ده خاتمه بدردهم مهترسی و نه غامدان و دواختنی پرو سه که، چونکه بونی نازادیش بخوی وه ک هدر چه مکیکی دی تینگه یشن و چواچیوهی دیاریکراوی خوی هه یه و هیچ شتیک نییه به رهایی حوكمی به سه ردا بدریت و اته سنوری نازادی تو به دستیکردنی سنوری نازادییه کانی ندویدی کوتایی دیت و مرزقه کانیش ندوهند نازادن تا سنوری نازادییه کانی ندویت نه بهزین، به واتایه کی دیکه ناکریت تینگه یشتمنان بق مانای نازادی رهایانه بیت بدوهی هدر کاتیک و لهدور شوینیک و له گه ل هدر که س و شتیکدا مرزو بیهودیت هدر شتیک بکات بی باکانه و بی بدر پرسیارانه بیکات بی گویدانه مهترسی و کاریگه ریه کان بق سدر بدرامبدر.

بهشیوه‌یه کی دیکه دهشیت مرؤف نازاد بیت لهوی کاتیک بیه‌ویت سواری هدر پاسیک بیت که خوی هله‌لیده‌بژیریت و به باشی ده‌زانیت، به‌لام له کاتی سواری‌ونیدا نازاد نییه له‌وی په‌نجهره کانی بشکینیت یان ناو پاسه‌که پیس بکات یاخود زیان به شوفیر و پاسه‌که و که‌سه کانی ناوی بگه‌یه‌نیت، یان به دیویکی دیکه مرؤف مافی خویه‌تی خوشده‌ویستی بکات و که‌ستیکی خوش بویت، به‌لام مافی نه‌وی نییه گدر بیه‌وی خوشده‌ویستی خوی فدرز بکات به‌سهر نه‌وی‌ردا یاخود بیه‌وی نه‌ویت به‌زور خزشی بویت و ره‌زامند بیت به دارا و په‌سند کردنی خوشده‌ویستی‌که‌ی. یان مرؤف نازاده له‌وی چون خوی هدلتی ده‌بژیریت هاوشه‌گی‌ی بکات، به‌لام مافی که‌س نییه چوارچیوه‌ی بپیاردادانی سنوردار بکات و که‌ستیکی تری بق ده‌ستنیشان بکات، بؤیه خوشده‌ویستی به‌وه و‌سفکراوه که وله تامیریکی دوو جه‌مسه‌ر وایه که سه‌ریکیان له ساته و‌ختنکدا به‌هیز ده‌کات، له کاتیکی تردا به لوازی و بی‌هیزی خوی ده‌بینیت، خوشی پی ده‌به‌خشی و له به‌رامبد‌ریشدا ناخوشی و نازار و خدم، به‌هیزترین چیز و سوْز و نارامی پی ده‌به‌خشی و هاوکاتیش پی‌چه‌وانه که‌ی.

بوونی هدریدک له و هسته جیاوازانه به‌پیتی سروشت و باری ده‌رونیی مرؤفه کان به پیتی قوئاغه جیاوازه کانی مرؤف تیایدا ده‌ژی گورانکاری به‌خزوه ده‌بینیت، هدر نه‌ویه واکردووه هدهمان نه و مرؤفه‌یه که له‌زور کاتدا هست بدوبه‌ری لوتکه‌ی خوشی ده‌کات و پیتی وایه هدهموو دونیا هی خویه‌تی و که‌ستیک نییه له و ناسووده‌تر بیت و له هدهمان کاتیشدا له ساته و‌ختنکی

تردا سه رسام دهیت بدر حالته دروتیمه پدشیوی و نانارامیمه که وا لینده کات هدمیشه له دله پاکیدا بشی. وہ کاتیک که سیکت خوش دهیت سه رجم پینچ ههسته و دره که مروف بدشداری ده کدن له ههست و چیزو در پرینه کاندا به شیوه یه ک حذز ده که دیت هدمو کات له تزیکته وہ بیت و هیج کات لیت دور نه که ویته وہ، چونکه دور که وتنده وہ نه گه رچی تنهها جهسته بیی دهیت ندک دروونیی، بلام هدمیشه له دور که وتنده و دا ههستکردن به نامزیی و ته نیایی و دل دراوکی و چاوه وانی دهیت به به شیکی زور کاریگه ر له ژیانت، هدر نه ویده وا ده کات بدلاته وه ناسایی بیت که گهوره ترین قوریانی و به خشنده بیت هه بیت بقی به شیوه یه ک گه ر ژیانی خوشتی پی ببه خشی.

زور جار و تراوه مروف خوی له هدمو که سیکی دیکه زیاتر خوش دهیت و رؤحی خوی بدل او خوش ویسته، بلام له بدر امبه ر خوش ویستیدا کاتیک که سیکت به راسته قینه و رؤحی خوش دهیت ته نانه ت لهم لا ینه یشه وه شتیک نامیتینه وه ناوی من بیت و له هدمو ساته وه ختیگدا حجز ده که دیت ژیانی خوئی بقی بکه دیت به قوریانی و ژیان و روح و جهسته خوئی پی ببه خشی. هدر و دک چون له پر وسی خوش ویستیدا شتیک نییه نا شرین بیت، هه لتوهسته یه ک نییه خراب بیت، خدسله تیک نییه به باشی نه زانیت. نهم جوزه ههستی به بالا کردن به مانای بالا کردنی مروقیک که له خومنان زیاتر خوشان دهیت یه کنکه له و نهینیانه تری خوش ویستی که مروقد کانی سه رسام

لَمْ يُشَاهِدْنَا لَمْ يَلْتَهِ

گردوهه هدر ندهوشه و ادهکات زور جار که سینکت خوش دهويت که له زور رووهه
له گه لتما جياوازی هه یه جياوازه له رهنگ، بزن، بیروباوه، ثاین، باري
کزمه لايهتی و سیاسی و نابوری و چینایهتی و مذهبه بیهده که زور جار نه
مرؤفه ناماده یه ثاینی خوی بگوریت له پیتناو خوش دهويسته که يدا يان
دهستبه رداری زوریک له حمزه و دهويسته کانی بیت له پیتناو نهويتدا، نه مه یه
نهیتنی خوش دهويستی که کاتیک مرؤفینکمان خوش دهويت و ده مانه ويست به
سدان و هزاردها لاین و خسله تی چاکه و باش دایپوشین، نه مه یه و ادهکات
مرؤفه چند نه قلانی بیت، چهند له ناستیکی کزمه لايهتی و سیاسی و له
رووی به نهزمون و نه مدن و کاملبونه و له ناستیکی بدرز و شکرداریدا
بیت، کاتیک ده کدویته داوی خوش دهويستیه و که سینکی خوش دهويت شتیک
نامینیتده ناوی نه قلانیهت و لوزیک بیت و تهناهت شتیک نامینیت که
ناوی شدم و کرامدت بیت له نیوان نه دو دو مرؤفه دا به هیچ شیوه یه ک
شته کان و نامینن که له واقعا به نه قلانیهت مامه لهی له گه لتما ده که یت و
بگره زور جاریش نه فرهت له نه قلانیبون ده کریت و نایه ویت نه قلنی بیعی
بغاته و، نه گه رچی خوش دهويستی و نه قلانیبون دو شتی جياواز و دژ به یه کن
به و اتایهی نه قلن سفر دهیتده کاتیک دووان ده چنه ناو پرسهی
خوش دهويستیه و، چونکه هه میشه نه قلن له دو ساته و دختانه دا رینگری ده کات
له لایه نی سوز و خوش دهويستی، بؤیه خوش دهويستان نایانه وی نه قلن هیچ
حوکمیک به سه ر نه ساته و دختانه دا بکات که هدست و ده بیهینی

کنیز عهبدوللار

خۆشەویستى لە نیتو نەو دوو گەسەدا روو دەدات، نەو ديدو روانگەيە مىرۇڭ
لە خۆشەویستىدا بەرجەستە دەكەت بەوهى نايەۋىٰ واقىع و راستىيە كان وەك
خۆى بىيىنى، ئەگەر بىينىشى فەراموشى دەكەت.

بە واتايىھى دىكە نەو ناستە بالايدى كە بەھۆى خۆشەویستىيە وە
جەوهەرى ناخى شاراوهى مىرۇڭ دەبىنېت و مىرۇڭ بەردو گەشەسەندن و كرانە وە
دەبات، خۆشەویستىيە كە مىرۇقە كان ھەست بەو پەپرى مىرۇقى خۆيان دەكەن و
پېتىكەوە دەگەنە ئەپەپرى بالاى مىرۇقايەتى و خۆناسىنیان و ھەست دەكەن
خۆيان خۆيانن و هەدرىيە كەيان نەويىتە و لە يەكتىridا تواوهەن.

نە حلام مستەغانى دەلىت: (زاکره الجسد / احلام مستغانمى) ئىتمەدى
مۇرۇقى رۆزھەلات ھەدولەدەدەن ھەمېشە نەو كەسانەي پەيوەندىيەن لەگەلەدا
دەبەستىن بە تايىدەت گەر ھاوسەر و خۆشەویست بىت وە كېيەك بىن، ئەمە لە
كاتىنکەدا جوانى مىرۇقە كان لەودادىيە كە تا نەندازەي لەيەكەنەچۈن و جياوازى
خالىي جياوازىيان ھەبىت، چونكە نەو پەيوەندىيە دۇر خەسلەتائىيە و دەكەت
كە خۆت بناسى و خۆت بەرۇزىتەوە، بۆزىيە جوانترىن شت ئەوهەيە لەگەل كەسانى
جياواز لە خەسلەتەكاني خۆت ژيان بىگۈزەرەتىيەت، بەلام گەنگ
يەكتىبولىكىدى دوولايدەنەيە و ھەلكردىيانە لەگەل ئەو جياوازىيانەدا، بۆزىيە
گەنگە مىرۇقە كان كار لەسىر ئەو بىكەن كە زۆر بەدواي خالىي جياوازەكانيانە وە
سەرقال ئەكەن و تا ژيان لە خۆيان تائى نەكەن، بەلكو رىز لەو رىباز و رىتكە
وشىۋازانە بىگەن كە لە كەسى بەرامبەريدا بەدى دەكەت و ھەول ئەدەن بىنە

تَقْمِ خُوش‌دَه‌وَيْت، نَهْيِ تَقْ؟!

کوپیسیده که لدویت یان هدولی کوپیسیده ندویت له خزیناندا بدهن. هونهدری خوشدیستی له ودادیه که بتوانیت له گهن نیوه که تردا که به هدمرو جیاوارازیه کاییمه وه له تز جوداتره هدلبکهیت و ژیان بگوزه رینی و په سندنی بکه یت و دک نهودی هه ید.

بُويه ره قتار کردن به پاراستنی که سایدتی خودی مرؤفه کان له گدل
ید کتريدا، گرنگيست خوی هديه له نيو خوشها ويسته کاندا، بهو واتايدی
خوشها ويسته ده رواز يهك نيه بـ توانده هي که سایدتی يه كيتکيان له ناو
نه ديديدا. ندهش پـيو ويسته به روونی و راستگزبي خودی خوشها ويسته کان
هدие له گدل يه کتريدا. يـنگومان لهو نـيـوـهـنـدـهـشـداـ کـاتـيـتـكـ مرـؤـفـهـ کـانـ مـتـمـانـهـ بهـ
خوشها ويسته يـهـ کـتـرـيـ دـهـ کـهـنـ،ـ نـيـدـيـ وـهـرـسـكـرـدـنـ وـ زـيـادـهـرـزـيـسـكـرـدـنـ لهـ لـايـدـنـ هـدرـ
کـهـسـيـتـكـيـانـهـوـهـ بـيـتـ هـيـجـ مـانـاـيـهـکـيـ نـايـتـ لـهـ جـوـرـيـ پـرـسـيـارـ وـ بـدـوـادـاـچـوـونـهـ
لـاـهـکـيـ وـ سـهـرـهـتـاـيـهـکـانـيـ وـهـكـ:ـ بـوـ ؟ـ کـهـيـ ؟ـ لـهـ گـدـلـ کـيـ وـ چـونـ ؟ـ تـاـ بـهـرـدـهـوـامـ
بـيـتـهـ وـيـرـدـيـ سـدـرـ زـمانـيـ خـوشـهاـ ويـسـتـهـ کـانـ وـ تـهـنـانـهـتـ هـاوـسـدـرـهـ کـانـيـشـ.ـ هـدـروـهـكـ
چـونـ تـاـ نـهـنـازـهـ دـلـپـيـسـيـ پـيـتوـيـستـ بـهـ نـيـهـبـيـ نـاـکـاتـ کـاتـيـتـكـ لـهـ گـدـلـ نـهـوـيـکـيـ
ترـداـ کـاتـيـتـكـ بـهـسـهـرـدـهـبـهـيـتـ يـاـنـ دـهـمـبـهـپـيـتـکـهـنـينـ دـهـبـيـنـرـتـيـتـ.ـ چـونـکـهـ هـهـمـوـوـ
نـهـمـانـهـ وـ چـهـنـدـيـنـيـ دـيـكـهـ يـهـ كـيـتـكـهـ لـهـ مـافـهـ سـدـرـتـاـيـهـکـانـيـ هـدـرـ مـرـؤـقـيـتـكـ بـيـ
جيـاـواـزـيـ رـهـگـذـ رـهـگـذـ کـهـ پـيـادـهـکـرـدـنـيـ لـهـ چـوارـچـيـتـهـکـانـداـ خـوـيـ دـيـاريـدـهـکـاتـ (ـاـيـامـ
معـهاـ /ـ عـبـدـالـلـهـ عـبـدـالـرـحـمـنـ الـجـفـريـ)

گرنگترین خالی هاویهشی نیوان دوو خوشه ویست تنهها و تنهها لهوهادایه
که خوشه ویستی و تامه زرقیبی و رژهیان بقیه کتی هدیت نیدی نهوانی تر
شتگه لینکی لاهه کین و بگره نهه جیاوازیانه یه که یارمه تیدهه دهیت له
دوزینه ودی هدموو تدو نهیتنی و داهیتان و خزمه تانه که که سی بهرامبهه له
رینگه یه وه ده توانیت بیدوزیتلهه.

نهه پروسنه په یوهندیه یه وا ده کات که که س نهه ویتر نیگه دران و بیزار
نه کات به پرسیارو پرسیار لیکردن و کاریگدری نه خاته سهه پروژه کانی نهه ویتو
به ریدست نهیت له برددهم خهون و کارو چالاکیه کانیدا، نه گهر لهویش جیاواز
بن و اته شتیک نهیت که نیه بیی یان خاوهنداریتی و مولکداریتی یاخود
ههستی بیی که رامه تی و سوکایه تی و خوبه که مزانین دروست بکات بقیه لایه ک،
چونکه نهه مهیه راکیشی ههستیک ده کات له مرؤقدا که نازاد بیی و پابهندبوونه
به شتیکه وه بهرامبهه نهه ویدی.

خوشه ویستی تنهها چه مکه که له هدموو سهدهم و قوناغه کاندا
مرؤقه کانی هه میشه ویل کردووه به دوای وه لامی ززریک لهه پرسیارانه که له
کوتاییدا بیی وه لام ماونه تدوه به رده وام پرسیاری بزچی، کهی، چون و چی نهه بوو
گدر و هتد؟ نهه پرسیاره بیی وه لامانه بوون که مرؤقیکی عاشق یان
خوشه ویست شیلگیرانه به دوای وه لامدا گه راوه، نهه مدش له بهه نهه ودی تنهها
خوشه ویستیه که نهیتله ههی خولقینه دری ههستیکی تایید تمهند و جیاواز که
دوره دهیت له هدموو وه سفیک که مرؤقه کان پراویپ درکی پیی ده کدن، هه

نم خوشده‌ویت، نهی نم؟!

بزیه بزته جیئی سدرسامی زانا و ندیب و هزندر (شاعیر) و فدیله‌سوفه کانیش.
هدست و سوزی خوشده‌ویستیش مسدله‌لیده که له مرؤثینکده بز ندویدی له
گزپانکاریدایه، ندواش به‌هی جیاوازی که‌سایه‌تی خودی مرؤفه کان له
یه کیکده بز ندویتر وه ده‌رنده‌نچامی قولایی هدستی خوشده‌ویستیه له ده‌رونی
مرؤفه کاندا و تیهه‌لکیشبوونی زوری تاییدت بدو بارودو خد ده‌رونی‌سانه‌ی
تاییدتن به‌هدر مرؤثینکده به‌جیا لدویتر، بیونی ندوشه وایکرددووه بیردزز و
تیپوانی‌سی جیاواز سه‌باره‌ت خوشده‌ویستی بیونی هدیت.

بیدقزه کانی خوشهویستی

۱- بیدقزی شیکاری
 نهم بیدقزه له روانگهی دیدی "سیغموند فروید" هه لقولاوه، بیدقزی
 "فروید" له خوشهویستیدا پیشی واشه هه مسوو رفتاریکی درونیی ناسایی و
 نه خوشی رونگدانه وی غه ریزه کانمانه، بهو واتایده له بندرتدا غه ریزه کان
 بونیان له مرؤفه کاندا هه یه، نهوانیشن دوبنه هوی خولقینه ری رفتاره
 هسته کانی دیکه مان، نمونه هی نهوانه ش خوشهویستیه که سره تای نه و
 هستکردن به خوشهویستی له لای مرؤفه له په یوندی مندال به دایکیه وه
 دروست دوبیت.

۲- بیدقزی فسيوقلوجي
 نهم بیدقزه خوشهویستی له روانگهی رفتاریکی دره کیهیه وه بدی ده کات
 به ودی گورانکاری کیمیاوین و له ناو جهستددا روو ده دات، نهم بیدقزه جهخت
 له وه ده کاته وه که خوشهویستی له جهسته مرؤفه کاندا ولامدانه وه یه بز دوو
 مه سله نهوانیش: گورانکاریه هورمزئییه کانه یان بونی مادده
 "الابنفرین" که له جهسته مرؤفدا روو له زیاد بورون ده کات کاتیک به شتیک

توم خۆشده ویت، نهی تۆ؟!

یان بە مرۆقیتیکی دیکە سدرسام دەبیت. دەرئەنجامی ندو ماددەیدەشە وا لە مرۆق دەکات فشاری خۆینى لە بەرزبۇنۇدەدا بىت، گۈزبۇون لە دەمارەكانى رwoo بىدات و تېپەكانى دلى زىياد بکات، جىگە لە خىتارىيى هەناسەدان و سورىبۇنەوەي پىستى بە تاييدت دەمۇچاوى. نەگەرچى بۇونى ندو گۈزانكارىيانە لە مرۆقدا تەنها لە کاتى سدرسامبۇوندا رwoo نادەن، بەلكو لە ھەلچۈونىتىكى تونددا وەك ترس، دلەراوکى و تورەبى.

بىنگومان بۇونى كارىگەرى و راستى نەو ماددەيدە بە پىتى نەزمۇن و تاقىكىردىنەو بۇوه بىز يەكەنچار لەلايدە زانايىدە كەنە لە سالى ۱۹۶۴.

۳-بىردىزى پەروردەبىي و خۆشەويىستى

نەم بىردىزە پىتى وايدە كە خۆشەويىستى لە بىنەرەتتا لە بناغەيدە كەنە دروست دەبیت كە بۇونى نىيە، بەو واتايىيەيى مرۆق كاتىتكى لەدایك دەبیت وەك پارچە پەراويىكى سېپى وايدە پاش لەدایكبۇنۇيىيەوە ھەموو شتىتكى فيئر دەبیت لەواندەش فيئر بۇونى خۆشەويىستىيە.

۴-بىردىزى پىتكەولكان

نەم بىردىزە پىتى وايدە بناغەي خۆشەويىستى حالەتىتكى پىتكەولكانە كە مرۆق پىتى لەدایك دەبیت لە چوارچىۋەي پىتكەولكانى منداڭ بە رەجمى دايىكەوە، بۇونى نەو پىتكەولكاندىنەيدە دەبىتىنەن ھەزى سەرچاوهى هيتنانەددى ھەموو تىئر بۇونە كان.

۵-بىردىزى خۆرسىك

نهم بيردوزه پيٽي وايه خوشديستى بريتىيىه له خواستييىكى خزرسكى ناسايى
كه مرؤُّه كاتييىك لهدايىك ده بيت هەلگرىتى، بدو واتايىهى خوشديستى
رەنگدانهودى مەسىله خۆرسكە كانه كه مرؤُّه هەر لە دايىكبوئىيىه و تىيادايەتى
كە پيٽش هەممۇيان غەرپىزە نەرمۇنيانە كانه كە وا له مرؤُّه دەكات بىسۆز و
باش و نەرم بىت بەشىتىوەيدك نەرمۇنيانى بېدەخشىت و داوايشى بکات.

٦- بيردوزى دەستكەوت

پيٽيان وايه خوشديستى تامرازىكە بىز هيتنانەدى ھەندى لە بەرژەوندىيە
دەرونىيى و جەستەيىيە كان، بەشىتىوەيدك خاوهەنەكانى نەم بيردوزه پيٽيان وايه
سەرهاتاي بناغەي نەو سوودمەندىيەش لە گەلن پەيوەندى دايىك و مندالدا
دروست دەبىت بەوەي ھەر دووكىيان سوودو دەستكەوتىكىيان لە گەلن يەكتىدا
ھەيدى، نەمە جىگە لە گەلن گەورەبۇونى مرؤُّقە كاندا بەرژەوندىيە كانيان
دەگۈرىت بەوەي نىدى حەز بە تىربۇونى ئارەززۇوه سىنكسىيە كان دەكات، بىز
نەوەش پيٽويستى بە مرؤُّقىتىكى دىكە دەبىت.

واتە خاوهەنەكانى نەم بيردوزه ھەممۇ شىۋەكانى خوشديستى لە روانگەدى
بەرژەوندىيەوە شىكارى بىز دەكەن.

٧- بيردوزى ئالۇدەبۇون

خاوهەنەكانى نەم بيردوزه يەكىن لەمانە بەدى دەكەن: يان نەوەي
خوشديستى ئمايش يان نەخۆشىيەكى دەرونىيىه ياخود كۆمەلە گىرىيە كە كە
لە ئالۇدەبۇون دەچىت ياخود نەوەي رۇشتىن بىرەو خوشديستى حالەتىكە وەك

تۆم خۇشدۇرىت، نەھى تۆ؟!

به همه‌رو ندو تیپوانیسانه‌وه راستییه کی حاشه‌له‌نگر هدیه بدهوی خوش‌دویستی ندو نهینیه تاییه تمدن‌دهیه که مرؤفه‌کان سه‌رسام ده‌کات سه‌باره‌ت به کارداه‌وه کانی مرؤفه‌کان و له هدمان کاتدا وا له مرؤفه‌کان ده‌کات که هدقیقدتی خزیان بیسین زیاتر له پیش‌سو و وايان لی ده‌کات زیاتر به روی جیهانی ده‌ره‌دها بکریته‌وه، پیزانی‌نیکی بز مرؤفه‌کان تیدایه بدهشیوه‌یهک وايان لیده‌کات چاویان داجهن سه‌باره‌ت به‌هدله کانی خش‌دویسته که‌ی و هیچ شتیکی به‌هدله و خراپه نهینیت و بگره داکزکی لی بکات له بدرامبهر که‌سه کانی بدرامبهردا و توانا و داهینانی مرؤفه‌کان ده‌دزیته‌وه و له هدمان کاتدا وا له مرؤفه‌کان ده‌کات له گهل مه‌سله نویکاندا یه‌کبگرن له ژیاندا ندهه و تیرای ریشه‌یه کی زور له نازار و بدخندوه‌ری و خوش‌تیدایه که زور جار ناتوانیت به‌سر هسته کاندا زال بیت.

جۆره کانى خۆشەویستى

جیاوازى مرۆقە کان لە رۇوى كەسايەتى، بىرۇبىزچۇون و دىد و تىرۋانىنە كانىانە وە وايىكىردووھە هەرىيە كەيان باوهەپىان بە پىادە كەردىنى جۆره خۆشەویستىيەك ھەبىت يان گەر پىادە يىشى نەكەن لە ئىيانى كەرددەبى خۆزىاندا دىدى جیاوازىيان ھەبىت سەبارەت جۆره کانى خۆشەویستى نىتوان دوو مرۆق، ھەر بۆيە خانە كۆمەلناسى نەمرىيکى نەنسى چودورو دەلىت: (لا ۲۳ لەپە يۈەندىيەدە بق خۆشەویستى / رېبوار سىوهىلى) من بپوام وايە جۆره کانى خۆشەویستىيەك نافەتان و پىاوان ھىتىدە ئىمارەتى ئافەتان و پىاوانە ونا توانرى شىوهىيەك بەسىر ھەممۇاندا بىڭشىتىنرىت".

ينىگومان گەر بېبىچىنە ناو جۆره کانى خۆشەویستىيەدە جۆزى زۇرى ھەيە كە ليىرەدا دەتوانىن جەخت لەسەر چەند باسېتىكى نەو جۆرانە بىكەيەنەدە بە پىتى بەر فراوانى ناسىن و پىادە كەردىنى لە نىتوان مرۆقە كاندا كە لەمانەدا خۆزى دەبىنېتەدە:

۱- خوشدهویست له یه کم ساته کانی بینیندهوه:

نه مدش لهدبر نهودی هدچونی خوشدهویستی له یه کم بینین و ته ماشاکردنده دروست ده بیت، نه م جوزه له خوشدهویستی لای یونانیسیه کان به نیزس یا نیزتیک ناو ده بیت به واتای جهسته بی دیت، نه مدش لهو باوره وه هاتووه که ندو خوشدهویستیه لای مرؤف به هوزی تیریکه وه دروست ده بیت که خود او ندی نیقوس کاریگدری ده خاته سه ر چاوی مرؤف تا مرؤفینکی دیکه بیسی: ناونانی به جهسته بیش لهو روانگه یه وه دیت لهدبر نهودی نهوانه که تووشی نه م جوزه ده بن هدست به راکیشانیکی جهسته بی توند ده کدن له به رامبه ر یه کتیدا که خویان پی سه رسام ده بن و هدست به کاریگه ریتی و بید کردن وهی به هیز و قول ده کدن بز به رامبه ر که یان، کاریگدری به سه ر توانا و زهنج و کرد هیسه کان هدیه، جگه لهدی کاریگدری به سه ر ته ندروستیه وه ده بیت، بزیه هدست به دله را وکی و شله زان ده کات و هدست به چیز وه ر گرتن له ژیانیش ناکات، بزیه زور به نمونه بی ته ماشای ده کدن که نه م جوزه نمونه بیه ناواقعی ده بیت بز خوشدهویسته که که نه مدش یه کتکه له کیشه کانی نه م جوزه خوشدهویستیه، بزیه باشترين چاره سدر بز نه م جوزه خوشدهویستی ناسیمنی خوشدهویسته که یه له سدر هدقیقه تی خوی ندک له سدر بناغه وه وینه خدیالیسیه بزی دروست کردو وه، نه مه ندو جوزه خوشدهویستیه نه فسونا ویسیه یه که له چرکه ساتیکدا بی هیچ هز کاریکی ژیریتی و نه قلانی ژیانی مرؤفه کان قلپ ده کات وه.

۲- خوشبویستی واقعی

نم خوشبویستی به خوشبویستی کرده بی نازه ده کریت، هزکاری نهودش ده گدریته و بز نهودی خوشبویسته که توانایه کی زوری روزنبری همه یه تاییدت به خسله ته کانی خوشبویسته که ودک نهودی له ناخ و هزر و خویدا پیشتر کزمه لئی خسله تی تومار کردبیت تاییدت بد و که سهی له ژیانیدا دهیه ویت له هدر شوینیدکدا که بیبینیت، داشتیت ندو خسله تانه تاییدت بن به خسله تی جهسته بی یان توانای که سایه تی و روآله تیمه وه... هتد به واتایه کی دیکه خاوهنه کانی نم جوزه خوشبویستی به شیوه کی گشتی ده گدرین به دواه همان خسله تدا که هاویدش بیت له گه لیدا له رووی ناینی، کومه لاشه تی، سیاسی و چینایه تیمه وه ته نانه ت له رووی خسله تی که سایه تی و خواست و هیواید ته کانیمه وه.

۳- خوشبویستی رومانسی

نم جوزه به ناویان گترین جوزی خوشبویستیه و حاله تیکی قولی روحیی نه دوو مرؤفه پیتکه و گری ده دات تا نه دندازه یه ده ربرینی همه مو هدست و قسه کردن و ره فتاره کان تیریان ناکات و تا نهندازی تیکه لبونیشیان له رووی جهسته و پیاده کردن سیکسنه وه. رومانگه لیک هدن نمونه ده جوزه خوشبویستین له وانه رؤمیز و جولیت و قیس و لیلی، لاس و خهزال، مدم و زین و شیرین و فرهاد... هتد نم جوزانه به هزی قولبونی ههستی روحی تاکه کانه وه به شیتکی زوری له بارگرژی و هد لچونی زوریان ده بیت. داشتیت نه ده خوشبویستیه کتوپه له نیوان ژن و پیاردا دروست ببیت یان پاش بعونی خوشبویستی غه ریزی له نیوانیاندا، جگه له ودی ره نگه له بناغه یه کی

توم خوشده‌ویست، نهی تز؟!

په یوندی هاوبتیه‌تیبه‌وه پیتک بیت که سه‌رچاوه‌ی سدرسامی و نهرمی و زوری
پیتکه‌وه بونیان بیته ناراوه.

لهم په یوندییددا هدریهک له‌دوو لاینه ریزو شوینیتکی مه‌زن و تایبته‌تی
ده‌بیت لای نه‌ویتر، جگه له‌وهی هدریه‌که‌یان چیز له هیزیکی گدوره ده‌بینی و
نه‌وهش به تایبته که هدریهک له دو‌ولاینه چیز ده‌دن به‌یه‌کتری و ده‌بیتله
سه‌رچاوه‌یدکی هیز بز لاینه‌نی دیکه. له‌ده‌مان کاتدا باهه‌تی دلداریه‌که
ده‌بیتله سه‌رچاوه‌ی نازار که له‌رووی مه‌عريفیه‌وه ده‌بیتله هزی مملاتی‌یان
ناسه‌نگینی و نازیری‌لا ۱۱۵ المب الرومانسی بین الفلسفه و علم
النفس/فارس کمال نظمی).

۴- خوشده‌ویستی به‌تال

نه‌وجزره خوشده‌ویستیه‌یه که ژن و پیاو کاتیک هه‌ست به‌خزیان ده‌کدن
پیتکه‌وهن و بی هیچ هه‌ستکردنیکی پیتشوه‌خت و اته حالتیکی پیتکه‌وه بونه له
په یوندیه‌کی به‌تالدا بی هیچ قولبونه‌وه یان ناره‌زه‌ویهک له لاینه یه‌کیک له‌و
دوو لاینه یان یه‌کیکیانه‌وه که ده‌شیت نه دوو که‌سه‌ش ژیانی هاوسه‌رگیه
پیتکه‌هیتن له کاتیکدا یه‌کیکیان نه باوهه لای خوش دروست بکات که
که‌سی بدرامبه‌رهی خوش ده‌بیت یان وای داناوه نه دوو هه‌سته له پاش
هاوسه‌رگیریه‌وه دروست ده‌بیت یاخود زور جار دروست نه بونه خوشده‌ویستی
له نیوانیاندا حالتیکی بیتزاویون دروست ده‌کات.

۵- خوشده‌ویستی شیتانه

نه‌م جوزه‌ی خوشده‌ویستی له جوزه‌ن که پیشتر هیچ بیتکیان له‌و
که‌سایه‌تیبه نه کرد و ته‌وه، به‌لکو کتوپر خزیان له باهه‌رود و خه‌دا ده‌بینن که زور
جاریش نیشانه‌کانی نه مرزاوه‌له نالوده‌بون و پشت‌به‌ستن به هیروین

دادرده کدون بددر لوهی زورترین کات ندو رسته یه له نیوان ندو خوشه ویستانه دا روو ددات دووباره بونه وهی "خوشم دهويت و رقم لیبیه تی" ، یه خوشه ویسته شیته که تاکلاینه دهیدويت تیکه لی جهسته بیه له گهله بهرامبه رده که یدا بکات له بهرامبه ردا نایمودیت لایه نی درودم هیچ نارازوویه کی سیکسی تاییهت بدخوی پیاده بکات و تدنها دهیدويت و لامدانه وهی بز نارازووه سیکسیه کانی ندو ههیت هدر کات بیدویت و اته کدی داوای سیکسی کردو دهستپیش خدر ببوو . وک ندوهی بیه دیت له ژیر ده سه لاتی نهودا بیت و به نارازوو و ویستی ندو مامه له بکات وک ندوهی له هدموو ژیانی کزمه لایه تی بیخاته پهراویزه وه .

یه کیک له ماندو بون و زخاخواردنه کانی خاوهن ندم جزره خوشه ویستیه له راستیدا ندوهیه که نایه ویت بدو شیوه یه په یوه است بیت به خوشه ویسته که یه وه ، به لام لاوازه له بهرامبه ره هیشتندیدا له گهله ندوه شدا له گهله تیپه ریونی کات متمانه بدخوی و به توانا کانی کدم ده بیته وه سه باره د

به وهی ری به لایه نی سوزداری بگریت یان بیوه ستینیت .

د. عبدالمنعم جزره کانی خوشه ویستی له چهند مهدایه کده شیده کات ندوه و پیتناسه ی بز خوشه ویستی سیکسی به شیوه یه ک ده کات که تدنها نامانج لیئی به تالکردنه وهی سیکسه ، هدروهها خوشه ویستی زاووزی بدو جزره باس ده کات که مدبه است لیئی و چه خستنده و یه و خوشه ویستی ندویدیش ندوهیه که هر یه که له و ژن و پیاو یه کتیران خوش بویت و دواجار به وشیوه یه باس له خوشه ویستیه نموونه بی ده کات که پیاو بز پیاو و ژن بز ژن هه یه تی (لا

۷۲ الحب والمرب و المضارة والموت / د. عبدالمنعم الحنفي).

بنه ماکانی یارمه تیده رن بق دوزینه وهی خوشدویستی گونجاو

زورن نه و بیدززو تاقیکردن وانهی که جزریک له و سفکردن دنه خشینن له که سایه‌تی و سروشتی مرؤفه کاندا که هدموویان ده‌چنه نیوه‌ندی تیپوانین و راکاندوه که شیاوی هدلدن، راسته هدموو نه و بیدززو تیپوانیانه به‌شیوه‌یه کی زانستی نه‌نجامدراون، بدلام له‌گه‌لن ندوه‌شدا بیدززن و له‌چواچیوه‌یه‌دا مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کریت، نه‌دهش له و روان‌گه‌یهی خودی مرؤفه کان له هدموو روویه‌کوه جیاوازیان هه‌یه.

بوونی نه و جیاوازی خه‌سله‌تانه‌یشه و ده‌کات ده‌رته‌نجام هدریه‌ک له و بیدزز و تیپوانینانه ریشه‌یی بن، چونکه خودی مرؤفه خوی بونه‌وهریکی نالّوزه، قوول و ناویت‌هیه هدت مامه‌له و ژیانی له‌گه‌لدا به‌سهر نه‌به‌یت ده‌رناکه‌ویت، نه‌مه‌ش بین‌گومان پیویستی به ماده‌یه کی دریز یان بارودزخیتکی تاییدت هدیه تا له ریگه‌یدوه که سایه‌تی نه و مرؤفه بددیریکه‌ویت، بدلام له هدموو کاتیکدا ته‌نها ده‌توانیت خویندنه‌ووت بق خاله سه‌ره‌کیه‌کانی نه و مرؤفه هدیت له که سایه‌تیدا به‌شیوه‌یه‌ک ده‌توانریت جه‌خت بخریته سه‌ر به‌های هاویه‌ش، هاویه‌شی له رووی تیپوانین بق ژیان له رووی نابوری، خیزانی و کۆمە‌لایه‌تییه‌وه که ندوهش ده‌توانریت له ریگه‌ی چندن میکانیزم و

شیوازیکه و بیته دی که بریتییه له دانیشت و دیالقگی راستگویانه به دور
له شاردنده و درز و زمان شیرینی. هدمو نهوانه یارمه تیده ده بن بق
دوزینه وهی خوش ویستی گونجاو بق مرؤفه لاینه کم بق بونیادنانی بناغه یه کی
درrost و توکمه سه ره تایی که بیگومان یه کیک له گرفتanhی پاش
گه یشتنی ندو دو مرؤفه خوش ویسته بدیهه کتر و پنکه تینانی ژیانی
هاوسه رگیری، تیپه ریبونی ماوه یه کی دیاریکراو له ژیانه، هدمیشه
پرسیار گه لیک له ناخ و ده رونی مرؤفه کاندا سه رچاره ده گری و زور جاریش
ده بیته هزی لیکه و تنه وهی کیش و لینکتازانی رزحی له نیوان مرؤفه کاندا،
ندمه ش نه ویه بقچی تیروانین و تیگه یشتنی مرؤفه کان پاش به سه ریبدنی
کاتیک به سه ر ژیانی مرؤفه کاندا گزرانکاری به سه ردا دیت له رووی دیدی بق
خه سله ته کانی خوش ویستی گونجاو؟ یان بقچی مرؤفه کان پاش تیپه ریبونی
زه مه نیک به سه ر ژیانی هاوسه رگیریدا گزرانکاری به سه ر مرؤفه کاندا دیت و
خوش ویستی خه سله ته کانی خزی له ده دست ده دات له نیوانیاندا؟

و دلامی نه و پرسیارانه گهر به وردی و واقعیانه لیکدانه و همان بزی هه بیت
ناشکراو دیارن که به شیوه یه کی گشتی له و دا خزی ده بیسته وه، نیمه هی مرؤفه
له گزرانکاریداین مرؤفه کان دید و تیروانین و بقچوونی مرؤفه کان به پیش
گدش کردن و گزرانکاری به کانی سه ردهم و قوناغه کانی ژیانیان جیاوازی
به خروه ده بیست که پیش به پیش ندو گزرانکاری به لایدک پیشویسته به شیوه یه کی
هاوسه نگ لاینه بدرامبدر گزرانکاری به سه ردا بیت یان لاینه کم
تیگه یشتن و قبول کردنی هه بیت بق ثاستی گدش کردن و گزرانکاری به کانی

نوم خوشده‌ویت، نهای تقو؟!

کدسى بدرامبه، چونکه مرۆڤ بەسروشتى خۆى ناکىت لە خەسلەتىك يان رەوشىتىكى ديارىكراودا چدق بېبەستىت.

باوهپى مرۆڤە كان لە رووي ھەلسوكەت و رەفتارو جلوپەرگ، مامەلەي پەيوەندىيەكان، فکرو رەنگ و بۇچونە كانەوە بە پىتى كات گۈزانكارى بەخۇۋە دەيىنەت بە پىتى ژىنگەي ناوەوە و دەرەوەي كۆمەل تەنانەت بەرژەوەندىيەكانىش لە گۈزانكارىدا دەبن، ھەندىتكى دوولايەنە گۈزانكارى بەسەر خۇشەويسىياندا دىت يان يەكىتكە لە دوو لايدەنە، ھەندىتكى دىكە كاتىكە لە رووي تەمنەن و زەوقەوە يان تەنانەت لە رووي باوهپىوونەوە دەيەوەت كەسىتكە ھەبىت پى بە پىتى گۈزانكارىيەكانى ئەو بگۈرىت. زۇرىتكى دووچارى نەخۇشى دەرونىيى يان بىزاري دەبنەوە، چونكە پاش ماوەيدەكى پىتكەوەزىان ھىچ خەسلەت و كارىگەرىيەك لە لايدەنى دووهەمدا بەدى ناكات كە كارى تىبات يان ھەست بە بۇنى بىكات، ئەمەش بىزاريپۇن دەخولقىتىت و كارىگەرى بۇ سەرلايدەنى غەريزى و سۆزدارى مرۆڤە كاندا دەبىت، بۆيە مەترسى مرۆڤە كان لەو كاتەدا سەرەتلەددات كە درك بە بىزاري بىكەن يان بىگەنە ئەو ئاستى ھەستە لەگەن كەسى بدرامبهدا، چونكە لەو كاتەدا سروشتى مرۆڤ وايە بە دواي نەلتەرناتىقىدا دەگەرىت بەدواي مرۆقىتىكى دىكەدا كە لايدەنى سۆزدارى و نەقللى و ھەستەكانى پېركاتەوە، دەرىپىنى خۇشەويسىتى و رىزى بۇي ھەبىت، بایەخى بۇ تايىەتمەندى و نارەززووەكانى ھەبىت، چونكە مرۆڤ وەك بۇنەوەرىتىكى كۆمەلايدەتى نە دەتوانىتى بەتەنەيا ژيان بگۈزەرىنەت و نە بى بۇنى بازنه يەكى

په یوهندی به که سانی ترهه ده توانيت چیز له ژیان و دریگریت، به لام له گهنه
نهوهشدا رایه کی دی جیاواز بدرامبه ر بهو تیپوانیسنه بونی هه یه بهوهی مرؤفه
زور جار بههقی گریدانه وهی یان پابهندبوونی بهو په یوهندیسانه وه بدتاپهه
گهه له چوارچیوهی خیزاندا کورتی بکهینه وه هدست به لهد استدانی جوزیک
لہ نازادی به کانی ده کات. نه مدهش کاریگهه ری خراپی دهیت بق سدر خودی خوی
و دهورویه ری. لهه روآنگه یه که مرؤفه چند پیویستی به په یوهندی به کان
به دهورویه رهه هه یه، هیندهش پیویستی به گهه رانه وه بق خود و ته نیابی هه یه
واته هه ستکردن به نازادی هه یه.

بتهه لیزهدا پرسیاریک دیته ناراوه بهوهی داخله چون وا بکهین
نهو گهه رانه وه یه بق خود یان نازادی خود گهه رایی پیاریزین بی دابران له
په یوهندی به سره کیمه کانی بههقی واقع و گرنگیتی بههه هاتزته بون، چونکه
هدردو خواسته که بق مرؤفه گرنگیتی و تایله تهندیتی خوی هه یه و راست
نیبیه توانه وهی یه کنکیان لہ سدر حسابی نهويتیان بیت، چونکه زهوتکردنی
هدویه که یان له پیتناوی نهويديدا دهیته ههقی دروستبوونی په شیوی دهروونی
بق مرؤفه که نهوهش کاریگهه ری خراپی هه یه بق سدر شیوازی ژیان و رفتارو
بریاری تاکه کان که ناچار دهین بگههین بهه دوای فزرمتیکی تر له ژیان.

نهم تیپوانیسنه گهه ورد بکهینه وه لہ واقعه دا، ژیانی خیزانه کان ده هینینه وه
به نمونه لهه روآنگه یه دو دو مرؤفه پیش قوناغی هاو سه رگی ژیان
پیکد هینن پیش بدیه کگهه یشتنيان هدريه که یان جوزیک له نازادی خویان
ههبوه و ژینگه یه ک فیربون که ژیان و په یوهندی به کانیان به نازادی خویان

ریکخستووه، نیدی له رووی په یوه‌ندیمه کانیانه‌وه بیت یان له رووی خواست و پرژوه خدونه کانیانه‌وه، به‌لام کاتیک به‌هوی چونه نیو ژیانی هاوسرگیری و خیزانه‌وه ده‌چنه قوزناغیکی دیکه مدت‌رسی بونی له له‌دستدانی نه و نازادیمه دیته ناراوه و هدولی پاراستنی هردوولا ده‌بیته خدمی که چون بتوانیت پارسه‌نگ و هاوسره‌نگی له نیوان هردوو پیویستیمه که بز خزی بهیلیته‌وه. بینگومان نه‌دوش تنهایا به لایدک ناکریت، بدکو ندرکی هردوولا یه تیگه‌یشتیان بز نه‌وه هه‌بیت، نه‌مه جگه له‌وهی گرفته که له کاتیکدا توولتر ده‌بیتدوه گهر لایدک له دوو هاوسره‌ره که سه‌رقالی و باوه‌ربونی بدرو پرسه‌یه هه‌بیت یان به‌دیویکی تردا خدون پرژوه کانی زور بن و خزی له کارو هه‌ول و به‌رد‌ه‌وامی په یوه‌ندیمه کو‌مه‌لایه‌تیمه کاندا بدوزیته‌وه.

لیزه‌دا به‌یه کگه‌یشن و چواچیوه‌ی خیزانه کان له‌بری نه‌وهی ببنه مینبه‌رو سه‌رچاوه‌یدک بز چرکردن‌وهی په یوه‌ندیمه کانیان له‌پیتناو ناماگنجی گشتی ج له ناست پرژوسه‌ی هاوسرگیریه که‌دا بیت ودک سستمی خیزان ج له‌پیتناو گه‌یشن بیت به مه‌سله‌یدکی گدواره‌تر، به‌لام نه‌وهی له‌واقعدا به‌رجه‌سته ده‌بیت نهک تنهایا پرژوه‌ی هاویه‌ش بونی ناییت، بدکو خهون و پرژوه خواستی تاکه کانیش ودک خود به‌دو توانه‌دو فه‌وتاندن ده‌چیت، نه‌م نه‌ونه‌یه هاوشه‌یه نه‌ونه‌یه کی دیاری تری کو‌مه‌ل به‌راوورد ده‌که‌م یان ده‌خده‌مه روو نه‌دوش سه‌رکوتکردنی تاکه کانه له رووی غم‌ریزه و باسکردن له‌سینکس به شاردنه‌وهی زانیاری و فشاره‌کانه له باره‌یه‌وه که نه‌م شیتوازی مامه‌له‌کردنی یان نه‌دو ریتمه په‌روه‌ده‌ییه شاراوه و قده‌غه‌کراوه وا ده‌کات تاکه کان بگه‌پین به‌دوای ده‌روازه کانی تر که ده‌شیت لادان بیت له‌هدموو نه‌دو به‌هاو دابونه‌ریته باوانه‌ی

کۆمەلگە خولقىنەرتى يان پىتكەيتانى ژيانى ھاوسەرگىرى بىكەندە تاكەچارەسەر گەر كاتىش بىت بىز بەتالىكىردىنەوەي حەزو نارەزوو و غەرپەزە سىتكەسىيە كانىيان ياخود بە ناچارى مانەوەيان لەنىتو چوارچىتۇھى خىزانە كاندا پاش تىنگەيشتن و تاقىكىردىنەوەي پىرسە سىتكەسىيە كەو ھەستكەرنى بە ونبۇون دەرسەتەبۇون و بۆشائىي كە كارداندۇھى جۈراوجۈزى لىتىدە كەوەتتەوە، بەمەش پەيوەندى و چارەسەرەكان ئاللۇزتر دەبىت و نابىتە چارەسەرى رىشەبى بىز سەرچاوهى كېشەكان، بۆيە پاراستنى نازادى تاكەكان لەگەل خودى خۇياندا گەنگىتى و تىنگەيشتنى خۆى ھەيە تا دواجارو لە ناكامدا پىتچەوانە كەمى ناسەوارى خراپى لىتنە كەوەتتەوە جاچ بۆ خودى تاكە كان يان دەرۋوبەر و كۆمەل بىت كە دەرتەغجام بىبىتە هوئى گەران بەدواي پەيوەندىيەكى نويداو دەرياز بۇون لە پەيوەندىيە كۆنەكان ياخود دورىكەوتىدۇر و خواستى تەنھايى بخولقىنى لەناخى مرۆزقە كاندا "بۇونى كۆششىكەرن و پاراستنى خودى خۆى لەنىتو ئەو پەيوەندىيەدا بە بىرأى (ئەرىك فرقك) گىزىدرابى ناكارە بەشىتەيدىك وا وەسفى دەكتە كە گرفتى ناكارى ئەم سەرددەمە لە گەنگىتەدان و بىتھوودەبىي مرۆزقەدا بەرجەستە دەبىت بەرامبەر بەخودى خۆى (لا ۱۶۱) كىتىبى بەناوى ژيانەوە/ئەرىك فرقم) ئەمەش بەومانايە دىت كەناكار برىتىيى نىيە لە كۆمەلىيەك رىساو ياسا و نەرىتى دىيارىكراو كە لەدەرەوە خودى مرۆز ھەولى سەپاندى بەسەردا بىرىت، بەلكو لەدەدا بەرجەستە دەبىت كە چۈن لەنىتو كۆزى پەيوەندىيە كانىدا بىوانىت نازادىيە كانى بىپارىزىت تا لەدەستى نەدات و زەوت نەكەيت، چونكە دەرتەغجام ھەمۇرى كەلکەبۇرى ئەو فشار و مىملاتىيانەيە وا دەكتە مرۆزقە كان دووقچارى پەشىتەيە دەرونىيە كان و سەرلىشواندن بىنەوە.

توم خوشده ویت، نهی توق؟!

پالنده ره جهسته بیمه کانی خوشدویستی

۱- پیویستی پینکه و نوسان:

پیویستی پینکه و نوسان و باوهش پیاکردنی نیوان خوشدویستان له بناغه دا
پینداویستی بیمه کی به رکه و تنی پیست و جهسته و پینکه و نوسانی خوشدویسته کانه
که دهیته هری خولقاندنی نارامی و ناسایش و حدوانده و چالاکبونی جهسته و
پیستی مرؤفه کان.

نهم جوره هسته گریدراوی ندو ساتده و خته هسته سدره تایی مرؤفه که
له سدره تای لهدایکبونی مرؤفده کاتیک له ناو رهجمی دایکدایه و ندو
ساتده و خته هسته له ناو رهجمی دیته دهره و هسته پینکه و نوسانه تیدا
به رو جهسته دهیت و جهسته یان پیستی پیویستی به گریدانه و هدیه له گهله
مرؤفیتکی دیکه داو خوشدویستان له بهرام بهر هسته کانیدا زیاتر داوا ده کهن
نهویش تینکه لبونیان به جهسته نه ویدیمه و.

۲- پیویستی راهینانی و تاقیکردنده و هی خومان و هک ژن و پیاو:
در کردنی مرؤف به گوزارش تکردن له خود و پینکه اه مان و هک می و نیر
پیاو یان ژن به شیوه هید کی راست روو نادات تدنها بدیه کگرتندوه یان

پیتکه و نوسانی جهسته بیی نه بیت و زوریک لدو در کردن و ویناکردن ایه بیی بوونی خوشه ویستی و تیکه لبوونی جهسته بیی تنهها و دک بیز کدیدک ده مینیتیه و ده تییدا بدشیک لهراستی و به شیکی تر له هلهی تیدا بد دیده کریت، جگه له پیتکه و بونیان پیتکده و امان لیده کات درک بهوه بکهین، چونکه پیتکه و بیی جهسته به تنهها ده شیت زانیار عان پیی ببه خشیت تاییه ت به جیاوازی و توانا جهسته بیه کامان، بدلام پیتکه و نوسانی جهسته بیی له حاله تی خوشه ویستیدا ناسنامه مان درده خات له رووی درونی و جهسته بیه و دک نیرو میتیدک و امان لیده کات تیگه یشن و پیزانینی ره گذزی بهرام بد رمان هدیت بزمان.

۳- پیتویستی تیربیونی سیکسی:

تیروانینی جوریه جور هدیده لدلایدن که سایدتی و بیدقزه جیاوازه کانه و ده هندیک پیتیان ده تریت که سانی زیاده ره و که پیتیان واشه خوشه ویستی بناغه کهی پیتویستیه کی جنسیه و قورسی دربرینی لدلایدن مرؤفه کانه و ده کات په درده پوشی نه ده دربرینه به وشهی خوشه ویستی بکدن، چونکه بز نمونه قورسه بدلای پیاویکه و به ژنیک بلیت: "حزم له ودیه جنست له گه لدا بکدم" ، بدلام ده توانیت پیی بلیت: "خوشم ده تیت" بدشیوه کی سروشی نه ده دربرینه بیدقزی کی جهسته بیی پوخته بز خوشه ویستی ، بدلام زوریک له تیروانین و دربرینه کانی دیکه وایده بینن که خوشه ویستی به هزکاری درونی و کزمه لایه تی و جهسته بیی پیتکه و روو

ددهات. نهودی راستییه نهودیه خوشده ویستی و پینکده و بیون له حالتی خوشده ویستیدا نامرازی که راسته بق تیربیونی سینکس، جگه لهودی تیربیونی جنسی به تدواوکه رتر و زیاتر تیربیون داده نریت گهر له چوارچیوهی پدیوهندی خوشده ویستیدا روو برات، چونکه مرؤف بی خوشده ویستی که متر چیز له ژیان و درده گریت و کدمتر ثاره زومه نده به ژیان، لهدور نهودی خوشده ویستی متمانه و باورپه خوبیون له مرؤقدا ده چیتنیت و وای لینده کات شتینکی تیدایه که سدرنچی مرؤفیتکی دی راکیشاوه بوخوی و وای لینکردووه که هوزگری بیت، هدموو نهود مرؤفانه له ژیانیاندا گهر بق جاریکیش بوو بیت پیاده خوشده ویستیان کرد بیت جیاوازن لهوانه بدو پرؤسیده دا تینه په پیون.

نهزمونه کان نهودیان سه ملاده ووه که که سانیتکن زیاتر در کیان به خودی خزیان و توانا کانیان هدیه، جگه لهودی مرؤف و دک قومینکی سدره کی پیتویستی به نهزمونینکی خوشده ویستی هدیه تا گهشه و پیتبگات و له نیوان خزی و نه قل و روحیدا ریکدوتن هدیت، چونکه خودی مرؤف گدر به خوشده ویستی تیر نه بیت نه خواردن و نه جنس و ته نانهت هستکردن به ناسایش و نارامی وای لینکات هاو سنه نگ بیت.

نهمه ویهای نهودی لیکولینه و کان نهودیان سه ملاده ووه نه که سانه له رووی جهسته بی و تهندروستییه و له هدموو رویه که وه باشترن، بق نمونه دل و سیبیه کانیان به هیتزتره، پیستیان بریقه دارتله، توانا نه قلیبه کانیان چالاکترن تا قزنانگی پیبوونیش و ته نانهت له بیرچونده تیایاندا که متره، نهمه جگه لهودی کیش کانی سوپری خوین له لایان که متره بددور لهودی که متر دووچاری نه خوشی ده بنه وه.

جیاوازی تەمەنی نیوان ژنان و پیاوان

زوربىدى كۆمەلگە كان جیاوازى تەمەنی لە نیوان ژن و پیاودا پەسەند كردووە لە كاتىكدا بە پىرسەدى خۆشەويسى يان ھاوسرگىيىدا تىنددېپىن، بەلام جیاوازىسىك كە پیاوار لە ژن گەورەتى بىت لە رووى تەمەنەوە، بۇيىد لە كاتىكدا كە جیاوازىسىك دىتە كايىھەدە بەو واتايىھى ژنە كە لە پیاوه كە گەورەتى دەبىت مەسىلە كە پىتچەرانە دەبىتەدە دەبىتە هۆرى رەتكىرنەوەي.

بە پىئى لىكدانەوەو لىتكۈلىنەرە كان ھۆكاري سەردەكى خۆشەويسى كچىتكى گەنج بۆ پیاوتىكى بەتەمەن دەگەرپىتەوە بۆ چەند ھۆكاريڭ لەوانە وىتناكىرىنى ئەدو پیاوه بە باولق واتە لەو كاتەى لە روانگەدى خۆشەويسى باوكىيىدە دەروانىتە ھاوسرەكەدى و بەو ھۆيەيشەوە دەگەرپىت بە دواى سۆزدا نەك خۆشەويسى و عىشق، ئەمە جىگە لەۋەي لەو پەيدىنلىيەدا جیاوازى تەمەنی لەگەل پیاوه كەدا بەكاردەھىنەت و ھەلتە دەكت، بەلام دلىنيايد كە لىتى دەبورىت لە كاتىكدا گەر ھاوسرەكەدى لاو بىت ئەو خۇينىنەوەي بۆ ناكات، ئەمە وىتپاى ھۆكاريڭ دىكە كە خۆرى لەۋدا دەبىنەتەوە كەلە كەبوونى شارەزايى و ژىرىي و ئەزمۇونى ئەو مىرقە بەتەمەن لە ژياندا بەشىۋىدەكى گشتى. ئەمە لە كاتىكدا خۆشەويسى ژنانىتكى بەتەمەن بۆ كورپىتكى لاو چەندىن شىكارى بۆ دەكرىت لەوانە ھەولەدان بۆ باوهەپۈنى خۆرى بە مانەوەي گەنجىتى و زىنەتى، نارەزوو كەنەن زالىتى بەسەر پیاوتىكى بچوكتەر لە تەمەنی خۆرى و چەندىن ھۆكاري دىكە.

تۆم خۆشىدە وىت، نەي تۇ؟!

بەشى دووهەم

پرسىيارگە لىيڭ لەمەر خۆشە ويستى

كثير عه بدولل

نَقْمَ حَوْشَدَهُ وَيْتَ، نَهَى نَقْمَ؟

بهشی دووام

پرسیارگه لیک له مهرب خوشدویستی

۱۶ / خوشدویستی چون له دایک دهیت؟

وشهی خوشدویستی بدهنهها خوی گرمه و دنگینکی زور له پرسیارگه لیک
دینیته ناراوه له برامبهریشدا دهیته هزوی خولقینه ری هدست و نهستینک
لای مرؤژ که توانای ولامدانه وهی کوتایی و تهواوی لواز ده کات و دواجار
سدرسامی و تیترامان بز سدرجم فدیله سوف و نوسه رو شاعیر دروست ده کات
له غوونهی ثدو پرسیارانه ش بز؟ کدی؟ چون؟ چون نه بورو گهه؟... هتد (لاه سوال
فی الحب / د. فوزیة الدریع)

له دایک بونی خوشدویستی لیکدانه وه شیواز گه لیک له خز ده گریت،
خوشدویستی راسته قینه نیتوان دوو مرؤژ که ناره زودی قول و توندو به هیتزی
مرؤژ نیشان ددات بز ناویته بونی تهواوی یدکتی که له رینگه یدوه هیچ
سنوریک نامینیته وه له نیتوان دوو خوشدویسته که دا تا له رینگه یدوه گهه وره ترین

و زورترين بير له لايده کانى ندو كەسەي خوشيدەويت وينا بكت.
خوشە ويستە كە كۈنتۈلى تەواوى لايده کانى مىرۇچ دەكەت و كارىگەرى
دەروونى بەسىردا دەبىت، بە واتايە كى دىكە لەدایكبوونى خوشە ويستى و
سۆزە کانى لاي مىرۇچ دەتوانرىت هەلقلۇلۇ سى سەرچاوهى سەرە كى بىت
سەرچاوهى يەك كە ھاپتىھەتى دروست دەكەت، نەدەش نارەزووى دەرروونە،
سەرچاوهى يەك كى دىكە رىزگەرن دىنيتە ناراوه، تەدەش بىرىتىيە لە نارەزووى نەقل
و نەدىتىشيان نارەزووى جەستە يە كە حەز دروست دەكەت.

يېڭىمان يەكگەرن و گۈيدانەوەي ھەر يەك لەو سى سەرچاوهى دەبىتە
ھۆى سەرھەلدانى خوشە ويستى راستەقىنەي نىوان دوو مىرۇچ، لە و روانگە يەوە
دەتوانرىت بوتىت خوشە ويستى بە نىسبەت ئەقلەوە بىرىتىيە لە نزىكبوونەوە
ھۆگۈبوون و ناشنايدەتى ناوە كى لە رووى دەرۇنەوە، تىنۇتىتىيە بىر دەسەلات و لە
رووى جەستەشەوە بىرىتىيە لە حەزىتكى شاراوه و ناسك بۆ داگىركەدن و بۇون بە¹
خاودىنى ندو كەسەي خوقشت دەويت لەپاش نەدەي چەندىن جار گوزارشت لەو
دەكەيت كە خوقشت دەويت، نەمە و تىپاى نەدە راستىيە خوشە ويستى بەھىج
شىۋەيەك لە بالا دەستبۇوندا لەدایك نايىت، بۆيە لە خوشە ويستىدا نەدە دوو
مۇرۇقە دوو منى سەرىيەخۇن ھەول دەدەن كە خۇيان لە ھەممو سەنتەرىتكى
منخوازى رىزگار بىكەن و پىتكەوە نىتمەيە كى ھاوبىش پىتك بەھىن كە زۇر
بىر فراوانى تو ماناقۇلى مۇزىي دەگەيەنى بە دوور لە سەنتەرى خۇپەرسانە و
تاکى دوانەي مىرۇچ، نەدەش كارىگەرى زۇرى ھەدەيە لە سەر ناسنامەي تاكە كەس،

توم خوشده ویست، نهی تو؟!

نه مدهش نه دیدو تیپروانینه دینیته ناراوه که خوشده ویستی جوزی زوری هدیده
و به پیشی جیاوازی مرؤفه کان یان ژماره‌ی مرؤفه کان به ژن و پیاوده شیوه‌و
شیوازی جیاواز له خز ده گری که هیچ کامیان له ویتر ناچیت، بؤیه ده توائزیت
بوتریت جوزه کانی خوشده ویستی ژنان و پیاوان هیتنده‌ی ژماره‌ی هدریه که یانه و
بوونی نه ده شیوه جیاوازانه‌ش وا ده کات زمانی دهربین و ناخاوتون و گوزارشی
جیاواز بهینیته ناراوه، بؤیه تینگه‌یشتني مرؤفه کان له بوونی نه دهربینه
جیاوازانه گرنگیتی خزی هدیده، چونکه زور جار نه ده تینه‌گه‌یشتنه ماناو
لینکدانه‌ودی جیاوازو گرفت ده خولقینیت به‌وهی هدریه‌ک له لای خزیده هدول
دهدات یان ناره‌زومه‌نده به‌وه شیودیه دهربینی هدبیت که نه ده حذز ده کات ندک
خزی خزی بیت.

پ / رؤشنیبیتی سیکسی تا چند گزگه؟

سیکس وده هدر بابه‌تیکی دیکه نه گه‌رچی گرنگیتی خزی هدیده سه‌باره‌ت
به‌وهی هدر مرؤفینک تا نهندازه‌یه کی باش هزمه‌نده به لاینه کانی نه
چدمکه هدبیت وده چدمکینکی مه‌عريفی، بهلام ویپای گرنگیه‌که‌ی یدکیتکه
له مه‌سله قده‌غه کراو و نه‌نگی و بقانه‌ی هدمیشه پرسیارکردن لیتی بشد
بووه تهنانه‌ت خودی مرؤفه کان خزیان تاشنا نین به جهستو و پیتکهاته‌ی
کۆنه‌ندامی زاوزتی خزیان ندک بدرا مبهره که یان، نه‌مه جگه لدوهی نه گه‌رچی
باسکردنی له پرۆسەی خوتندندا له لایدن زوریه‌ی مامۆستایانه‌وه فەرامۆش

ده کریت و ته نانه ت و دک عدیبه مامدله له گه ل نه و به شه زانیاریسانه دا ده کریت
و زور جاریش واژی لیده هیتریت.

به بیم دیت له قوناغی ناوهندیدا واژه تینان و باسن کردنی نه و به شه
له وانه زینده در زانی ببوروه جیتی سه رنج و تیپینی لای به نده و زوریک له
هاورتیانم که له بربی نهودی و دک لایه نیکی مه عریفی و تاییدت به مرؤف
باشه خی پی بدریت و هدوئی رونکردنده و شیکار کردنی لایه نه باش و خراب و
سوودمه ندو زیانه کانه وه باسی لیته بکریت، بدلام فراموش ده کراو به نه نگی
باسی لیته ده کرا تا نه و ته ندازه یه سلکردن ده و شه رمت ده کرد له وهی گدر
پرسیاریک له و باره یه وه بکهیت یان بلیتی بتو؟

بتویه هدمیشه نه و نیوه ندو ژینگه په رو در دیسه بق و پرسیاره کانی له هزر
وبیری مرؤفه کاندا له بربی نهودی رو وینه وه بخول تینیت پرسیارو سه رسامیه کانی
زیاتر ده کرد. نه مده له کاتیکدا روش بیه که هدیه که هدیه جدیشی له سره له لایه ن
خوی هدیه، بدلام و نیای گرنگیه که هدیه جدیشی له سره کردن دش هذکاری
کوژمه لگه کی تیمه ده، بونی سه رچاده نه و هدیه له سره کردن دش هذکاری
زوری هدیه که ده شیت هندیکیان په یوه ندی به لایه نی ناینیه وه هدیت و
هدندیکی دیکه یان کلتوری و دابونه ریت و لایه نی کوژمه لایه تی، نه مده له
کاتیکدا زوریه نیوه نده جیا جیا کانی کوژمه ل هدر له شه قام و کوچه ده کوژان
تا ده گاته نیوه ندی ناو مال و داموده زگا کان بدر ده ام ده ست و اژه و شه و تانه و
تده رهی سینکسی له لایه نی مرؤفه کانه وه به کاریت به تاییدت له لایه ن ده گه زی

توم خوشده ویست، نهی تز؟!

پیاووه بز ژنان، نیدی له رتی قسه کردنوه بیت تا ده گاته ناستی ره نگدانوهی
له گزیرانکاریسه کان و ته نانهت جنیوکانی له کاتی گهمه و گالتده تووره بیدا
به کار دیت به نهندازه بیده هدمو شته کان له گدل نهوهی به عدیبه داده نریت،
بدلام به سینکسی ده کرین که نهمه ش بزخوی جوزیکه یان شیوازیکه له
ده استدریتی سینکسی، جگه لهوهی له و باوره دام که خوی له خویدا باسنه کردن
و شاردنوهو قه دغه کردنی سینکسی به واتا روشنبیریسه که دی بشیکه له
گهوره کردنوهی گدران بدرایدا واه شتیکی نامز به مرؤفه که مرؤفه ناچار
ده کات شیوازی نهیتنی و جوزیه جوز بگریته بدر بز زانین له باره یوه یان
پیاده کردنی واه شتیکی نامز و تاییهت به مرؤفه به دریتایی قزناگه کانی
ژیانی و ته نانهت ثدو نامیبونه بیشه و ده کات دهرنه غامی کاریگدری خراپی
بعاته سه رتیگه یشتنی مرؤفه کان له قزناگی ژیانی هاوسرگیریدا که کیشیدی
جوز او جوز ده خولقینیت.

بؤیه روشنبیری سینکسی بدرامبهه به خود نه گهر به دیویکیدا
یارمه تیده ر بز ناسینی که سی بدرامبهه بهو شیوه بیدش ناشنابونی
کدسه کان واه دوو ره گهزی جیاواز به یه کتری مانایه کی تری دهیت بز
په یوهندیسه کانیان ج له ژیانی هاوسرگیریدا و ج له پاش ژیانی
هاوسرگیریسه وه.

به دیویکی تردا بونی خوشده ویستی و کرداری سینکسی له نیوان
مرؤفه کاندا په یوهندیسه کی تز کمده بیده که ره هه یه بهو واتایدی دهرنه غامی

خوشهویستی نیوان دوو ره گذه و ادکات پرۆسەی سیکسی له نیوانیاندا
 شیوازو ریگهی جزریه جزر به خزوو ببینیت، بی نهودی هیچ لایدک به سوکایه‌تی
 و دەستلیله لگرتن لیکدانه‌وهی بوی هەبیت بدرامبەر بدویدی و هەردوو
 ره گەزیش و کیمک له و پرۆسەیەدا بەشدارو نازادن له گرتنه‌بەری پیادە‌کردنی
 هەر ریچکەیەک به مەرجیتک رەزامەندی و خواستی کەسی بدرامبەر و تیپوانین
 یان سنوری نازادی نەویتی تیا نەبەزیتریت، چونکە دواجار بونی
 خوشهویستی و دەرنەغامی خوشهویستییه و ادکات دوولاینه چیز و لەزەتی
 پرۆسەی سیکسی بو هەردوو ره گەزه کە مانای خۆی بەدەست بھینیت،
 نەگەرچى له کۆمەلتی ئىتمە و زوریهی خیزانە کاندا حسابکردن بو هەستى
 نەویدی و لیکدانه‌وهو گەياندنی چیزگەياندن بدویدی پرسیارگە لیکی لەسەرە
 بەو واتایەتی نەغامدانی و نارەزووکردن و حەز و چیز وەرگرتن له و پرۆسەیە
 بەزۆری بپیاریتکى تاك لاینه‌ید و تەنها مافی پیاوە كە كەدی دەيەوتیت، چۈن
 دەيەوتیت و چەند جار و ج شیوازیک بەكاردەھینیت؟ بە نارەزووی خۆی بپیارى
 لیتەدات بی حسابکردن بو ره گەزى ژن و لیکدانه‌وهی وەك بەشداربۇويە کى
 گۈنگ له پرۆسەکەدا و وەك مافینىکى رەوابی خۆی وەك مەرۆۋە، نەمدەيد
 وايکردووھەمیشە پەيوەندىيە مەرۆيە کان له چوارچیتوھی خیزانە کاندا لەژىر
 پرسیاردا بیت دەرنەغام یان ملکەچ دەبیت و بە چارەنوسى خۆی رازى دەبیت
 یان دەگەپیت بەدواي دەروازەی دیکەدا و ریگەدی دیکە دەگەپیت بەر.

ھۆکاری پەروردەبىي و ژينگەي پەروردەبىي چ لە خىزانە كانداوچ لە ناستى سىستى پەروردەبىي و حوكىمانىدا يەكىنکە لە ھۆکارە گرنگە كانى نەو دەرتەنجامە و نەو واقعەش نەوه ناشكرا دەكەت كە بۆشايىھەكى زۆر ھەدە و پېتىستە چارەسەر بىكريت، نەوهش رۆشتىرىي تاكە بەرامبەر بە جەستەو لايەنى دەررونى خۆى و ناسىنى خۆى بۇ خۆى و بەرامبەرە كەدى وەك مەرۆڤ كە زۆر گرنگە هەر مەرۆڤ ناشنايەتى و رۆشتىرىي ھەبىت بەرامبەر خۆى لە رووى بايەلوجى و نزەگانە كانى جەستەي نېرۇمى و گرنگىتى سىكس وەك پېتدا ويستىيەكى مەرۆڤ وەك ھەر زەرورەتى ناوخواردنەوه ناخواردن لە ژيانى مەرۆڤدا، چونكە بۇونى نەو بۆشايىھەدە وايىكردۇوه بۆشايىھەكى گەورەتر بخولقىتىت بەرامبەر بە مەرۆڤ كان، نەوهش نەبىئىن و نەخويىندەدەي نەويىتە لە رووى مەرۆقپۇنىيەدە چ لە رووى دەرۇنىيەدە و چ لە رووى رۆحىيەدە.

بىنگومان نەو بۆشايىھەش پېتىستى بە پېركىدندەو ھەيدە ئاماڭادە بۇونى مەرۆڤيش بۇ ناسىنى خۆى لەو بارەيدە پېتىستى بە باوەپېعون ھەدە بە خۆى و مەسىلە كە، جىڭە لەدەوە پېتىستى بە رۆشتىرىيەكى تەواو ھەدە بە بارەيدە و تا بتوانىت لە رىنگەي خۆناسىنەدە، ناسىنى خۆى بکات بە دەروازەيدەك بۇ ناسىنى نەويىت، لېتەدە زەرورەتى من و نەويىت دىتە كايەدە كە چەند نەو دووانە پېتىستان بە يەكەدە بۇون ھەدە و ھەرىدە كەيان نەويىت تەواو دەكەت، بۇونى نەو پەرۆسەدە ناسان نىيە بە تايىبەت لە كۆمەلگەيدەكدا كە كلىتورو پەروردەدە دابونەرىت و ژينگە چوارچىتەيدەكى بۇ جۇرى پەيوەندىيە كان داناوه و تەنها لە

ناستیکدا قبول و پرسهند کراوه که نهوان ریگه‌ی پیتدهدن، چونکه همه میشه سانسورو له قالبدانی ندو مهسله‌یه له کۆمەلگەدا روایه‌تى پیتدراده تنهها له کاتینکدا قبولکراوه که له شهوى بوکتىنیدا ندو دووانه دەچنە پروسەی ھاوسرگىرىيەوە. ندوه دېبىتە سەرەتاي بىينىنى جەستەي مەرۆۋەكان به رووتى ج له بەرامبەر خودى كەسە كە خۇى و ج له بەرامبەر ندويتىو بە پىچەواندەوە كە نەمەش شۆك و راچله‌كىن و سەرسامى بىز ھەردۇو لا دەخولقىتىت بەشىتىهيدك شەرم و عەيىەو كارىگەرى دەرونىيى رەنگدانەوەي دەبىت و زۇر جار مەرۆۋ تۇوشى گىرىي دەرونىيى دەكەت، واتە بەشىتىهيدك و له کاتینکدا خۇيان رووت دەكەنەوە يان رووت دەكەنەوە كە هيستا له رووي دەرونىيىهەوە ھىچ ناماھەگىيەكىان نەكىرددووه، سانسۇرەكان بەشىتىهيدكى گشتى ھەرەشەيانلى دەكەت بەشىتىهيدك شەرمە و عەيىە و دوودلى و بەدگۇمانى و دلىپىسى دېبىتە بەشىك له پروسە كە بە تايىهت لاي رەگەزى مى بەو حوكىمى سانسۇر و رىتىگرى و بەرىيەستەكان له بەرددەم نەودا زىياتە وەك له كورەكە ندو نامىزبۇونەيە به خودى مەرۆۋ خۇى كارىگەرى دەرونى خراب بەسىر مەرۆۋەكاندا بەجىتەھىلىت بەشىتىهيدك ھەست بە بەندىرىن دەكەت، بۆيە زۇر جار ھەولى دەريازبۇون دەدات لهو شىتىهە و بە دواي تازادى خۇى و تازادبۇونى خۇيدا دەگەرىت، چونكە مەرۆۋ لهو چوارچىتەي پەيۇندىيەدا ھەست بە بىتكەرامەتى و سوکايەتى و بىتپىتى دەكەت و ھەست دەكەت وەك كالايمەك بەكار ھاتۇوە و تنهها مەبەست لىنى سىتكىسلىك دەكەت و سەير كەنەتى وەك نامىتىك بىز

بدتالکردنده وی غدریزد و چیزو ناره ززو و کانی پیاو و سهیر کردنیتی به کدم و سوکایه تیپیتکردنیتی به جهسته و که سایه تی خوی ندک سهیر کردن و مامه له کردن له گه لیدا و دک مرؤفه، له هدمان کاتدا نه و برسیتی و تیونیتیه دی پیاو له و شهوددا وا ده کات ززر جار شیوازیکی توندو تیشی و دوور له حساب کردن بوز ههست و ویستی بدرامبهر هه مهو ریگه دیکی سینکسی به کار بھیتیت و زیاد له ید کجار بوز تیری بونی خزی، نهمه ویرای نهودی نه و ید کدم شهودی پیتکدو بونی سینکسکردن تیایدا دبیته شتیکی ناچاری و بد لگه نه ویست، بی نهودی بیر له و بکه نه و یان ناستینکی هوشیاری تاکد کان له و راده دیدا بیت که درفهت برات لایه نی کدم چند شهودیک له سدر ید کتری را بین و له روی جهسته بی و ده رونی و ید کترناسینه و درفه تیکی زیاتر بدهن به خویان تا له روی ده رونی و ید کتری قبول بکدن و بد شیوه دیکی سروشی کرداری سینکسی ناراسته دی ناسایی خوی و دریگریت که به بروای من هه رد و لای پیویستیان بده درفه ته هدیه به تاییدت له کاتیکدا نه گه ر له نیوان نه و دوو کد سددا هیچ پرۆسیه دیکی ید کترناسینی پیشوه خت له نارادا نه بدو بیت یان په یوهندی خوشده ویستی له نیوانیاندا دروست نه بدو بیت.

نه وی لدم کاتانه دا و له و جوزه په یوهندیانه دا که متر حسابی بوز ده کریت لای ززریک له مرؤفه کان لایه نی ده رونی و قبول کردنی ید کتیبه له هه مهو رویه کده و تا بتوانیت نه و پرۆسیه سینکسیه به ریچکه دی خوی و ناره زرمدندانه دی هه دولا و چیز و در گرتني هه دوو لا کوتایی پی بیت

به ریزگرتن له راوبوچون و تاییه تمهندیتی که سایه‌تی همراهه که یان، چونکه نه و پرۆسەیده پیتویستی به تیکه لبونی لایه‌نی درونی و روحی و جهسته‌یی پینکه‌وه هدیه که تیایدا هممو هسته‌کانی بینین و بیستان و بزنگردن و تامکردنیک تیکه‌ل به یه کتری دبن بشیوه‌یدک سهیرکردن و تیکه لبونی چاره‌کان به یه کتری مانایه‌کی جوانترو گدوره‌ترو نازادانه‌تر دهه خشیت به مرزق‌کان و دواجار نه و تینه‌ی سهیرکردن دهیت به بشیک له زهنه‌ت و بیزی تاکه کان و بویری به خودی مرزق ده‌گهیدنیت، نمهه بهشیکه یان لایه‌نیکی پرۆسەکدیه، به‌لام ده‌برپیتی وشه و نالوگزپی جهسته و بونی دهنگ و بشیکی تری مانابه‌خشش بق پرۆسەکه، وا ده‌کات همراهه که نازادانه موماره‌سەی سیکس له‌گهله ندویتدا بکات و گوزارت له خوی بکات چ له برامبهر خوی و چ له‌گهله ندویتدا، چونکه نازادی خوده‌برپین و بشداری‌بونی خودی تاکه کان له و پرۆسەیده‌دا گرنگیتی خوی هدیه، نمهه‌ش پیتویستی به رؤشنبیری سینکسی هدیه له‌لایدن خودی تاکه کانه‌وه. لیره‌وه زدروهه‌تی رؤشنبیری سینکسی لای تاکه کان دهیته زدروهه‌تیکی ناچاری تا بتوانن دوو لایه‌نه لینکدانه‌وه یان هدیت بق موماره‌سەکردن و گرتنه‌بدری شیوازی جیاواز و ریگه‌گه‌لیک که چیزی دوو لایه‌نه‌ی تیندا بیت و نیاده‌گه‌ریانه هنگاو و هدلوه‌سته یان هدیت له ثاست پیاده‌کردن کاندا بی نهودی هیچ لایدک له و پرۆسەیده‌دا به بکاره‌تیان و گرتنه‌بدری شیوازگه‌له کان هدست به که‌منی، جیاوازی، سوکایه‌تی و توندوتیزی بکات، نه و ساته و دخنانه‌یه که

مرۆڤە کان دەتوانن ھەست بە نازادى خۆيان بکەن و چىتىش لەو نازادىيە وەرىگەن، چونكە لە كاتىكدا گەر تەو پرۆسەيدە بە وشىارى لايدك بىتتە دى پىتچەوانە كەيشى دەبىتتە راستى، بەو واتايىدى لەو پرۆسەيدەدا هىچ مانايدك بۇ نازادى نامىنېتتەدە ئىدى ھەستكىرىنى لايدك بە چەۋسانەدە سوکايدەتى و كەمى و پلەدۇوبىي و جىاكارى سەرچاوهى دەگرىت كە دەشىت ناكامە كەى ھەم زىانى جەستەيى لىتى بکەۋىتتەدە ھەم دەرونىيى و لىتەشەدە پرۆسە كە قىزەدەن دەبىت و هىچ مانايدك بۇ تەو چەمكە نامىنېتتەدە، وىتپاى ئەوهى رەنگدانەوهى ئەم جۇرە پىادە كەرتەي سىتكىسى لە نىتو خىزانە كاندا چەندىين توندوتىزى و لايەنگىرى و كارەسات و كىشەي ھەمدەرنگى لى دەكەۋىتتەدە ئىدى يان بە ناچارى پەيوەندىيە كەيان دەمىنېتتەدە وەك دوو كەسى پەيوەندىدار بە بەرچاوى خەلک يان لىكتازان دروست دەبىت و كۆتايى بە پەيوەندىيە كەيان دىت.

لەو روانگىدەدە بۇنى پەيوەندى خۆشەويسىتى و بەرددوامىيەتدان بەو پەيوەندىيە گرنگى و پىويىستى دوو لايەنديە، ئەگەرچى لە ھەمان كاتدا دوولايەنەش دەبنە پىتكەھىنەرلى ئەو پەيوەندىيە، دروستى جوانى ئەو پەيوەندىيەش لە نىوان دوو مرۆڤى خۆشەويسىدا گرنگىيە كەى لەودا بەرچەستە دەبىت كە بىتوانن دروستكەرلە تازە كەرەوە بن لەو پرۆسەيدەدا بەو واتايىدى چەند دەگرىت ئەو پەيوەندىيەنە دەبىتە پانتايدك بۇ خۆدرۇستكىرىنى خۆيان و ئەويىز؟ چەند دەبىتە هيپو تونانو وزەبەخشىك بۇ نويكەرنەدە دەبىتە رىتگەيدك بۇ بەرددوامىيەتدان بە ژيانىكى مرۆڤانە دەرسەت بى لە دەستدانى

سدریه خویی خویان؟ چون دهیته دروازه یدک بز داهینان له پیناو پاراستنی
یه کینکیان بز نه ویدی؟

که بدداخوه زور جار له کزمه‌تلی نیمه‌دا بوونی په یوندی نیوان دوو
ره‌گه‌زی جیاواز له پیش ژیانی هاوسرگیی و تهنانه‌ت له پاش ژیانی
هاوسرگرییه‌وه لهق دهیت و ده که‌وتیه ژیر پرسیارو فشارگه‌لیکه‌وه له
قدیراندایه بدهوی هدمیشه ره‌گه‌زیک که ده‌سه‌لاتداره هدوی سپینه‌وه
کوپیکردنی نه ویدی ده‌کات بهو و اتایه‌ی هدمیشه پیاوان ناره‌زو و مهندن بهوی
ژنان لهو په یوندیه‌دا داده‌مالن له تایبه‌تمهندیه‌کانی خویان، تهنانه‌ت گهر له
رووی کزمه‌لازیه‌تی و سیاسی و که‌سایه‌تیه‌وه خاوهن پلهو پایه‌ی جیاوازو
تایبیت نین هدمیشه بهو چاوه سه‌یر ده‌کریت که نازادیه‌کانی سنوردار
ده‌کریت و ده‌بیت هدوهسته و ره‌فتارو داخوازی و بریاره‌کانی له‌ژیر رکیفی
پیاردا بیت.

بزیه لهو باوه‌ردادم هدمیشه ژنان له ناووه‌وه ده‌وهی مالدا وا ده‌کات
هدمیشه له ململانی و تیکوشان و خهباتدا بن له پیناو مانه‌وهی که‌سایه‌تی
خویان و چه‌سپاندنی خودی خویان تهنانه‌ت له هدر پلهو پوست و ناستیکدا
بیت، بهو و اتایه‌ی ململانی و باوه‌ریتیه‌ینان و خهباتی ژنان له خودی ماله‌کانی
خویانه‌وه له‌گه‌لن هاوسره‌رو باوک و برای خویانه‌وه دهست پی ده‌کات، ته‌مهش وا
ده‌کات کاتیکی زوری ژیانی به‌فیز بچیت و رینگری بکات له‌بدردهم گه‌شکردن
و دروستکردن و چونه‌پیشنه‌وهی و دک مرؤژه لهو کاته‌دایه که مرؤژه له سایه‌ی

تقم خوشده ویت، نه ت؟!

نهو په یوندیسه‌ی هدیدتی له گهله نهودیدا نهودنده‌ی دهیته هوى سپینه‌وهی که سایه‌تی و خودی وشه که نهودنده مانا راسته‌کهی خوى ناپیکیت که پیویسته هه‌ردوو ره‌گذ له سایه‌ی نهو په یوندیسه‌دا زیاتر به خویان ناشنا بن، زیاتر خودناسی ره‌نگدانه‌وهی تیایاندا هدیت، زیاتر نزیک بینده‌وه لهو خدون و نهندیشانه‌ی به دریزایی تهدنی بیری لی ده‌کاته‌وه، نزیکبونده‌وه له ژیانیکی پر بدھا که دلنياتری ده‌کاته‌وه چ بز خوى فهراهم بکات چ بز ره‌گذزی بهرامبهر، بزیه گهر له رویه‌کی تره‌وه باس له خوشده‌ویستی بکهین ده‌گهینه ندو راستیسه‌ی خوشده‌ویستی له کۆمه‌لی نیتمدا وەک ره‌هندیکی رۆحی و مەعنه‌وهی و زه‌روره‌تی په یوندیسه مرۆزیه کان بزشایه‌کی زۆری هدیدو بگره شتیکی جیاوازتر جینگدی ده‌گریته‌وه که بربیتیه له په‌لاماردانی جدسته‌ی مرۆزه‌کان له ریگدی نهنته‌رنیت، فیلمی سیکسی، فهیسبوول، ستدلايت و فیلمی رووت، هەمورو نهوانه ده‌کاته سەرچاوهی بەتالکردنه‌وهی خوى و نەمەش بەشیوه‌یداک له شیوه‌کان کاریگه‌ر دەبن بز کوشتنی خوشده‌ویستی.

هەر بزیه تینگدیشتن له خوشده‌ویستی مانایه‌کی قولى هدیده و زۆر کەس بە ناسانی لهو مانایه تیناگات، نه‌گەرچى زۆر گرنگه پرۆسە که دوولايدنه‌و ھاوتای يەکتر بن له ناست خوشده‌ویستیدا، بەلام له هەمان کاتدا گرنگ نییه کەسى بهرامبهر هیتندەی هەمان پیوانەی تۆ خوشده‌ویستیه کەی بیتوريت يان بە هەمان میکانیزم و شیواز دەربېینی بۆت هەبیت.

له خوشدویستیدا گونگ ندهوید چند خوت دستپیشخدر بیت له به خشیندا و چند ده به خشیت نه م تینگه یشننه یه وا ده کات مرؤٹ خوی خوی بیت له بدردهم نه ویتردا، نازاد بیت له ودی دلی خوی بکاته وه، تالییه کان، نازاره کان ناخوی و مهترسی و سه ختییه کان... هتد هیچ بدریه ستیک نه بن و سلکردن و دهیک له ناخی مرؤقدا دروست نه کات و بی هیچ روپوش و حدشارو خوشاردنه و دهیک، که دی ویستان له بدردهم خوشدویستیه که ماندا بگرین، پینکه نین، برستی و تینوتی و سه رما و گدرما بنوشین و قوریانی بدین بی هیچ ناره زایه تی و گله بیهک، بگره زور جار چیزیش له و هیلاکی و ماندویتی و نازارانه و درده گیریت هدموو نهوانه له پیناوار نه ویتر و خوشدویستی نه ده ده بیت.

لیزدا نه ویتیش نازاده چون و به ج میکانیزم و شیوازیک دوربرینی ده بیت گونگ ناوه رق کی پرسه دی نیوان دور که سه که یه و اته بونی نه و لاینه رزحیه یه که درئه نجامی نه و خوشدویستیه یه وا ده کات له هدموو نان و ساتیکدا هدست به بونی بکهیت درک به رزحی بکهیت له سونگه ده نگیه وه بزانیت دلخوشه یان نا له بیلبیله ی چاویه وه بزانیت نارام و بدخته وه ره یان ناوه جووله یه وه بزانیت باری درونیی جیگیره یان نا، چونکه دواتر خودی نه و مرؤفعه یه که ده بیته وزه به خش که ژیاندزستی و هدمیشه بی و بدرده و امیمه تدان و زیندویتی ده به خش به ژیانی مرؤفعه کان.

توم خوشده ویت، ئى تى؟!

بە بپوای من جۆرە کانى خوشدویستى ھېتىندا زۇرن كە رىزەيان ھېتىندايى رىزە و ژمارەي ژنان و پىاوانە. نەرىك فرۆم دەلىت: ھونەرى خوشدویستى / نەرىك فرۆم "ھۆشىارى سەبارەت تەنھايىي مەرۆقايدەتى بىن ھۆشىارى سەبارەت بە دوبىارە يەكگىرتىنداوە بەھۆزى عىشقەوە سەرچاودى شەرمە لە ھەمان كاتدا سەرچاودى پەشىۋىيە".

ئەمە بەو مانايدە دىت مەرۆزە ھەتا بە جودايى بىزى ھەست بەويىز ناکات و مانايدەك نابىت بۆي كە لە خوشەويىستىدا بىكەت واتە ناسىنى يەكىن لە رەگەزەكان بۆ جەستەي خۆزى بە تەنها بەس نىيە بۆ تىنگەيشتن لە چەمكى خوشەويىستى، بەلكو يەكتىناسىنى يەكتى و ناشنابۇون بە جەستەي يەكتى و دركىردىن بە جىاوازىسى كانى يەكتى وەك دوو رەگەز فيتى جىاوازى لە يەكچۈرى جەستەكان دەبىت، بۆ ئەمەش پىتىۋىست بە ھۆشىارى دەكەت تا ھەستەكانىان ئاراستە بىكەت بەرەدە يەكگىرتىنداوەي جەستەكان. لېرەشدا مەرۆزە پىتىۋىستى بە خودناسى و ئەدەپناسى و دەوروبەرناسى ھەيدە ئەمەش دەبىتە ھۆزى ئەدەپ بېتىتە ھاندەرى سەرەكى بەرەدە ھەنگاونان بۆ خوشەويىستى و زالبۇون بەسرە ترس و تەنھايى و شەرمە.

لە روویەكى دىكەدە تىنگەلپۇونى ھەردۇو رەگەز لە نىتواندى دەرەدە خىزان واتە كۆمىدەن و خوتىندىنگە و زانكۆدا گۈنگە بىگە راھىتاناڭى باشە بۆ خوشەويىست و لەھەمان كاتدا راھىتاناڭى گۈنگە و يارمەتىدەرە بۆ گەنج تا دووچارى لادان نەبىتەوە. بەوشىۋەيەش ئەو دوو رەگەزە پىتىۋىستى بەنزيكبۇنەوەو

هارپریه‌تی یه کتری هدیه، بهلام ندو په یوهندیه گهر بونی نهیت یان له
قۇناغیتکدا پچرا له نیوان گەغاندا تھوا کاریگەری لەسر تارەزوو
سیتکسییه کانیان دهیت و توشى لادان دەبن و بەرەو ناوازەبى و ناناسابى
مەترسیدار دەبن و بگەخودى خۆیان مەترسیدار دەبن، (لا ٦٨ فن اخبا
والخیاھ / سلامە موسى).

پ ۴ / گەيشتن بە خۆشەویستە كەت چى دەخولقىتىت؟

گەيشتن بە خۆشەویستى ندو ساتە وەختە يە كە گۈزانكاري رىشەبى
دەخولقىتىت و دىننەتە تاراوه له سەراتاپاي جەستەئى ناوهكى و دەرەكى
مرزقە كان، دروست بونى دونيایىدە كە تەنها و تەنها كەسىنکى تىدا
بەدىدەكەيت لە گەل خۆتدا، دونيایەكى رەنگالەبى پې لە سۆز خۆشەویستى و
تامەززىبى و لكاندن بە دونياوية، ساتەوەختىك كە ھىچ ساتەوەختىكى تر
نايگاتى، بۆيە حەز ناكەيت كاتەكە بېروات و ئومىيد دەكەيت گەر چىركەد
كاتە كان له چوارچىودى دەسەلاتى تزدا بىت رايگرىت و نەروات، چونكە بە
لای ندو دوو خۆشەویستەوە نەو ندو ساتە زىپېنە يە كە دوبارەبوندودى لە ھەر
ساتىنکى تردا جىاوازى جىاوازى دەبىت لە جارى پېشتر بەسۆز تر دەبىت لە
دوبارەبوندەيدەكى ترو بە جۆشتى خۆشەویستە دەبىت لە دېمەنە كانى تر.
ھەنچۈونى خۆشەویستى لای ندو دووانە راچلە كاندىنەكە ھاشىتىدە بۇممە لە رزە
لە ھەممۇ خاندەيدەكى ناودەدە جەستە و ۋىر پېستىتىدا و والە دل دەكتە كە
تىپە كانى زىاتر بىت و يارمەتىدەر بىت بۆ دەركىدى زىاترى ھۆرمۇنى

ندرینالین و خیراتر بعونی هدناسدان و جگه له گزپانکاری دی وک به رزبونه وهی پلهی گدرمی لهش و سوریونه وهی داموچاو و متیعون و سپیونیتک که هدمو خانه کانی میشک دهه زنیت.

بینگومان زیادبونی هورمئونی تردینالین دهیته هوی زیادبونی شهکر له خویندا وک نهودی ریشه یه کی زوری شیرینیت خواردیت که بیته پانه رو ددم بق هستکردن به تینوتی و نارهزوکردن به خواردنده وهی ناو. بینگومان هستکردن بد و بدخته وری و هسته قولهی له خزش ویستیدا بد دیده کریت ده توانیت وا له جهسته بکات کاریگه ری به شیوه یه کی نیجابی به سه رهربکه ویت، چونکه خانه کان نوی دهندوه و خوینیش وا ده کات لیدانی دل به شیوه یه کی رینک هاتوچز بکات، جگه له وهی سیمه کان فراوانتر ده بن بق ریشه یه کی زورتری هدوا ویپای هدمو خوانه ثدو هستکردن کدموینه و نارامیمه یه که وا له مرؤفه کان ده کات هست بد حدا وندوه بکدن.

خسله تینکی تری خوشدرویستی که له پرۆسەی به یه کگدیشتنی خوشدرویستیدا بد دیده کهیت برقه و ندو گزپانکاری یه که له چاری خوشدرویسته که تدا هسته پی ده کهیت لدو روانگه یه کی جهسته دهیته هوی هدلگه پانه ودو نارهزوکردنی هسته کانی مرؤفه بد تایبیه تی چاری که بد شاشه جهسته و هست نازدند ده کریت، چونکه نهوده یه کیکه لدو دیمهن جوان و ساته وخته خوشی ده بد خشیت به مرؤفه کان و وايان لی ده کات هست بد بدخته وری زیاتر بکدن نهوده و ده کات چاو ویپای بریسکه و بریقه داریمه کهی پر فرمیسک و ناری خوشدرویستی بیت که هدمیشه

خوش‌ویسته کان حمز به بینینی ندو دیمه‌نه ده‌کهن، چونکه له چاوه‌هه راده و
ناست و هه‌ستکردن به خوش‌ویستی بهرام‌بهره‌کهی سه‌چاوه ده‌گریت. هه‌میوو
نهو گزرانکاریانه‌یه وا له‌مرؤفه کان ده‌کات زور قورس بیت بقیان گهار
بیانه‌ویت ندو گزرانکاریانه بشارنه‌وه یان گهار بیانه‌وه پیمانه‌وه دیار نه‌بیت و
بتوانن زال بن به‌سر ندو گزرانکاریانه‌دا، چونکه کاتیک مرؤفیتک خوش
ده‌ویت ناره‌زوو ده‌کهیت هه‌میوو شتیکی له‌گه‌لدا بکدیت، هه‌ر وهک چون به
هه‌میوو شیوه‌یدک حمز ده‌کدیت چیزی لیوهرگریت و له گشت روویه‌کی وهک
سوز، نه‌قل و جهسته که له کوتاییشدا هه‌ست ده‌کهیت زور شت هه‌یه ماوته
له‌گه‌لیدا بیکهیت و ناره‌زووی تیکه‌لبون و ناویت‌لبون و تیریبوونی زیاتر و
زیاتری ده‌کهیت که هاوشیوه‌ی سه‌رابیکه که زور هه‌ول ده‌دیت بیگه‌یتی، به‌لام
له کوتاییدا هدر هه‌ولی بق ده‌دیت و ناگه‌یته لوتکه.

نه‌مه ویرای نه‌وهی له‌خودی پرؤسه که‌دا دووچه‌مکی دژ به‌یدک دینه ناراوه
نه‌وهش جیابونه‌وه و کوبونه‌وه‌یه، بهو واتایه‌ی هه‌قیقه‌تی خوش‌ویستی
کوبونه‌وهو یه‌کگرتني ندو دوو که‌سه ده‌خوازیت له‌کاتیکدا خوش‌ویستی
له‌لایه‌کده و ده‌خوازیت له‌و که‌سی خوش‌تده‌ویت مافی جیابونه‌وهی له
خوش‌ویسته‌کهی به هه‌قیقه‌ت بزانیت که لم کاته‌شدا خوش‌ویسته‌که
ته‌ماشای خوی ده‌کات و جیوازی خه‌سله‌تی خوی له به‌رام‌بهر نه‌ویدیدا
به‌دیده‌کات، به‌لام له‌حاله‌تی کوبونه‌وه‌دا خوی له‌ناو خوش‌ویسته‌که‌یدا
ده‌توینیت‌وه. (لا ۶۹ الحب والفناء / علی حرب)

پء / پیویسته کی داستپیشخدر بیت له دهربینی وشهی خوشدویستیدا؟

نهمه نه پرسیارهید که دهیت که میلک له مرؤفه کان درکیان پی نه کرد بیت یان پرسیار نهبوو بیت له لایان که بینگومان یه کنکه له پرسیارانهی تیپوانین و دیدی جیوازی لیده کدویتهوه.

بینگومان نکولی لهوه ناکریت به پیتی جیوازی کلتور و دابونه ریت و ناستی روشنبیری و جزری که سایه تیسه کان و ژینگدی پهروهارده بیه تاکه کان ساخبونهوه لدسر نه و لامه گزرانکاری به خزوه دهیسی، که هندنیک پیتی وايه جیوازی نیمه هدر کام داستپیشخدر بیت له دهربینی ووش و هستی خوشدویستی له بهرامبهر نه ویدیدا، هندنیکی دیکه پیتی وايه نهوه تهناها پیاوه دهیت دهربیر و داستپیشخدری ووش و خوشدویستی بیت بو ژنه که. نهمهش بینگومان جگه له هزکارانهی ناماژهه پیکرده که هبریه که یان رذل ده گیبن له نالو گزیر کردنی ناپاستهی داستپیشخدریه که و دیدی ستاتیجی گدر له روانگدی مرؤقدوستی و پیشکه و توخوازیه و بیت یان پیچه وانه که هزکارو یارمه تیده ری ترن بو به کارهیتانی، بهلام له دردهه همه موو نهوانهش تیپوانین و راستیه که خوی داسه پیتیت به و اتایه و لامدانه ویده کی نه قلانی خوی داسه پیتیت، نهوش نهودیه دهربین و باسکردن له سوزداری ره فتاری که پیویسته و بگره دهیت نه و کده سه به کاری بهیتیت که بویتر و هستیارته به خوشدویستی.

و تپای نهودی واقعیت هدیه و به پیش کۆمەلگە کان دەگۇرتىت بدو واتايدى مەسەلە سۆزدارىسى كان بە پلهى يەكەم دەچىتە ئىتىرى رىكتى ميراتە كۆمەلايدىتىيە كاندە، بدو واتايدى نهود كۆمەلە كە مافى دەستپېشخەرى بە پياو بەخشىوە ھەر وەك چۈن قەدەغە كىرىنى بۇ ژىن داوه (لا ۹۹ سوال في الحب / د. فوزيە الدربي) واتە لە زورىھى كۆمەلە كاندا و بەھۆى بۇونى ھۆكارە شارستانىيەتە كاندە قىسىملىكى دەكىت، نەمەش بىتگومان لە رووى مەرقىبى و ديموكراسىييە و پىاوان تەماشا دەكىت، نەمەش بىتگومان دىيارىكراو كە بىتگومان ناسەوار و ناھەقىيى و جىاكارىسى دۇز بە رەگەزىيى دىيارىكراو كە بىتگومان ناسەوار و كارىگەرى دەرونىيى زۆر لەسەر نەو رەگەزە دروست دەكات و دەبىتە مايەي سەرەتلەنانى زۆرىك لە كىتشەكان، بۆيە ھەممىشە پرسىيارىتى دىكە لە ناخى نەو مەرۋىچانەدا دەيتە ناراوا بەھەي بۇ دەبىت تەنها پياو دەرىپ و قىسىملىنى هەبىت بۇ وشەي خۆشەويىتى بە تايىەت بۇ يەكەم جار و بە پىچەوانە يشەوە كچەكە چاودروانى ھەبىت و بىگە گەر زۆر كەسىتى خۆش بولىت نايىت هەستى خۆى و دەرىپىنى بۆي ھەبىت، لە كاتىتكەدا خودى زۆرىك لەپىاوان وايان پى باشە كە خۆشەويىتىيان دەرنەخەن نەدەش لەو روانگەيەي نەنگىيە بۇ پىاوهتى كە لايدى سۆزدارى ھەبىت (لا ۹۲ النساء والحب / شىرىھات). كەمترىن دەرىپىنى دەبىت لە بەرامبەر خۆشەويىتىيە كەيدا، بەتايدىت لە كاتىتكەدا گەر خەلکانىتى دەرەھى خۆيان بن، ئىدى بە قىسىملىن بىت يان رەفتار.

نقم خوشه ویت، نهی تو؟!

بینگومان نهوهش له قوناغی هاوسرگیریدا زیاتر کال دهیتهوه یان پیتیان واایه زهورهاتی نامیتیت، نهوهش زورترین گرفت و کیشهی جوزبه جوز دخولقینیت که بینگومان بونی همه مو نهو جیاکاریانه له رووی کۆمه لایه تیبهوه له نیوان ژنان و پیاواندا جیاوازیه کی دهستکردن پهیوهست نیبیه به سروشتی هیچ کام لهوانه، چونکه راسته مرؤف به دوو ره گەزی نیترو می دروستبوون له رووی بایه لۆجیبهوه، بدلام خەلکن وا دەکەن که جیاکەرده بکەن و می بکەن به ژن و نیريش بکەن به پیاو (لا ۹۵ جروح الذاكرة / تركي الحمد).

په / تا چند جیاوازی له شیواز و دهربینی خوشه ویستیدا له نیوان ره گەزه کاندا جیاوازی به خروه دهیتیت؟

جیاوازی پیتکهاتهی ژن و پیاو له رووی بایه لۆجیبهوه بینگومان کاریگدری هدیه بۆ به کارهینانی شیواز و ریگه جوزبه جوزه کانی خوشه ویستی ج له رووی زاره کیی و زمانه وه بیت یان له رووی وروزاندنی جهسته وه بیت بۆ گەیشتن به هەستکردن به خوشی و چیزی خوشه ویسته کەی یاخود له کاتی پیاده کردنی پرۆسەی سینکسی له نیوانیاندا، له رووی زانستیبهوه مەسەله یە کە کە ژنان زیاتر حەز به گوتیبیستنی و شەی خوشه ویستی دەکەن، بۆیه گوئی یە کەنکە له و کەنالاتھی ژنان له ریگدیه وه ده توانن خوشی ببینن له و شانهی بۆیان ده ده بیت، نەمە ویپای نهوهی تویژینه وه و لیتکۆلینه وه کانی ولاتان لهوانه نه و تویژینه وه یە لدلایدن هەردەو تویژەر دارلنک و هیکز نەنجامدرارو نهو

راستیه یان سه ماندووه که ژنان زیاتر حذف به وشهو قسمی خوش‌ویستی ده‌کهن تا نه و نهندازه‌یهی ناره‌زروی پرسه‌ی سینکسیه که ده‌کهن (لا ۱۰۰ سوال فی الحب / د. فوزیه الدریع) بهشیوه‌یهک لهو ساته‌وهختانه و تهناهت دوای نهودش ده‌بیته بهشیک له بیرکردنه‌وه و زهنه‌یه‌تی نه و مرزقده که له زور کاتی ژیانیدا خوشی و بهخته‌وهاری پی ده‌به‌خشیت.

نه‌مه له کاتیکدا زوریه‌ی پیاوان به پیچه‌واندوه همر کات کاریگه‌ری سینکسی له‌سهر بیت بد و اتایه‌ی هدر کات ناره‌زروی جهسته‌ی ژن بکات زیاتر گوزراشت و به‌جوشتر هستی خوش‌ویستی بق درد‌بریت. پیتده‌چیت لیزده‌وه پرسیاریک سه‌ره‌هه‌لبات، نه‌دش نه‌دیه داخق پالنه‌ری سه‌ره‌کی چی بیت له پشت ده‌ریپین و باسکردنی هدریه که له ژن و پیاو ده‌ریاره لایه‌نی سوزداری؟

پ ۶ / باشتین جزوی په‌یوه‌ندی له‌سهر چی به‌نده؟

باشتین و سه‌رکه‌وتورین ویانا بق په‌یوه‌ندی راست، نه و په‌یوه‌ندیه‌ید که له ژیان و په‌یوه‌ندی هدر ژن و پیاویکدا به سی‌بنه‌مای بنه‌ریتیمه‌وه به‌نده:

- ۱- په‌یوه‌ندی گدرموگوری که‌سایه‌تی نیوان ژن و پیاو.
- ۲- په‌یوه‌ندی ژن و پیاو به جیهانی ده‌رده.
- ۳- په‌یوه‌ندیه‌کان و جیهانی تاییه‌ت به هدریه که‌یان به‌جیا له‌یه‌کتر بی‌نه‌ویدی.

بین‌گومان خالیه که‌م له قوولایی په‌یوه‌ندی نیوان ژن و پیارداده خوی ده‌بینیت‌ده تاییدت به بی‌رباوه و هست و چالاکیه هاویه‌شده‌کانی نه‌نجامی

دددن پیشکوهه، هندیکی په یوهسته به چوارچیوهی په یوهندیمه که سایداتیمه کانهوه که هندیک پیتی وايد هندی تایبهمهندی هدن له ژیانی مرؤفه کاندا که په یوهستن به خودی خزیده و باسکردنی مهراج نیسه، تدوهی جیتی سهرسورمانی تاکه کانه تدوهیه که کام له و په یوهندیانه گرنگ و پیویستن چهند کات و بایه خیان پی بدریت؟ مهسله که تایبهمه ته به بریاری که سه کانهوه، هر مرؤفه خزی بریار له گرنگترین جوزی نه و په یوهستبونانه ده کات له ژیانیدا مهسله که ش گریبدراوی جوزی په یوهندی یان سروشتی هدر لایدنه به جیا ده کات له ویدی بزیه زور گرنگه مرؤفه کان راستگزیانه و لامی زوریک له پرسیاره کان بدنهوه لدوانه: کامیان لم دلوانه گرنگترن کاره کدت یان هاوسمه کدت؟ به ریشهی چند هدربید که یان گرنگیتی هدید؟ چهند کات به سه ده بیت له گدل هاوسمه رو مندانه کانتدا؟ چین نهوانهی جیتی بایه خ یان هیوایدی تون؟

بینگومان بونی خالی یه کم به شیوهیه کی سدرکه و توو کاردانهوه و رهندگانهوه بدهسر هردوو خالی دوودم و سیمه مدهوه هدید، چونکه له چوارچیوهی په یوهندی گدرموگوپی نیوان ژن و پیاودا چند دیالوگ و گفتگو هدبت و چهند له رووی خوشده‌ویستی و سوز و ثارامیی و سیکسدهوه تیزیون هدبت نهونده کاریگه‌ری بدهسر چوارچیوهی په یوهندیمه کانیان هدید به دهدهوهی خزیان، واته په یوهندیان به هاوری و خیزانی هدربید که یانهوه بدویدی، نهونده‌ش هدربید که یان ریز له جیهانی تایبیدت به کار و هیوایدیت و هاوری خزیده ده گرن مهسله که په یوهسته به هاوسمنگییده که هدربیدک لم دوو

لاینده یان هدردووکیان پینکه و دیاری ده کهن بهودی بوزیان ده گونغیت یان له سه ری ریکده کدون یاخود باشترين و دروسترن له په یوهندیه که یاندا. نهبوون یان لوازی خوشدوسیتی رومانسی له نیوان مرؤفه کاندا گدر له چوارچیوهی ژیانی هاوسریدا بیت یان نا ده بیته هوی سستی په یوهندیه کان و بگره دارمان و لیکترازانی په یوهندیه کان که مهدهست له خوشدوسیتی رومانسی چهند خهسله تیک له خز ده گریت لدوانه: پینکه و ببوون، گوزارشتكدن له خوشدوسیتی، بایه خدان و بدره درامی، نیشاندانی خوشدوسیتی به شیوه کی قول له به کارهینانی و شدی خوشم ده ویت و شیوازی جیاجیا و ده رخستنی رومانسیه، ده بیرونی ههست و ماچکردن و بایه خدان به بونه تاییه ته کانی و دک یادی لهدایکبوون و یادی هاوسرگیری... هتد.

پ ۷ / نایا مرؤف به دریابی ژیانی له سه ریدک جور خوشدوسیتی ده مینیتده؟

له ژیانی گشتماندا واقعیتک ههیده له سه رئاستی لایندی دهونیبی، نهوهش نهودیه که مرؤف پاش گهیشنی به قوناغی پیگهیشن نهوهی تیایدا بدیده کریت خهسله تی دیاریکراو، نهربیتی جینگیر له ریگه و شیوازی بیرکردنده، رهفتار و ناراسته کانی ته نانهت شیوازی گوزارشتكدن له لایندی سوژداریدا.

راسته خهسله تیکی جینگیر له گوزارشتكدنی گشتمیدا ههیده سهباره ههست و سوژه کان، به لام له گهل نهودشدا واقعیتک ههیده که جوری

توم خوشده ویست، نهی تو؟!

خوشده ویستیه که ده گزپت لای مرزو له گهله گشه کردنی، ندوش کزمه لئن
فاکته هدن که حوكمی به سردا ده کات و دک پیتگه یشن له رووی نهقلی و
سوزاداری و تدمهندوه، بارودخی له ناکاوی و دک گزپینی که سایه‌تی
خوشده ویسته که یان بارودخی روشنبیری یان ثابوری یاخود پیشه‌بی تازه
به سه که سه که دا یاخود ته نانه ت بارودخی تندروستی (سؤال فی الحب
لا ۲۶ / د. فوزیة الدریع).

نهمه جگه له دهی جزئی خوشده ویستی به پینی گشه‌ی مرزو هه مه مو کات
به پلمه‌ندی نایرات و اته له ماوهی قوناغه کانی تدمهندیدا ده شیت له یهک کاتدا
زیاد له جزئیکی خوشده ویستی تیکدل بیت له لای له کاتیکدا گهر بیهه ویست
پاش ده رکه و تن بوی ید کیتک له دوانه کم بکاته‌وه قورسی به دی ده کات و نازار
ده نوشیت، بو نمونه گهر له یهک کاتدا له ژیانیکدا بژی که دوو جزئ له
خوشده ویستی له ناخیدا هدیت هارسه‌ریک که نوینه رایه‌تی خوشده ویستی
راهاتن ده کات و خوشده ویستیه کی دیکه‌ی رومانسی که تیایدا ده ژی.

پ ۸ / تا چند مرزو توانای خوشده ویستی هه یه؟

ینگومان جیاوازی له مرزو کاندا وا ده کات راده و پیوانه و شیوازی
ده بیرون و باوه بیون به خوشده ویستی له مرزو کاندا جزئیه جزئ بیت، ههندیک
توانای خوشده ویستی هدیت و ههندیکی دیکه وا ناوزه د بکرین که توانای
خوشده ویستیان نییه، نه گدرچی "باول"ی تویزه له کتیبه به ناویانگه که دیدا که

بدناوی بزچی من دهترسم له خوشویستی" دا باس لده ده کات: "نه و که سدی
توانای خوشویستی نه بیت، تو انای خوشویستی نایت بدرا مبهه خودی خوی
و هه قیقهتی خوشویستی خود او هند بق مرؤژ"

بهوشیوه‌یدش تو انای هاوريته‌تی راسته‌قینه‌ی نایت و ته‌نانه‌ت
کاريگه‌ريشي ده بیت بق هه‌ستکردنی به دايکايه‌تی و باركايه‌تی و خوشک و
براي‌تی (لا ۲۵ سوال في الحب/د. فوزية الدرع).

لهو روانگه‌يدوه هه‌مورو مرؤژيک به‌شيوه که‌سایه‌تی‌يک له‌دايك ده بیت که
توانا و ناما‌ده باشیبه‌کی هدیه به‌رهه خوشویستی، به‌لام نهوده کزمه‌له نه و
ناما‌ده باشیبه‌ری‌گه‌یدک دروست ده کات و بیکومان نه‌زمونه‌کانیش بزن و
خسله‌تی‌کی تاییه‌تمه‌ندتری بق زیاد ده کات بق بدنا‌راسته‌کردنی مرؤژ به‌رهه
خوشویستی، هدر نهدم لایه‌نده‌یشه و ده کات نه و که سدی خوشویستی
لدریگه‌ی نه‌زمون و زوخاخواردنی راسته‌قینه‌ی خویه‌وه بتاسیت، به‌دهه
ده بیت له هه‌مورو پیتنا‌سیده‌کی فه‌لسه‌فی و دیاریکردنی‌تی‌تی‌زوری، لیزرهه
قبول‌کردنی خود هنگاوی‌کی گرنگه روهو خوشویستی و گرنگیتی په‌یوندی
مرؤژ به خودی خویه‌وه رولی گهوره ده‌گیپری له شیوازو ناراسته‌ی له
خوشویستیدا، بق نه‌مهش لیکولینه‌وه‌کان نه‌وه‌یان سملاندووه که هه‌ندی
مه‌سه‌له‌ی سده‌کی هدن له په‌یوندی‌یه خویه‌ی کاريگه‌ری ده‌خاته سه
شیوازی سوزداری له‌وانه:

نم خوشده ویت، نهی تو؟!

۱- متمانه بون به خود:

نهو مرؤفانه باور و متمانه زوریان به خوبیان هدیه ده توانن زیاتر گوزارشت له خوشه ویسته کانیان هدیه، بونی نهودش کاردانه وی باش بدسر پیزانینیان بز خوشه ویسته کانیان هدیه، بونی نهودش کاردانه وی باش بدسر ژیانی مرؤقدا دهیتیت و هدر نهودش وا ده کات نهوانه متمانه یان به خوبیان لوازه یان نیمه زور رهخنے ده گرن له رهگزی بدرامبهر و بز گشت نهو په یوندیه خوشه ویستانه دورو به رویشی که له هدمان کاتدا هدن.

نهمانه په یوندی سوزداریان کده له بدر نهودی له رووی کومه لا یه تیبه و که مت توانای کارامدیان هدیه و که مت توانای تیکه لبونیان هدید له گدل نهوانی تردا.

۲- جوری زالبون:

جوریک له مرؤف هدن له ناوه و هدلگری خسله تیکی زالیتین که سایه تیبه کی به هیزن، زاله و توانای زالبونی هدیه بدسر لایه نی سوزداریدا و نهو هله لویسته سوزداریانه تدانه ده گدل خوشه ویسته که یدا تیبی ده که ویت، له کاتیکدا جوریکی تر له مرؤفه کان هدن که له رووی دره وه زالن، نهمانه شله جورهن که به ناسانی ده کدونه ژیر کاریگه ریتی باروده وه ده ره کیمه کان و ژینگه دورو به ریان که سی ده روه.

نه دوانهن که لایه نی سوزداری و شیوازی خوشه ویستی تیایدا ده جولین، نه مهش نه جورهن که ده لین به هزی له ده ستانی زالبونه وه کدو تینه داوی خوشه ویستی به وه.

۳- شیوازی بدرگری:

یه کیکه له مسدله گرنگه کان له په یوهندی مرؤفه وه به خودی خزیدوه که به پیتی لیکولینه وه کان ده رکه و توروه چدنده مرؤفه له رووی شیوازی بدرگری کردن له خوده وه کدم بیت توانای خوشد ویستی زیاتر دهیت (لا ۳۸۱ سوال في الحب / د. فوزیة الدریع) و به پیچه و آنه وه تا بتوانیت خزی له نازاری خوشد ویستی بد دور بگریت. ثم جزره مرؤفانه ش له رووی هدست و به خشینی خوشد ویستی بیه لاوازن له هدمان کاتدا زور به گومان و راپان پیش تینکه لبونیان به هدر پرۆژه کی سۆزداری.

۴- واقعی خزیدتی:

ندو مرؤفه له رووی توانا و نیمکانیاتی بیه واقعیتیانه بیت به شیوه که له شیوه کان کاریگه ری ده خاته سهر لایه نی سۆزداری نه و که سه، چونکه لیکولینه وه کان سه ماندویانه نه و که سه زیاتر واقعیتی به خودی خزی زیاتر تیربووه له رووی خوشد ویستی و نئزمونی خوشد ویستی وه و له رووی سۆزداری بیه زیاتر سودمهند و باشه به هزی شاره زابونه کانی پیشوویه وه هدر و ها زیاتر کرد بیه و که متر خه یالن له خوشد ویستیدا، جگه له وه که متر پشت به خوشد ویسته که یان ده به ستن به پیوانه بدو که سانه دی ناواقعن له گدل خزیاندا.

تزم خوشنده‌ویست، نهای تو؟!

پ ۹ / تا چندند نهاد مرۆزقەی خوشنده‌ویستی دهکات ترسی لە تەنیابی
ھەدیە؟

بەگشتی ھەستکردن بە تەنیابی ھەستینیکی خۆرسکی مرۆزییە کە مرۆز لە زۆر تەمەن و قۇناغى ژیانیدا ھەستى پىتەکات و بىگرە شىوازى جۆربەجۆريش دەگرتىتە بەر لە پىتناو نەمان و دۈزايەتىكىرىنى، نەمە بەدەر لەوەي ھەمۇ نەو كەسانەي خوشنده‌ویستى دەكەن و عاشقى كەسىتىكى دىيارىكراو دەبن لە ژیانىاندا يىتگومان بەدەر نابىن لەو ھەستە، چونكە نەگدرچى نەو ساتەوەختانەي ژیان و كات لەگەل خوشنده‌ویستە كەيان بەسەر دەبەن وىپرای نەوەي خوشتىرين و پېتىرين و قەربالغتىرين ساتەوەختى ژیانىانە، بەلام لەگەل نەوەشدا نەو ساتەي دوور دەكەونەوە يان يەكتەر بەجىتەھەيتلەن ھەست بە تەنیابىيەكى زۆرى كوشىدە دەكەن وەل نەوەي زۆر لە مىتە نەيىينى بىت.

بۆزىيە ھەستکردن بە تەنیابىي ھاوارتى ھەمۇ مرۆزقەتىكى عاشقە لەو روانگەيەي ھەستى خوشنده‌ویستى والە مرۆزقەكان دەكات شەفاف، ھەستىيار بن بۆ گشت گۈرانكارىيە كانى دەرۋوبەرى ھەرچەندە تاسان و سووك بىت، نەمە وىپرای نەوەي مرۆز بى بۇونى خوشنده‌ویستە كەي ھەست بە تەنیابىي دەكات تەنانەت گدر دوركەوتتەوەكە بۆ ساتەوەختىتك يان چندن كاتىتكى دىيارىكراو ياخود رۆزىك بىت، بەلام يىتگومان ھەستکردن بە تەنیابىي زىاتر و قۇولتۇر و بەئازارتر دەبىت نەو كاتدى مرۆز بى خوشنده‌ویستى و بى بۇونى خوشنده‌ویستىك ژیان دەگۈزۈرىتىت و بىگرە ژیانىتكى رۆتىن و يىتداھىتىان دەبىت.

بۆیه ندو هەستکردنە بە نامؤییەیە لەبرامبەر ژیاندا دەبیتە پالئەرى زۆرتىك لەو مرۆڤانە بەھزى ھەر ھۆکارىتكەدە بىت نەيانتوانىيە پەيوەندى خۆشەویستيان ھەبیت تا يېر لەو بکەندە بەھەر شىۋەيەك بىت بکەونە نىتو پەيوەندىيە كەدە، نەگەرچى جىدىي نەبیت يان ھەست و سۆزى نەبیت لە بەرامبەر نەويىدیدا.

پ ۱۰ / ناست و رادەي خۆشەویستى بە چى پیتوانە دەكىت ؟
 يەكىنک لەو پرسىارو قورسايىانە مشتومرى لەسەر دەكىت پیتوانە كەدەنى رادەي خۆشەویستىيە لاي مرۆقەكان وەك نەوهى بلىين ندو مرۆقە ناستى خۆشەویستىيە كەدى نەودنە پلەيە يان رىزەي نەودنە و نەوى دىكە نەودنەيە، چۈنکە كەسايەتى كەسە خۆشەویستە كە توانا كانى ندو كەسە بەشىۋەيە كى گشتى يەكىنک لەو مەسەلانەي تىكەلبون لەناستياندا دەكىت ھەرودە لايىنى دوورەمى كەسە خۆشەویستە كەيە كە بەپىتى ھەست و پىتكەھاتدى رىزەدى ندو خۆشەویستىيە بەدەستى دەھىنەت دىيارى دەكتات، چۈنکە ھەر تاكىك بە جىاواز لەويىدى تىپروانىن و بىزچونى ھەيە دەربارەي نەوهى لە خۆشەویستە كەدى وەردەگرىت، بۆيە ھەمان بەخشىنە دەشىت ھەر تاكىك بەشىۋەيە كى جىاواز لەويىدى وەرىبگرىت، بۇ نموونە مرۆقەتك موسىتىلەيەك دەكتات دىيارى بۇ كەسى بەرامبەر دەشىت ندو بەخشىنە كەسى بەرامبەر بە لوتكەدى

نقم خوشده ویت، نهی تقو؟!

خوشدویستی بزانیت، بدلام یه کینکی دیکه بهشتیکی سوون و بدسن نهیت بو
سلاماندنی رادهای خوشدویستی بالا.

به دیوتکی دیکددا یه کینک له پیتوده گشته کانی راده و پلهی
خوشدویستی به هیتزیه له چونیتی دربرین و گوزارشترکدن و کردار و رفتاره
لیتی، چونکه ندو مرد فانه واقعیتین له خوشدویستیدا به شیوه یه کی به هیتز
گوزارشت له لایدنی سوزداری خویان ده کدن و له رووی زمانه وانیشه و بد
وشه و رسته و دربرین قوول و به هیتز و هسفی خوشدویسته کهيان ده کدن،
جگه لدوهی له گدل دربرینه کاندا کرداره کانیشیان دهیت، ندم که سانه بویرن و
کرداری به هیتز نه نجام دده دن هدست به خوشدویستی و خودی خویان ده کدن و
رفتاریک نه نجام دده دن که دره دهی سروشی خویانه.

له کرداری خوشدویستی نیوان دوو مرد فدا هدر نندامیتک له جهسته
مرؤه به شیوه یه که گوزارشت له هدست و سوزی خوشدویستی ده کات بو نمونه
چاو، لیتو، دهست و هدر نندامیتکی دیکه له وانه ده تو ازیت به شیوه یه که
هدستی پیتکریت و رانگانه و دیکه سه کده بدهار بکهوتیت، بو نمونه چاو
بدندنها زمان و گوزارشت و دنگی دیاریکراوی خوی هدیده له دربریندا لدوهی
که هدست حهشاری ده دات ته نانه ت له زوریه قوناغ و کومد لگه
جیاوازه کاندا ندوهی به دیده کریت ته ماشا کردن له ریگه چاوه و نامرازیتکی
به دستداره بو گهیاندنی پدیام و نامه دی خوشدویستی له نیوان
وشیسته کاندا که تو ازه له ریگه یه ده ندو پدیامه به خوشدویسته که

کنید عه بدوا للا

بگه یه نیت و دک ندوهی پئی بلیت: "من نیه بیت لئی ده کم"، "من تزم به دله"،
"من ناره زوروی سیکست له گهان ده کم"، "من خوش نه ویت"، "نخ هه مور
ژیانی منی" ... هتد.

به واتایه کی دی جوری دور پرینه کان له مرد فیکه و بق نه ویدی به پئی
جزری که سایه تیله کان گزرانکاری و جیاوازی به خزوه ده بینیت له کاتینکدا
هدندیک هه یه بیندنگی باشترین شیواز و نامرازی ههستی دور پرینه بق
خوش ویسته که واته به یه کگه یشتني ته ماشاکردن زیاتره له ناخاوتون یان
به یه کگه یشتني جهسته بیی و دک نه لته رناتیف بق به یه کگه یشتني زاره کی تا له

رینگه یه وه بگاته ناستی تیریوونی جهسته بیی.

زور جار سروشتی مرد فه کان وا ده خوازیت که به رد و ام پیویستی به وه بیت
له رووی پیوانه کردنه وه پدنا بق چهندیتی به ریت بق نهونه بلی: "من زیاترم
خوش نه ویت"، "نخ که مت منت خوش ده ویت" یان پرسیار له وه ده کات "نخ
چند منت خوش ده ویت" تهدمه له کاتینکدا مه سله ده سوزداری قورستین
مه سله یه که بتوانیتی پیوانه بکریت، به لام نیدی ندوه به شیکه له سروشتی
مرد فه و بیگومان دلامه که یشی جزریک له زیاده پر دوی له خز ده گریت، چونکه
دواجار هه مور نه و دهسته واژانه ده کار دین
دهسته واژه ده کن تاییه ناییت به مدنتی پیوانه کردن، به لکو ناماژه ده که سه
ده دات بق قه باره ده سوزداری و قولایه که و دهیته دلخوشکه ر بق که سه

خوش ویست.

تۆم خۇشىدەویست، نەئى تۆ؟!

پ ۱۱ / كى زىاتر گوزارشت لە خۇشىدەویستى دەكانت؟
زۆر جار مشتومىر و قىسە نەوهە دەكىرىت لەوهە داخۇزۇن يان پىاوان گوزارشت
و دەربىرين لە خۇشىدەویستى دەكانت؟

ۋەلآمى نەم پرسىيارة بەپىشى نەدو لىتكۈلىنىدەوە توپىزىنەواندى نەنجامدرابون
لەلایىن كۆمدەلىك توپىزەرەوە 1989 (Blier et al 1989) گەيشتنونەتە نەوهە
بەشىتىۋىدەكى گشتى ژنان لەپىوپى زمانەوە زىاتر گوزارشت لە ھەست و سۆز و
خۇشىدەویستى و نارەزازووه كانى و تەنانەت لە ترس و خەفتەتى خۆيان دەكەن وەك
لە پىاوان تەنانەت ھەستى سۆزدارى بەشىتىۋىدەكى تايىەتى، نەوهە
دەگەپىزىتىۋە بۇ نەدو جىاوازىسى خۇرىسکانىدە نىتوان رەگەزەكان بە پىلەي يەكەم
وايىركەدەوە، نەگەرچى ژنان سەركەوتۇوتىر بن لە روپى دەربىرىتىۋە لە ھەمان
كاتدا پىاوانىش سەركەوتۇتىر بن لە روپى هيىز و توانانى جەستەيەوە.

زۆر جار كەمى دەربىرين د گوزارشتىكىرىن لە خۇشىدەویستى لە نىتوان
مەرۆقەكەندا گرفت و كىشىدى ھەممەرەنگى خستۇتىۋە و ھەستى كەمتەرخەمى
و بىتباكى و لاوازى خۇشىدەویستى لە ناخ و ھزرى مەرۆقەكەندا چاندۇوە،
نەگەرچى زۆرىك لە نەزمۇونى نىتوان مەرۆقەكەن نەوهە دەرخستۇو
گوزارشتىكىرىن پىاوان لە قۇناغى يەكتەناسىن يان خۇشىدەویستى ياخود
دەسگىراندارىدا وشە و دەربىرىنى پىاوان زىاتر فەجۇرۇ رەنگىرە بە بەراورد لە
قۇناغى پېتىكەۋەزىيان و ھاوسەرگىرى. نەوهە جىئى سەرنىج و تىيەنەننە نەوهە يە كە
ھىچ ھەستىكە ھېتىندەي سۆزى خۇشىدەویستى بەھېيىز و قۇول نىيە لاي مەرۆقەكەن،

بقویه زور جار مرؤفه کان به مه بهستی باورهینان بق نه و که سهی به قوویی د
زور خوشی ده دیت پهنا ده باته بهر شیوازیکی تاخاوتن که ده چیته قالبی
زیاده روییه و، نمونه نه و گوزارش تکردنانه ش به کارهینانی ده ست و ازه و دل
اگه فلان لیم جیابو و ده صرم" ، "بی نه و من هیج نیم، ونم و ناتوانم هیج
برپاریک بددم له ژیاندا" ، "هـ تا هـ تایه خـ شم ده دیت" ، "له خـ م زـ اتر خـ شم
ده دیت" ، "بـ تـ توـ ژـ یـ اـ مـ بـیـ مـ اـ يـ وـ هـ دـ هـ سـ تـ بـهـ بـوـ شـ اـ بـیـ کـیـ زـ وـ دـ کـ مـ" .

ده مـ وـ نـ دـ دـ سـ تـ وـ اـ زـ اـ نـ وـ چـ نـ دـ دـ سـ تـ وـ اـ زـ دـ تـ رـ کـ کـ لـ نـ تـ وـ اـ نـ قـ نـ اـ غـیـ
هاوسـهـ رـ گـیرـیدـاـ بـهـ کـارـدـهـ هـیـتـرـیـتـ لـهـ نـیـوانـ مـرـؤـفـهـ کـانـدـاـ تـاـ نـهـ نـدـاـزـهـ یـهـ کـیـ زـ وـ
پـهـ یـوـهـ سـتـ بـهـ قـزـنـاغـهـ پـهـ دـهـ سـتـ وـ جـوـشـ وـ خـرـقـشـیـیـهـیـ مـرـؤـفـهـ کـانـیـ تـیـداـ دـهـ زـینـ،
لـهـ وـ سـاتـهـ وـ دـخـتـانـهـ شـدـاـ مـرـؤـفـهـ کـانـ تـهـ گـهـ رـچـیـ نـاسـوـدـهـ نـارـامـ وـ دـلـخـشـ دـوبـنـ بـهـ
بـهـ کـارـهـیـنـانـیـ نـهـ وـ شـهـ دـهـ سـتـهـ وـ اـ زـ اـ نـهـ وـ دـهـ گـهـ بـکـرـیـتـهـ دـهـ گـهـ بـیـهـ نـهـ وـهـیـ وـ شـهـ دـهـ رـسـتـهـ گـهـ لـیـکـنـ کـهـ
هـهـرـیـهـ کـ لـهـ وـانـهـ بـکـرـیـتـهـ دـهـ گـهـ بـیـهـ نـهـ وـهـیـ وـ شـهـ دـهـ رـسـتـهـ گـهـ لـیـکـنـ کـهـ
زـیـادـهـ روـیـیـهـ کـیـ زـوـرـیـ تـیـداـ هـیـهـ،ـ چـونـکـهـ وـاقـعـیـ ژـیـانـ نـهـ وـهـیـ دـهـ خـسـتـوـوـ زـوـرـیـکـ
لـهـ وـانـهـ نـهـ وـ دـهـ سـتـهـ وـ اـ زـ اـ خـوـشـهـ وـیـسـتـانـهـ یـانـ بـهـ کـارـهـیـنـاـوـهـ لـهـ دـوـایـ نـهـ وـشـهـ وـهـ بـهـ
نـهـ زـمـونـیـکـیـ تـرـیـ سـوـزـدـارـیـ وـ خـوـشـهـ وـیـسـتـیدـاـ رـوـشـتوـونـ یـانـ بـقـ نـمـونـهـ کـاتـیـکـ
یـهـ کـیـنـکـ لـهـ هـارـسـهـ رـهـ کـانـ بـهـ هـاوـسـهـ رـهـ کـهـ دـهـ لـیـتـ:ـ "هـ تـاـ هـدـ تـایـیـ خـوـشتـ دـهـ دـیـمـ"
بـیـ نـهـ وـهـیـ دـلـتـ بـقـ لـایـ یـهـ کـیـنـکـیـ تـرـ بـروـاتـ؟ـ "بـیـگـوـمـانـ لـهـ وـهـ لـامـدـاـ دـهـ لـیـتـ:
"بـیـگـوـمـانـ خـوـشـهـ وـیـسـتـهـ کـدـمـ"ـ نـایـاـ وـدـلـ سـهـ رـهـ تـایـ هـاوـسـهـ رـگـیرـیـکـیـانـ خـوـشتـ دـهـ دـیـمـ"
لـهـ وـهـ لـامـدـاـ دـهـ دـیـتـ:ـ "زـیـاتـرـ لـهـ پـیـشـتـ"ـ .

نم خوشدهویت، نهی تز؟!

ینگومان له گهله هدموو نه و راستیانه شدا بعون و به کارهینانی نه و شدو
رستانه چیزرو خوشیبیه کی تایبیهت به خوشدهویسته کان ده به خشیت، نه گدرچی
راستی و گرنگیتی نه مانه له ودا بر جهسته دهیت که چندن گرنگه هدستی
راسته قینهی نیوان مرؤفه کان خویان بینه ناخاوتن، نه وندesh گرنگه حساب
بزو نه و شدو دهسته واژانه بکریت که ده تو انتیت له رووی کرداره وه جیبیه جی
بکریت بی زیاده رذیعی له گوزارشتکردندا یان نه وهی نه تو انتیت په یوهست بیت
به و لامدی که له پرسیاره کانه وه دهیده یته وه.
به و اتایدی کی دیکه زه مینه خوش ده کهیت تا که سی به رامبهر بگانه نه
راده یهی پیت بلیت درزی کرد له گهله خوی و منیشدا.

پ ۱۲ / وشهی کرامهت له نیوان دوو خوشدهویستدا چی ده گهیه نیت؟
حاله تی خوشدهویستی نه و حاله تهیه که هدر دوو خوشدهویست له
تیکه لبونی ته اوادا ده زین که له کاته شدا هیچ تایبیه تمهندیتییه ک له نیوان
مرؤفه کاندا بدجیا له ویدی بعونی نامیتیت، که رامهت یان ده ستلیه لگرتن
یه کیکن له گرنگترینی نه و تایبیه تمهندیتییانه، چونکه بعونی خوشدهویستی قوول
یان ته او و فراوان ده فدتیک ناهیلیتده و بوهه ستکردن به شکاندنی که رامهتی
لا یدک له به رامبهر نه ویدیدا، چونکه کرامهت گهه و شهیدک بیت حساب و
خویندنه وهی بزو بکریت وهک هدموو حوكمیتکی دیکه په یوهست دهیت به
هدر دوو کیانه وه گهه هه بیت بزو هدر دوو کیان ده گهه پیچه وانه شده وه

بیت ندوا هردووکیان ده گرتیه وه. ندهش لهو روانگه یمه خوشه ویستی راسته قینه شتیکی تیا نیمه که ناوی جنهنگی که رامهت بیت له نیوان هردوو حاله تی واژه تنان و رینکه وتن و پینکه اتندا.

نهم بچوون و لینکدانه ویه هاوشه ویه هدموو ههست و دهربین و تومه ته کانی دیکه یه که ده خریته پال ره گه زیک له مرؤفه کان له کاتی پیاده کردنی په یوهندی خوشه ویستیدا ودک ندهوی گدر نه نگی و شدم و قدده غه و بشه ناییت بیت، ندوا بق ره گه زه که تریش هه مان حوکمه و خز نه گدر باشیش بیت نده هردووکیان ودک یدک نه و خسله تانه یان بدرده که ویت، چونکه له سدره تاو کوتایی هدموو په یوهندیه کی دوو که سیدا که له تیاده ویستی خودی مرؤفه کانه وه سه رچاوی گرتیت ندوا هردووکیان پینکه هنر و دروستکه رو به شداربوو له پرۆسە که دا. بق نمونه ریزگرتن له نیوان هدر جوزیکی په یوهندیدا ده بیته هوی به هیزی و پتدوی و زیندویی و مانه وی ندو په یوهندیه و له کاتی خوشه ویستی شدا ریزی دوولا ینه له رووی پیزانین و بد خشینی مافی نه دیه دیه وه له دهربینی راو قسه کردندا پشتیوانیه که بق خوشه ویستی و بد هیزکردنی، چونکه خوشه ویستی بی ریزگرتن چهند قول بیت لاواز و تیکشکاو ده بیت.

بیگومان بونی ندو تیروانینه ش به شیوه یه کی گشتی بیدز که یه که په یوهسته به کلتوری کومدلگه روزه لاتیه کانه وه.

نمم خوشدهویست، نهی نت؟!

پ ۱۲ / هزکاره سره کیمه کانی پالندری خوشدویستی لدچیدا خزی

دہبینیتهوہ؟

زدرن نه و هزکارانه دهبنه پالندر بز نهوهی مرؤڈ راکیشی پرؤسدي خوشدویستی بکات لهوانه هزکاره کزمه لايه تی، درونیی، جدسته بی و سیکسییه کانه که ههريه کهيان بهشیوه يك کاريگهريان لدهسر مرؤفه کان ههريه، لهوانه:

۱- پالندره کزمه لايه تییه کان:

بهشیوه يه کی گشتی له زوريه کزمه لگه کاندا بونی سوز و خوشدویستی یارمه تیده ره بز پته و بون و مامه له کردنی مرؤفه کان له روی مرؤیی و هاو سوزییه و، چونکه فراموشکردنی نه و هدسته کزمه لگه دهیته هاو شیوه جدنگه لستان، (الا سوال في الحب / د. فوزیة الدریع).

لهم روانگه يه و دوو هزکاری سره کی هدن سه باره گرنگیتی بونی خوشدویستی له روی کزمه لايه تییه و لهوانه:

۲- پیویستی پشتوانی سوزداری:

لهناخی هدمور مرؤثیکدا پیداویستی هدستکردن به پشتوانیکردنیک بونی ههريه بهو و اتایه دی پیویستی به سوز و پشتوانیکردنی کدستیکی دیکه دهیت تا له کاتی پیویستدا هاو سوزی بزی هدیت چ له کاتی ناخوشی و

کنیز عه بدوللا

نیگه رانییه کانیدا بیت یان له کاتی خوشی و نارامییه کانیدا، چونکه زریک
له مرؤفه کان به همی نه بونی ندو که سه له پالیدا هدست به ته نیایی و
بؤشاییه کی زور ده که ن و زور جاریش ندو که سانه هی بیندهش ده بن له بونی ندو
مرؤفه له ژیانیاندا به دسته واژه چور گوزارشتی لیته که ن بؤ نمونه
هدم ز ده کرد له کاتی پیویستیمدا مرؤفیتک له ته نیشتمه وه بوایه، که سیک
پشتی پینبه ستم گهر شتیک روویدا".

ب- پیویستی هاوسرگیی:

پروسه و سستمی هاوسرگیی بناغه هی بدرده امبونی صرقیی و خیزانه،
چونکه خیزانه کهوا له کومدل ده کات ریکخراو بیت و بدشیوه هی کی گشتی
بناغه هی دروستکه ریکخستنی په یوندیمه کانه له کومدلی مرؤیدا.

۲- پالنره درونییه کان:

خوشویستی هدر وینه و شیوه هیک بیت و مرؤفه له هدر ته مه نیکی ژیانیدا
بیت بناغه هی بؤ ته ندرrostی درونیی لای مرؤفه، بدلام خوشویستی نیوان ژن و
پیاو هزکاری درونیی تاییدت به خوی هدیده، هزکاری نهوانه ش له مانه دا
کوڈ بیتده وه:

ا- پیداویستی هاوه آنی:

هاوه ل یان هاویریته تی پیداویستیمه کی مرؤیمه که به شیوه هی کی تاییدتی
خوشویستی نهوده ده خولقینیت، چونکه ندو جوری په یوندیمه وا له مرؤفه
ده کات توانای به شداریکردنی لایدنی دووهم یان نه دیدی هدیت له رووی به ها

تزم خوشده‌ویت، نهی تو؟!

و هدست و بایدخت و نامانج و چیزه‌کانی له ژیاندا و مرؤژه باشت هدست به هه‌موو مه‌سله‌یدک ده‌کات که پیشتر روویدا بیت گهر مرؤفیتکی دیکه هاویه‌شی بکات، چونکه بی بوونی مرؤفیتکی دی و بی هاوه‌لیک، بدها و هدست و بایدخته‌کانی مرؤژه بی تام و بی ژیان ده‌بیت.

ب-پیتداویستی خوشیستنی که‌سیتک یان که‌سیتک خوشی بوتن:

مرؤژه له ژیاندا پیتویستی بهوه هه‌یده که‌سیتکی خوش بویت یان که‌سیتک خوشی بویت، نهوهش له و روانگه‌یدوه که مرؤژه پیتویستی بهوه‌یده که هه‌سته مرؤییه‌کانی له چالاکبوندا بیت لهوانه دلن و نهندیشه‌ی مرؤژه پیتویسته که بجهولیت و ترپه‌کانی روو بکاته که‌سیتکی دی و گرنگتر مرؤفیتک هاویه‌شی هدست و سوزه‌کانی بکات، چونکه مرؤژه به‌سروشتی پینکهاته‌ی خوی خوش‌هه‌ویستی ده‌کات له‌بدر نهوهی پیتویستی به وروزاندن و ناراسته‌کردنی بایدخت و هیتزه‌توانه‌کانی هه‌یده له‌لایهن نهودیده‌وه هه‌روده چون پیتویستی بهوه هه‌یده که هه‌ست بهوه بکات که‌سیتکی دی ده‌مراه‌تینیت، له‌بدر نهوهی هه‌لکری خه‌سله‌تینکی وروزاندنین و ده‌مانه‌ویت هه‌ست به بهها و سنه‌نگی خویمان بکهین و به بایدختی که‌سیتکی دیکه بخ خویمان، چونکه مرؤژه گهر توانی که‌سیتکی خوش بویت و که‌سیتکی دیکه ش نهوهی خوش بوی هه‌ست به خوی ده‌کات که شتیتکی گرنگه و به پیچه‌وانه‌شده‌وه هه‌ست ده‌کات هیچ نییه.

ت-پیتویستیمان به تاقیکردن‌هه‌وهی وینا و تیپوانیسی ده‌رونیی:

زوریک لەو دوسته واژاندی کە دوتروین بۆ نموونە "لەو بپروايدا نەبۇرم
ھېتىنە لازىم تا ندو رادىيە"، "رېتى تىتىدەچىت، بەھۆى ھەستى
خۆشەویستىيە وە بومەتە كەسىتكى شەفاف"، "كى بپوا دەكەت ندو مەرۆڤە
شەرمەنە جوانترىن قىسى خۆشەویستىيم بۆ دەكەت".

لە ھەمۇر ئەواندى باسکران رىستە گەلىنکن مەرۆڤەكان پىايىدا تىتىدەپەن
ندو دەگەيدىنىت کە خۆشەویستى وەك ئاۋىتنەيدك وايىدە كە لە رىنگەيدە راستى
خۆمان و ئەوانى ترى تىتىدا دەبىنин، چونكە مەرۆڤ بە سروشتى خۆى بەھۆى
كاردانەوەي كىدارى سۆزدارى و ئەوانى ترەوە دەرونىي خۆزى فەراموش دەكەت
يان بىتناگى دەبىتتلىتى، بۆيە ھەستىكەن بە خۆشەویستى لە بەرامبەر خۆمان
روغان دەكەتەوە بەو واتايىدە كە رېتى خۆشەویستىيە وە تواناوا كاردانەوەي
كىدارە كامان دەبىنин و ھى كەسانى بەرامبەر يىش.

پ- پىويستى ھۆشمەندى بەخود:

ھەر روک چۈن خۆشەویستى وەك ئاۋىتنەيدك خۆى دەنواند بەو شىيەيدەش
دەبىتتە خولقىتەرى پىويستى ھۆشمەندى بەخود بەوەي بلى من كىتم؟ من كىتم
سەبارەت بەويىدى؟ ج گىرىيەكى دەرونىيەم ھەيدە؟ شىيوازى كارلىكىم چۈنە لەگەل
ئەوانى دىكەدا؟ شىيەي بەيدەكگە يىشتنم چىيە لەگەل ئەواندى دەوروپەرم و
لەكەتى قدیرانە كاندا؟

ھەمۇر ندو پرسىارو مەسىلە دەرونىيائە تايىەتن بە تىنگە يىشتن و
درىكىرىدىنى خود ئەزمۇنى خۆشەویستى، دەتوانىتت و لە مەرۆڤ بکات خۆمانى

توم خوشده‌ویست، نهی مت؟!

تیندا بدؤزینه‌و خوشی و توره‌بیون و هلسوکوچان له کاتینکدا له هلچونی خوشده‌ویستیداین، بدو واتایه‌ی توانای خولقاندنی هوشده‌مندی هدیه بدخود. ج-پیویستیه کی هاویه‌ش هستکردن بدهی دهزین:

به‌گشتی له ژیاندا دهشیت همورو په‌یوهندیه مرویه کان به‌سورد و بدشیکی باشت پی ببدخشن ودک دایکایه‌تی، هاورتیه‌تی، دراوستیه‌تی و برآدرایه‌تی... هتد.

هموی په‌یوهندی مروین له ناوه‌وی مرؤقدا هستکردن به ژیان ده‌خولقینیت، به‌لام په‌یوهندی خوشده‌ویستی خوشی و ره‌حدتبونیتکی به‌هیزو هستیتکی قولتری به ژیان تینایه که هممو شته‌کانی ده‌روبرد به جوانی ده‌بینیت، به‌شیوه‌یهک هممو ندوانه وا له خوشده‌ویستی و په‌یوهندی خوشده‌ویستی ده‌کات توانایه کی زیاتری هه‌بیت به هستکردن به خوشی ژیان له رووی ده‌رونیی و جهسته‌یه‌وه.

پ ۱۴ / ندو نیشانه‌ی له مرؤثیتکی خوشده‌ویست یان عاشقدا دارده‌کدویت، له‌چیدا خوی ده‌بینیتده‌وه؟

هممو ندو مرؤفانه‌ی به قوئانگی خوشده‌ویستیدا تینده‌په‌زن چ له رووی ناوه‌کیده‌وه بیت یان ده‌ره‌کیی ده‌بنه هله‌لگری کۆمەلیتک خەسلەتی جوزراوجۆر بدو واتایدی مرؤفه کان ده‌گنه ندو راده‌یدی له خویان بپرسن، "ندوه چیمه"؟ بعونی ندو پرسیاره ساکارو ساده‌یه ندوی تیندا به‌دیده‌کریت که مرؤفه هست به گۇرانکاریسەك ده‌کات له ناخ و ناوه‌وی خویدا و سدرسام و تیاماوه

له وهی توانای دوزینه وهی هیچ شیکار کرد نیکی نییه شتیک هه یه له ناوه وهیدا
 هه مسوو کیانی هه لده گه ریتیتده، خه وتنی، ناجینگیر و ناثارام و ناهارسنه نگی
 ده کات هه رودها جوریک له حاله تی هه ستکردن به خه فهت و خه مژکی و
 دلگیران به جوریک نه تهر کیز کردنی و نه خه وی وهک جارانه، بیی شله زاو دهیت
 و تروشی که خه وی و لیدانی دل و قورسی له هه ناسه دانی به دیده کات
 به شیوه یهک ژیانی به هه مسوو ورده کاریه کانیه وه گوران کاریه کی ریشه بیی
 به سه ردا هاتوره، ههست ده کات هه میشه گوتیبیستی ده نگیکی ده گمهن و
 ههستیکی ناسک و دل و ده رونیکی جیاواز و روحینکی نارا م و مرؤ فیکی نوازه
 بوروه که هه مسوو شته کان و خه سله ته کانی جوانن، که موئنه و بیت گرفت و دوورن
 له ند نگیه وه با وه پری به وهیده که سیک نه بیت هیتنده نه نه درم و نیان، هیتنده
 نه جوان و خوش ویست و هیتنده نه و سوز و مانابه خش بیت بق ژیانی
 به شیوه یهک له ریگه بیتینی بریندی چاوه کانیه وه جوانی ژیان ده بینیت، به
 ناخاوتن و قسه کردن له گه لیدا ههستی بر سیتی تیتر دهیت و به له رهی ده نگی
 نه ندیشی ده خاته نیتو شه پژل و قوئاغه کانی داها توی ژیانه وه و ریگه گرتني
 هدر نه ندامیکی له شی هدر له تهوقی سه ریه وه و به تیپه ریبوون به ده موجاوه
 و سنگ و په نجده کانی دهست و سکی و له شی و تا ده گاته بتی پیی و خانه به
 خانه ی جهستی ههستی ده بزویت و ده بخاته نیتو ههست و سوز و روحینکی
 تاییدت به دونیای نه و دونیایه کی خاموشی پر له نه وین و خوش ویستی
 دونیایه که تنهها و تنهها خزی و خزی تیدا به دیده کات دونیایه که له

توم خوشده ویت، نمی تقو!

رینگه یدوه مرؤفه کان ده توانن دونیایه کی تاییده تر و جیاوازتر و سوزدارتر ببینن.

نممه ویرای نهوده که ده توانیت له رینگه باوهشی گهرمی و تینکه لبوونی جهسته بیهوده ندوه به یه کتر ببه خشن که شتیک نییه لهو جوانتر، ههستیک نییه لهو بجهوشت، تامیک نییه لهو جیاوازتر، بونیک نییه لهو تیزتر و دهنگیک نییه لهو کاریگه رتر که جوانی به مرؤفه کان و ژیان ببه خشیت و دونیایه ک نییه له دونیای پر له خوشده ویستی گهرموگورتر و رهونه قفتر که تیایدا هیندهی جوانی ندو دونیایه مرؤفه کان به هوی نهوده خوبیان خوبیان ده بن جوانتر ده بن. که لهو دونیایه دا ناتوانیت بزن و بریقه و رهونه قی خوشده ویستی بشارته وه. بینگومان سروشی سوزداری و رهفتاری گشتی کۆمەلگه رهندانه وه هه یه به سدر پلهی ده رکه وتنی نیشانه کانی خوشده ویستی تیایدا واته نیشانه کانی خوشده ویستی به سدر تاکدهه بریتیه له رهندانه وه ناستی رۆشنبری و شارستانی ندو کەسده که به شیوه یه کی گشتی ده توانیت بو تریت کۆمەلگه تەقلیدی و موحافزکاره کان زیاتر نیشانه کانی خوشده ویستی به سدر مرؤفه کانه وه به ده رده خات وه که له کۆمەلگه کراوه پیشکه و توه کان، ندوهش به هوی بونی ندو دیواره قده غد کراوه و ندنگی و پدر اویزیه کی نیتوان زن و پیاواه که وا له مرؤفه کان ده کات جوش و خرۇشی و ثاره ززوی بیتبه شی و کوت و بندنه کان کاریگه ری زیاتریان هدیت به سدر باری ده رونی خوشده ویستانه وه به راورد بق ندو تاکدهی بونی هدیه له کۆمەلیکی نازاددا که گردار و

په یوهندیه کان له نیوان مرۆڤه کاندا خیراترن له رووی نالوگوپی سۆزداری و
یه کترینین و پیتکه و بونه کاندوه.
بؤیه تاکی رۆژه لاتی لە کۆمەلگە رۆژه لاتیه کاندا زیاتر نیشانه
خۆشەویستی تیایاندا دەردەکەوت بە بەراورد لەگەن کۆمەلگە یه کى
رۆژناوايدا.

پ ۱۵ / له ج گاتینکدا خۆشەویستی بەرەو نەمان و فەوتان دەچیت؟

یدکیتک لەو حالەتە سەرسوپمانانەی دووچاری مرۆڤه کان دەبیتەوە خودى
ئەو پرسیارەيە كە داخق چى بیت نەو ھۆکارانەی دەبیتە ھۆى گۆپىنى ھەست
و نەست و لایەنى سۆزداری مرۆڤه کان لەوەي لە قۇناغىتك و سەردەمەنکدا
لەسۆزدارىيەكى گېڭىرتۇوي پې لە تاسە و پەرۋىشى و سۆز و تامەززۇيەوە
دەگۆرىت بەرەو په یوهندیه کى ساردى بى ھەست و دەرىپىن، لە كەسىكەوە كە
ھەميشە لە دەرىپىنى وشە و ھەلۈەستەي جۆريە جۆرى سۆزدارىيەوە دەگۆرىت
بۇ مرۆقىتىك كە ھەندىتىك جار بە كارھەتنانى تەو و شانەش لەلای دەبیتە گەمەو
دۇورىدە كەویتەوە لىتى، خۆشەویستى گىندرابى يەك ھۆ نىيە لەھۆکارە كانى
بارودۇخى گەمارۇدراد كە بەھۆى نەمانى ھۆکارە كەيەوە بېتىد فەوتانى
خۆشەویستىيە كە، بەلكوسەرچاودى بىنەپەتى دەگەپىتەوە بۇ سروشتى دەرونىي
مرۆڤه کان بؤیە تەم جۆرە خۆشەویستىيە كە "ابن حزم" لەبىدۇزە كەيدا
تاماڭىدى پى دەكتات و دەلتىت: "خۆشەویستى فەوتان و لەناوبىرىنى نىيە تەنها
بە مردن نەبىت" (لا ۱۷ اخپ والكرابية / احمد فؤاد الاهوانى) بە دىيونىكى

توم خوشده ویست، نهی تز؟!

تردا راسته خوشدویستی له هه مورو جدنگه کانیدا سه رناکه ویست، دهیدرپرینیست، سه رشور ده کات، لاواز ده بیت، هدرهس ده هینیست و هدنديک جاريش بهرهو فه و تان ده چیت و ده مریت، به لام به هه مورو دوخنیکیبیوه له بیر ناکریت. بین گومان هۆکاره کان لمدھر نهم مسدلهه فرهەۆکاره (لا ۱۰۴) سؤال في الخبر / د. فوزیة الدریع) که گرنگترینیان خۆی له ماندا بەر جەسته ده کات:

۱- گۆرانکاری له مرۆڤە کاندا:

خەسلەتى گۆرانکارى يەكتىكە له سروشتى مرۆڤە کان کە دەشیت نەو گۆرانکارىسە پاش ماوهىدە کى درىژ يان بەخېرايى روو بىات دەرئەنجامى قۇناغىتكى كاتى تەمەنلى مرۆژ يان دەرئەنجامى دۆخىتكى كتوپر و لەناكاو ياخود مسدلهه تر، بۆيد نەو كاتى گۆرانکارى دروست دەبیت زۆرىنک له شتە کان له مرۆڤە کاندا ده گۆپىت له رووي بىرگىردنەوە سیاسى، ثائىنى، نابورى، زۇقمان له جوانى و كەسايەتى و تەنانەت خواردن و رەنگ و كەلۈپەل و شتە کانى دىكەي ژيان و تەنانەت بۇچۇرغان سەبارەت ژيان كە لە دەرئەنجامدا جۈرىتكە لە ساردوسپى دەكەۋىتە نىپەيە يۈەندىسيه کان يان جۈرىتكە لە ژيانى رۇتىن و باو و ملکەچى بەناچارى ياخود دەرئەنگام جىابونەوە نەو دوو مرۆڤە ناپاكى هاوسەرگىرى و فەرەپە يۈەندى لىنە كەۋىتەوە.

۲- وەسبۇون و بىتزارى:

لىكۆلىنىدە دەرونىسيه کان جەخت لەو دەكەندە بەر دەرامىدەت لەو شتانە دەبنە هوى و رووژاندى و ناردىز و جولاندى مرۆڤە کان و دەبىتە هوى كۆزاندە

یان لوازی له به دهنگه و چوونیان بق هدایه که له شتانه نهاده و
 له مرؤفه کان ده کات گه رمو گورپیه کی تاییه تیان بق هدر شتیکی نوی هدیت،
 به لام پاش ماوهیدک نه و گدرم و به په روشنیه به هقی راهاتنه وه رو و له
 که مبونه وه ده کات (لام ۱۰۵ سزال فی المحب / د. فوزیة الدریع) بق نمونه له
 زیانی رؤزانه مرؤفه کاندا زورن نه و شتانه مرؤفه به هقی هز کارگه لینکه وه
 به ناچاری رادیت لد سه ریان وهک زوری ژاوه ژاو و قاورو قیز له شوینیکدا واله مرؤفه
 ده کات رایت لد سه رگوبی و وهک ساته وهختی یه کدم نه یورو ژنتیت، هروهها
 روناکی یان روشنایی زور وا له چاوی مرؤفه ده کات پاش ماوهیدک له
 تروکاندن بکه ویت و رایت ته نانه ت زور جار جوانی مرؤفه کانیش که ده شیت له
 قوناغیکدا تاکه هز کار یان تاکه مدرج ببو بیت له برد دم هندی
 له مرؤفه کاندا بق بونی په یوندی یان هاو سه رگی، به لام دواجار پاش
 ماوهیدک نه ده دش ده چیته نیوبازنه راهاتند و ده راکیشی بیزاریوون و ورسبونت
 ده کات بونی نه و درسبونانه کاریگه ری زوری هدیه و لدانکامدا خالیکی
 سه رکیمه بق کوشتن و فدو تانی خوش دویستی راسته قینه که مرؤفه کان گدر
 به ناگا نه بن یان له زیانیاندا ریگه و شیواز گه لی جوزیه جور نه گرنه بدر به
 مه به استی زیندویتی و تازه گه ری و نویکردن نه و دی په یوندیه کانیان نه و راهه مسورد
 نه و تازه گه ریانه هدن به هقی هز کارگه لینکی قوناغی و سه رده میانه و
 ته کنه لوجیا خواستی مرؤفه کان ده بخوازن ده بیتیه هره شه و جذگیک بق
 له ناوبردنی خوش دویستی.

نمود خوشده ویت، نمای تی؟!

۳- ترسی مردۀ لهردن:

ترسی مردۀ کان لهردن هزکاری‌کی توه له به ردهم کوشتنی خوشدویستیدا، چونکه له گدل بعونی و پرسبوون و راهاتن پینکده بز ماوه‌یه کی دریش و سالانه مردۀ کان رویه‌رووی واقعیتک دهنه‌ده بدوهی هدسته کانی له به رامبدر نه‌ویدیدا لاواز یان ساردي به خوشده‌ییستی، بز خونه کاتیک له گه‌لیدا دهیت وک جاران دلی تریه‌ترپ ناکات هدروه‌ها روحی خرداشان ووروژاندنی نایت هدر نه‌دهش وای لیده‌کات هستکردنیکی به کوتایی تیدا بچینیت و بز ده‌بازبودن و کاردانه‌دهی له به رامبدر نه کوتاییه و ترسی له مردن هدوئی خوشدویستیه کی تازه ده‌دات، به شیوه‌یه‌ک هستی لیدانه‌دهی دلی تیدا زیندو بکاته‌دهو له ریشه‌ده سره‌له‌نوی هست به زیان بکاته‌ده به‌مه‌به‌ستی زالبونی به‌سدر هستکردن به‌مردن.

۴- له بنه‌پاتده که موکورته:

ذوریک له توبیزه‌ده کانی بواری خوشدویستی وای دهیسن که هزکاری سدره‌کی بز کوشتنی خوشدویستی رینکنه که‌وتن و درکنه کردنی هدریه که له ژنان و پیاوانه به مانای خوشدویستی.

بؤیه بز نه‌دهی خوشدویستی نه گدری مانه‌دهی به‌رده‌وامیه‌تی هدیت پیویسته مردۀ کان هدوئی مانه‌ده و به‌رجه‌سته بعونی کزله که سدره کیه کانی په‌یوندیه کانیان بدنه که بدگشتی خوی له نزیک‌بونه‌دهی گدرموگورو بریاردانی مانه‌ده له گدل خوشدویسته‌که‌ی و به‌گور به‌پیه‌ده‌چونی لایه‌نی غدریزی و سوزداری بدات.

پ ۱۶ / ناکۆکییه کانی نیوان دوو خوشەویست چۆن چارەسەر دەکرتن؟
 هەموو دوو مرۆڤتىك گەر لە قۇناغى خوشەویستى پىش ھاوسەرگىرى بىت
 يان لە قۇناغى ھاوسەرگىزىدا ژيان بىگۈزەرەتتىت پە يوەندىيە کانىيان بى ناکۆكى
 نايىت كە يىنگومان نەوەش ھۆكاري زۆرە و گۈنگۈرنىيان بۇ نەبۇونى زمانى
 دىالۆك و گفتۇگۇ دەگەرتىدە كە بەھۆى يىدەنگبۇون لە ناکۆكىيە کان يان
 شىۋازى ھەلە بۇ چۈنیتى چارەسەرە كان ياخود گوئىنەدان و فەرامۆشكىرىدى
 دۆخەكە وا دەكەت ناکۆكىيە کان لەبىرى نەوەي بەرەو كەمبۇنەوە بچىن يان
 نەمېتىن بە پىچەوانەوە نالقۇزىر و خراپتە بۇوه بەوەي ناکۆكىيە کان گەشەيان
 كەرددووه و بۇونەتە ھۆى دروستبۇنى قەيران لە نیوان تەو دوو مرۆفەدا كە
 ژيانىيانى گۇزىرۇ لە دۆخىنەكى خوشەویستىيەوە بۇ حالەتىنلىكى قىيندە رايەتى و
 رقلەبۇنەوە، نەوەش بەھۆى نەوەي گفتۇگۇ راست و دروست نەبۇوه بۇ
 چارەسەرە كىشە كە، لە كاتىتكىدا زۇرن نەوانەي دەلىن ئىتمە زۆرمان گفتۇگۇ
 كەرددووه، بەلام لە راستىدا نەوەي روويداوه گەر شىكارى وردى بۇ بىكىت
 دەگەيتە تەو راستىيەي نەوەي نیوان تەو دوو كەسە لەبىرى گفتۇگۇ، ھاوارىرىدىن
 بۇوه، جەنگى تاوانبارىرىدىنى يەكتى بۇوه نەك دىيارىكىرىدىن و دەستتىشانكىرىدىنى
 كىشە كە راستە لە كاتى تورەبىدا گوزارشتىرىدىنى لە زىي زارە كىيەوە گەنگى
 خۆى ھەيدە و تىپاى نەوەي گەنگە بۇ تەندىروستى مەرۆقى بىرىندار لە رووى
 سۆزدارىيەوە، لەبەر نەوەي ھاوارىرىدىن و تورەبى راست يارمەتىيدارن بۇ
 بەھىتىزىرىدىنى دەزگای بەرگرى بۇ مەرۆقى، ھەرودەها بەپىشى زانستى تەندىروستى بۇ

پاراستنی زریک له نه خوشییه کان، بدلام له هدمان کاتدا توره‌بی دهیت بهشینکی ناسان بیت له چاره‌سدری زاره‌کیی بز کیشه کان، بدلکو بهشه گرنگه‌کدی بریتییه له دربرین و وتنی راستگزیانه له لایدن ندو که سه‌ی بیزاربووه له بدرامبه‌ر که سه خوشدویسته کدی، دربرین له هسته کانی بهشیوه‌یه کی روون بی بریندارکردن، چونکه نه و جوزه دربرینه برینداری بیت ولامی برینداری‌بونی تری لیده که ویته‌وه ندوهش چاره‌سدری زاره‌کیی نییه... بزیه هونه‌ری دیالزگی ثالوگر له نیوان پیاو و ژندا دهیته هوی قووتبونه‌وهی خوشدویستی نیوانیان دهیته هوی خولقاندنی تینگه‌یشن له‌یده‌کتری، چونکه هدموو دوو مروژینک ناکریت لیک تیبگدن و یه‌کتری بناسن تا ندو کاته‌ی ناخاوتن یان قسه‌کردن له نیوانیاندا روو نهدات، بزیه و تراوه‌ک "قسه بکه تا بتیئم"، چونکه ندوه تنهها ریگه‌ی قسه‌کردنه به‌گشتی وا ده‌کات خزمان بدوزینه‌وه و ندوه بدوزینه‌وه که له ناخاندانایه، نهمه و تپای ندوه‌ی بونی دیالزک له نیوان ژن و پیاودا دهیته هوی له دایکبوونی هونه‌ری په‌یوه‌ندیگرتن و چاره‌سدری کیشه کانیان بهشیوه‌یه کی خوده‌سانه، بز نمونه وتنی "وهره با قسه بکدین درباره‌ی فلان بابه‌ت"، ندوه‌یه دهیته هوی نهیتنی سه‌رکه‌وتتنی زریک له په‌یوه‌ندیه کانی جینگیرن.

بزیه گرنگترین بهش له به کارهیتانی چاره‌سدری زاره‌کیی راهیتانی خوده له لایدن خویده‌وه یان به یارمه‌تی که سیتکی شاره‌زا و پسپور له رتی و شه کانی خوشدویستیه‌وه... و شهی خوش و خوشدویستییه دهیته هوی خولقاندن و بدرده‌وامیه‌تندان به ژینگه‌ی خوشدویستی نیوان مروژه‌کان.

کنتر عه بدولل

بزیه گرنگی مرۆڤە کان لیزدا به رجەسته دەبیت بەوهى داخز چند دەتوانن
کەوا بکەن مرۆڤگەلیک بن کە توانایەکى زۆریان ھەبیت تا بەشیوھیدەکى
راست و دروست له خۆشەویستى بژین.

بینگومان نەوەش به چاندىنى ھەندىك بندما دەبیت له كەسايەتى و
رەفتارى خۆيدا، لەوانە:

۱- قبولکردنى خود:

بەو واتايەئى مرۆڤ خۇى قبول بکات بەو شىۋىدېدى ھەيدە ج له رووى
شىۋىدېدە و ج له رووى رەفتارىيەدە، جىڭە لەوهى گرنگە نەو راستىيە بىزانىت
کە مرۆڤ پەرى نىيە و قابىلى ھەلەيدە بۆيە پىويستە قبولى ھەلە کانى خۇى
بکات گۈنگەت لەوه سوود له ھەلە کانى خۇى وەرىگەرت و ئامادە بىت بەھۆى
ھەلە کانىيەدە داواي لىتبوردن بکات.

۲- قبولکردنى نەوانى دىكە:

فيتبوونى مرۆڤە کان بە ھونەرى قبولکردنى نەوانى دىكە وەك نەوەي ھەن
نەك وەك نەوەي من دەمەوتىت ھەررەها ھەلسوكەوتکردن يان رەفتارگەردن
بەوهى بە كىدار قبولى كەسى بەرامبەرت كردووە بى ھەولدان بۆ رەخنه گرتىن
يان چاكسازىكەردن وە رىزگرتىن له واقعى جياوازىيە کان يارمەتىيەرە له رووى
دەرونىيەدە كە سەلامەت بىن و زىيات تواناي بەخشىنى خۆشەویستى و تەنانەت
وەرگەتنىشىمان ھەبىت.

نوم خوشده ویت، نهی ته؟!

۳- گوزارشکردن له هدسته کان:

هاندانی مرۆڤه کان به مهبدستی ووتن و دا زیرینی هدسته کانیان گرنگیتی خۆی هەدیه ج لە نیووندی چوارچیوه خیزان و ماله کاندا بیت یان خویندنگە ياخود کەناله کانی راگه ياندنده، تەوەش لەبەر تەوەی وا له مرۆڤه کان بکریت پەیامی خوشدویستییه کە یان بگەیدن، تەوە بلىت کە پىش خوشە یان تەوەی تورەی دەکات، گوزارشت لەسۆز و لەوبکات کە بەدلیتی، چونکە له رووی تەندروستییه وە بە فېرىيۇنى تەوە مرۆڤتىکى تەندروست دەخولقىت کە توانای وتن و قىسە كردى ھەدیه.

۴- مامەلە كردن یان كاركىردن له گەل ھەسته ناوخۆيىه کاندا:

گرنگە مرۆڤه کان فيرى ھونە مامەلە كردن بن له گەل ھەسته ناوخۆيىه کانی خۆياندا. زۇرتىك له مرۆڤه کان ھەست بە تىرىپى دەکەن، بەلام له ھەمان کاتدا نازانن چۈن مامەلەي له گەلدا بىكەن بەوەش گۈوتىنەتكە بەجى دەھىتلەن کە دەشىت یان خۆيان و دەرورىدەريان بخوات یان بىانسوتىنەت، چونکە ھەندىتكە مرۆڤ ھەست بە ترس دەکەن له خوشدویستىدا و جىگە له ھەندىتكە مەترىسى دىكەي پەيوەندىدار بە خوشدویستى، بۆزىيە بە جىھەيشتنى بەو شىۋەيدە دەشىت بېبىتە ھۆى خوشدویستىيە کى ناراست یان رەفتارىتكى نادروست له پەيوەندى سۆزداريدا..

بۆزىيە ھونەرى تىنگەيشتنى ھەسته کان پاشان ھونەرى مامەلە كردن له گەلەيدا گرنگە بۆ خولقاندى خوشدویستىيە کى راست و دروست له

کۆمەلدا، بۆیه زوریهی لیتكۆلینه و تویژیندە کان نەوەیان سەماندووە زوریهی
 کیشە ولیتكۆلینه گەيشتنە کانى نیوان دوو مرۆڤ دەگەپتەوە بۆ پىتاویستى
 مرۆڤە کان بە وشە کانى خۆشەویستى زیاتر لە پىتاویستى سیکسى و
 ووشە گەلينکى خۆشەویستى كە لە ناخ و سۆز و ھەستەوە ھەلقولا بىت رەفتار
 و مامەلە كەرنىتىك كە دەستكەر و دروستكراو نەبىت، بەلكو رەنگدانەوەي ناخ
 و ھەست و سۆزى دل و رۆحى مرۆڤە کان بىت، چونكە دواجار نەوە هيئى
 خۆشەویستىيە دەبىتە هۆزى روپىندەوەي کیشە کان، خولقاندى دل و دەرونىي
 نارام، ۋىنگە يەكى پې لە سۆزو نەوين و تەنانەت چارەسەرى زۇرىك لە
 نەخۆشىيە کانى زۆر جار ھىچ دەرمانىتىك نايىتە چارەسەرى لايىنە دەرونىي و
 تەنانەت چەستەيە کانى ھەر مرۆقىيىك، بۆیه زانستە نويىكان جەخت لە
 ناپاستەيە كى نوبى خوتىنەن دەكەنەوە بۆ فيئرخوازە کانيان، نەوەش كاركىردنە بە
 ھوندى بە كارھىتنانى دەرىپىنى وشە کانى خۆشەویستى كە يارمەتىدەرە بۆ
 كەمكىردنەوەي کیشە کانى توندۇتىشى لە مرۆڤە کاندا.

نقم خوشده‌ویت، نهی نق؟!

بهشی سییمه م

لله په راویزی ئەزمۇون و نامە کانە وە

كثير عه بدولـا

تقم خوشده ویت، نهی تدق؟

بهشی سییمه

له په راویزی نهزمون و نامه کانه وه

نهزمونی یدک:

وردبونده و سه رخدان بهشیوه کی مدبہست و باید خ واقعیانه زدر شت
فیتری مرؤفه کان ده کات. نهزمونی خوشه ویستی واقعیانه یه له ژیاندا فیتری
مرؤفه کان ده کات و دواتر دهیته بهشیک له نهزمون و میثرو بق نهوانی تر و
قوناغیکی ترو زامدنیکی ترو نهودیه کی نویی دی. نهزمونه کانه فیتری
مرؤفه کان ده کدن تا بزانن و باوهربیان وا بیت که خوشه ویستی و جنس
هاوشیوه دراوینکی دوو دیو و دوو وشهی گریدراون به یه کتری، بهو واتایه هی
تدنها له ریی پرؤسنه خوشه ویستی بیه کی راسته قینه دیاریکراوهه یه بق
کدشیک مرؤفه کان ده توانن پرؤسنه سینکس نهنجامبدن، بهو شیوه یه وه ک
مافینکی مرؤفه کان مانا و واتای خوی بگدیه نیت له نیتو چوارچیوهی
ریگه پیتدر اوی واقعه کهی تیایدا ده زین.

به واتایه کی دی خوشویستی مرؤفیتکه ده توانیت حذف و تامه زروری جنسی
له مرؤفه کاندا بخولقینیت و تینگه شتنیکی مرؤیانه بهینیته ثاراوه، ندک
نهانها مهبدست ثهنجامدانی پرؤسده که بیت. پرؤسه کدیده وا ده کات مرؤفه کان
مانا و بهها مرؤییه کانی خویان بدوزنده و بیرباودره کانی هدیانه تیایدا
به رجهسته بکهن و لهدیشده تینگه یشن و ههستیان هه بیت بق مرؤقبوونی
خویان و نه ویدی، چونکه دواجار باودربیوونی مرؤفه کانه به خوشویستی و دک
بیرباوده و اتلهیده کات هیچ جیاوازیه که ندکیت له نیوان هیچ خانه یه کی لهش
و هیچ نهندامیتکی جهسته و هه موویان و دک یه دک به هی خوت بزانیت و بهشیک
بن له جهسته خوت. ته ماشا کردنی مرؤفه کان بق یه کتری له پرؤسده
خوشویستی و پیاده کردنی سیکسدا به ده لهدی پرؤسده یه دک و پیداویستی یه دک
و مافینیکی مرؤفه کانه، له هه مان کاتدا پرؤسده یه کی روشن بیری و کۆمەلا یادتی
و دهرونيی و مرؤییه. بهشیکه له به کرده بیکردنی لا یدنه تیوریه کانی ژیانی
مرؤفه کان، بهشیکه له ناسینه و دی خودی مرؤفه کان له سدر هدقیده قه تی
خویان، بهشیکه له ناسنامه هی مرؤفه کان و دید و تیروانینینیان سه باره ت
مرؤقبوون و دۆزینه و دی هدموو بهها مرؤبی و دیموکراسیه کان که خودی
مرؤفه کان خویانی تیدا ده دۆزنه و د. بقیه زور گرنگه مرؤفه کان له و پرؤسده یه دا
هدریه کهيان نه ویدی بخویننه و د. ریز له دید و ثاره زوو و بندهما و بیرباودره کانی
یه کتری بگرن، هدریه کهيان به دور بیت له خوشپاندن و توندره وی و
نیشاندانی توانا و هیز، چونکه ندو ساته وختانه یه که دونیا یه کی پر له

نم خوشدهویت، نهی تز؟!

مرؤفایه‌تی و خوشدویستی و تاییدت به ژیانی مرؤفه کان ده خولقینیت و له ریگه‌یده ده توانن بیسنه‌لیتن که چند دادپه‌روده و مرؤقدوست و نازاد و یه کسانیخوازن، من و منیکی تر و تز و تزیه‌کی دیکه ده هیتنه ناراوه که دواتر هردوکیان منیکی تری تاییدت و جیاوازتر پیکددهیتن و پینکه‌وه ناویته‌یده که مرؤفینکی جوانتر دینته‌بوون که پراو پر بیت له ریز و جوانی و مرؤبی و له همان کاتدا پرؤسیه‌کی جیاوازتر بهیتنه ناراوه که مانابه‌خشت و تاییدت‌ندتر و جوانتر بنویتیت بز مرؤفه کان.

به‌نمونه:

به‌گشتی له کۆمەلگە رۆزه‌لاتییه کاندا تیپروانینیکی تاییدت له مدر پرؤسی سیکس هدیه ته‌نانه‌ت له‌ناو خودی هاوسره کاندا، بدو واتاییه‌هی هینده‌ی ته‌نجامدانی پرؤسە که به مەبەستی نیشاندانی پیاوەتی، هیز، دسەلات، زالیتی، له روویه‌کی تروده سەماندنی کچیتی و پیاوەتی و گۆرانکاریسە له قۇناغیتکی ژیانی مرؤفه کانه‌وه بز قۇناغیتکی دى، هینده وەک مافیتکی دوولايدنەی مرؤبی خویندندو و مامەلەی له گەلدا ناکریت. له کاتینکدا زۆر گرنگە رەچاوی نیاده‌گەریانەی دوولايدنە که له بەرچاو بگیزی بەوهی تا چند له رووی کات و لایەنی دەرروونی و ریکدوتن له بەرامبەر چۈنیتی مامەلە کردنی دوولايدنەوە ریز له ھەست و کرده و دەزپینه کانی يەکتى دەگيريت.

نه بونی نه و بنه مایانه یه وا ده کات نه نجامد اتی پرۆسە کە لە نیو
هاوسەرە کاندا بەزۆری یە کلایەنە بیت. لە رووی کاتەوە ویست و خواستى
پیاوە کە بپیارەر بیت بەوهی کەی دەیدویت و چۈن و چەند دەخایەنیت، لە
رووی پیادە کردن و بەکردار کردنی پرۆسە کەش خودى پیاوە کە نه نجامد ار دەبیت
بەوهی ج شیواز و ج ریگە و ج وشە و ج مامەلە کردنیک نیشان بەرامبەرە کەی
دەدات، ئىدی لیڑەوە فەرامەش کردن و پەراویز خستن و پیوارى لایەنی
کە سایەتی و دەرروونی بەرامبەر بە روونی بەر جەستە دەبیت، نە خوتىندەوە و
کار دانەوەی هەستى نەویدى و نه نجامد کانى کارىگەری و ناسەوارى خراپى
لیتە کە دەنە نجام زیانى دوولايدەنە و بىگە ئاستىنکى فراوانلىقى
پەيۇندىيە کان لە خۆ دەگرىت.

لیڑەوە پرۆسەی سینكسى کە کردارىكى دوولايدەنە ئىرادە گەریانە یە بە
مە بەستى پىتاویستىيە کى مرۆبى و چىئەن خوشى و گەيشتنى مرۆفە کانە بە
بالاترین و لوتكە ترین مانانى خۆشەویستى يە کتى تەواو پىتچەوانە دەبیتەوە بۆ
پرۆسىدە کى تاکلايدەنە و قىزەوەن و بىتازار کدر بۆ لايەك و خوشى و چىئە بۆ
لایە کى دى.

نه نجامى نه و تىپرانىنە یە وا ده کات پرۆسەی سینكسى لە نیوان
مرۆفە کاندا زۆر جار بە دور بیت لە ھەموو بنە مايە کى مرۆبى وە، بۆ يە
دەر نە نجام بەزۆری نەوە پیاوە کە یە بپیار دەدات کە يە كەم شدوی بوکىنى
بەرنامە یە کە دەبیت جىنبە جىتى بىكريت و پیاودتى خۆى لەو ریگە یەوە بۆ

نقم خوشده ویت، نهی تۆ؟!

ھەمۇوان بىسىلىتىت، نەوە پىاوه كەيە دەيکاتە بەرناમە كە شەوانە دەبىت جىيەجىتى بىكەت، پىاوه كەيە بەزۆرى بېيار دەدات بىن رەچاڭىرىدىنى حالەتى تەندىرۇستى و دەرونىسى و كەسيتى رەگەزى بەرامبەر پىادەي ھەر شىوازىك بىكەت كە ئارەزووى دەكەت و چىتى لىتوەردەگەرتىت، پىاوه كەيە زۆر جار پىادەكەرىدىنى شىوازەكانى توندوتىشى سىتكىسى دەكەت دەروازەيەكى چىتۇردىگەرنەن لەسىر حسابى ئازارى نەويىدى.

بۇيە ھەمۇو نەو لىتكەدانەوە و تېۋانىنانەيە و دەكەت لە بەھاي پرۆسەكە كەمەدەكەدانەوە و دەرنەنجامى نەدوش بىتاقەتى و بىتازارى بۇ بەرامبەرە كەي لىتەكەۋىتەدە و كىشە كۆمەلائىتىيەكانىش دەبىتە ئەنجامىتىكى دىيارى پەيوەندىيەكانى نىتوان مەرۆقەكان لە كاتىكدا خودى مەرۆقەكان خۆيانى دەتوانىن بە شىۋەيەكى رۆشنېيانە مامەلە لەگەن چەمكەكاندا بىكەن و بەرىزگەرنەن و باودىپۇن بە چەمكە دىمۇكراسىيەكان كار بە بىنەماكانى بىكەن بەھەن دەرىزگەرنەن لە بىر و دىيدى نەويىدى، قبولكەرىدىنى جىاوازىسى و بۆچۈونەكانى نەويىدى و بەھەن دەرىزگەرنى لايەنە دەرونىسى و تەندىرۇستىيەكانى نەويىدى سوود لە پرۆسەكە دوولايەنە وەرىگەن.

ئەزمۇونى دوو

زۆرن نەو ئەزمۇونانەي چىزكى دوو خۇشەویست دەگىزىنەوە يان باس لە پرۆسەي خۇشەویستى نىتوان دوو مەرۆقە دەكەن، ئىدى دەرنەنجام بەيدىك گەيشتىن يان يان نا.

ینگومان بعونی حاله‌تیک بق نهادیدی جیاوازی به خزوه دهیستیت و دهارنه‌نجام هزکارگله‌لیکی جودایش لە خۆ ده گریت، سەرەتا سەرگەوتى پرۆسە کە گریدرابی کۆمەلیک بندمایه لهوانه: تا چەند مروقە کان خۆیان دەردەخەن وەك نەوهی هدن؟ تا چەند باس له راستی و هەقیقەتی خۆیان دەکەن؟ تا چەند تامادەن لایدەن باش و خراپە کان يان بەھیز و لاوازە کانی سروشت و کەسايەتی خۆیان بق يەکتى بخەنە روو؟ تا چەند پییان ناسايیه وەك نەوهی هەن خۆیان بق بەرامبەره کە نیشان بدهن بددور لە رازاندەنەوە و زمانشیرینى؟ تا چەند دەتوانن تواناکانی خۆیان له رووی دارايیه‌وە بق يەکتى باس بکەن و دواتر چ له کاتى پرۆسە کە و چ دواي پرۆسە کە نەبیتە كىشەي ديار بقیان؟

ھەموو نەوانه بندماگله‌لیکن کە بدداخەوە لای زۆریک لە مروقە کان رەچاو ناکریتەن و دهارنه‌نجام لىتكىرازان و جىبابونەوە و ھەلۇشاندەنەوەي پەيوەندى و ھاوسەرى و خىزانە کانی لىدە كەوتىدەوە. بە دیويىكى دىكەشدا نەزمۇنىتىكى تىشکا و خراپ و ترسناك و تۈقىتىنەر دەخريتە بەردەم نەوە کان.

بە نمۇونە:

ناماڭىزى ھەموو دوو خۆشەویستىك لە پرۆسەي پەيوەندىدا گەيشتنىيانە بەيەكتى، بقىيە ھەموو ھەولىتىكىان بق نەوە دەبىت، لە كاتىكدا زۆر گرنگە واقعېيىنانە و راستگۆزىيانە ھەريەكەيان واقعى خۆیان بخەنە روو، بەلام نەوهى بەدىدەكىت كورە كە ئامادەبىي خۆى نیشان دەدات كە لە رووی داواكارى و داخوازىيە كائىتۇھ چى بويت بۆي بکات، نەمە لە كاتىكدا واقعە كەي شتىكى

تۆم خۆشىدە وىت، ئەمى تۆ؟!

دىكەيدە و ناتوانىت لەئاست داواكارىيە كاندا بىت، بۆيە دەرتەنچام يان
قدىزىتكى زۆر دەكتات و دواتر بۆ ماوهىدە كى درېڭ باجى قدرزە كان دەددەنەوە
وبەوهەش بىتبەش دەبن لە خۆشتىرين و جوانلىرىن تەممەنى ژيانىيان، يان
بەشىۋەيە كى دى داخوازىيە كانى كچە و مالى كچە كە دايىن دەكتات، بۆ نۇونە
گەر ئالتنۇن بىت بە قەرز و رىكەوتىن لە گەل خاۋەنى دوكانىتكى كە بىناسىت
دىكەت پاشان دواى هارسەرگىرىيە كە دەيگەر ئىتتەوە، بەمەش زىيان و كىتشەي
لە جۈرىتكى دىكە دەخۇلتىتىت و بەدىيونىكى دىكەدا نەك تەنها لەررووى
دارايىدە، بەلكو لەئاست ھەممۇ نەو شتانەي بىرۇ باۋەرن لای خودى
مرۆفە كان و دەزانىن بەزاندىنى بۆ خۆيان ھېتلى سۈرە كە دەشىت خۆى لەشتى
بچوڭدا بېيىتتەوە، بەلام لە ھەمان كاتدا سەرەكى و گەورەن لەوانە: تېپوانىنى
لە بەرامبەر پەيوەندى ھاوريتىتى، چۈنۈتى مەراسىمى ناھەنگ گىزبان و
كىرىنى يان نا، باۋەرى بە كىرىنى زېر تاچ ئەندازەيدەك، باۋەرى بە ژنەھىتاناى زىياد
لە يەكىتكى يان نا؟ ئەمە بۆ ھەر دوو رەگەزە كە راست و دروستە، چونكە بە پىتى
جيماوازى مرۆفە كان و بە پىتى دىدە جيماوازە كان پىوانە و پىوەر و لىتكەدانەوەي
جۈرىدە جۈر دەكىيت بۆ ھەرىدەك لەو شتانە، بەلام بىتگۇمان خىستنەرپۇرى نەو
راستىيانە وەك خۆى بۆ داھاتۇرى ھەرىدە كە يان و مانەوهى پەيوەندىيە كە يان
سوود و گرنگى زۆرى بۆيان دەيىت چ لەكتى بەيە كە چەپشىيان يان لە ژيانى
هارسەرگىرىيدا.

نه نجامی هدموو حالته کان زیان و زادر له خودی دوو مرؤفه
مه به ستداره که ده که ویت، بؤیه هدر خودی تدو دوو مرؤفه یه پیویسته پلان و
به رنامه یان هه بیت که زیان به خزیان نه گه یدن، ثدوش گریدراوی ثدوه یه که
تا راستگو و راست بن له نیشاندانی واقعی خزیان، تا بویه و شه فاف و به
بیوباهر بن له بهرام بهر تدو مه سه له یه و دک بیوباهر باوه ریان پیهه تی، زیاتر
ریز له یه کتری ده گرن و که متر دوو چاری ناخوشی ده بندوه و ده توانن پیکه وه
روویه رووی به ریه است و ریگریه کان بینده، نه گدرچی پیویستی به
قوریانیدانیش هه بیت.

نه زموونی سی

نه گدرچی ناما نجی دوو خوش دویست له پرۆسەی په یوندیاندا گه یشتنه
بە یەک لە ژیر سە قیکی ھاو سەرگیریدا، بەلام له همان کاتدا زۆرن تدو
په یوندیانه بە هۆی ھۆکار گه لیتکی جیاوازه و ناگدن بە یە کتر نیدی ده رئە نجام
یان لیتکدابران دروست ده بیت له نیوانیاندا یان ریز له ماودی یە کتر ناسینه
ده گرن و ملکه چی ھۆکاره کانی لە بە یە کگه یشتنيان ده کدن که ده شیت بددور
بیت له ده سەلاتی خزیان.

نه زموونه کان یاس لە و ده کدن که پرۆسەی په یوندی خوش دویستی
پرۆسە یه کی نیاده گه ریانه دوولایندیه، مه به ست لیتی یە کتر ناسینی زیاتری
ھە ریه کدیانه بە یە کتری و ناشنابوونی زیاتریانه له رووی گوغجان و تیگه یشت و

تۇم خۆشىدەۋىت، نەى تۇ؟!

دىكىدې و ناتوانىت لەناست داواكارىيەكاندا بىت، بقىيە دەرئەنگام يان قەرزىتكى زۆر دەكەت و دواتر بىز ماوەيدەكى درىڭ باجى قەرزەكان دەددەنەوە وبەوەش يېنىش دەبن لە خۆشتىرىن و جوانترىن تەمىنلىنى ژيانىيان، يان بەشىتەيدەكى دى داخوازىيەكانى كچە و مالى كچەكە دابىن دەكەت، بىز نۇونە گەر ناللىقون بىت بە قەرز و رىتكەوتىن لەگەل خاوهنى دوكانىتكە يېنىسىت دەيكەت پاشان دواى هارسەرگىرىيەكە دەيگەر ئىتتەدە، بەمىش زيان و كىشەى لە جۆرىتكى دىكە دەخولقىتىت و بەدىيەتكى دىكەدا نەك تەنها لەرروى دارايىيەوە، بەلكو لەناست ھەمۇ نەو شتانەي بىرۇ باودىن لای خودى مەرۆقەكان و دەزانىن بەزاندى بىز خۆيان هيلى سوورە كە دەشىت خۆى لەشتى بچوڭدا بېينىتەوە، بەلام لە ھەمان كاتدا سەرەكى و گەورەن لەوانە: تىپوانىنى لە بەرامبەر پەيوەندى ھاوريتىتى، چۈنۈتى مەراسىمى ناھەنگ گىتىپان و كەرنى يان نا، باودىرپى بە كەرنى زېر تاچ نەندازىدەك، باودىرپى بە ژنهەنلىنى زىياد لە يەكتىك يان نا؟ نەمە بىز ھەردوو رەگەزەكە راست و دروستە، چونكە بە پىتى جىاوازى مەرۆقەكان و بە پىتى دىدە جىاوازەكان پېتوانە و پېتۈر و لىتكەدانەوەي جۆرىدە جۆر دەكىيت بىز ھەريدەك لەو شتانە، بەلام يېنگومان خستەپۇرى نەو راستىانە وەك خۆى بىز داھاتووى ھەريدەكەيان و مانەوەي پەيوەندىيەكەيان سوود و گەنگى زۆرى بۆيان دەبىت چ لە كاتى بەيدەكە یشتىيان يان لە ژيانى هارسەرگىرىيەدا.

ندغامی هدموو حالته کان زیان و زهره له خودی دوو مرزفه
مهبهستداره که دهکدیت، بزیه هدر خودی نه دوو مرزفه یه پیتویسته پلان و
برنامه یان ههیت که زیان به خویان نه گهیدن، ندوش گریدراوی نهودیه که
تا راستگز و راست بن له نیشاندانی واقعی خویان، تا بویر و شهفاف و به
بیربادر بن له بدرامبدر نه مهسله یهی وهک بیربادر باوهربیان پیتیه‌تی، زیاتر
ریز له یه کتری ده گرن و که متر دووچاری ناخوشی ده بندوه و ده توانن پیتکه‌وه
رووبه رووی بهربهست و ریگریه کان ببنده، نه گه رچی پیتویستی به
قوریانیدانیش ههیت.

نهزمونی سی

نه گه رچی ثامانجی دوو خوشه‌ویست له پرۆسەی په یوهندیاندا گهیشتنه
بديهک له ژیز سدقینیکی هاوسرگریدا، بهلام له هدمان کاتدا زورن نه
په یوهندیانهی به هزی هزکارگدلتیکی جیاوازه ناگدن به یه کتر نیدی ده رئه‌نجام
یان لینکدابران دروست دهیت له نیوانیاندا یان ریز لدو ماوهی یه کترناسینه
ده گرن و ملکه‌چی هزکاره کانی له بدهیه که گهیشتنيان ده کهن که ده شیت به دوور
یت له ده سه‌لاتی خویان.

نهزمونه کان باس لده ده کدن که پرۆسەی په یوهندی خوشه‌ویستی
پرۆسە یه کی تیاده گهربانهی دوولا یهندیه، مهبهست لیتی یه کترناسینی زیاتری
ههربه که یانه به یه کتری و ناشنابوونی زیاتریانه له رووی گونجان و تینگه‌یشت و

توم خوشده‌ویت، نهی ته؟!

قبولکردنی یه کتریسه‌وه، بؤیه گهر له ماره‌ی یه کترناسیندا هۆکارتکی
بیوباوه‌ری یان ریشه‌یی راست و دروست بوروه هۆی دابرانیان له یه کتری به
مهرجیتک ره‌زامه‌ندی و بپیاری دوولایه‌نهی تیدا ره‌چاو بکریت، پیتویسته و دک
واقعینکی بدرجه‌سته کراو دوولایه‌نه ریز لدو بپیار و هەلودسته‌یه و دریگیریت،
نه‌گه‌رچی زور تال و ناخوش و بیتاقه‌تی دروست بکات، چونکه پرۆسەی
هاوسه‌رگیری یه کیکه لدو قزنانگه هەستیار و ده‌گمەنانه‌ی له میثرووی ژیانی
مرۆفه کاندا که‌چار دووباره دەیتەوه.

نه‌گه‌رچی زور جار بدیه کنده‌گه یشتنه که هۆکارگه‌لینکی دور له بپیار و
نیاده‌ی مرۆفه کانی له‌سدر بەندە، بدو واتایدی دوو مرۆفه که خۆیان ره‌زامه‌ندن
که پرۆسەی هاوسه‌رگیری له‌گەل یه کتیدا نه‌نعام بدهن، بەلام کەسوکاری
کچه‌که ره‌زامه‌ند نابن. تیتر بە‌ھۆی نه‌دووه بیت که دایکی کچه‌که له‌بەر
بەرژه‌ووندیسە کی خۆی کچه‌که بە خاوهن و مولکی خۆی ده‌زانیت و نازه‌زهو
ده‌کات تەنها له‌گەل خۆیدا بیتیتەوه بە‌سورووده‌رگرتن لیتی له رووی دارایسەوه و
مه‌عەندەویسەوه، یان بە‌ھۆی نه‌دوهی خۆیان سدر بە خیل و له‌سدر دابونه‌ریتیکی
تاپیدت بە‌خۆیان و نایانه‌ویت بە‌دەر له پیاویکی سدر بە‌خیل و تایه‌فه و
بنده‌ماله‌که خۆیان هاوسه‌رگیری بکات له روانگه‌یه نه‌نگی و شەرم و
ھیلی سوره و بە‌زاندیشی کیشەی کۆمەلايدتی جۆریه جۆری لیده‌که‌ویتەوه
له‌وانه: سوکایدەتیکردن بە کچ و خیل و تایه‌فه و کەسوکار بە‌گشتی،
بەندکردنی کچه‌که، بە‌کارهیتانا توندوتیزی بە‌تاپیدت گەر بزان خودی

کچه که ره زامه نده، کوشتن و هد پشه کردن و ره دوکه و تن و حاشا کردن
له که سوکار.... هتد یاخود به هدر هر کاری کی دی که خزیان له ناست سنه نگی
کوره که و که سوکاری کوره که دا نابیننه و به بیاری خزیان کچه که یان
شایسته واقعیت کی جیاوازتر و باشته.

همو رو ته و بیارانه نه گه رچی دور له خواست و نیاده کچه که و کوره که
ده دریت، له همان کاتدا راست و دروست نییه، چونکه تنهها و تنهها خودی
نه دوو مرؤفه نه که په یوه ندیدار بن به مه سله که و مافی نه و یان هه بیت
بپیار له چاره نوسی خزیان بدنه و بتوانن بد پرسیار بن له ناست ته و بپیارانه
که ده یده ن، بد لام گرفته که لدم واقعه ناه او سنه نگه و سه رجاوه ده گرت که بی
ره زامه ندی و ویستی خزیان بپیار له چاره نوسیان ده دریت.

همو رو حاله تانه باسیان لیو کرا، نه گه رچی جیا بونه و که نیاده
خودی دوو مرؤفه که تیدا بیت یان به پیچه وانه و بیت گرنگ دوای
هدنگاوه کدید که چون ته دوو مرؤفه ته ماشای یه ک ده که ن؟ تا چهند راست و
راستگریوون له گه ل ید کتیدا؟ تا چهند ناسو و دن بد و دی هممو هدول و
ماندویتی و ریگه یه کی دروستیان گرته بهر و شتیک نه ماوه له چوارچیو دی
ریزدا که مایت و نه یکه ن؟ همه مو رو نه وانه یارمه تیده بیان ده بیت که نه گه
به یه کتیش نه گه ن و کاری گه ریشی له سه ریان هه بیت، بد لام بیر له توله و
نازار دان و نا شرین کردن و سوکایه تیکردن به یه کت نه که ن، چونکه دوا جار
همو په یوه ندییه کی خوش ویستی راسته قینه گه ر له سه ر بنده مای مرؤیی و

نقم خوشده‌ویست، نهی تز؟!

راست و ریز دروست ببیت هدر له و چوارچیتوهیدا ده میتیته و جینگدی
و اقعنکی تری تیا نامیتیته و که تزلجه‌ندنه و نازرگاندنی نهودی بیت،
چونکه خوشدویستی نه کورتخایده و نه دفه‌وتیت، تهناههت به‌دارانی دوو
که سه‌کهش هدر بعون و لایه‌نی که م بواره هسته‌و دریه کان بعونیان ده میتیت،
راسته بلیسه‌ی بهو نه‌مان ده‌چیت، به‌لام بدرگهی هه‌موو شتیک ده‌گریت و
هدرگیز نامری و ژیله‌مزکهی هدر ده‌میتیت. نه دوورکه‌وتندوهی جوگرافی و نه
تیپه‌پیونی کات و ته‌مدن هدرگیز نه و کاتانه‌مان بیر ناباته و که دوو
خوشدویست له ژیانی خویاندا تو‌ماری ده‌کهن. بگره خوشدویستی و به‌هاکانی
کاتیک ده‌گاته لوتکه و بالاترین قوئناغه‌کانی که مرۆقه کان بتوانن گدر له
هه‌موو دوخ و قوئناغ و واقعکیدا خوشدویسته که‌یان بینی له ده‌هودی گدیشن
به خودی خوی به خوشی و بدخته‌و دری و خه‌نده‌بی خوشدویسته که‌یان دلخوش
بن.

نه‌گه‌رچی ندو واقعه قورستین و به‌ثازارترین و ناخوشترینه هسته بق
بدرامبه‌ر، به‌لام گدوردیی و لوتکه‌بی و بالایی مرۆقه کان ده‌ده‌خات که تا
چهند به‌خشندان و هست به نواخن و ناوه‌رۆکی خوشدویستی و چهنده
رۆشنبر و مرۆقان به مانا راسته‌قینه و واقعیه‌کهی.

نه‌زمیونی چوار

ماوهی قوئناغی په‌یوندی خوشدویستی له نیوان مرۆقه کاندا یه‌کیکه له و
قوئناغه هستیار و که‌موینانه ده‌گمن دووباره ببیته و له ژیانی

مرۆڤە کاندا. قۇناغىتىكى پىراپىرە لە تايىھە تەندىتى و جياوازى و درىڭىرىن بە دونيای يەكتىرى و ئاشناپون بە خەسلەت و دونيا واقعى مرۆڤە کانهود. دونيابىدەك كە ھەمېشە نەقل و دل لە مىملانىتىكى تونددان لەگەل يەكتىيدا، بەشىوهيدەك كەسىان كۆك نىيە لەگەل ئەويتىريان و ھەرىيە كەيان دەيانەۋىت بىن ئەويدى و بەدۇور لەچاوى يەكتىرى خۆشەويسەتكەيان بىيىن. زۇر جار نەقل دەيدەۋىت زالىر بىت، بەلام دل نايەلىت. نەقل كەمتر و لايمى سۆزدارى زىاتر ناراستەمى مرۆڤە کان دەكەت، بۆيە زۇر جار مرۆڤە کان پىستان وايدە نەو كاتەمى نەقلانىت دەيدەۋىت خۆزى زالى بکات بەسەر پەيوەندىيەكى پىر لە سۆزدارى و ئەۋىن و خۆشەويسەتى و ئاوتىتەبوونى مرۆڤە کان، خۆزى قىيىزەوەن و ناشرىن دەكەت، چونكە نەو نىۋەندەدا مانابىدەك بۆ خۆشەويسەتى نامىتتىتەوە.

بۇونى نەو مىملانىتىكى نەقل و دل مرۆڤە کان دەخاتە گىزلاۋىك و پرسىارگەلىتكى جۆربە جۆر و ھەلۋەستە جياوازەوە كە بىنگومان بە پىنى كەسايدەتى و قۇناغ و واقعى مرۆڤە کان جياوازى بەخۇوە دەبىنەت و تەنانەت بۇونى نەو ھەلۋەستانە بەپىنى واقعى كۆمەلگە لە كۆمەللىكەوە بۆ ئەويدى جياوازى بەخۇوە دەبىنەت و بىگە باج و قورىانىيە كانىش جياواز دەكەونەوە.

بە ئەمۇنە:

زۇرن نەو نەزمۇونانەي نىشانى دەدەن كە گەر خۆشەويسەتى نىتوان دوومرۆڤە ناشكرا بىت يان بە پرۆسىدى سىتكىسىدا تىتپەپىيەتن كارداňەوە و گرفتى زۇرى لىتەكەۋىتەوە، چونكە بە ھەمۇر گۈرانكارىيە کانەوە ھېشتا زوربىدى پەيوەندى نىتوان دوو مرۆڤە لەشىوهى خۆشەويسەتىدا نەبۇته واقعىتىكى بىدرجەستە و

ریتگه پیتدرارو، بیتگومان ندهوش گریتدراروی هۆکارگه لینگه که هندنیکی خۆین و هندنیکی بابهتی. بدلام ده رئەخامی هەممو پەیوهندییە کی سیکسی لەماوهی پەیوهندی خوشە ویستیدا یان دەبیتە هۆی لە دەستدانی پەردەی کچینى ياخود لەناوبردنی کۆرپەلەی لىنەکەویتەوە کە بە تاییەتی لە چوارچیتوھی کۆمەلتى رۆزھەلات و بە پیتی پرنسیپە ئاینیی و كلتورييە كان بە ناشەرعى و زىگەپیتەدرارو لە رووی یاسايى و کۆمەلايدەتییە و نازەد دەگرتە یان بە دەبیوتىکى دیكەدا رەدوو كەوتەن و راکردنی دوو مەۋەقە کە دەگرتەن کە دەرئەخامى نەدەش كوشتن و فەوتان و لەناوبردنی مەۋەقە كانى پیتە گرى دەدریت. ئاكامى هەممو نەو حالتانە كېتىشە و گرفتى مەترسیدار و ناخوش و تۈقىنەرىلى دەكەویتەوە کە بە پلەي يەكەميش زيان و پشکى زۇرى زيانە كان بەر كچە كە دەكەويت، بۆيە قوربانى يەكەمى پەرسە كە خودى كچان دەبیت. نەمەش لەو روانگە يەدى واقعى كۆمەلگە سەورىتكى دىيارىكراوى بۇ جزرى نەو پەیوهندىيەنە و چوارچیتوھە كانى دەستنيشان كرددووە کە بە زاندىنى هيئلى سوورە و باجى گەورە لىنەكەویتەوە بە تايىەت بۆ كچان.

بؤييه ده زنه خجام خودي مرؤقه کانن برييار ددهن کام لهو رينگانه هد لد به زيرين
و چون رووبه رووي واقع دبنده و له هدمان کاتدا به برسيارتى ده زنه خجام و
هنهنگاوه کان ده گرنده است. گرنگ تهويه چند ره چاوي يه كترى ده کدن و
يه كترى ده پاريزن و ده توانن هنهنگاوه بدهنهنگاوه گزپرانکاري ريشه بي و بندهرهتى
بو گزپرينى چه مكه کان بدهن پينكه و به ودي چى بگونجيت بو لا يدك بو نه وي
ديش وه كيدك و چى حوكم و نهنگى بيت بو ههدروو لا ودك يه ك ته ماشا
يكرت.

نهزمونی پستج

هدموو په یوهندیمه کی مرزیی و به تایبەت خۆشەویستى يىنگومان پرۆسەیە کی نیادەگەرسانە دوولایەنەید واتە لە سەر ویست و خواست و پیتەر و بندماي يەكتناسىينى هەر دوو مەرقە كە رىتكەوتىن و بونىاد دەنرىت، بىلام واقع و نەزمۇونە كان هەندىتىك جار بۇنى خۆشەویستى يەكلايدنە گەر كچ بۇ بىت بۆ كورپ يان پېتچەوانە كەدى بۆتە واقعىتىكى بەر جەستە كراو و لايدك خۆشەویستى زۆرى هەبوو بۆ ئەويىدى بى ئەۋەي دەسەلاتى كەسى بەرامبەرى تىدا بۇيىت، ئەمە لە هەر دوو حالەتە كەدا بەرامبەرە كەدى بىزانى يان نەيزانى بە خۆشەویستى ئەويىدى زۆر جار لە ئاراستەي بابهەتە كەدى نە گۈپىرۇ.

بە ئۇونە:

لە واقعى كۆمدلەگە رۆزھەلاتىيەكاندا بە تايىەتى، بەھۆى بۇنى ھۆكاريگەلىتكەوە مافى دەستپېشخەرى بۆ دەرىپىنى خۆشەویستى بە ھى پىاو زانزاوە و كچ نەگەرچى خۆشەویستى بۆ كورپە كە هەبوو بىت زۆر بەدەگەمن توانييېتى دەرىپىنى بۆ ھەبىت نېيدى بەھۆى توسى لە رەتكەرنەوە بۇ بىت يان بەھۆى كلتورى دابونەرىت و پەرروەردە كەرنىتۇر بۇ بىت ياخود بەھۆى پېتكەباتەي كەسايەتى خۆيەوە نەيتوانى بىت.

دەشىت جىياوازى ئەم حالەتە بە بەراورىد لە گەل كوراندا تەنها لە خودى دەرىپىنە كەدا بىت بەھۆى كورپە كە بە جىياواز لە كچ بەدەرە لەو رىڭىرى و ھۆكاريە بەرىپەستن لە بەر دەم كچە كەدا، بىلام دەرئەنجامى هەمموو هەستىتىكى يەكلايدنە وەكىيە كە.

گرنگ لە هەر دوو حالتە کەدا لىتكىدانەوەي تەو دوو مىزقەيە لە بەرامبەر يەكتى بەوهى زۆر پىتۈستە بە دىد و تىپۋانىنىكى مىزقىدىستانەو بپوانە ھەلۇستە كە نىدى لە هەر كەسيكىيانەو بۇ بىت.

ھەرچى كچە كە يە نابىت وەك ژمارەيەك تەماشاي تەو كورانە بکات و لە نىوهندى دەرەپەرىدا بىخاتە باسەوە بەوهى لە لايدن فلائندە پېتى و تراوە و رەزامەند نەبووە، ھەرچى كورە كە يە گرنگە گەر لە لايدن كچە كەوە ھەستى بە ھۆگريون يان خۆشەویستى كرد بە مامەلە كەنەتىكى مىزقانەو لە گەل كەسى بەرامبەردا بکات و بە چاوتىكى سوولك و نەشياو و نەگۈنجاۋ تىئەروانىت. چونكە لە ھەممۇ بارىكدا مىزقە كانن كە خاودن ھەست و سۆز و نەستن و بىتگومان ھەرىيە كەش بەشىوهيەك ھۆگرى بۇ كەسىكى دى و خۆشەویستى بۇ مىزقىتىكى دىيارىكراو دەبىت. گرنگ بۇونى خۆشەویستىيە لە ناخى مىزقە كاندا وەك بىرۇباوەر كە بىتگومان ناخى مىزقە بى خۆشەویستى هىچ مانايەك نابەخشىت و بى ئەويش جوانىيە كانى ژيان نايىنرىن هىچ و كاتىكىش راست نىيەد ھەلگەرتىتەوە بۇ رق و كىنه و نازارگە ياندن بە بەرامبەر.

ئەزمۇونى شەش

ۋېرای نەبوونى ژىنگەدى گۈنجاۋ لە كۆمەلگەدى رۆزھەلاتىدا بە تايىەتى لەمەپ خۆشەویستى نىوان دوو رەگەز، بەلام ھەندىك لە مىزقە كان ناتوانن بى خۆشەویستى يان يەكتىناسىن بىيار لە ھاوسەرگىرى بدهن، ھەنگاونان بۇ تەو پەيوەندىيە نەگەرچى رىتگرى و بەرىست و قورسىيى خۆى ھەيە، بەلام لە

هدمان کاتدا به پیشی جزوی خودی کدسه کان و واقعی خیزانی و پهروزه دهی و
کلتوری نیوهند کان جیاوازی به خروه دهیست، بؤیه بق هندیکی دیکه
 CORSAI و زده تیمه که دووهیتند و بگره نالوزتر دهیست تهنانه ده چیته
 بواری موسته حیله وه.

به نمونه:

زورن نه و کچ و کورانه بنه هزی هزکارگه لینکی خیله کی و بندماله بی و
هزیکی دیاریکرا و ده ریگری نه ک تدنها یه کترناسین و خوش ویستی ده که ن و
به توان ناوزهندی ده که ن و ده رئه نجام سزا یه کی توندی لیده که ویتدوه که
ناسایه کوشتنیش بیت، به لکو ناماده ن به دریابی ته مه نیان هه مسو
کچه کانیان بند بکه ن له چوارچیوه خیزانیک یان جیهانیکی تایبیدت به
خوبیان به مه رجیک هاو سه رگیری نه که ن به پیاویک له ده روهی بندماله و
خیله که یان له روانگه یه شدم و نه نگی و شوره بیه و سه رش قریس بق خیزان
و بندماله، گرفته که له ده ده دهست پیتده کات کاتیک کچه که ره زامهندی خزی
به هاو سه رگیریک ده رد ببری که ده روهی نه و کلتور و نه ریته بیت یان باهه بری
بدو دابونه ریته نییه، چونکه له سایه نه و کلتوره دا هدست ده کات هیچ
بونیکی نییه و مرؤڈ هیچ حسابیکی بق ناکریت و بی هیچ خویندنه و
لیکدانه دهیک بق هدست و رای، بریار له چاره نوسی ده دریت، ته مه ویرای
نه ده گرفته ده رونییه که بق کچه که له ده ده قولت دهیتده که هدست ده کات
له ده روهی مال که سایه تیمه کی بدهیزه و ریزی و ده مرؤ فیک لیده گیریت، به لام

توم خوشده ویت، نهی تر؟!

مالده لیکدانه ویه کی دووفاقی له ناستدا ده کدن، خویندنه ویدک که
که سایه تیه کی به هیزه، چونکه سدر چاوه کی دارایی باشه بز ماله که، به لام
به دیویکی تردا که دیته سهر مهسله تاییه ت وک هاو سرگیری و بپیار دان
کچیان نییه بی ره امهندی و په سدنکردنی خویان بپیار بدات، بیگومان
درونه نجامی نهود گرفتی ده رونی و ته دروستی و کزمه لایه تی فره جوزی
لیده که ویته و به تاییه بتق کچه که لدوانه ره دووکه وتن، دوورکه وتن ده له
مال، حاشا کردن، توندو تیزی و کوشتن، دابران له که سوکار و خو کوشتن که له
نهنجاما خودی کچه که يه به پلهی يه کدم زه ره امهند و زیانی گهوره
لیده که ویت و ههست به بچوو کبونه و سوو کایه تیکردن ده کات به خوی.

لیزه و مهسله که له نازادی تاکه که سه و دیتیه مهسله کی گشتگی،
بزیه بیتدنگی مرزقه کان له بدرامبه ر نه و پیشیلکاری و بیتمافیانه دا نه ک
ته نهها مهتر سیدار دیتیه بتق خودی تاکه که س، بدلکو بدرده و امیه ت و کیشه
ده خول قیتنی بتق تدواوی نهوانی تر و هردشه دیتیه بتق مهسله تی نازادی
مرزقه کان به گشت.

نهزمونی حهوت

قوناغه کانی ژیانی مرزقه کان جوزه جوزن و هردیه که یان دیتیه تدواوکه ر و
دهوله مهند کردنی يه کتری و له هه مان کاتدا پینکه وه میژوویه کی تاییه ت به
مرزقه کان پیکده هیتیت. بیگومان هد ریدک له و قوناغانه تاییه تمدنیتی و
خهسله ته کانی جیاوازی به خووه دیتیه بتق مرزقه کان.

قزناغی هاوسرگیری یه کیکه له و قزناغانهی زوریک له مرؤفه کان پیایدا
 تینده په رن، نیدی چیزک و بدسرهاتی پیتکگه یشن و پنکدوه بونیان له
 یه کیکده بز نه ویدی جیاوازی به خووه دهیست، هندیک هاوسرگیری لای
 پرؤژه یه که و کی و چون بیت ته اوی ده کات، هندیکی دیکه وک قه دریک
 سه یری ده کات و خوی ده داته دهست چاره نووس، نیدی کی به نسیی بیت.
 هندیکی دیکه به پیچه وانه وه تینی ده روانیت که قزناغینکی هستیار و
 گرنگ و چاره نووسازه، بؤیه تا که سه که نه ناسیت و ریکنه که دیت له گه لیدا
 له زوریک له مدهله کاندا ناتوانیت خوی بداته دهستی قه در و تینی په رینیت،
 بدلام هندیکی دیکه یان نه گه رچی که مینه ن ناتوانن هاوسرگیری له گه ل
 یه کیکدا نه غام بدهن گدر به پرسه یه کی خوش ویستیدا تینه په رن و به
 ته اوی شاره زا نه بن له سروشت و داخوازی و بیرکردن وه و بیرباوه کانه
 یه کتری. نه زمرونده کان باس له وه ده که ن بونی هریدک له و هه لبزاردنانه
 گرنگه له سه بنه ما یه کی روش بیری گوزارشت له ویست و خواستی خودی
 مرؤفه کان بکات بد دور له هیچ زور لینکردن و هدره شد کردن و توندو تیزیدک،
 چونکه دواجار قزناغینکه بز خوش گوزه رانی و بدخته وه ری و خوشی مرؤفه کان،
 نه ک پیچه وانه که که به داخه وه زور جار وا سه یرده کریت و ته ناند مامه له
 به مرؤفه کانه وه ده کریت به تاییدت ده هدق به خودی کچان، نه مه ویرای
 نه وه سدر که دوتن و برد و امیمه تدان به و په یوه ندی و ژیانه مه سه له یه کی
 ریزه یه و نه زمرون و جزوی مرؤفه کان دیگزون.

تقم خوشده ویت، نهی تو؟!

لیزهدا نهودی جیتی تیرامان و تیرپوانینه جوری نه و پهیوندیساندیه که
لدهسر بندهمای خوشه ویستی بونیاد دهترین له کاتیکدا له قوزناغهدا
مرزوقه کان به هدموو شیوه یه ک به یه کتر ناشنا ده بن و ریکده کهون لدهسر
هدموو نه و مدهلهانه جیتی باوه پریان ده بیت و یه کتری ده ناسن و دک نهودی
هدن، بدلام له گهله نهودشا ماوه یه کی کدم تا زوری یه کترناسینیان وا ده کات
گرفتیان بق بخولتیت.

خولقاندنی نه و گرفته به هزی خویان یان دوروبه ریانه و بیت جیتی
به پرسیاریتیمه کاتیک له قوزناغهدا به لینیان به یه کتر داو، بدلام له ژیانی
کرد همیدا ناتوانن جیبه جیتکدری بن. بونی نه م دیارده یه ندک گرفت و
نانومیتدی و بیتمانه بی و نازار به خویان ده گهیدنی، به لکو بق نهود و
که سانی دوروبه ریش ده بیته ما یه پرسیار، بزیه ده رئه نجام یان نه بیت به پیتی
به لینه کانیان به خوشی به رد و امیهت به ژیانیان بدنه یان ملکه چی واقعه که
بن یاخود لیکترازان دروست ببیت و جیابینه وه.

لیزهدا نهودی گرنگه ره چاو بکریت راستگویی و توانا و بیو باده خودی
مرزوقه کانه له گهله خویاندا تا بتوانن له گهله واقعه کهدا هدلیکه ن و له ناست
به لین و کرده کانیاندا بن، به و اتایه ی پیش هاو سدر گیری نه و نده به لین و قسه
بکدن که بتوانن نازادانه و نازایانه و ناره زوومهندانه جیبه جیتی بکدن له
ژیانیاندا دور له هدموو کاریگه ریه کی دوروبه که له کومه لی
رژه هدلاستدا به داخه وه نه و ده ستیو هر دانه زور و زور جاریش مالویرانکه ر

دەبىت، چونكە تەنھا خودى نەو دوو كەسىن كە پىويستە خۆيان بە پىتى تايىەتمەندىتى و ويستى خۆيان پلان و بەرنامىم بۆ ژيانيان دابىنىن، بۆيە هەر خودى خۆيشيانن دەتوانن لە كاتى ژيان و خوشى و ناخۆشىيە كانىدا دەست بېخندە سەر بىرىنە كان و سارىزى بىكەن. چونكە ژيان و بەرنامىم مەرۆقە كان بە پىتى يېوباوهر و پىتكەتەي مەرۆقە كان لەيەكتەر جودان، نەوهى گۈنگە ئىرادە و خواستى خودى مەرۆقە كانە پىتكەوه دوور لە هەر زۆردارى و نادادپەرەرپىيدەك.

ئەزمۇونى ھەشت

پىرۆسەي پەيۇندى خۆشەدويىست و ھاوسەرگىرى نەگەرچى بېيارى خودى مەرۆقە كانى پىتوه بەندە و بە پلەي يەكەم چارەنوسى ھەردۇوكىيانى لەسەرە، لە ھەمان كاتدا جىنى دلىخۆشكەر و خۆشىيە كاتىك دوو مەرۆقە دەگەندە نەو بېيارەي يەكترييان خوش دەۋىت و يان دەگەندە نەو بېيارەي تا نەندازىيەك يەكترييان ناسىيە كە بتوانن پىتكەوه ژيانى داھاتو بەرنە سەر، ئىدى بىنگومان ھەلبىزاردەي كەسى كان لە يەكىنەكەوه بۆ نەويىدى گۇرانكارى بەخۇوه دەيىنەت و لە ھەمان كاتىشىدا نامانغۇ تاكە كان لە چۈونە نىتو قۇناغى ھاوسەرگىرىپىدە فە لايدەن دەگرىتىدە.

ۋېرائى نەو راستيانە، بەلام بە پىتى نەزمۇونە كان زۆرن نەو ھاوسەرگىريانەي بە زۆرە ملى و دوور لە ئىرادەي خودى كچە كە دەوروبەريان بېيارى لە چارەنوسى داوه يان رەزامەند نابىن بەو كەسى ھەلبىزاردەي خودى كچە كە بۇوە

تقم خوشده ویت، نهی تو؟!

یاخود له بربی کچه که، بربیاری بق دادریت و مافی هاوسرگیریتی لیند هاسه نریته و بهوهی هد تا هد تایه بزی نییه باس له هاوسرگیری بکات.

به نموونه:

کچانیتکی زور هدن که به همی ره زامه ند نه بعونی که سوکاره که یانده و به و که سه ده یه ویت هاوسرگیری له گدل نه نجام بداد و به همکاری نه وهی کوره که ته مهندی زوره یان پیشتر خیزاندار بوده یاخود له روی ناستی کو مهلا یدتی و نابوری سه و هاوسر نگی نهوان نین و له هدمو خراپتر داشت لد بر نه وه بیت که کوره که سدر به خیل و بند ماله و خزم و تایه فهی خویان نییه، نیدی در نه نجام بق یه کتری نه بعون یان گدر بق یه کتریش بعون له زیر فشاریتکی زور و بد ناخوشی کوتایی هاتووه، یان له در نه نجامدا کچه که ماوه ته و شووی نه کرد و وه شیوه یه ش له سه ره تاییتین مافی بیتبه شکراوه یان به ناقاریتکی ناخوشت و سه ختتر و نار استردا ره شتووه که کوشتن یان خوکوشتنی کچه که یان ره دو که تن یاخود بجهیه شتنی شار و ولا تی لینکه دوتزده و که له هدمو حاله ته کاندا زیان و زهره ری زوره و کاریگه ری زور خراپ به جی ده هیلی بق سدر خودی تا که کان له لا یدک و له لایه کی دیکه بق سه ره خیزان و کو مه ل و ده هدق به مافی مرز قه کان و له هدمان کاتدا هیچ کات لهوانه تا نیمیز ند بوته چاره سه ری شه بی بق مه سه له که.

نه گه رچی واقعی هر یه ک لهوانه به پیتی جوزی ره تکردنده و همکاره کان و ژینگه هر یه ک له خیزانه کان ره لی خوی ده گیریت و جیاوازی به خروه دهیستن، به لام دوا جار خودی که سه کان خویان به هاوکاری ده رهیه ریان ده توانن ره لی سه ره کی و بندره تی بگیرن له به نار استه برد نی بابه ته که دا بد ره

ئاقارىتكى دىكە بەشىۋەيدك پىتىاگىرىكىردىيان لە مەسىلەكە و نەفسەدرىتىزى و بىردا و امىبوونىان كارىگەرى خۆى دەبىت بۇ داھاتتوو، چونكە ھەمۇو نەو ھۆكارانە دەرتەخىامىتكى بە كچە كان دەلىن بەدەي "تۆپلە دووپەت، خاودندارىتى و مولىكدارىتىتەت ھەدەي و كۆپلە و بەندىت و نايىت لەئىر كلتور و دابونەرىتى چارەنۇستدا بودىتىت و ھەلبىگەرپەتتەوە" نەمە لە كاتىنکدا ھېچ ياسا و رىسا و بىندما و بىرپاواھىتكى ئايىنى و مافىتكى مەرۆۋە نەمە بە راست نازانىت و بە رەواي نايىتتىت بۇ ھېچ مەرۆۋەتىك.

لە ھەمان كاتدا گەر بە دىيوىتكى دىكە خوتىندەدەي بۇ بىكىت نەزمۇونى واقعى، ھەندى جار نىشانى داوه خودى كچەكە ھەولى زۆرى داوه كاتىتك خىزانەكەي بەھۆزى نەدەي كورەكە سەر بە بىندىمالە و ھۆز و خىلەكەي نەبۇوه نەيانھېشىتۇرۇھا وسەرگىرى لە گەل نەنجام بىدات، بە ناچارى كچەكە ياخى بۇوە لەدەي بە ھېچ كەسى دىكە شۇو نەكەت. نەم ھەلۇتىستە نەگەرچى جىتى رەزاھەندى كچەكە نىيە، بەلام وەك كارداھەدەيدك رەفتارى كردووه و ھېچى لە بېپارى خىزانەكەش نەگۈپىوه. نەم بېرگەنەدە و بۇ چۈونانە نەگەرچى مىزۇویەكى درىشى ھەدەي لە كۆمەلگەي كوردا وارىدا، بەلام جىتى ھەلۇتىستە كەردىنى جىتىيە بەدەي لە پال ھەولى كچەكەدا، رىتكخراوه كانى كۆمەللى شارستانى و فەرمانپەوايان پېتىوست و گۈنگە ھەلۇتىستەيان ھەبىت لەمەر گۈزىنى ناراستە بۇچۇونى ھەرىيەك لەو خىزان و بىندىمالانە و بىنپەكەنە نەو رىتكەرىيانە بەمەبەستى كەمكەنەدە و نەھېشتنى قورىبانىيە كان لەم بارەيدە كە مافىتكى رەواي مەرۆۋە كانە مافى ھەلبىزاردىيان ھەبىت بۇ ھاوسەرگىرى.

نامه‌ی یهک

نازیزم زور جار مرؤوف هینده عاشقه و روح و دلی پره له سوزداری و ثدوین
بوق بدرامبهره کهی، هدولی دروازه‌ی جیاوازتر دهداش بوق بدتالکردنده و
دبرپرینه کانی تا که متر نازاریه خش و زیاتر له گله لیدا ژیان بگوزه‌ریشی، بزیمه
نامه‌نوسینم کرده دروازه‌یه کی تری قسمه کردن و بدتالکردنده نه و روحه‌ی له
ناخدا تامه‌زروتنه، چونکه ههست ده کدم نه و ساته‌ی له گله لتمدای بیت ده کدم و
نه و ساته‌ی ده رؤیت و دوورده که ویته وه زیاتر و زیاتر و هه میشه له چاوه‌روانی
سده‌رله‌نوی بینینه‌وهت ده که مسه وه، بزیمه ثومینیده وارم هه میشه نامه کانمان
پیکده وه بریاری لیتبدهین و پیتکده وه نوسینه کانی تومار بکهین تا هه میشه
پیکده وه بیخویتینه وه و بیتته به شیکی دانه‌براوی میثزو و یاده‌وریه کانی
ژیانمان.

نازیزم ته گهرچی سالانیکه پیکده و ژیان ده گوزه ریتین و هده میشه پیکده و دین، به لام نه و کاتانه‌ی له گه لتدام و له بدرام به رمدایت له گهان نهوده هدست به نارامیی و ناسوده‌یی ده کم، له همان کاتندا دلم له دله راوکیدا دهیت و ترسی نه و ساته وختی هدیه که مالناوایت لیده کات یان تز مالناوایم لیبکهیت، نه گهرچی له باری دووه‌مدا نهک تنهایبرت ده کم، به لکو له دوای تزوه که سیکی ناناسایی دهیم و تنهها و تدنها به یاده و هریه کانی تزوه ژیان ده گوزه ریتم و تییده په ریتم. و اته لهو کاته شدا ژیانیک نایتیت بی تز و هناسه یهک نایتیت بی بونی تز و روزنیک تینایه درن بی یاده و هری تز.

نازیزم سهیر لدهدایه له گهلمدا دهژیت و رۆزانه دهتبیشم، بدلام بیت
ده کم، باودشت پیا ده کم، بدلام بیت ده کم، نزیکم لیت بیت نه کم، جهسته
ناویتهی جهسته‌تەو رۆحم تینکەل به رۆحت و هەناسەم نزیک هەناسەت، بدلام
ھەر بیت ده کم.

داخۇ نەوه ج ھیزىتكى نەفسوناوى و خوداوهنە كە ئەو ھەستەي پى
بەخشىوين؟ چ قەدەرىتكە بە يەكتى ناساندىن؟ چ باودېتكە كە مەمانەي خستە
نىتو دل و دەرەنگانەوە؟ بدلام ھەر تىنۇسى يەكتى بىن و بىرى يەكتى بىكەين، رېز و
خۆشدويسىتىمان رۆز لە دواي رۆز بىز يەكتى زىياد بکات، داخۇ نەوه خەلاتىنى
خوداوهنە بق دوو مروقى ناوازە و دەگەمن و مەرۆقدۆست؟ نەوه بەھەرى خودا و
ھیزى خوداوهنە كە وا دەكات نەتوانىن بە يەكتى نامىز بىن؟ نەوه وىست و
قەدەرىتكە كە دەرهەي تواناي ھەر دووكمان كاتى يەكتى بىنин و پىتكەدە ۋىغانان
ئارەزوی توانەوە و چۈونە ناخى يەكتىمان ھەبىت و ئارەزومەندىن كە بويزانە
سنۇورى ھەممۇ شەرم و پەرەدە و نامؤىيىك لە گەل يەكتىدا بىدەزىنин و باوداشى
نارامى و پىر لە خۆشەویستى و مەرۆبى بە يەكتىدا بىكەين.

نازیزم دەزانى گەرنگى و سەرسامى و گەورەبى نەو پەيوەندىيەمان نەھىتى و
جىياوازىيدە كە لەمەدا بەر جەستە دەبىت و لەۋەدا خۆى دەبىنیتەوە كە دوو
مەرۆقى زۆر جىياوازىن و دواتر پىتىمان دەلىت ئىتوھ بەھەدار و بەختەوەرن بەو
عەشق و خۆشەویستىيە راستەقىنه يەئى كە زۆر دەگەنە دەست مەرۆقەكان
بکەۋىت و وەك دوو ھاوسەر لەم كۆمەلگە يەدا پىتى بىگەن.

تقم خوشده ویت، نهی تق؟!

بؤیه دواجار خۆمان بە بەخته وەر زانی و جىئى شانازى يەكتريش بۇوين.
نەمەش پەيوەندى بەو بناغە تۈكىدە و سەرە كىيىھە و ھەبۇو كە بە
بىرۇباوهە كاغان، بە مرۆزبۇوغان، بە راستگۆزىمان، بە رۆشنېرى و
يەكتىقىبولكىردىغان بەيەكىگە يىشتىن و رىز و مەتمانە و باوهەپۇغان بەيدەكتى بۇوه
درىزىھە و بەردەوامبۇونى پەيوەندى و پىتكەوە بۇوغان لە گەل يەكتىدا.

نامەي دوو

نازىزم، نەمرۆزى پىتكەوە ژىاغان يەكتىكە لە رۆزە تايىدەت و دەگەمن و
جىاواز و ناوازە كان، رۆزىتكە جوداتر لە ھەممۇ رۆزە كانى مىشۇوى ژىاغان.

نازىزم نەمرۆز ھەلداندەويە لەپەرەيدەكى نوى و نوسىينىتكى نوى و
ناپاستىدەكى نوبىي نېۋاغان لە خۇز دەگرىت، نەمرۆز نامەيدەكى تايىدەت و
جىاوازتر لەنامە مىشۇوېسەكانى دىكە لە خۇز دەگرىت، نامەيدەك كە تەقلە و
سوزدارى تىتكەل و ناوىتتەيدە بەيدەكتە، تامەيدەك تىتكەل بە نەقلانىدەت.

نازىزم نەزانى لە پۈزىسى خۇشەويسىتىدا زۇر جار تەقلانىدەت واتاو
مانايدەكى بىي واتا لە خۇز دەگرىت، دەزانى شەو ساتانىمى نەقلانىدەت دەيھەۋېتى
خۇزى دەللا بىكەت، قىزىدەن دەبىت لەو ساتەدەختانىدى دەيھەۋېت زال بىت بەسەر
پەيوەندىدەكى پەر لە سۆزدارى و نەدوين و خۇشەويسىتى و ناوىتتەبۇونى جەستە
و رۆحى دوو مرۆز كە تەنها و تەنها يەكتىيان خۇش دەۋېت بە ھەممۇ
مانايدەكى مرۆۋايدەتى، خۇشەويسىتىدەكى دەگەمن و كەمۈتنە،
خۇشەويسىتىدەكى دوور لە بەرژەونى دەپلان، خۇشەويسىتىدەك كە

پیکهاته و سروشته که سایدتی هریه که مان و بیرونیا و ده مرقیی و به رژه ندیمه
گشتیمه کان زیاتر لدیه کتری نزیک کردینه و ده که لد ماوهیده کی کورتتا تو ایمان
متمانه بدیه کتر بکهین و تیکه ل بدیه کتر بین و لد زیر سه قفیکی پیکه و دیدا
زیان بگوزه درین، خوش ویستیمه که خودا وند یارمدتی درمان بود
لده بیده کگه یشن و ناویته بون و لمه همان کاتمه لد بد خشینی خنده و خوشی
و زورده خنه و پیکه نین پیمان، له بونمان به گیانیک لدیه ک جهسته دا، مرقیک
له روحینکدا، هستیک له هناسه یه کدا، در برینیک له ساته و دختیکدا و
تیگه یشتینیک له گوشه نیگایه کدوه.

خوش ویستیمه که هریه که یان را بمالیت له که سایدتی خوبیان و ببنه ثه و
دوو خوش ویسته هدمیشه تامه زری یه کتری بن، خوش ویستیمه که
هریه که یان حذب به پاراستن و بد خشندی نه دیت بکهنه و هیتدی هیدی به
نه قلیه تینکی رزشنبراندی مرقیی مامدنه له گهله نه قلن و ده رونیی یه کتردا
بکهنه که به هیچ شیوه یه ک نه یانه ویت نازار به یه کتر بگهینه و بید له
به رد و امی ژیانی داهاتو و یان بکهنه و بز ته او کدری یه کتر.

نازیزم نه دهی من و تز پیکه و گری ده دات له ماوهی پیکه و دیانمان
رژهیت و ناخیکی ده گمنه که زور به کدمی دوو مرقیه بگنه نه نه ده هسته،
بگدن به لوتکه و بالاترین هست و ناخی خوش ویستی.

بزیه به خته و دهی نیمه له و دا بد جهسته دهیت به و دی له ژیاندا یه کتر یان
ناسی و له میثروشدا و دک دووانه یه کی عاشقانه ده گمنه له پهراو و لا په رهیه /
میثروودا خوش ویستیمه که مان تؤمار کرد. په یوندی نیانمان ببیته یه کینک له
یاده دریه کانی له گوییمان و میثروی ژیانمان بزرنگیتده، بزیه نه ده

توم خوشده ویست، نهی تو؟!

په یوهندیمه نیتواغانه وا ده کات هدمیشه دلسوزو بهوهفا و خدمخوری يه کتر بین
و تینکه لبونی هدناسه و گشت تندامانی تری جدسته مانه ناویته بونیتکی
رؤحی ده گمن و نوازه پینکده هیتنی که گه شاوهتر و جوانتر و نارامیی و
ناسوده بی به هزر و میشک و دروغان ده بخشیتده، ته مانه و هدمورو ته
هدسته رؤحیانه تر که هیچ نوین و باسکردتیک به تندازه هدسته کان
ناگات و تنهها و تنهها له ناخ و رؤحماندا قولیپ ده دات و جار به جار فرمیتسکی
بیدکردن و یاد کردنده وی يه کتریمان بدپیر ده هیتنیتده.

چونکه نیمه بیوین به بدشیک له میژرو و لاپهره کانی ژیاغان و چووینه
خوینی يه کتریمه و هدنگاوه کانی دلسوزی و بهوهفایی و خدمخوریان بز يه کتری
به ناگامان ده هیتنیتده و پیمان ده لیت چاوه و دان بن.

بیویه پینویسته خوشده ویستی ناخمان هدمیشه بیسته قدلغانیلک بز
متمانه بیوونی زیاتر بدیه کتر و باوه بیوون و دلسوزی ده فاداری و خدمخوری و
بدنه نگاوه هائی زیاترمان.

ماوهاتده بلیم تازیزم خوشده ویستی نه ده توانی مالئا ای بکات و
نده شیپکه هدر گیز قابیلی فدو تانه، ده شیت دان بدخویدا بگرت و به مهزنی
بیتیتده و له مهمان کاتلا بد رگه هدمورو شتیک بگری، چونکه به هدمورو
خوشی و ناخوشیمه کانیتده گه یشنی دوو مرؤف به خوشده ویستی راسته قینه و
پینکده ژیانیشیان له زیر سه قفیتکی خوشده ویستیدا گله لیک مانا بد خشنه بز
ژیانی مرؤفه کان، چونکه خوشده ویستی نه کورتخایه نه و نه داده مرکیتده و
تدناندت به دابرانی دوو که سه که ش ژیله مژ و روونه قی هدر ده میتینیت و
نافووتینت.

نامه‌ی سی

نازیزم سده رکردن ت نه گهرچی کورت بیت، به لام هدر دور گدوتنه و دت
ههستینکی جیاوازی نامؤیون به ناخ ده به خشیت، چونکه نه و کاته‌ی له شار
ده بیت، شار تامیکی تر و مال ردونه قینکی تر و ناخ گهشاوه‌یه کی تر و سیماش
دهم به خندنده‌یه کی دیکه دنویتی، روح هدست به ثارامی زیاتر و دل ههست
به ناسوده‌یی زورتر و نه قل گهشینانه تر دروانیته ژیان، بقیه هدموو چرکه
ساتینکی دوره که وتنه و دت نثارامی و ناجیتگیری و دله راوکی و چاوه‌روانی له
ناخدا دروست ده کات که هدموسه رقالکردنیک ناتوانن بز ساته و دختیک
له بیت ده رکه ن و له بدرچارت لابدن و له نه قل و هزدا بتسرپنه و د.

نازیزم نه و ساته‌ی له دور و لاته‌هه زور بیت ده کردین و ده تووت: "چونن و
خدربکی چین؟" به نده به پیکده‌نینه و دلامی ده دایته و دتی: "خدمی نیمه‌ت
نه بیت، نه و نیمه به خندن و پیکده‌نینه و دلامت دده‌مده که دواته زور
باشین"، به لام نازیزم له راستیدا نه و قاقای پیکده‌نینه ته‌نها دربرینیک بwoo تا
ثارامیت پی ببه‌حشم که زور باشین، خندنده‌یه ک بwoo که ویستم که میک
بیت‌اقه‌تیت بره‌ویتینه و دهولیک بwoo تا زه‌رده‌خنه‌یه ک بخده‌ینه سدر لیوانت،
گهشینیه ک بwoo تا بتوانیت بدرگری دوری و نامزی و بیت‌اقه‌تیت بکه‌یت،
هیزی خوش‌دوستیه ک بwoo که ده‌مویست له و پیکده‌نینه و پیت ببه‌حشم تا
خوت، خوت بیت له گه‌ل ده‌روریده کانی مامه‌له‌یان له گه‌لدا ده‌که‌یت و چیز و
خوشی له و گه‌شته‌ت ببینی. وشه گه‌لیک بwoo تا له ریگه‌یده و چاوه گه‌شہ کانت
بریقدارتر، گوپه کانت سورتر، ده‌موچارت پر له سوزتر بنوینیت، لیوه کانت

توم خوشده ویت، نهی توق؟!

همیشه دامبه پیتکدنین ببینرین و هیزی خوشده ویسته کدت ببیته قله لغایتیک
بوت تا بدرگری زیاتر و بدرهم و داهینانی زیاترت هدیت. گه شبینییه ک بوو
که دورت خدمه و له دله راوکی و ناثارامیی و بیتاقدتی، دلنيابونه و بوو
بوت لهوهی خوشده ویسته کدت ثاماده ویه تنزک تنزک له خویشی خوشی و هیزی
خوشی و دل و روحی خوشی پیتبه خشیت گهر لمسه ر حسابی جهسته خوشی
بوو. چونکه له راستیدا ناخی خوشده ویسته که یشت له تو زیاتر ویلت بوو و
بیی ده کردیت، له دله کهی تو زیاتر تامه زروت بوو، له روحی تو زیاتر قولپی
بوت دهدا، له هدستی تو زیاتر بی نارام بوو بوو، له جهسته تو زیاتر
ناره زووی تاویته بونت بوو و له تو ش زیاتر عهشقی بینیت و شهیدای باوهش
پر له نارامیی و سوزه کدت بوو. بگره دوریت له و ساتهدا که بو یه کدم جار
بوو به نهندازه یه ک شه کدتی کردم که تدواو نه خوش و بیتارامیی کرد بوم و بو
یه کدم جارم بوو نازاریکی تاییدت و که موینه بدخوه بیینم، نازاریکی
جهسته بی و درونیی و فسله جی که تدهها و تدهها بد بینین و هاتندودت
ساریز ده بوو و ده مختتمه ده خی جaran، بدلام له گلن هدموو نهواندشا
نه مده ویست پیت بلیم و بیتاقدت بکدم تا دیسته و ناومان و پیت ده لین
نیدی زوو زوو سه فدر مده که یان دور مده که وره و، نه مده ویست وا خوم نیشان
بدم تا بتوانم هیزت پی بید خشم و نهجه بارگرانییه ک بو تو ساته و ختدی
بیتاقت برویت لهوهی. نهودش له باور بونه و بوو بهوهی هدمیشه گهر لمسه
حسابی هدست و جهسته و ناخی خوم بوو نایدلم ببمه ما یهی نازار و بیتاقی
و نیگه رایت. بدنس تدهها له بدر یه ک هؤ، نهودش له بدر نهوهی توم خوش
دویت!

نامه‌ی چوار

گفت‌گزیه کی کراوه له نیوان نهقل و دلدا!

دل: له ساته‌هی بق یه بجار درفدهم به خوم دا گدر بق ساته وختیکیش
بیت به سه‌ر نه‌قلدا زال هم، نه‌قل نایه‌لیت نارام هم و بردده‌رام پیتم دله‌ی چون و
بز؟ نه‌قل نایه‌ویت بق یه کجاريش لیتم تینیگات و خزی بخاته جینم و نازانی
چند ماندو ده‌هم و چند بد‌گری و فشار له‌خوم ده‌که‌م، بدلام هیزیکی به‌هیز
و روحانی و خواهی له ناخدا به‌رام‌به‌ر تاقه که‌ستیک له ساته وختیکدا له
بد‌گریکردن و‌ستا و رتبی بدیه کتر یلین "خوشم نه‌ویت"؟

نه‌قل: گله‌بیت لی بیت بق خوت گدیاندزته نه‌و باره ناثارامیمه؟ ناترسیت
له‌نیو نه‌م کزمه‌لگه جه‌نگه‌لستانه‌دا روزیک بیت په‌شیمان بیت‌هود؟ خوتز له‌و
که‌سایه‌تیبه بوویت که زور که‌م باوه‌رت به پیاوی نه‌م کزمه‌لگدیه هه‌بوو نه‌ی
چون و بز؟

دل: مرؤثیکی و‌ک خوم، روحیکی هاوشیوه‌ی ده‌گمنی و‌ک خوم،
که‌سایه‌تیبه کی به‌هیز و بد‌بیو‌باودر و بویر و چاونه‌ترس و مرؤقدست و
کوردپه‌روهاری و‌ک خوم و ته‌نانه‌ت گهر قسه‌ش نه‌که‌م ده‌خوینیت‌هود، زور جار تا
خه‌فه‌تی نه‌ده‌می ده‌مه‌وی شتیکی لی بشارمه‌وه خزی هه‌ستی پی ده‌کات و
ده‌یزانیت! ده‌مه‌ویت نه‌قل له‌وه بگات که نه‌مه بی‌پلان و بد‌رژه‌ووندیمه. زور
جار به بیینین و نه‌بیینینی، به ده‌نگی، به ناوی، به هه‌ست و وشه‌کانی.... له‌ناو
روح‌مدا دیت و ده‌چیت نیدی لیدانی تریه‌کانی دل ناجینگیر و ناثارام دین و
ده‌چن، سه‌راتاپای هورمزنه‌کانی له‌ش ده‌که‌ونه جووله و گزبانکاری و

نقم خوشده‌ویت، نهی تو؟!

جینگوی کیتان دهست پی دهکات، خوین له جهستهدا گهمه دهکات و
بوزیاد بیونی تریه کانی دل، پلهی گدرمی لدشیش له چند شوینیتکی
جهستهدا پهنهگ دهخواهده و له پال همناسه و گدرمی لدشی بهرام به ردا ناخ
قولپ دههات و ثاره زووی نهوده دهکات نهقل گهر بز ساته وختیکیش بیت
مولهت و دربگریت، تا ساتیک ثارامیی به رفع بیدخشیت، تیکدل به دل و
رذحی نهودیدی، نه گدرچی نهقل له ساته وختهدا زور جار دامانده چله کینی و
نایه لئی خزمان، خزمان بین..

دل: ده زامن نز دهه ویت جیاوازی و تایبه تمدنیتی که سایه‌تی خزمانم به بیر
بھینیتهوه، ترسی نهودت هدیه که چون توانیم متمانه بکدم، بدلام زور که س
لهوه تیناگات که قددرتیکی خوداوند و هدستیکی رذحی بی پلان و بی
به رژه وندی ناخی جولاندم له بدرام به رتدنها مرؤفیتک له کوی مرؤفه کانی
سدر زه مین، کوی ندو مرؤفانهی به دریشایی میزروی ژیانم ناسیومن و
مامه‌لدم له گدل کردون و ههولیان داوه تا ره زامه‌ندیم به دهست بھیتن،
مرؤفگه‌لیک که خوازیاری گوپینه‌وهی ته‌نها و شدیه کی جوان و هدستیکی
جیاوازو دربپینیتکی سوزداری و خندنده‌یهک بون، بدلام بوقره که ساتیکیش بون
بیت نهیانتوانیوه سدرنج راکیش بن بزم و دلم زالکدن به سدر نهقل‌مدا.

نهقل: نهی تو نازانیت له کزمه‌لیکدا ده زین خوشده‌ویستی تیایدا
قده‌غه‌یه، بی‌متمانه‌بی و بی باوری لدو پریدایه، راستگویی له قهیراندایه،
راستی و دروستی جیسی ناییتهوه و گوزارشتکردنی مرؤفه کانیش بز یه کتری

حدرامکراوه و دهربپینی ههسته کانیش نهنگی و شدرم و بقدهیه تهنانهت له
نیتوهندی هاوسره کانیشد! بؤیه سنووریه زاندنی ته و هینله سورانهی
مرؤفه کانیش بؤ مرؤفی دیکه یان داناره و کۆمه لیش کردوویه تی به دهستور و
حوكمی توندی بهسهر مرؤفه کاندا چه سپاندووه به تایبەت بهسهر مرؤفه پله
دووه کاندا که به ره گەزى دووه و پله دووه مرؤفایدەتی ناوزەند کراون سزاي
جۇرىيە جۇرىي نامرۇۋانەی لىتەكە وىتەوە.

دل: توانى زۇر گەورەتى لەسەر نەم رووي زەمینە ھەيدە و زۇرتىك لە
دەسەلاتداران و بەرپرسان و مرۇقدۇستان و مرۇفە کانى دى لىتى بىتەنگ يان
بىتناگان، تایا بق دەبىت دەربپین و بېپياردان و خواستى مرۇۋ بەشىۋەيدە كى
ناشکراو بى پەردە بچىتە رىزى توانە گەورە کانە وە؟ بق نەبىت خۆشەویستى
مرۇۋ بق مرۇۋ بىتە بىت لە کاتىتكىدا هىچ شتىك نىيە بى بۇونى خۆشەویستى
لەدایك بىتت؟ بق نەبىت پەيوەندىيە کان گەر بە نەپىنى و دوور لە بەرچاوى
خەلکى بىت ناسايى بىت و بە ناشکرايى توانى گەورە لىتكە وىتەوە؟ نەمە
بەپىتى ج بندەمايدە كى مرۇپى و ج دەستور و رىساوناين و ياسايدە دەبىت
مرۇفە کان لە سەرەتاپىتىن مافى خۇيان بىتەش بکرىن و نەتوانن بلىن بەلىنى
"خۇشم دەپەت" و دەمەوەت ببىمە هاوسرى ژيانى. بق دەبىت دابونە رىتە کانى
نەم کۆمەلگە يە بەشىۋەيدەك بن كە بە ناچارى مرۇفە کان فىرى درۆگىردن و
نەپىنى و شاراوه بىيى و شاردنە و بکەن، لە کاتىتكىدا نەنجامدانى نەوانە پېتىستە
ھەموو يان بچەنە بارى توانى گەورە و سزاي مرۇفە کانى لىتكە وىتەوە، نەك

نقم خوشده‌ویست، نهی تز؟!

راستی و راستگویی و خوشدویستی و شدفایفه که له هدموو کومه لگه
مرؤییه کاندا نهوانه دهبنه بندهما و سه‌رچاوهی سدره‌کیی ناکاریی مرؤقه‌کان،
نهک ناکار له پارچه یان بهشیتکی جهسته‌ی مرؤشی میینه‌دا کوزبیته‌وه و
سزای گهوره و کوشتنی لیبکده‌ویته‌وه.

نهقل: نهوه کاری تز نییه و به توش چاره‌سدری هدموو نهود کیشانه
ناکریت؟

دل: به پیچه‌وانده نهوه کاری من و سه‌دانی ودک منه که گیرزدهن لدم
کومه لگدیدا و روزانه مافیان پیشیتلده کریت و هدقیان لیتده‌سدندریته‌وه و
بیبهش ده کرین له سدره‌تاپیستین مافیان و رینگه‌ی نهوه‌یان پی نادریت که
بگهن به خوشدویسته که یان و تهنانه‌ت ودک مرؤقیش حسایان پز ناکریت.

دهیان کچ مافی بپیاردادانی خوشدویستی و بوون به هاوسر و دایکایه‌تیان
لی داسه‌تریته‌وه، سه‌دان کچ دور له ره‌زامه‌ندی خویان بهشوو دهدرین و
همزاره‌ها کچ بووندته قوریانی کلتور و دابونه‌ریتیکی سه‌پیتر اوی خیل و
تاییه‌فه جوزیه‌جوزه‌کانی که له ده‌ردوی چوارچیوهی خویان نه‌جامدانی
هاوسدرگیری بشه و قدداغه و تاوانه. نهوه نه‌رک و کاری سه‌دان که‌سی ودک
نیمه و نهوان و نهوانیتره، نه‌رکی تیتمدیه ده‌نگی ناره‌زایی بدرزیکه‌ینده و
قوریانی بدیین له پیتناو ده‌رچوون له کوزیلایه‌تی و ستمکاری. له پیتناو
به‌خته‌هاری و خوشگوزه‌رانیی و چه‌سپاندنی مافه‌کانی مرؤژه و ده‌رچوونی
مرؤقه‌کان له دونیای کوزیلایه‌تی و ستمکاری و توندوتیزی و
مامدله‌کردنیکی نامرویی تا بتوانن نازاد بن و به نازادی بژین و تام و چیزی

نازادی بچیز، بق ته وهی چیز مرؤژه کان له تاریکیدا ژیان نه گوزه ریتن و به رفتار و هه لسوکه وتی ناشایسته و که میی مامده لهیان له گه لدا نه کریت. بق نهیت له ژیاندا ودک مرؤفیک هه سته کام خده بکم کاتیک بق یه که مجار هه سته کی گهوره تر، روحینکی پر له سوژتر، ده رونیکی بینگه ردت، مرؤفینکی گهوره و خوش ویسته به میهره بانی و گهوری خوی که زور شتمان وه کیهک و هاویشه ملکه چی به دل کرد و وتی با غهدر له و قهدره خواهیه نه کهین که تیمهی به یه کتر ناساند و نزیکی کردینه وه و روز له دوای روز خوش ویستیمان بق یه کتر زیاتر بوو و پیکه و ببوون و ژیانمان تومیتد به خشت بوو بق هه مسوو دوو خوش دویست و هاویسه ره کانی دی، بق ناته وی لیم تیبگهیت که ندویش ودک من وایه و هه میشه هه ولی پاراستنم ده دات و که سایه تی هدر دوو کمانی مه بدسته، بگره له هه سته وه رتین کاتدا هدوی پاراستنی یه کتر یمانداوه. بق یه دلیام له دله کدی تر و ندویش به رده دوام دوپاتی نه و ده کاته و ده لیت: "منیش ودک تزم و تزم زور خوش دویت".

نه قل: کدو اته خوتان به ریسیاریتی ده ره نجامه کان و ناره زایی و ملکه چنه ببوونی خوتان له بهرام بدر دابونه ریتی کۆمەل بگرنه نهست، بق یه هنگاری زووتر و نه قلانیت لەم مەسەلە یهدا له پیتناو پاراستنی نامانجی گهورهی هه مە لایدنەی په یوندیسە کان کاریکی گرنگ و باشد، به لام نه مەش پیتویستی به قوریانی و زالبون و بویبری هدیه تا هاویسەنگی هه مسوو کۆلە کە کان نزیک له یدک رابگرن و مەسەلە و په یوندیسە کان له مەسەلە تاکه وه در چن و بینه به مەسەلە گشت و له پیتناوی گشتدا بیت.

توم خوشده ویت، نهی تو؟!

دل : نازاربه خشنه و بی گرفت نییه.

ندقلن : بیگومان مرؤفی گدوره و نامانجی گدوره و مهسله‌ی گدوره،
قوریانی گدوره‌ی گدره که.

دل : له پیتناویدا ناماشه‌ی هدموو قوریانییه کم، چونکه دهیهینیت.

نهقلن : گرنگ بدرده‌وامی و نهنجامه، بدرده‌وام نهقلن نانارام و ناجینگیه و
ویله، دلیلک بدرده‌وام له دله‌راوکی و ترس و چاوه‌پوانیدا ژیان ده گوزه‌رینیت،
نازاره‌کانی جهستدیک که به‌هی هاو‌سندگ را گرتني نهقلن و دله‌وه بوته هزی
گرزبون و فشار و که‌تنه‌وی نازاریکی درونی و جدسته‌ی که
نهندروستیتی خستوته ژیر مهترسییه‌وه، دله‌راوکیتیک که هه‌میشه له
چاوه‌پوانیدا بیت. دهیت تاکه‌ی و چهند بتوانی بدرده‌وامییه‌تی هه‌بیت؟

دل : راسته نازاره‌کانم که‌موئنه و زیانبه‌خشن بو خودی خوم، بدلام
هدسته‌کدم سه‌راپای نازاره‌کانم جیاوازن و دهیتله به‌شیک له یاده‌هربیده‌کانی
نه، نازاریک وینه‌ی نه‌وی تیندا بددیده‌کدم و دل و روحی نه‌وی تیندا دهیشم،
خوشه‌ویستی و بده‌فایی و دلسوزی و سوز و بایدختی نه‌وی تیندا ده‌دزمه‌وه،
نازاریک که بدرده‌وامیدت ده‌دات به پیتکه‌هبوغان، به بینینی ده‌موچاریکی
که‌موئنه و پر سوز و خوشه‌ویستی و به‌تنه‌نگه‌هبوون و ریز و حسابکردن بو
هدسته‌کانم، گرزبونیتک که خوشه‌ویستی نه‌وی تیندا دهیشم خوینبده‌ریونیتک که
فرمیسکی چاوه‌کانی نه‌وی تیندا بده‌کدم، نازاریک که به هدسته پر
سوزه‌کانی نازاره‌کانم ده‌په‌وینیتده و گدر بو ساتیکیش بووه ده‌چمه نیتو روحیتکی
راسته‌قینه‌ی پر سوز و خوشه‌ویستی مرؤیسانه، بویه نازاره‌کانم به جیاواز

دەبىئىم كە تىتكەل و ناوىتتەيە بە رۆزھىتكى ھاوشىۋەي وەك خۇم و يىنگومان
ھەممۇ نەوانەش بىن قوربانى نابىت.

تەقلۇن : كەواتە گەيشتىتىنە تەنجام. بەوهى قوربانى بىدەن.

دلان : دەزانم سەخت و نازارىبەخشە، بەلام راستىيەكى واقعىيە و دەبىت لەم
رودوھەنگاواي بىن بىن، راستە قوربانى گەردەك، بەلام قوربانىيەك لەپىتناو
گەيشتنى خۆشەويسىتە كانى دى بەيەكتى، هىتاناھە كايەوهى واقعىتىكى جوداتر لە
واقعى ئىتىمە كە مىرۆقەكان لەيەكتى جىادە كاتەوە و نايەلەن بەيەكتى بىگەن،
واقعىتىكى ساختىو فىتلەواي كە ھەممۇ شتەكان روکەشنى، زۆرىتكى لە
پەيوەندىيەكان لەسەر بىندىماي درۆكىردن و شاردىندا و بدرەزەندىيەكان پىتكەوە
گىرىتىراون، پەيوەندىيەك لەسەر حسابى پەيوەندىيەكى تر و مىرۆقىنىكى تر و
ژيانىتىكى دىكەي تر كە ھەممۇ نەمانەن دەچنە نىتوەندى ناثاكارىي و
نامەرۆقانەوە.

تەقلۇن : ھەممۇ نەوانەي باسى لىتوھە دەكەيت راستىن، بەلام بۇتە نەريتە
باوهە كانى نەم كۆمەلگەيەي پىن دەناسرىتتەوە و تۆش وەك نەوانىت و دالنیا بن
لەوهى بە پاراستنى يادەورىيە جوانە كانىتان دەتوانن كارى گەورەتر و پتەوتىر بە
تەنجام بىگەيەنن. بەختەورىش بن بەوهى ھەردووكتان دوو مىرۆقى گەورەن و بە
گەورەيىي يەكتىيتان ناسىيە و بە گەورەيىش دەمىننەوە لە بىرۇ ھۆشى يەكتىيدا
تا دواستاتى تەمەنلى ژيانىتان.

قوم خوشده ویت، نهی تۆ؟!

دل: نەگەرچى تۆ خۆت نارە نەقل و واتە وا پیتویست دەکات بە ئاقلاندەتر
بپوانیتە پەبۈندىيى و پىتاویست و واقعە مىزىيە كان، بىلام دەتونام پىت بلېم
نەمە نەو پەرى سىتمە و نەو سىتمانى لەم كۆمەلگەيد و لەم ولاتە و لەۋىزىر
سايدى نەم نايىندا ئەنجامدەدرىت كەمۇيىتە و دوورە لە ھەممۇ بەها مىزىيى و
كۆمەلایەتى و تەنانەت نايىنېيەكانووه لە كاتىكدا زۆر شتى گەورەتەر و
مىزىيدا ئەرلىك و خەتلەرناكىر ھەيد ئەنجامدەدرىت بىتەنگى لەئاستىدا دەكىيت و
ناھەقىيە بە مافى مىللەت و خەلک و كۆمەل و تەنانەت مىشۇوش و كەسىش
مافى ئەوە نادات بەخۇى بلىچۇن و بۇ؟
نەقل: چاودۇران بە.

دل: دلىنام و مەتمانى تەواوم بەو مىزقە ھەيد كە تەنها كەسە لە
مىزقىبۇنى من و كەسايدىتى و ناسنامى من گەيشتۇوه و پىتكەوه تا مىردىن
يەكتى دەپارىزىن و بىلىتىمان بەيەكتى داوه كە ھەمىشە بەۋەقا و پالپىشت و
يەكتىمان خوش بويت و پىتكەوه پىزىزى گەورە و گەورەتەر بۇ خزمەتى گشت
نەنجام بەدين، ھەرروك چۇن دلىنام و باودرم بەوە ھەيد كە خودى مىزقە
چەوساوه و مىزقىدۇست و كۆزىلەكان دېبىنە هوئى بەزاندى بىرىدەست و
شىكەندىنى سىنورەكانى ناھەدقى و يېمافييەكان، ھەرروھا نەو كەسانەن كە بە
ھىيز و توانا و كۆزلىنەدەيان كلىتورىتكى نوى و ژيانىتكى نويت و واقعىتكى
نويتىن دەھىتنە بۇون كە ھەممۇ دوو خوشەويست و مىزقەكانى تر لەسايدى
بەرھەمەكانى نەواندا ژيان بە جىاواز و خوشىيەكى جىاواز تەوه بىگۈزەرىتىن.

نامه‌ی پیتچ

نازیزم قه‌دهر ئیتمه‌ی بەیەك ناشنا کرد، بەلام ماوهیه کی کورتى يەكتناسینمان، میژویه کی جیاواز و تایبیت و دریژخایه‌نى بۆ بەدیھیتاناين، پەیودندييە کی تۆكمە‌ی دەگمەنى نیشانداين کە كەم مرۆڤ لەم كۆمەلەدا بتوانن پىئى ناشنا بن و بتوانن نازادانه بى هېچ دوودلىيەك متمانه بەیەك بکەن و باوه‌پیان بەیەكتر ھەبیت و بچنە ناخ و رۆح و ناخ و هەزر وجەستەتى يەكترسىدە، نازادىيە کی راستەقىنەتى پى بەخشىن کە چىش و ھەستى تایبیتى ھەبوو بۆمان، دورى لە ھەموو ترس و دلەپاوكى و نانارامىيەك بۆ مرۆڤ. ساتە وختىيەك كە خۆمان، خۆمان بىن و وەك ئەدوھى رۆح و دل و دەرۇون و گىانىتكى بىن لەدۇو جەستەدا و بىگە لە يەك جەستەشدا، ئەمە زىادەرۆپى و زمانشىرىنى نىيە کە دەلىم لەيەك جەستەدا، چۈنكە دلىبا به ھەستىردىمان بە نازارەكانى يەكتى و خوتىندەوەمان بۆ ھەست و دەرونىيى يەكتى و تىنگەيشتنمان تەنها بەسەير كەرن و چاوش تىپرىيەنەنلىكى يەكتى و دلىبابۇنمان بە نزىكىبۇنەوەيە کى يەكتى و بىركەردىمان بۆ يەكتى لەو ساتە وختانەتى لەگەل يەكىن يان دورى لەيدەكتى ئە دلىنەوابىن و شانازى و متمانەيدمان پى دەبەخشىت كە بلىتىن گىانىتكىن لە يەك جەستەدا. ئەمانە ھەمووی ھەست و تايىەتەندىتى خۆى ھەيد بۆمان كە بەدرىۋابى میژوومان تۆماركەنەكەى و مانەوھى لاي ھەردووكمان دەبیت و قۇناغ بە قۇناغ ھىز و خۆشەوېستىمان پى دەبەخشىت.

نازیزم بۇونى ئەو خۆشەویستییە قول و رۆحمدان بۇر کە ھیندە بەھیز
وجیاواز و لە خوتىماندا قولپى دەدا وايىكەد بتوانىن كە سنورى جەستە و
پەردەي شەرم و ھەممۇ تابۇڭان بشكىنин، گۈنگ نازادانە پېتکەدە شەغانمان و
بەدەش مىئۇۋۆيىھە كى گەشمان تۆمار كرد لە لاپدرەكانى ژيانغان، چونكە سەتمەدە
مرۆڤ لە نىتەندىتكەدا ژيان بگۈزەرتىتىت و لە ماناي نازادى نەگەيشتىتىت و
سەتمەرىش لەوە ئەو ساتەيدە كە لە ماناي نازادى گەيشتىتىت و نەتوانىتىت
پىادەي بىكات، لە ھەممۇ ئەو ساتەدەختانەش كە سەتمەرىنيانە نەۋەيدە كاتىكە
مرۆققىتىكى دى دەناسى و بە ھەمان شىتەدە تۆز لە ماناي نازادى گەيشتۇوه،
نەتوانىن پېتکەدە نازادانە نازاد بن بويە لوتكەدى مرۆققىبۇون بۆ خۆناناسىن و
دۆزىنەدەي ناسنامەي خودى خۆى گەيشتنە بە نازادى و نازادبۇون لە نىتowan
مرۆققە كاندا كە ھەردووكمان ھەستمان بدو نازادىيە كرد و پېتکەدە رىتىشمان
بۆ نازادىيە كامان ھەبۇو، چونكە ھەردووكمان ودك دوو مرۆڤى وەكىدك بۇونىن
لە بۆچۇون و زۆرىتكە لە يۈركەندە و ھەنگاوه كامان دواتر ھەر ھەردووكمان و
ھەممۇ ئەوانەي ودك ئىيەن لەوەي ئىيمە تىتەگەن و بەرلىزۇ خورمەتەدە بۆ
يەكتى دەپوانىن گۈنگ دلىبابۇون و ھەستكەردىغانە تا ئىمىزق بە خۆشەویستى
يەكتى و پېتکەدە ژيانمانە لەزىز سەققىتىكى خۆشەویستىدا، لەنیو قەيرانى
خۆشەویستى نىتو كۆمدل و مرۆققە كان، لە كۆمەلتىتكەدا كە ماناي خۆشەویستى
لە قەيراندايد، بۆيە وشە ھەتا ھەتايىھە كەم بۆت ئەۋەيدە كە دەلىم خۆشم
ویستىت و خۆشم دەۋىت و دەتوانىن پېتکەدەش بە خۆشەویستىمان زۆر ھەنگاوى

داهیتنه و دانسقانه بتین و ژیانگان جوانتر بکهین. هیوادارم رۆژیک نهیت خوتیندنده وید کی دیکه و په شیمانیمان بۆ ناسینی یەکتر ههیت، چونکه دواتر تیتمه وەک مرۆژ بە نیادهی خۆمان بناغهی خۆشەویستی راسته قینه مان بۆ یەکتر ههبوو و وەک دوو خۆشەویستیش مومارەسەی تەو خۆشەویستییە مان کرد لە گەل یەکتری و بۆ یەکتری و تا نیستاش لە ژیتر یەک سەققى یەکترناسین و پیتکەوەیدا ژیان دەگوزەرینین، بۆیە به جوانی و خوشی و تاییە تەندییە کانی ھاویبەشین.

نامەی شەش

ئازبىز بە درىتايى ژيام تۆ تەنها مرۆژى كە ھەست بکەم لە بەرددە متدا خۆم خۆم نىم و لە ھەمان كاتىشدا خۆمى راسته قینه بەدىيىكەم، خۆمى راسته قینه لە وەي كەم مرۆژ لە سەر رووی زەمیندا بتوانى بەو خۇشى و ھەستە مرۆزىيانە بگات، بە وەي بىن ترس و سلەمندە نازادانە ھەست و نەست و رۆح مومارەسەی نازادىيە مرۆزىيە کانى خزىيان بکەن و ھەست بە ئاوتىنەي یەکترى بکەن لە بەرامبەر يەکتىيدا، خۆم خۆم نىم لە وەي زۆر جار ھەست دەكەم مندال دەبەوه و ھەندى جارىش هدرزەكار و... هەتد. دەمەوى لە جەستەي خۆم زىياتى بىچارىزم لە رۆحى خۆم خۆشەویستىز لە ناو دل و ھەست و دەرون و ناخىدا حەشارت بەم و نەيەلم تەنانەت ھەواي ژىنگەش نازارت پى بگەيەنىت، بەلام لە ھەر دوو حالە تەكەدا خالىتكى ھاوېدشلى تىكايە، نەوەش گەيشتنمانە بە باز، كەم را

نم خوشده ویت، نهی تو؟!

له نام

لو تکه هستی مرقبوون له گلن یدک تکه یه ک که| و شدی خوشده ویستی را در برج
که مه بز ده بین لیکی. لکس سر نامه

نازیم ژیان به هه مسو ندو ساتانه کی پیکده وه بدسری ده بین ماناگه لینکی
تایید و جیاواز ده بخشت، خوشی و مانایه کی دیکه به هدسته کان ده دات،
هدستکردن به دونیای کی نوازه و تایید، دونیایه ک چاوه کانی پرا و پره له
تروسکه و گدشی و ناوی دریای خوشده ویستی، جدسته یه ک ثامیزه کانی پراو
پره له نارامی و حدانه وه که لیکتازانی سخته، روحیتکی بینگرد که قولپ
قولپ هستی به نوبونه وه و تریه دل ده کات و به هزیه وه زار زوو زوو و شدی
"خوشم نه وی" دو باره ده کاته وه، دهستیک که ده یه ویت به نارامی و هیتدی
هیتدی ناشنا بیت به خوشده ویسته که می، ناخنک که به دورکه و تننه وه نازار بخش
ده بیت، نازاریکی تایید به تو، نازاریک که هست به نازاری تو و بونی تو و
تمامی تویان لی دیت که دواجار هستی نزیکبونه وهی تو زم پی ده بخشتند وه،
بزیه له و ساته وه ختانه شدا گرنگ مانده مانه له دونیا و روحی یدکریدا،
هدستی تو و شدی تو و دونیای تو، چونکه دواجار به بونی هه مسو نه وانه یه واره
ژیان تام و مانایه کی تر بده بخشت پیمان، بزیه دل نیایه که وی دوا که سیت
که بتوانی یان هستی ژیان و خوشده ویستیم بق ژیان تیدا بچینیت یاخود
پیچه وانه که می. ۱۷۴

ثیدی هیوادارم بپیاریک بدین که شایسته هه رد وو کمان بیت و دل نیاشم
هه مسو ندو هه ستانه، هستگه لیکی هه رد وو کمان له به رامه به ریده کریدا و

۶۰، لکس

کنتر عه بدولالا

بگره زياتر و قوولته ودك زور جار و تومانه هاو به شين / تيابدا، بؤييه ده زانم ناخمان
پراو پير و ليانان ليوه له هدست و رزحه خوش ويستي و ندوش جوانی و
جيماوازي په يوهدي و خوش ويستي به مانه، بؤييه هه ميشد و به زده وام ده ليم
"تزم خوش دويت".

نامه‌ي حدوت

نه گه رچي نامه دويت بهوه ده ستبيشكه و بلئيم ثه مرقم جيماوازتره له روزه کانى
رابردوو و نه مشه ويشم جيماوازتر و نامه دويت بلئيم کات نزيك به ره بهيانه و ودك
هه رزورتك له شهوانى رابردوو، دوريت نايده‌لئي ودك هدر مرزقىتكى ثاسايسى
چاوم بخدهمه سدر چاو تا ويراي ندو ماندو ويستي به ميتك بجه ويتموه. ده زانى بز؟
چونكه له يه كده روزى يه كترناسين و زيانى پينكده يه يسان، روز و شهروكاني ودك
يدكىن و تاييد تهدندىتى خويان هديه و جيماواز بىيان هديه له روزان و شهوانى
رابردوى ديكىدى ژيانم، کاته کانىش هه مورو يان چاوه‌رتى ساته وختى
بيينىنه کانن، نه مه ژيانى ئىستا و داهاتووی منه له روزى يه كترناسين مانه وده،
نه مه يه وايكردووه جيماواز بىم و به جيماواز يش توق بېبىنم له مرۆقه ثاسايسى به کانى
تر. ده شىت ئىتمه نامىز و ناناسايسى بين له چاو نه واندا، بەلام ويراي هه مورو
ماندو ويستى و شەونخونى و نازارتك گرنگ گه يشتمنانه به هه ستىتكى پاك و
راست و پپ له ندوين و خوش ويستي و وفايى كه زور زەجمتە هيچ كەس
بتوانى تىكى بېشكىنى يان هيچ هيتكى بتوانيت بىوه ستىنيت، له تەمه نىتكى
كاملىبوون و لە ساتە دەختىتكى كەسا يەتى به هيتكى بارود زەختىكدا كه
پىتىمان وايد زۆر دەميتكە يەكتىر دەناسىن تا ئىتمەي گەياندە نەمرق. نەزانى

نقم خوشده ویت، نهی تو؟!

دوئنیمان نه مرزوی بق دروست کردین و نه مرزوش داهاتو مان بق دروست
ده کات.

ده لین کات هدر کاته و دیت و ده روات، له کاتیکدا نه مه به شیکی
راستیبه کانه، چونکه کاتی نزیکبیون و تیکه لبوونمان به یه کتر کاته کان جیاواز
ده بن و کورت و زوو به پی ده بن، به لام کاتیک دور ده بن له یه کتری نه گه رچی
کورتیش بیت، دوریمان راسته نه بزت و نایتیه دوری، چونکه هدر نزیکین و
له گلن یه کداین، به لام چاوه روان و تامه زرزوی نه و چرکه ساتانه ده بن که زووتر
ده بیته و هوی بینینمان، له هدمو ساته کاندا گرنگ گه یشتمنانه به ثامانج
که به هه رد و دیودا یه کن، نه وش پیکه و بیونمانه.

ژیانی پیکه و بیونمان ژیانیکی تاییه و تاییه تمه ندمان پی ده خشیت،
ساته وه ختیک لیوان لیوه له ههستی راست، ناخی راسته قینه و دهستی ثارامی و
گه شیبینی و ثومیت و داهیتان، سوزی مرزو قایدی که موتنه و ده گمه ن.
لو تکه هی مرزو قایدی و جوانی راستی مرزو قیون و هدستی راسته قینه هی
خوش ویستی، نامه وی به جیت بیتل و به جیتم بیلت. به لام نیمرؤ حه ز ده کدم
پیت بلیم با بژین له پیتناو ژیاندا و ژیان پیتویستی پیمانه، بژین له پیتناو
هیستانه دی خهون و تواناتی زوریک له نه و کانی داهاتو و مرزو قه کان، هدمو
کات با له پال یه کدا ههست به بیونی یه کتری بکهین، پال پشت به هیز و توانا
و متمانه هی یه کتری خزمه ت و داهیتان بکدین، چونکه به شیوه دیدک چووینه ته
ناخی یه کترده که دور له یه کتریش بزانین چی ده لین و چون رفتار و هدست
به یه کتری ده کهین و دواتریش بزانین نه وه خوش ویستیمانه بق یه کتری نه وهی
خولقاندووه.

نامه‌ی هدهشت

ددمدویت جیاوازتر و بویرانه‌تر له نامه‌کانی پیشتر دهست پیتبکدم و بلیم، خوش‌ویسته‌که‌م تدهمه نامه‌یه کی تری خوش‌ویستی نیوانگانه که وله هدمیشه هدست ناکدم منم که به تنهایا دهیتوسم، بدکو تدهه دهستی توییش له‌گه‌لتمدا پیتنووسه که ده‌گرتیت و دهست دهنتیت به پیته‌کاندا، ثه‌قلی توییه له‌گه‌ل نه‌قلمندا پلان بز داهاتور داده‌نیت و دلی توییه له‌گه‌لتمدا حساب بق هدسته کان ده‌کات، بویه با پیتكده نامه‌یه کی تری خوش‌ویستی بخه‌ینه سه‌ر خدرمانی میژرووه (نحو ۷۸) خوش‌ویستیمان و دهست پی بکه‌ینده.

خوش‌ویسته‌که‌م سوپاس بز راستگزیت، سوپاس بز ~~که‌لتمدا~~ وشه و کره‌نه‌ووهی ناخت، به‌خته‌وهری مرؤُّه لهو ساته و‌خته‌وه دهست پی ده‌کات که ده‌زانیت نیوه‌یه کی تری خوی هدیه به په‌روشده‌وه تیت ده‌روانیت، به سوزده‌وه چاره‌روانیت ده‌کات و به‌شه‌وقدوه رهفتارت له‌گه‌ل ده‌کات و هدست به بعون و خوشی و خدم و برستی و سدرما و گهرمات ده‌کات، هدست بهو ساتانه ده‌کات که دلخوشه یان خدمبار، نه‌خوشه یان تهدندرrost باش که توره‌یه یان نارام و تامه‌زرویه یان نا ~~و~~ ^{که‌لتمدا} چیان‌صلارد، بویه زور ناسووده دهیت ~~کلاتیک~~ ده‌توانیت به نازادانه و بی شه‌رمکردن لیتی قسه له‌سه‌ر ناخی خوی بکات بی تده‌وهی بسله‌میته‌وه، بی تده‌وهی ترس و دله‌راوکیتی هدیت له بدرامبه‌ر خوی و

بدرامبه‌ر که‌یداه و نو را

تزم خوشده ویست، نهی تدقیق!

پیشکاره زیان و یدکنناسینمان میتووید کی نایاب و دگمن و جوانی بزرگ درست کردوین چند جانویت را یالین له خومان و داهاتوومن ناتوانی: من خوش ویستیت و تزش به همان پیوهری خوش ویستیه کان خوشت ویست، خوش ویستیه که مان گهوره و دگمنه که نه دور و نزیکی، نه بینین و نه بینین، نه قسه کردن و قنه کردن و نه ساتده ختن تیپه بون و نیگرانیه کاغان له یه کتری ناتوانیت پیشان بلیت بوز و چون؟ کاتیک گهیشتنیه خوش ویستی له گهان یدکردا و بپیاری ناویته و پیشکوه زیافان دار و بدلینیه بدرده و امیمه عان به یه کتریدا بی هیچ مدرج و دواکاری و بدرزه و ندیله ک بوو، بکاره پزیه نیشتابش زیاتر و زیاتر هیچ به رژوهه ندیه کمان نییه و هیچ داولایه کیشمان له یه کتری نییه، تزم قبوله و دک هدیت و دک ده تدویت خوت خوت بیت و بلا پیچه و آنه یشیده، گرنگی توش له و دایه که منت و دک خزم قبول کردووه، بزیه دستبه رداریوون و دورکه و تنهوه لیت نه استدم و قورسه و باوه بنا کهم هیچ کات بیته جیئی بیرکردانه همان. خوش ویستیت شتیکی تاییه ته به من و هی منه و من خلوفنیم، چونکه من دازام بوز من ده توانم بیپاریزم و ده توانم خزمه تی بکهم و دک مرزو و خزمه تی پی بگدیه نم به هدموو مرزو کانی تر و هدموو داهاتو و هدموو زیان و کومل و سه تارسه ری چیهانی پی رازاده تر یکه. چونکه زیان له چاوی خوش ویستیه وه مانایه کی زور جوان و تاییه تی هه یه سوودمه تده بوز من و فایه تی و زیانه وی مرزو کان، بزیه یمبوره که ده توانم دامالیم له و، بزیه خوش ویسته کدم ده مه ویت جه خت لدو راستیه بکده و و که خوش ویستیه ک گدر هه لقولا وی واقعیتی دوو که سایه تی بیت بی قویانی

نایتیت ودک چون پیشتریش قوریانی زورمان داره. وه له بدر ندهوی بپوام واید که خوشدویستی قوریانی زوری دهیت و من لدو جورهم که قوریانی بدهم و به دریزایی ژیانیشم زورم داره. ودک چون له پیناوی خوشدویستیم بز تو هیج نازاریک نه بوروه به لاصمهوه که ترسی لیبکهمهوه و تداننهت تا نهندزادی لدهستدانی گیانیشم و هیج کیشهیه کم به بهریست نه زانیوه تا سلی لیبکهمهوه، بزیه هدمیشه له پیناوی تو و خوشدویستیم بزت ناماده بروم قوریانی بدهم، نه داش هدر له پیناوی پاراستنی خوشدویستیه که ماندایه. بهس تدانها دواکاریم لیت تو به هدج دورنه غامیتک ناسووده بیت یان که گهیشتیته هدج بریارتک بیناگام مه که گهر دوره له خواستی منیش بیت، چونکه تدانها بدهه نازارم ددهدیت و بیریشت نه چیت که به لیتمنان به یه کتر داره هدمیشه بریاره کانمان پینکهوه ددهدین و پینکهوه گفتوجزوی لهدسر دهکهین و پینکهوه باوهپی پی ددهیتین.

نامه‌ی تو

نازیزه که م له ساته وه ختی مالناوارایتدا هستیتکی خنکیندر گه روم ده گریت، دو و هستی دژیه یه ک له ناخ و هزر مدا دین و ده چن، هستیتک ده یه دهیت به نارا استه یه کدا هه لتوهسته م پیتکات که ها و پتی ریگدی گه شده کدت هم و مالناوارایی و به نیازی دیداری جاریکی ترت بز بخوازم و له هه مان کاتدا و ا خرم نیشان بدهم که دهم به خهنده م تا تو بینا قهتر نه کدم، هستیتکی دی که ده یه دهیت هه لتوهسته یه ک بنویتم که له دو و رهه و وزور به ساده بیی و سه ربیی

توم خوشده ویت، نهی تو؟!

خوم هدلخده تینم و بلیم مالناوا چاوم پیتده که ویته وه، چونکه دواجار له هردو و کاته کهدا هست و ناخی خوشو ویسته کدت و دک بورکانیتکی بهرد و ام قولپ ده دات و نازاره کانی تا نه و چرکه ساته چاوی پیت ده که ویته وه لهزیاد بعون و برد و امیدایه. چرکه ساته کانی مالناوا بی مله توی نازیز زور نازار اوی و کوشندان، رقره کانی له دووری توی نازیز به سه ده بوتین به نازار ترین و دریزترین که هرگیز ته او بونی نییه. له دووری توذا هیچ شتیک و دک خوی له ناخ و ده رو و ندا و دک جاران نایسینرین، و دک پیشتر چیزیان نییه و دک رابرد و ووش خوشی نابه خشن، همان نه و شستانه، همان نه و شویستانه، همان نه و خواردن و خواردن و آنهن، بدلام هرجیا و ازن.

نازیز همه مویان ده بن بدیاد گار و یاده و هریه کانیش هیتنه تامه زر قیی له ناخدا زیاد ده کات که شد که تم ده کات و زور جار و دک لاشه یه کی سارد و سر و دک جهسته یه کی بی روح و دک مرؤثیتکی بی نومیت و دک خوشو ویستیکی سه رشیت ده بینریم. ثیدی سات و چرکه و کات و روزه به سه ده بدم و چاوه رو انیم و ناویته به یاده و هریه کان ده بنه ها و پیریم و پیتکه و نومیت بدیه کتر ده بخشن هدتا هاتنه و دت، هدتا بینینه و دت، هدتا دواندن و له نامیز گرتنت. بدلام نازیز نه و ساته و خته یشی که ساته سه ره تاییه کانی بدیه کگه یشتنه و دو بینینته. همه مو نازار و ناخوشی و چاوه رو انییه کانم ده ره وینه و ده، همه مو ناه و ناخنیکی پر له ماندویتی و هیلا کیم بدرو کوتا دین و سه رله نوی ژیانیکی تازه ده ست پیند کاته وه.

نامه‌ی ۵

نازیزه که ده زانی کاتپیک خوش‌ویستیمان ناویته‌ی یدک دهیت، پیخه‌قی
 ناویته‌بو غان جیهان به رو ناقاریکی دیکه ده بات، به رو جیهانیک که تنه‌ها
 و تنه‌ها تایبه‌ته به من و تو، دوو عاشق که هه مسوو به شیک له جه‌سته‌یان هه مسوو
 خانه‌یدک لدلاش‌یان تامه‌زرقی توانده‌دن له ناویه‌کردا، خوش‌ویستیمان بز
 یه کتری سنوره‌کان ده بهزینیت، تابزکان ده شکینیت، مهودایدک ناهیلیتده بز
 شهرم و نه‌نگی، پیواریک نامیتیت له بدردهم هه است و سوزه‌کاندا، لحالی
 به یه که یشتنی خوش‌ویسته‌کان دهست پیتده کاتدوو خوش‌کانه و خویستانه و
 نیراده‌گه ریانه دورگا به روی هه مسوو خوش‌ویسته‌کاندا ده کریتده، هه مسوویان
 به یه کتر ده لین نازاد بن، دادپه روور بن. هعناسه و جوونه و هلزونه‌گان و هه استه
 راسته قینه کان تیکه‌ل به یه که بیدیداری یه کتر شاد ده بندوه و هه مسوو پیتکه‌وه
 هه است و روح و ناخ و سوزه کان له گهله یه کتردا هه است به خویان ده کدن و
 نازادانه مامه‌له له گهله یه کتیدا ده کدن و لدمانا راسته قینه که‌ی نازادی
 ده گهنه، لجه‌گهله یه کتردا پیش له سروشت و هر دگون، سوزی همدایا گهی
 خوش‌ویستیمان جهیلا کتر ده لین خشم ندویت له گهله یه کتردا من ده بیم به تو و
 تو دهیت به من و اته من و تو هاوشه نگزده‌بین و درنه‌خجام هه مسوومان ده بینه
 یه ک، همراه پیونی خشدویستی به حیزی نیوافغانه
 نازانی بی ناگایانه هدایه که مان خولیای نهوده ده بین ههاریلا گهه‌مان
 زورترین سوز و زیاترین خوشی و بدھیزترین لا زلاز ترین شیواری گهمه‌کردن و

توم خوشده ویست، نهی تو؟!

نارامی به یه کتری ببه خشین، پاش شد که تبونیتکی زور شد که تر دوین
و شد که تینکی جیاواز و تاییهت له شه که ته کانی دیکه ~~گله~~ دو ولا یه نه ناره ززو
ده که دین به نارامی و بینه نگی ته ماشای یه کتری بکه ینه وه و سدر له نوی ناره ززو
بکه ینه وه برد دو امیهت به هه ستی خوش ویست و آبه رده و امیهت بدین.

حنه پلنه و قاصمه خوش ویست

نامه دی یانزه

ناریزم روزی ناسینت شورشیک بوو، نزیک بونه وه و تینکه لبون و ناسینی
که سایه تیت شورشیکی دیکه و گه یشت نمان به خوش ویستی و در کاندنی
شورشیکی دیکه تر، شورش بوویت له بدرام بهر هه مه و پیاو آنه خزیان
به پیاو ده زان و شانازی ته نها و ته نها به پیاو تیبوبونی خزیان ده کدن، ثدو
پیاو آنه زورینه نه لدم کزمه لدها و جیاواز له و چه مکی پیاو تیبیه ت تو
گوزارشی لینده که دیت، پیاو تی لای ثهوان ته نها رو الده و شانازی به
نه ند امینکی جهسته خزیان ده کدن و کلتوری کزمه لگه ش رو ایه تی
پیداون و ریخوشکه ره بزیان، به پشت بستن به ناینیش ریگه دیان بق خزیان
خوش کردووه، پیاو تیبیه ک ناما دهن رو که شانه نیشانی ده روبه ری بدنه ته نها
نیمه ده سه لات و نیمه دین به خیوکه ر و نیمه دین بزیاره له کاتینکدا له رهوی
کرد و بیان و له نیو خیزانه کانیاندا پیچه وانه که دی جیتبه جیتده کدن، پیاو تیبیه ک
که له زیر په رد هی باوه بیونیان به ناینی تیسلامدا ناراستی و ناپاکی نه ک ته نها
به بیرونیا وه که بیان ده کدن، بد لکو به گه وردی خود او نهند ناهدقی ده کدن،
پیاو تیبیه ک که ته نها و ته نها رو که شانه با نگه شه دیوکراسی و مافی مرؤژ و

بندهما مرؤییه کان ده کدن، به لام له نیوهدندی په یوندیمه هاوسرگیری و خیزانیمه کاندا پیچه وانهی قسم کانیانن و هیچ جیاوازیمه کیان له گلن پیاوانی نیوهدندی خیله کاندا نییه که به ناشکرا ده لین ژن و مالیان و توهه...

نازیزم هدر بقیه خوش ویستیشت شورشیک بورو، شورشی سرهه لدان بورو به رووی دوزیندهی ناسنامهی کسیتکی و دک من، منیک که هه میشه تامه زریبی که سیتکی مرؤژ بوم یان به واتایه کی دی پیاویک که گهر هه لکری ج بیوباده پیک بیت گرفت نییه، گرنگ باوه بیونیتی به بندهما مرؤییه کان و مامه له کرد نیتی و دک مرؤژ و تینگه یشن و خوینده دهیدتی بق برامبد و دک خودی مرؤژ پیش ژنبونی. شورشیک بورو بق سرهه لدان و دوزینده و هستکردن به ته اوی نازادیمه کام، نازادی مرؤژ له گلن خویدا و دوزینده و ناسینی که سایه تی خوی و دک خودی خوی. تو برویت به ما یمی هستکردنی راسته قینه و ناسینم به خودی خرم به هدمو نازادیمه کام که بین گمان به خته و هر ترین مرؤژ نه و مرؤژه یه که ده گاته لو تکه نازادی له گلن خوش ویسته که یدا.

نامه دوانزه

نه گدرچی شتیک نییه لدناخ و هزری مندا بدرامبد و به تز که ناوی دوانامه بیت، به لام له رووی واقعده و ناچارم به دوانامهی تهم قوناغه ناوزهندی بکه م. نه و هش له روانگهی باوده بونه و بددهی گهر دوو خوش ویست یان دوو هاوسر که هدر هزیه ک ناچاریان بکات بربیار بدهن جوری په یوندیمه که یان

تقم خوشده‌هويت، ثمی مق؟!

گوړانکاري بهسمردا بهيتنن و بيانهوي لډګل يه کدا سره‌تايه کي نوبتی
په یوهندی دروست بکنه‌وه، نهوا مجبوره ګدر بلیم ندو په یوهندیمه به
سره‌تايه کي ناراست و خوژه‌لخه‌لخه‌لخه تاندن ناوزهند ده کريت، چونکه باودرم وايه
هیچ کات خوشه‌ویستی راسته‌قینه‌ی ناخی دوو مرؤژه ناگزبریت بز
په یوهندیمه کي هاورتیمه‌تی، ده شیت پیچه‌وانه‌که‌ی زور روویدا بیت و به
سهرکه‌وتوویش مایته‌وه، به‌لام مجبوره.

ندو باوده‌پیونه‌مه و ده کات هه‌میشه نه‌توانم تو ودک خوشه‌ویستینکی خوم
نه‌بیشم و له ناخدا ودک خوشه‌ویستینک مامه‌لت لډګل نه‌کدم، نه‌گدرچی له
رفتار و هه‌لسوکه‌وت له به‌رامبه‌ر تو و هه‌موواندا و نه‌نویتم، دلنيام توش
همان هه‌ستت هه‌یه له ناخدا، به‌لام واقع و پاراستنمان بز يه‌کتری ناچارت
ده کات بیو لدوه بکنه‌یه‌وه، نه‌مدهش نازاریه‌خش و زور جار تنهها و تنهها
فرمیتسکه کافم ده‌بنه هاوړی و سارېټکه‌روهی زامه‌کانی ناخم، بزیه نامه‌ویت
درؤت لډګل بکدم، خوشه‌ویستی تو هه‌تاهه‌تايه، چونکه هه‌میشه
له‌به‌رچاومیت، له‌ناخیت، له هزر و هه‌موو ندو شوئنانه‌که بزی ده‌چم، له
هه‌موو ساته‌وه‌ختیکی سه‌رقائیم و له هه‌موو کاتیکی قسه‌کردن و خوشی و
ناخوشیکه کافم ده‌مدویتني، بزیه زور قورسه بز که‌ستکی ودک من که روزانه
نزیکت به و نه‌تبیینم، روزانه بتیینم و ودک جaran نه‌دوینم یان به شیوه‌یه کی تر
و به واقعیتکی کوئه‌لایه‌تی تر مامه‌لت لډګل بکدم، جارانان له هه‌موو
روویده که‌وه جaran نه‌بیت!! سه‌خته تو بکدم به رابردوو و رفتار و هه‌لسوکه‌وت
و مامه‌له کردن کانیش بکدم به یاده‌وری و ودک تنهها یاد‌گارییدک لډګلیدا

ژیان بگوزه‌رینم، زه‌جهه‌ته پاش یه‌کترناسین و ناشناپوونغان به‌یه‌کتر له هدموو رووه‌یدك و به هدموو پیتوه‌ریکی مردقی بتوانم ببسمه‌وه به مرؤفه ناساییه‌که‌ی جارانو و دک رابردوو ژیان بگوزه‌رینم، نازاریه‌خش و قورستین و سه‌ختتین و بمبوره گهر بلیم درؤترين سدره‌تاي ده‌ستپييکردن ده‌بيت له هدموو ته‌مدغدا.

نازیزم خۆ کەس نه‌يزانیت له نیستادا تۆز له هدموو کەس زیاتر ده‌مناسیت و ده‌توانم بلیم هیندەی خۆم و بگره زیاتر، به‌لام له‌گەل ته‌واشدا گهر تۆز پیت باش بیت، من به ناچاري په‌سندی ده‌کەم، ده‌زانی بۆ؟ چونکه دلنيام و متمانه‌م به سۆز و خۆشە‌ویستى و کەسایدیتیت هدیه، دلنيام له‌وهی توش به ناچاري تەم بپیاره نه‌ویستراوه دده‌ی و زۆر له خۆت ده‌کەيت، دلنيام له خۆشە‌ویستیت و له پاراستن‌تەوه‌یه بۆم، بۆیه هدر ده‌لیسدوه تا مردن هدر و دک خۆشە‌ویستیک له ناخمنا مامه‌لەت له‌گەل ده‌کەم و هدمیشه و ده‌تبیینم، چونکه دلنيام توش وايت و وا ده‌بيت و ناتوانیت له‌بیرمان کەيت، تەو میژوروه پیتکه‌وه‌بیه‌مان له‌بیر بکەيت که پیتکه‌وه تۆمارمان کرد و بۆته رازاوه‌ترين و خۆشترين لاده‌ره کانی ژیانمان. تەو هەنگاوه‌شم هدر له‌بدر خۆشە‌ویستیم ده‌بيت بۆت. هەنگاوه ده‌نیتم تا بتوانم بەردەوامیه‌ت به په‌یوه‌ندیسیه‌کەمان بدهین، تا بتوانین یه‌کتر بپاریزین، تا بتوانین خۆشە‌ویستییه‌کەمان زیندوو رابگرین و تا بتوانین بەردەوامیه‌ت به په‌یوه‌ندیسیه‌کەمان بدهین.

ده‌زاخم نازیزم داها توویه کی سه‌خت چاودریمان ده‌کات، قۆناغیتیکی نازاراوی پیتمن ده‌لیت چاودروان بن و سه‌برتان هه‌بيت، دیعمن گەلیتکی بپیندارکەر، رۆژان و هەلسوكەوت و مامه‌لە‌کردیتیکی نویی نازاریه‌خش که هدموو ناخمان

نقم خوشده‌ویت، نهی تو؟!

به بربیندار کراوی سات لهدوای سات تیمار کردن و ساریش کردن و هدیه گدره ک
دیست، ساته و ختنیک که خوش ویسته کدت له بدرگینکی تر و قوتانگینکی تر و
مامنه کردنیکی دیکهدا دیت و دهروات دهیست قبولیشی بکهیت، قبولی
بکهیت له بدر نهودی نهویش سالانیکه به بدر چاویسه و قبولی توی کردووه،
قبولی بکهین له بدر یدک هزکار نهودش خوش ویستیمانه بز یه کتری و له
باور بیو غمانه و که قوریانیدان به شینکی دانه بپراوه له ژیانی خوش ویسته کاندا و
گه یشته به بالاترین و سه رسامتین لوتکه خوش ویستی.

نامه‌ی سیانزه

خوشند ویت، نهی تو؟

خوش ویستیها، هیندهی بدره لستی و بدرگیری کردنم له یه کدم ساتی
در کاندنی پیشه کانی روشهی خوش ویستیم بسوت، هیندهی ساته و ختنی
ههسته کانی مرزو و ساته و ختنی یه که بخاری په بیرونی به ووشده خوش ویستی، هم کم
هیندهی بدرگه و تنسی یه کدم ساتی جهسته خوش ویسته کان، هیندهی نه و
ساته و ختانه ناره زوو ده کهیت که چون دریزه بهو شلده زانه و گیثا ویه بدھیت
که بز یه که بخار له گهله نه و که سهی خوشتد ویت دروست دهیست. نهی کانه
نه ساته و ختانه سه راتا پای جهسته ده که ویته مملانی که تیایدا
جهسته کان کیبرکی ده که ن له گهله یه کتیریدا لیسانی تر پیه دل و گه رمی
جهسته و هدنا سه سواری له به رزیونه و نزمه بونه و داده گوزه رین پیتده چیت
نه ساته و ختانه جوانترین و تاییه ترین ساته و ختنی ژیانی خوش ویسته کان

بیت دهانی بز؟ چونکه داشت زور جار ووشی خوشویستی له بهرامبر
خوشویسته که تدا بلیتیه وه، بس لام هیج کامیان وه کیه نایست و
هه موویشیان وه کیه مجار نابن.

خوشویستیت فیری کردم تازادانه بزهه مان نه شستانه پیتبکه نم که تو
دلخوش ده کات و هه مان نه شستانهش بگرینی که تو دلتهنگ ده کات. بقیه
هدستم ده کرد /پینکه وه داده گیستین و پینکه وهش ده کوژتینه وه، بسی نه وهی هیج
هاوناهه نگی و رنگه و تینکه هد بیت له قیو اغایدا.

خوشویستیت فیری کردم ساته وختی پینکه وه بونمان، دنگم تازادانه تواز و
موزیکی جوزیه جوز بژنیت و راشکارانه هدسته کامن پیتبکه نم و پینکه وه له سه ر
سوز و توازی خوشویستیمان هاوشیتوهی یه کدم ساته وختی له دایک بونمان
سدهای خوشویستی بکهین . خوشویستیت خرمی پینناساندم، که سایه تی
منی شاشنا و شاشکرا گرد به خرم و تی، نهینیمه کانی ته کنیک و هونه روی
خوشویستی پیاده کرد و سنوره کانی له گدتدا بدزاند.

خوشویستیت فیری کردم ناپاکی نه ساته وخته یه که ماضی
خوشویسته که ت بکهیت بی نه وهی نارهزوی بکهیت بدو واتایهی ناپاکیمه له
جهسته دوکهیت. یه که دری خرم و تی، نهینیمه که سایه تی
هدروه کچون فیری کردم مدرج نیمه کاتیک دوو خوشویست دور
ده کهونه وه له یه کتری دواناخزشی یان دوا گفتوجویان بیمه هز کاری
جيابونه وه يان، بقیه سالانه کی زوره زوریک له عاشقان سهرسویمان دین بر
هز کاری دوره که وتنیه وه یان جيابونه وه يان.

نزم خوشده‌ویت، نهی تز؟!

ک اسک و مارس

خوشده‌ویستیت فیزی کردم بگمه لوتكه خوشده‌ویستی، لوتكه‌یه ک که
باسکردنی بز هدر کدستیک جیتنی تیزامان و سه‌رامی بینت، لوتكه‌یه ک که
بتوانم سه‌یر که ریشه‌ریم و که‌سینیکی دی ره‌فتاری خوشده‌ویستیت له‌گه‌لدا
بکات و خوی به خوشده‌ویست بزانی: بدلام نهود تز بوریت، بز تز بزو و بز
خوشده‌ویستیه کدت، چونکه تازارترین و سه‌خترین ساته‌وه خوشده‌ویستیک
بیستینی که‌ستیکه که هاوبدشی خوشده‌ویسته که‌ی ده‌کات بسی نهودی که‌سی
په‌رامه‌ر به‌رد بزانیت.

خوشده‌ویستیت قوتاچانه و ندمونینیکی نوی و یه‌که‌مچار و کوتایی ژیانم بزو
که هدرگیزاو هدرگیز وینای دووباره نابیته‌وه. نیشانیدام به دوریت نازاره کام
ده‌گنه لوتكه، هه‌سته کام ویسل ده‌بن به دوای هاوشیته کانیدا، چاره کام
تامه‌زرزی بینینت و روح عدو دالی هه‌والت و میشکم تامه‌زرزی دنگ و
گفت‌گز کانت بینت، به یه که یه که‌ی خانه کانی جه‌سته بلین بیتان ده‌که‌ین و
خوشم دوین، بزیه هه‌میشه ده‌ریپینی نازار و خوشی و هه‌ست و سوزه کانی له
ووشدیه کدا چپ ده‌کرده‌وه و پینی ده‌وتیت خوشده‌ویت، زور جاریش نه‌گه‌رچی
دلنیا بزو له هدسته کانت، بدلام هدر دلخوش ده‌بووم له زاری خوت‌وه
هه‌میشه گوییستی ووشدی خوشده‌ویت یم، بزیه کاتیک پیتم ده‌وتیت
خوشده‌ویت دوابد دوای نهود، ده‌مووت‌ده، نهی تز؟! تزش به زه‌ده‌خنه و
پینکه‌نینه‌وه، به سیماهه کی هیمنانه وشه‌وقه‌وه دلامت ده‌دامه‌وه و ده‌سووت، ~~مده‌س~~
نزم خوشده‌ویت.

كثير عه بدوللا

لیستی سه‌رچاوه‌کان

به‌زمانی کوردی

- ۱- ریوار سیوهیلی: لەپه یودندیسەوە بۆ خۆشەویستی. چاپخانەی تهوار، چاپی سیتیم، ۲۰۱۰.
- ۲- ئەریک فرۆم: بەناوی ژیانەوە. وەرگیزپانی: نازاد بەرزنجی. بلاوکراوه‌کانی پاشکۆی رەخنەی چاودیز، چاپی چوارم، سلیمانی، ۲۰۰۸.
- ۳- دیوری ریوریکوف: خۆشەویستی وزەی دەروونى. وەرگیزپانی: سوزان جمال. چاپخانەی کارز، چاپی یەکەم، ۲۰۰۹.
- ۴- سه‌رودر کەریم: عەشق و خۆشەویستی لەنیوان وەهم و واقیدا. چاپخانەی تهوار، چاپی یەکەم، ۲۰۰۵.
- ۵- تۆلستای: یاداشتname.
- ۶- پانولوکونیلو: نامەیەك دەربارەی عەشق جوانترین بەھرە. وەرگیزپانی: عمران هاواری، چاپی یەکەم ۴.
- ۷- سەددەدین عارف: دلدارە ھەرە نازیزەکەم: وەرگیزپانی: رۆوف بىتگىرد. دەزگای چاپ و پەخشى سەرددەم، چاپی یەکەم ۲۰۰۸.

بـ زمانـي عـهـدـي

- ١- شـيرـيـهـاتـ: النـسـاءـ وـالـحـبـ. تـرـجـمـةـ: فـؤـادـ جـديـدـ. دـارـ المـدىـ لـلـثـقـافـةـ وـالـنـشـرـ،
دمـشـقـ، الـظـبـعـةـ الـثـانـيـةـ ٢٠٠٨
- ٢- اـرـيكـ فـروـمـ: فـنـ الـحـبـ. تـرـجـمـةـ: مـجـاهـدـ عـبـدـ المـنـعـ مـجـاهـدـ. دـارـ العـودـةـ بـيـرـوـتـ،
الـطـبـعـةـ الـأـولـيـةـ ١٩٧٢
- ٣- دـفـوزـيـةـ الدـرـيـعـ: بـرـودـ النـسـاءـ. مـنـشـورـاتـ الجـمـلـ. بـغـدـادـ، الـطـبـعـةـ الـأـولـيـ
٢٠٠٧
- ٤- تـرـكـيـ الحـمـدـ: جـرـوحـ الـذـاـكـرـةـ. دـارـ السـاقـيـ، بـيـرـوـتـ، الـطـبـعـةـ الـثـالـثـةـ
- ٥- دـصـادـقـ جـلـالـ العـظـمـ: فـيـ الـحـبـ وـالـحـبـ الـعـزـرـيـ. دـارـ المـدىـ لـلـثـقـافـةـ وـالـنـشـرـ،
دمـشـقـ، الـظـبـعـةـ الثـامـنـةـ ٢٠٠٧
- ٦- دـفـوزـيـةـ الدـرـيـعـ: سـؤـالـ فـيـ الـحـبـ. مـنـشـورـاتـ الجـمـلـ، بـغـدـادـ، الـطـبـعـةـ
الـأـولـيـ، الـجـزـءـ الـأـولـ ٢٠٠٨
- ٧- دـفـوزـيـةـ الدـرـيـعـ: سـؤـالـ فـيـ الـحـبـ. مـنـشـورـاتـ الجـمـلـ، بـغـدـادـ، الـطـبـعـةـ
الـأـولـيـ، الـجـزـءـ الثـانـيـ ٢٠٠٨
- ٨- دـفـوزـيـةـ الدـرـيـعـ: سـؤـالـ فـيـ الـحـبـ. مـنـشـورـاتـ الجـمـلـ، بـغـدـادـ، الـطـبـعـةـ
الـأـولـيـ، الـجـزـءـ الثـالـثـ ٢٠٠٨
- ٩- فـارـسـ كـمـالـ نـاظـمـ: الـحـبـ الـرـوـمـانـيـ بـيـنـ الـفـلـسـفـةـ وـعـلـمـ النـفـسـ. دـارـ
نـارـاسـ لـلـطـبـاعـةـ وـالـنـشـرـ، اـرـيـلـ، الـطـبـعـةـ الـأـولـيـ ٢٠٠٧
- ١٠- هـرـيرـتـ مـارـكـوزـ: الـحـبـ وـالـخـضـارـةـ. تـرـجـمـةـ: مـطـاعـ صـفـديـ، دـارـ الـآـدـابـ

- ١١- د. فوزية الدربيع: *كيف يكون قلبك دليلك*. منشورات الجمل، بغداد، الطبعة الاولى ٢٠٠٨
- ١٢- نوال السعداوي: *المراة والجنس*. مكتبة المدبولي، القاهرة ١٩٧٧
- ١٣- ايمانويل دي بوريسون: *اسرار دوام العلاقات*. شركة المطبوعات للتوزيع والنشر، بيروت، الطبعة الاولى ٢٠٠٨
- ١٤- د. عبدالمنعم الحنفي: *الحب وال الحرب والخضارة والموت*. دار الرشاد، القاهرة، الطبعة الاولى ١٤١٢-١٩٩٢.
- ١٥- احلام مستغانمي: *ذاكرة الجسد*. دار الاداب للنشر والتوزيع، بيروت، الطبعة الخامسة والعشرون ٢٠١٠
- ١٦- فن الحب والحياة: سلامة موسى. الطبعة الاولى ١٩٤٧
- ١٧- الحب والكراهية: احمد فؤاد الاهواني. دار المعارف، الطبعة الثالثة، القاهرة
- ١٨- الحب والفناء (تمامات في المرأة والعشق والوجود): علي حرب. دار المناهل، الطبعة الاولى، بيروت ١٤١١-١٩٩٠
- ١٩- ايام معها / عبدالله عبد الرحمن المغربي / دار الساقى، الطبعة الاولى ٢٠٠١.
- ٢٠- قوة الحب و التسامح، د. ابراهيم الفقي، دار الراية للنشر و التوزيع، ٢٠١٠
- ٢١- الاسود يليق بك، احلام مستغانمي، نوفل، الطبعة الثالثة ٢٠١٢،

کورتەيەك لە ژياننامەي نوسەر:

- كىتىر عەبدوللا حەمەعزىز، بە كالۆريوتس لە زمانى عەرەبى، كۆلىئى
ناداب / زانكۆي سەلاحدىن سالى ١٩٩١
- مامۆستاي زمانى عەرەبى لە پارىزگاي سلىمانى سالى ١٩٩١ - ١٩٩٦
 - نەندامى سكرتاريەتى رىتكخراوى يەكتى ژنانى كوردستان سالى ١٩٩٨
 - دەستەي نوسەرانى رۆژنامەيدىكى ھفتانە بەناوى "ژيانەوە" سالى ٢٠٠١ - ٢٠٠٣
 - نەندامى ليژنەي بالاى بزوتنەودى رىفراندۇم لە كوردستان سالى ٢٠٠٤ - ٢٠٠٧
 - نەندامى ئەنجومەنى پارىزگاي سلىمانى سالى ٢٠٠٥
 - سەرنوسەرى گۇشارىتكى وەرزىي روناكىبىرىي گشتى بەناوى "تەوار" سالى ٢٠١٠
 - سەرىپەرشتىيارى كتىبى (ژن و سەركىرە) وەك پېزىھى پەيمانگايى نىتودەولەتى بۆ مافادەكانى مروق / زانكۆي دىپۆل لە ئەمرىيىكا سالى ٢٠١٠
 - مامۆستا و بەرىيەبەرى نوسىينگەي كاروبارى گشتى لە زانكۆي كۆمار بۆ زانست و تەكنەلوجىيا - سالى ٢٠١١

• سه‌دان چاپینکه‌وتن و بابه‌تی بلاوکراوه له گوار و روزنامه‌ی هدمه‌ردنگ سه‌باره‌ت به‌دیوکراسی و مافی مرؤف و گشنه‌پیدان و کیشه‌کانی ژنان و کزمه‌ل.

- وارگرتنی چه‌ندین خه‌لاتی ریزلیتنان له ناووه و ده‌وهی کوره‌ستان.
- خاوه‌تی ۱۰۱ کتیبی) چاپکراو تاییدت به توییته‌وه و بابه‌تی تاییدت به ژنان که ئەمانه‌ن:

- ۱- ژن له بازنه‌یه کی داخراودا، سالی ۲۰۰۵
- ۲- توندوتیزی و زیفی دژی ژنان له فرمانگه حکومییه کاندا، سالی ۲۰۰۶
- ۳- پیتگه‌ی ژن له کزمه‌لگه‌ی کوردیدا، سالی ۲۰۰۶
- ۴- کاتیک ته‌نیابی سه‌پیترارو روو لەژن ده‌کات، سالی ۲۰۰۷
- ۵- کوشتنی ژنان له‌ناماری میدیا کانه‌وه، سالی ۲۰۰۸
- ۶- بدشداری‌کردنی سیاسی ژنان، سالی ۲۰۰۸
- ۷- ژن و توندوتیزی، سالی ۲۰۰۸
- ۸- پیتمده‌لین، سالی ۲۰۰۹
- ۹- توندوتیزی دژ به‌ژنان، سالی ۲۰۱۰
- ۱۰- داستدریزی سیکسی دژ به‌ژنان، سالی ۲۰۱۰

زنجیره‌ی چاپکراوه کانی سالی (۲۰۱۳) ای
بایرتوه‌باریتیسی چاپ و بلازکرد نموده سلیمانی

ردیف	عنوان	نام و نویسنده	نام و تاریخ
۱	ناینس کزن و کوزچکردن له گوردستاندا	عبدالله قمردادی (مهلا عدلی)	میتروروی
۲	بیدکردندوه	عازیز چهلال عازیز	زانستی
۳	سزشیال دیموکرات و دوالت	دشناد تعالیانی	لینکولیندوه
۴	گزفاری همنار		گزفار
۵	دیوانی عجاب	محمد مدد حسین بدرز غمی	شیعر
۶	گزفاری همنار		گزفار
۷	گزفاری همنار		گزفار
۸	ته‌کنیکی فرهاده‌نگی له رومانی گوردیدا	حمدہ مختار	لینکولیندوه
۹	سیدارت به تله‌نیزین و دمه‌لاتی ژورنالیزم	و. منصورور تدبیفوری	رذآنامه‌ونی
۱۰	شوزشی ته‌کنولوژیا	محمد مدد دوکانی	زانستی
۱۱	بدرکوبنیکی ژیانم	و. عازیز گذردی	ژینتامه‌ور شیعر
۱۲	فلسفه‌ی میترورو لای تیجن خالدون	لیبریز عبدوله‌خان	لینکولیندوه
۱۳	تابوری نیوادولتسی له درنه‌خمامی قدیرانه‌کاتیدا	فیصل عدلی محمد	تابوروی
۱۴	له چاره‌روانی جهاره‌جوللایی قهاردا	نه محمد محمد نیسماعیل	پرمان
۱۵	تزم خوشدرویت	کنیز عبدالله عارف	گووتار
۱۶	توماره‌کانی میترورو	عومنر نیسماعیل مارف	میتروروی
۱۷	لادان له شیعری لتیف هله‌لست دا	ناز نه محمد سعید	لینکولیندوه
۱۸	زمان و فیکر له نیوان تیزوری و پراکتیکدا	نهجات حمیده نه محمد	لینکولیندوه
۱۹	گمشتیک بناو گلتوری زایزندما	تعدد لان عبدولله نه محمد	گلتوری
۲۰	تابز و داک نخونه‌یده‌گی پهیونه‌ندی نیوان زمان و کلتور	د. شاخوان چهلال نخوج	لینکولیندوه
۲۱	من کتیب لعباره‌ی شیعروه	سباج روتجدر	بیدریا

خوشه ویستیت قوتا بخانه و نه زمونیکی نوع و یه که مجار و کوتایی
 زیانم بیو، که هر گیزاو هر گیز ویتهی دووباره نایتهوه.
 نیشانیدام به دووریت نازاره کانم ده گنه لو تکه، هه سته کانم ویل
 ده بن به دوای هاو شیوه کانیدا، چاوه کانم تامه زرقوی بینینت و روح
 عه و دالی هه والت و میشکم تامه زرقوی دهنگ و گفتون گوکانته، به
 یه که یه کهی خانه کانی جه سته بلی بیریان ده کهم و

خوشمه وین، بؤیه هه میشه ده ببرینی نازار و خوشی و هه سته و
 سوزه کانم له و شه یه کدا چر ده کردده و پیتم ده ویت
 خوشمه ویت، زور جاریش نه گه رچی دلینیا بیوم له هه سته کانت،
 به لام هر دلخوش ده بیوم له زاری خوتهوه هه میشه گوییستی
 و شهی خوشمه ویت بم، بؤیه کاتیک پیتم ده ویت خوشمه ویت
 دوابه دوای نه وه، ده موتده، نهی تو؟! توش به زهر ده خنه و
 پینکه نین و به شه وقه وه و لامت ده دامده و ده توت، منیش توم
 خوشده ویت.

